

สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็ก

นายมนตรี เกรือวัลย์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2556

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR) are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

STATES, PROBLEMS, AND SOLUTIONS OF YOUTH MUAY-THAI COMPETITION

Mr. Montri Khruewan

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science Program in Sports Science

Faculty of Sports Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2013

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็ก

โดย

นายมนตรี เครือวัลย์

สาขาวิชา

วิทยาศาสตร์การกีฬา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ชัชชัย โกมารทัต

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

.....คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชรินทร์ชัย อินทราภรณ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วันชัย บุญรอด)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์ ชัชชัย โกมารทัต)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิลปชัย สุวรรณธาดา)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ฟอง เกิดแก้ว)

CHULALONGKORN UNIVERSITY

มนตรี เครือวัลย์ : สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็ก. (STATES, PROBLEMS, AND SOLUTIONS OF YOUTH MUAY-THAI COMPETITION) อ.ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลัก: รศ. ชัชชัย โกมารทัต, 214 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก ได้แก่ เจ้าของค่ายมวยหรือผู้จัดการนักมวย โค้ชหรือผู้ฝึกสอน และนักมวยไทยเด็ก รวมจำนวน 73 คน และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก ได้แก่ โปรโมเตอร์ กรรมการผู้ตัดสินมวยไทย นักข่าว ผู้ชมมวยไทยเด็ก นักวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือนักพลศึกษา แพทย์และพยาบาล รวมจำนวน 91 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลและสรุปสาระ เพื่อประกอบการจัดสนทนากลุ่มย่อย (Focus group) ระหว่างผู้แทนกลุ่มที่เกี่ยวข้องเพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับ แนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก ผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า

1. สภาพการแข่งขันมวยไทยเด็กในภาพรวม มีค่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ซึ่งค่าเฉลี่ยสภาพก่อนวันแข่งขัน ในวันแข่งขัน และหลังวันแข่งขันมวยไทยเด็ก มีค่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพก่อนและหลังวันแข่งขันมวยไทยเด็กมีค่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ ส่วนสภาพในวันแข่งขันมวยไทยเด็ก ส่วนใหญ่มีค่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ยกเว้น กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมมีพบว่าด้านอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย ด้านการแก้ไขเกมการชกระหว่างยก และด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน มีค่าการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

2. ปัญหาการแข่งขันมวยไทยเด็กในภาพรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ซึ่งค่าเฉลี่ยปัญหาก่อนวันแข่งขัน ในวันแข่งขัน และหลังวันแข่งขันมวยไทยเด็ก ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ ส่วนที่มีปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ด้านการเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และแทคติคก่อนวันแข่งขัน ด้านการควบคุมน้ำหนักตัวนักมวย และด้านวัตถุประสงค์ของการแข่งขัน ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็ก ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเมื่อเรียงระดับค่าโดยรวมของปัญหาจากมากที่สุด และรองลงมา 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน ด้านการแก้ไขเกมการชกระหว่างยก และด้านอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย ตามลำดับ

3. แนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็กตามรูปแบบการแข่งขันในปัจจุบัน ควรนำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ใช้ เพื่อให้เกิดความปลอดภัย ควรมีการจัดการแข่งขันในรูปแบบการแสดงศิลปะการต่อสู้ด้วยมวยไทยให้มากขึ้น และควรมีการจัดทำมาตรฐานมวยไทยแห่งชาติ เพื่อส่งเสริมให้เด็กและประชาชนสามารถเข้าร่วมได้อย่างกว้างขวาง เป็นต้น

ผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก ในการนำไปใช้เป็นแนวทางเพื่อพัฒนา และปรับปรุงแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็กให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป

5378638039 : MAJOR SPORTS SCIENCE

KEYWORDS: STATE / PROBLEMS / SOLUTIONS / YOUTH MUAY-THAI

MONTRI KHRUEAWAN: STATES, PROBLEMS, AND SOLUTIONS OF YOUTH MUAY-THAI COMPETITION. ADVISOR: ASSOC. PROF. CHATCHAI KOMARATAT, 214 pp.

The purposes of this study were to study the states, problems, and solutions of youth Muay-Thai competition. The subjects of this study were divided to 2 groups. First, the direct concern of youth Muay-Thai competition group were the owner of boxing camp or boxing managers, Coaches and youth boxers. (73 people) Second, the indirect concern of youth Muay-Thai competition were the boxing promoters, judges, pressmen, specters, sport scientist and doctors. (91 people) Research tools used were the interviewed surveys and focus group

Results

1. The states of youth Muay-Thai competition were in overall good condition both direct and indirect concern of Muay-Thai competition groups. Also the mean of the states scores before, between and after the competition were in overall good condition. For each item found that the states before and after the competition were in overall good condition. For between the competition, the most of them were in good conditions accept the sportswear and accessories, the resolving in the game and the injury and first aids were at the moderately levels.

2. The problems of youth Muay-Thai competition were almost in moderately conditions both groups. The mean of the problems scores before, between and after the competition were at moderately levels. The high level problems were the preparing of technics and tactics, the weight control and the purpose of the competition. For each item found that the problems of both groups mostly at the moderately levels. The highest score was the injury and first aids, then the resolving in the game and the sportswear and accessories respectively.

3. The solutions of the present youth Muay-Thai competition form were should educate them the sports science knowledge to be used for the safety, should do the new version of the competition ; the art of self defense in Muay-Thai show and should do the national boxing standard to support youth and people to join widely.

This study should be useful for all who concerned in youth Muay-Thai competition to develop and to improve the youth Muay-Thai competition.

Field of Study: Sports Science

Student's Signature

Academic Year: 2013

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จไปด้วยความกรุณาเป็นอย่างสูงจากรองศาสตราจารย์ ชัชชัย โกมารทัต ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษา ข้อชี้แนะและความช่วยเหลือในหลายสิ่งหลายอย่าง จนกระทั่งลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณคุณอาจารย์เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ครู อาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย และเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต คณิงสุขเกษม ที่ช่วยสนับสนุน และให้คำแนะนำงานวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ผ่านไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วันชัย บุญรอด ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิลปะชัย สุวรรณธาดา และรองศาสตราจารย์ฟอง เกิดแก้ว กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำตลอดจน แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์ อาจารย์ยุทธนา วงศ์บ้านดู่ อาจารย์ ดร.สาธิต ประจัญบาน อาจารย์ชินวุธ ศิริสัมพันธ์ อาจารย์อำนาจ สายฉลาด คุณพรหมเมศ จักชูรักษ์ คุณสร้อย มั่งมี ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พร้อมทั้งให้คำแนะนำ ตลอดจนข้อคิดที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการทำวิจัย

ขอขอบคุณ คุณชูเจริญ รวีอร่ามวงศ์ คุณปราโมทย์ แสงอรุณ พันเอกพงษ์พันธ์ รัตนสุนทร คุณสร้อย มั่งมี คุณพูนเพชร เพชรใหม่ อาจารย์อำนาจ สายฉลาด ร้อยตรีอดุลย์ เกื้อนกุล และเด็กชายสิทธิชัย วรวิงศ์ ที่เสียสละเวลามาร่วมแสดงความคิดเห็นในการสนทนากลุ่มย่อย (Focus group)

ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร์ชัย อินทிரากรณ์ คณบดี คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา รวมถึงอาจารย์และบุคลากร คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุน และช่วยเหลือจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณน้องสุภาพร โภเมนเอก ที่เป็นผู้ช่วยงานวิจัยในครั้งนี้ รวมถึงเพื่อน พี่น้องทุกคน ในคณะ และทีมฟุตบอลจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่คอยเป็นกำลังใจร่วมทุกข์ร่วมสุขและให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลตลอดมา

และที่ขาดเสียไม่ได้ขอขอบคุณ คุณมณฑา เครือวัลย์เป็นพิเศษสำหรับความห่วงใยและกำลังใจจากครอบครัวซึ่งเป็นที่รักยิ่งที่คอยห่วงใย ให้คำปรึกษา และสนับสนุนผู้วิจัยได้ศึกษาในชั้นปริญญาโทมาบัดนี้ และเป็นแรงใจสำคัญ จนทำให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

นายมนตรี เครือวัลย์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	1
สารบัญแผนภูมิ.....	3
บทที่ 1.....	3
บทนำ	3
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	7
ปัญหาในการวิจัย	7
ขอบเขตของการวิจัย	7
ข้อตกลงเบื้องต้น	10
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	10
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย	12
บทที่ 2.....	13
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
เอกสารที่เกี่ยวข้อง	13
1. ความหมายของกีฬามวยไทย	13
2. ประวัติความเป็นมาการแข่งขันมวยไทยและความเฟื่องฟูของกีฬามวยไทย.....	18
3. ทักษะพื้นฐานที่สำคัญของการฝึกมวยไทย	20
4. หลักการฝึกกีฬาสำหรับเด็ก	24
5. การฝึกซ้อมมวยไทยในสมัยโบราณ	29
6. การฝึกซ้อมมวยไทยในสมัยปัจจุบัน	33
7. องค์ประกอบของการแข่งขันกีฬา	42
8. หลักวิทยาศาสตร์การกีฬาในมวยเด็ก.....	43
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	47

กรอบแนวคิดการวิจัย.....	50
บทที่ 3.....	51
วิธีการดำเนินการวิจัย.....	51
กลุ่มตัวอย่าง.....	52
วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง	53
เกณฑ์การคัดเลือกและเกณฑ์การคัดออกกลุ่มตัวอย่าง	54
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	55
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	56
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	58
การวิเคราะห์ข้อมูล	58
บทที่ 4.....	62
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	62
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	64
ตอนที่ 2 สภาพการแข่งขันมวยไทยเด็ก	71
ตอนที่ 3 ปัญหาในการแข่งขันมวยไทยเด็ก	91
ตอนที่ 4 แนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็ก ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่รวบรวมได้ จากแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์.....	117
ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะทางการแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็กจากการประชุมกลุ่มย่อย.....	119
บทที่ 5.....	124
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	124
สรุปผลการวิจัย	124
อภิปรายผลการวิจัย	139
ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย.....	151
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	155
รายการอ้างอิง	156
ภาคผนวก ก.....	158
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์	158
ภาคผนวก ข.....	159

หนังสือเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ.....	159
ภาคผนวก ค.....	160
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลงานวิจัย	160
ภาคผนวก ง	161
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	161
ภาคผนวก จ.....	211
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิการสนทนากลุ่ม	211
ภาคผนวก ฉ.....	212
หนังสือเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่มย่อย.....	212
ภาคผนวก ช.....	213
ภาพการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group).....	213
ประวัติผู้เชี่ยวชาญนิพนธ์.....	214

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก	65
ตารางที่ 2 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก	66
ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละการขึ้นทะเบียนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับมวยไทยเด็ก	68
ตารางที่ 4 แสดงประสบการณ์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับมวยไทยเด็ก	70
ตารางที่ 5 สภาพก่อนการแข่งขันมวยไทยเด็กด้านวัตถุประสงค์ของการแข่งขันและการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน	72
ตารางที่ 6 สภาพก่อนการแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และแพคติกก่อนวันแข่งขัน	74
ตารางที่ 7 สภาพก่อนการแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวยและการประกบคู่ชก	75
ตารางที่ 8 สภาพก่อนการแข่งขันมวยไทยเด็กด้านกติกาการชก และสวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน	76
ตารางที่ 9 สภาพในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการอบอุ่นร่างกาย ด้านการตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย	77
ตารางที่ 10 สภาพในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย และด้านความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย	80
ตารางที่ 11 สภาพในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก	82
ตารางที่ 12 สภาพในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการแก้ไขเกมการชกระหว่างยก และด้านการตัดสินและผลการแข่งขัน	84

ตารางที่ 13 สภาพในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน ด้านกีฬามารยาทในการแข่งขัน และด้านการให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก.....	86
ตารางที่ 14 สภาพหลังวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านสวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน.....	89
ตารางที่ 15 สรุปสภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก.....	91
ตารางที่ 16 ปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านวัตถุประสงค์ของการแข่งขัน และด้านการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน.....	92
ตารางที่ 17 ปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค.....	94
ตารางที่ 18 ปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการควบคุมน้ำหนักตัวนักมวย การประกบคู่ชก และกติกากการชก.....	96
ตารางที่ 19 ปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านสวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน.....	98
ตารางที่ 20 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย.....	99
ตารางที่ 21 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการอบอุ่นร่างกาย และอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย.....	101
ตารางที่ 22 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย.....	103
ตารางที่ 23 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก.....	104
ตารางที่ 24 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการแก้ไขเกมการชกระหว่างยก และด้านการตัดสินและผลการแข่งขัน.....	106
ตารางที่ 25 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน.....	107
ตารางที่ 26 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านกีฬามารยาทในการแข่งขัน และด้านการให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก.....	109
ตารางที่ 27 ปัญหาหลังวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านสวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน.....	111
ตารางที่ 28 สรุปปัญหาารวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก.....	113
ตารางที่ 29 สรุปสภาพการแข่งขันมวยไทยเด็ก.....	114
ตารางที่ 30 สรุปปัญหาในการแข่งขันมวยไทยเด็ก.....	116

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า
แผนภูมิที่ 1 หลักการฝึกกีฬาสำหรับเด็ก	26
แผนภูมิที่ 2 กระบวนการฝึกมวยไทยเพื่อเข้าแข่งขัน.....	38
แผนภูมิที่ 3 วงจรของการพัฒนาฝีมือนักกีฬามวยไทย.....	38
แผนภูมิที่ 4 กระบวนการพัฒนาฝีมือนักมวยไทย.....	39

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มวยไทยเป็นกีฬาและศิลปะการต่อสู้ของประเทศไทยมาแต่สมัยโบราณ กีฬามวยไทยมีลักษณะที่แตกต่างไปจากกีฬามวยชนิดอื่น ๆ ดังเช่น อวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกาย เช่น หมัด เท้า เข่า ศอกเอวไปใช้ชก ถีบ เตะ ฟัน กับคู่ต่อสู้หรือคู่แข่งขึ้น ศิลปะมวยไทยกำเนิดขึ้นคู่กับคนไทย และเป็นที่ยอมรับแพร่หลายในหมู่คนไทยมาช้านานแล้ว ในสมัยโบราณการจัดเตรียมกองทัพเพื่อการทหารได้มีการใช้ศิลปะมวยไทยเพื่อฝึกสภาพความพร้อมของทหารมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย ดังนั้น จะเห็นได้ว่า มวยไทยมีการถ่ายทอดกันมาในลักษณะของการต่อสู้ป้องกันตัว ที่ใช้ในการป้องกันดินแดนหรือถิ่นที่อยู่อาศัย ตลอดจนเป็นกีฬาที่ใช้ในการแข่งขันในงานเทศกาลหรืองานเฉลิมฉลองต่าง ๆ โดยถือว่าเป็นวัฒนธรรมอันดีงามอย่างหนึ่ง จึงเป็นที่ยอมรับกันทั่วโลกว่า มวยไทย คือ ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวประจำชาติไทย (สุบรรณพงศ์ 2531)

ด้วยเหตุที่มวยไทยเป็นกีฬาและศิลปะการต่อสู้ของประเทศไทยมาตั้งแต่สมัยโบราณ เป็นมรดกที่ทรงคุณค่าทางวัฒนธรรมควรแก่การบำรุงรักษาและส่งเสริมให้เป็นที่นิยมแพร่หลาย ในปัจจุบันมวยไทยกำลังเป็นกีฬาอาชีพที่ได้รับความนิยมอย่างสูงสุดทั้งจากชาวไทยและชาวต่างประเทศ สามารถทำรายได้จากการท่องเที่ยวเข้าประเทศในแต่ละปีเป็นจำนวนมหาศาล ตลอดจนสร้างเสริมรายได้ให้กับบุคคลที่เกี่ยวข้องในวงการมวยมากมาย ดังจะเห็นได้จากมวยไทยถูกจัดให้มีการแข่งขันอยู่เป็นประจำทุกวันทั้งในกรุงเทพมหานครและตามต่างจังหวัด ชาวต่างชาติที่มีโอกาสเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย มักจะหาเวลาเข้าชมการแข่งขันมวยไทยอยู่เสมอ เป็นการสร้างความประทับใจให้กับตนเอง และหลังจากที่ได้ชมแล้วชาวต่างชาติเหล่านั้น เช่น ชาวยุโรป อเมริกา และชาวญี่ปุ่นบางคน มีความสนใจอย่างยิ่งที่จะศึกษาทักษะฝีมือเพื่อฝึกหัดพัฒนาเป็นนักมวยไทยอาชีพอย่างจริงจัง (แก่นวงษ์คำ 2530)

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้นทำให้เด็กไทยเริ่มฝึกหัดชกมวยไทยกันตั้งแต่เด็ก และมีการแข่งขันมวยไทยเด็กกันอย่างกว้างขวาง ทั้งในกรุงเทพและต่างจังหวัด โดยที่ผู้จัดการแข่งขัน หัวหน้าค่ายมวย โค้ชหรือผู้ฝึกสอนตลอดจนพี่เลี้ยงนักมวยไม่ได้ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยของนักมวยไทยเด็กเท่าที่ควร โดยเน้นในเชิงธุรกิจมากกว่าการส่งเสริมศิลปะมวยไทย ไม่ได้ให้ความคุ้มครองและป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการแข่งขันของมวยไทยเด็ก ทำให้การแข่งขันมวยไทยเด็กยังไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมทั่วไป โดยยังมีบุคคลบางกลุ่มยังมองว่าการแข่งขันมวยไทยเด็กเป็นการทารุณกรรมเด็ก ใช้แรงงานเด็ก และหาผลประโยชน์จากเด็ก โดยลืมมองไปว่าการแข่งขันมวยไทยเด็กนั้น ถือเป็นส่งเสริมให้เด็กไทยรู้คุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย เป็นสิ่งที่มีค่าควรแก่การดำรงรักษาไว้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของไทย มรดกทางวัฒนธรรมเรื่องนี้เป็นเครื่องแสดงภูมิปัญญาของคนไทยและเด็กไทย ที่มีลักษณะเด่น น่าสนใจ เป็นที่ชื่นชอบของคนไทยและชาวต่างประเทศ มวยไทยสะท้อนให้เห็นลักษณะสังคมไทยที่มีระเบียบแบบแผน มีกฎ กติกา และกลวิธีที่ฉลาดในการต่อสู้ ป้องกันตนเอง ป้องกันชาติบ้านเมืองจนสามารถพาชาติบ้านเมืองพ้นภัยเป็นอิสระจากอริราชศัตรูมาได้ทุกยุคทุกสมัย แสดงถึงคุณธรรมอันสูงส่งของศิษย์ที่มีต่อครู คือ ความกตัญญูทศเวทที่เป็นลักษณะเด่นมากอย่างหนึ่งของสังคมไทย นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้เด็กไทยได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ หางานอาสาสมัคร และยังสามารถหารายได้เสริมให้กลับครอบครัวในการขึ้นชกแต่ละครั้งอีกด้วย

เป็นเรื่องน่ายินดีที่กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รับเป็นเจ้าภาพจัดเสวนารับฟังความคิดเห็นเรื่อง “กีฬามวยมาตรฐานในการคุ้มครองนักมวยเด็ก” ซึ่งตรงกับวันที่ 20 พ.ย.50 ที่ผ่านมา มีหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน โปรโมเตอร์ ค่ายมวยและผู้เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมเป็นจำนวนมาก เนื่องจากพบว่ามีกรณีนำเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี ซึ่งเป็นการผิดกฎหมายตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.2542 มาชกมวยไทยบนเวทีมวยอาชีพตามสถานที่ต่างๆ โดยการชกแต่ละครั้งได้รับเงินคนละ 50-600 บาท แต่มีการหักให้ค่ายมวยครั้งหนึ่ง หากเกิดอันตรายขึ้นจะไม่มีสิทธิ์เรียกร้องเงินชดเชยตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.2542 เพราะกฎหมายกำหนดให้เด็กอายุ 15 ปีขึ้นไปสามารถจดทะเบียนนักมวยและได้รับสิทธิ์เรียกเงิน สำหรับข้อถกเถียงที่พูดจากันนั้นคงไม่มีใครปฏิเสธว่าความปลอดภัยของมวยเด็กเป็นสิ่งสำคัญสูงสุด ด้วยเหตุที่

การชกมวยส่วนใหญ่จะถูกบริเวณศีรษะ ใบหน้า ตา ฟัน และช่องปาก ซึ่งบ่อยครั้งส่งผลอันตรายต่อสมอง ทำให้เยื่อสมองฉีกขาด ทำให้เลือดคั่งในสมองจนหมดสติหรืออัมพาตเฉียบพลันบางรายรุนแรงถึงขั้นเสียชีวิตก็มีและบางรายส่งผลให้พองถึงวัยกลางคนเคลื่อนไหวช้า ความจำเสื่อมหรือสมองเสื่อมได้ ดังนั้นการจัดการแข่งขันมวยเด็กจึงควรมีหลักวิชาการเข้ามาเกี่ยวข้อง มิใช่จะเน้นความรุนแรงสะใจของคนดูคนเชียร์หรือการอ้างเหตุผลเพื่อต้องการช่วยเหลือเด็กที่ยากจนหรือกีฬามวยไทยเป็นศิลปะต้องฝึกฝนและเรียนตั้งแต่ยังเด็ก หากให้ฝึกตอนอายุ 15 ปีจะเข้าไป การแข่งขันมวยไทยเด็กต้องกำหนดประเภท อายุ น้ำหนัก ส่วนสูงและประสบการณ์ของคู่ชกนักมวยเด็กให้เท่ากันหรือใกล้เคียงกันและควรอนุญาตให้เริ่มชกแข่งขันได้ตั้งแต่ประมาณอายุ 12 ปีขึ้นไป การชกมวยเด็กอย่างปลอดภัยเป็นสิ่งที่สามารถกระทำได้ในแง่ของโปรโมเตอร์ เจ้าของค่ายมวย นักมวย สปอนเซอร์ผู้ให้การสนับสนุนการจัดการแข่งขัน และคนดูคนเชียร์ เริ่มตั้งแต่การจัดหาอุปกรณ์ป้องกัน ไม่ว่าจะเป็นสนับเข่า สนับศอก เฮดการ์ด ที่จะช่วยป้องกันอันตรายได้เป็นอย่างดี การกำหนดอายุ-น้ำหนัก-ส่วนสูง การกำหนดกติกาการแข่งขันควรเน้นที่ศิลปะการแสดง ความถูกต้องในการใช้ทักษะการป้องกันตัวและการออกอาวุธ มิใช่การเน้นน้ำหนักหมัดหรือการชกที่ดุเดือดรุนแรง เห็นด้วยอย่างยิ่งว่ากีฬามวยจะต้องมีการควบคุม โดยกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และสมาคมต่างๆ เพราะเป็นลักษณะกีฬาทำให้คู่ชกได้รับอันตรายจากการแข่งขันกีฬานี้โดยตรง ขณะที่กีฬาประเภทอื่นเป็นการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ นอกจากนี้ยังมีการพ่นเข้ามาเกี่ยวข้องอีกด้วย มวยเด็กถือเป็นกีฬาอีกประเภทหนึ่งที่จะได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน เพราะสามารถฝึกฝนกันได้ตั้งแต่เด็ก เพื่อโชว์ความสามารถในศิลปะแม่ไม้มวยไทยสืบทอดตำนาน “นายขนมต้ม” ให้ดำรงสืบไป (เดลินิวส์ 2550)

จากปัญหาดังกล่าวทำให้ทราบว่า ปัจจุบันการแข่งขันมวยไทยเด็กยังไม่มีระเบียบการจัดการแข่งขันที่แน่นอนและเหมาะสม และยังไม่มีกฎหมายมารองรับการแข่งขันมวยไทยเด็ก ผู้จัดการแข่งขัน นายสนามมวย หัวหน้าค่ายมวย โค้ชหรือผู้ฝึกสอนตลอดจนพี่เลี้ยงนักมวยจะต้องเข้าใจสภาพและปัญหามวยไทยเด็ก การแข่งขันมวยไทยเด็กต้องมีความแตกต่างกับการแข่งขันมวยไทยอาชีพ โดยเริ่มตั้งแต่การเตรียมตัวฝึกซ้อม การดูแลนักมวยไทยเด็ก การประกบคู่

ชก จะดูแลน้ำหนักเพียงอย่างเดียวไม่ได้ ควรจะต้องดูในเรื่องของอายุ ส่วนสูง ประสบการณ์การชก ทุกอย่างควรจะใกล้เคียงกัน และระหว่างการชกจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของนักมวยมาเป็นอันดับหนึ่ง กติกาการแข่งขันอาจจะไม่เหมือนการชกมวยไทยอาชีพทั้งหมด จำนวนยกควรจะน้อยกว่านักมวยไทยอาชีพ และเวลาการชกในแต่ละยกก็ควรน้อยกว่านักมวยไทยอาชีพ และหลังการชกก็ควรจะต้องตรวจร่างกายให้ละเอียด และควรจะต้องกำหนดการพักผ่อนร่างกายไม่น้อยกว่าก็วันถึงจะมีสิทธิ์ชกในครั้งต่อไป สิ่งเหล่านี้ควรจะต้องนำมาใช้ในการแข่งขันมวยไทยเด็ก เพื่อให้ทำให้การแข่งขันมวยไทยเด็กมีการพัฒนาอย่างถูกต้อง ผู้วิจัยเป็นผู้หนึ่งที่ชื่นชอบในกีฬามวยไทย โดยเฉพาะมวยไทยเด็ก จึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการแข่งขันมวยไทยเด็ก เพื่อให้ได้ข้อมูลจากสภาพที่แท้จริง ทั้งความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ นำมาเป็นแนวทางปรับปรุงพัฒนา รวมทั้งส่งเสริมให้การแข่งขันมวยไทยเด็กเป็นที่นิยมและมีรูปแบบการแข่งขันที่แน่นอน และนอกจากนี้ยังมีประเด็นใหญ่ในสังคมอีกมากมายที่ยังไม่มีคำตอบและยังไม่มี การพิสูจน์ที่ชัดเจน มีการพูดวิพากษ์วิจารณ์ปราศจากข้ออ้างอิง จึงเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่ผู้วิจัยอยากจะทำงานวิจัยในเรื่องการแข่งขันมวยไทยเด็ก ซึ่งมีขอบข่ายอีกมากมายที่จะต้องศึกษา และค้นคว้า เช่น การเตรียมตัวก่อนวันแข่งขัน การเตรียมตัวในวันแข่งขัน การปฏิบัติหลังวันแข่งขัน รูปแบบการโค้ชมวยไทยเด็กในการแข่งขันบนเวทีของโค้ชหรือผู้ฝึกสอนเหมือนหรือแตกต่างกับมวยไทยอาชีพอย่างไร การบาดเจ็บของนักมวยไทยเด็กส่วนใหญ่เกิดจากอะไร สวัสดิการที่เจ้าของค่ายมวยจัดให้กับมวยไทยเด็กมีอะไรบ้าง สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาค้นคว้า เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงและแก้ไขกระบวนการวิธีการโค้ชมวยไทย เพื่อให้เด็กๆ จะได้รับความคุ้มครองและได้รับการฝึกฝนอย่างถูกวิธี และสามารถที่จะนำวิชาความรู้ที่ฝึกฝนตั้งแต่เด็กไปประกอบวิชาชีพในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการแข่งขันมวยไทยเด็ก
2. เพื่อศึกษาปัญหาการแข่งขันมวยไทยเด็ก
3. เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก

ปัญหาในการวิจัย

1. ปัจจุบันการแข่งขันมวยไทยเด็ก มีเฉพาะการแข่งขันชกจริงบนเวทีเพียงอย่างเดียว ภาพที่ปรากฏตามสื่อสารมวลชนพบว่า มีสภาวะที่ล่อแหลมต่อการบาดเจ็บและอันตรายต่อร่างกาย รวมถึงไม่ดำเนินการตามหลักวิชาการฝึกและการโค้ชกีฬา งานวิจัยนี้จะช่วยค้นหาคำตอบว่า สภาพและปัญหาที่แท้จริงของการแข่งขันมวยไทยเด็กในปัจจุบันเป็นอย่างไร

2. ด้วยเหตุที่มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวและเป็นกีฬาประจำชาติไทย สมควรที่จะมีการปลูกฝัง สร้างสรรค์ และส่งเสริมให้เด็กไทย ได้มีการฝึกฝนและเล่นกันอย่างแพร่หลาย แต่สภาพในปัจจุบันไม่มีทางเลือกอื่น นอกจากการแข่งขันชกจริงบนเวทีเท่านั้น งานวิจัยนี้จะช่วยค้นหาแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็กว่าควรเป็นอย่างไรและ/หรือ มีทางเลือกอื่น ๆ ในการแข่งขันมวยไทยเด็กที่เหมาะสมกว่ามากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก จากมุมมองของศาสตร์การฝึกและการโค้ชกีฬา

2. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก ในเขตภาคกลาง และภาคตะวันออก เฉพาะจังหวัดกรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรสาครและจังหวัดชลบุรี

3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งเน้นเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคนไทยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

3.1 กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก ได้แก่ เจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวย โค้ชหรือผู้ฝึกสอน และนักมวยไทยเด็ก

3.2 กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก ได้แก่ โพรโมเตอร์ กรรมการผู้ตัดสินมวยไทย นักข่าว ผู้ชมมวยไทยเด็ก นักวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือนักพลศึกษา แพทย์หรือพยาบาลสนาม

4. การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็ก ในช่วงปัจจุบัน คือ ในช่วงปี พ.ศ. 2556-2557 เท่านั้น

5. ศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

5.1 ก่อนวันแข่งขัน ประกอบด้วย

- 5.1.1 การฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน
- 5.1.2 การเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิคและแทคติคก่อนวันแข่งขัน
- 5.1.3 การควบคุมน้ำหนักตัวนักมวย
- 5.1.4 การประกบคู่ชก
- 5.1.5 กติกาการชก
- 5.1.6 สวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน

5.2 ในวันแข่งขัน ประกอบด้วย

- 5.2.1 การตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย
- 5.2.2 การอบอุ่นร่างกาย
- 5.2.3 อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย
- 5.2.4 ความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย
- 5.2.5 การใช้ทักษะการชกด้วย หมัด เท้า เข่า ศอก
- 5.2.6 การแก้ไขเกมการชกระหว่างยก
- 5.2.7 การตัดสินและผลการแข่งขัน
- 5.2.8 การบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน
- 5.2.9 กิริยามารยาทในการแข่งขัน

5.3 หลังวันแข่งขัน ประกอบด้วย

5.3.1 สวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน

6. สนามมวยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ จะใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจงทั้งหมด 5 สนาม ได้แก่ สนามมวยอ้อมน้อย จังหวัดสมุทรสาคร สนามมวยชั่วคราวอิมพีเรียลลาดพร้าว กรุงเทพฯ สนามมวยบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี สนามมวยนวนคร จังหวัดปทุมธานี สนามมวยเทพประสิทธิ์ พัทยา จังหวัดชลบุรี

7. ค่ายมวยที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ จะใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจงทั้งหมด 18 ค่าย ประกอบด้วย

- 6.1 ค่ายมวยบัญชาเมฆ กรุงเทพฯ
- 6.2 ค่ายมวย ส.วรพิน— กรุงเทพฯ
- 6.3 ค่ายมวย ป.ประสพผล กรุงเทพฯ
- 6.4 ค่ายมวย ณ ไชเพ็ญ กรุงเทพฯ
- 6.5 ค่ายมวยศิษย์นิวัฒน์ กรุงเทพฯ
- 6.6 ค่ายมวยเกียรติชาญสิงห์ กรุงเทพฯ
- 6.7 ค่ายมวย ส.สวัสดิ์ กรุงเทพฯ
- 6.8 ค่ายมวย ช.พันธ์ไพโรจน์ กรุงเทพฯ
- 6.9 ค่ายเพชรพญาไท กรุงเทพฯ
- 6.10 ค่ายมวย ป.ยศนันท์ กรุงเทพฯ
- 6.11 ค่ายมวยศิษย์ ป.ต.ท. ส.วีราวุฒิ ส.ตลิ่งชัน กรุงเทพฯ
- 6.12 ค่ายมวยเกียรติยงยุทธ กรุงเทพฯ
- 6.13 ค่ายมวย ส.เขตตลิ่งชันทองราชา กรุงเทพฯ
- 6.14 ค่ายไถ่อย่างห้าดาว กรุงเทพฯ
- 6.15 ค่ายมวย ส.สุวรรณภักดี กรุงเทพฯ
- 6.16 ค่ายมวย ต.ไกรทอง กรุงเทพฯ
- 6.17 ค่ายมวย ป.สมาน กรุงเทพฯ
- 6.18 ค่ายมวย ศศิประภาyim กรุงเทพฯ

ข้อตกลงเบื้องต้น

กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง และข้อมูลเชื่อถือได้

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

นักมวยไทยเด็ก หมายถึง นักมวยที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี และมีประสบการณ์แข่งขันจริงอย่างน้อย 1 ครั้ง

สภาพ หมายถึง กระบวนการที่เกิดขึ้นจริงในการแข่งขันมวยไทยเด็ก ในปัจจุบัน

ปัญหา หมายถึง สิ่งที่เป็นอุปสรรคเกิดขึ้นจริงในการแข่งขันมวยไทยเด็ก ในปัจจุบัน

แนวทางแก้ไข หมายถึง คำแนะนำ วิธีการ ช่องทาง กระบวนการ หรือ รูปแบบการ
แข่งขันมวยไทยเด็กในลักษณะอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับวัยเด็ก

ประสบการณ์การชกของนักมวย หมายถึง สถิติการชกของนักมวยที่ผ่านมาว่า ชนะ
เสมอ แพ้ จำนวนเท่าใด

การควบคุมน้ำหนักตัวนักมวย หมายถึง การควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวยให้อยู่ในรุ่นที่
จะทำการแข่งขัน

การเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิคและแทคติกก่อนวันแข่งขัน หมายถึง การที่ผู้
ฝึกสอนวางแผนการฝึกซ้อมในด้านเทคนิคและแทคติกให้กับนักมวยให้มีความพร้อมก่อนวัน
แข่งขัน

การประกบคู่ชก หมายถึง การนำนักมวย 2 คน มาจัดเป็นคู่ชกแข่งขันกัน

กติกาการชก หมายถึง กติกาที่ใช้ในการแข่งขันมวยไทยเด็ก

สวัสดิการนักมวย หมายถึง การให้สิ่งเอื้ออำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่นักมวยไทยเด็ก
ให้มีชีวิต สภาพความเป็นอยู่ที่ดี และสะดวกสบาย ตามที่หัวหน้าค่ายเห็นสมควร

การชั่งน้ำหนัก หมายถึง การที่นักมวยจะต้องมาชั่งน้ำหนักตามรุ่นน้ำหนักของตัวเอง

การอบอุ่นร่างกาย หมายถึง การเตรียมความพร้อมร่างกายให้พร้อมก่อนการแข่งขัน โดย
ไม่เกิดการบาดเจ็บง่าย

ความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย หมายถึง ความเชื่อในเรื่องเครื่องราง ของ
ขลัง แนวปฏิบัติ และขั้นตอนต่างๆ ตามระเบียบประเพณีที่ยึดถือปฏิบัติในการแข่งขันของนักมวย
ที่ทำให้เกิดพลังและกำลังใจในวันแข่งขัน

การไหว้ครู หมายถึง พิธีกร ท่าทาง การรำยรำ เพื่อแสดงการระลึกถึงครู อาจารย์ ที่สั่ง
สอนและประสิทธิ์ประสาทวิชามวยไทย จนทำให้มีความสามารถในการแข่งขันมวยไทย

การวางแผนการชก หมายถึง การวางแผนการชกแข่งขัน ทั้งแผนการรุกและแผนการรับ การใช้ทักษะการชก หมัด เท้า เข่า ศอก หมายถึง ทักษะที่นักมวยแต่ละคนถนัดนำมาใช้ในการแข่งขันแต่ละครั้ง ซึ่งนักมวยแต่ละคนก็จะมีความถนัดในการใช้ทักษะที่แตกต่างกัน

การให้น้ำนักมวยระหว่างพักยก หมายถึง การที่พี่เลี้ยงนักมวยเข้าไปดูแลนักมวย ช่วยฟื้นฟูสภาพนักมวย และให้คำแนะนำนักมวยในระหว่างพักยก

การแก้ไขเกมการชกระหว่างยก หมายถึง การให้คำแนะนำแก้ไขการชก ของผู้ฝึกสอน หรือพี่เลี้ยงนักมวยในระหว่างการแข่งขัน

การบาดเจ็บในการแข่งขัน หมายถึง การที่นักมวยได้รับการบาดเจ็บในการแข่งขัน ตั้งแต่การบาดเจ็บเล็กน้อย เช่น ฟกช้ำ เคล็ด ชัดยอก จนถึงบาดเจ็บหนัก เช่น มีแผลแตก กระดูกหัก หรือ หมดสติ เป็นต้น

การปฐมพยาบาล หมายถึง การดูแลนักมวยเมื่อได้รับการบาดเจ็บอย่างฉับพลันทันทีในระหว่างการแข่งขัน

การตัดสินการแข่งขัน หมายถึง การให้คะแนนและทำหน้าที่ตัดสินของกรรมการให้คะแนนและผู้ตัดสินบนเวที

ผลการแข่งขัน หมายถึง ข้อสรุปจากการให้คะแนนและการตัดสินของกรรมการและผู้ตัดสิน

กิริยามารยาทของนักมวยไทยเด็ก หมายถึง การแสดงออกทางพฤติกรรมที่เหมาะสมตามระเบียบประเพณีมวยไทยที่พึงปฏิบัติของนักมวย

การดูแลนักมวยหลังวันแข่งขัน หมายถึง การให้ความเอาใจใส่ดูแลนักมวย เกี่ยวกับการรักษาอาการบาดเจ็บ การฟื้นฟูสภาพร่างกาย จิตใจ และอื่นๆ เพื่อให้มีสภาพความพร้อมที่จะแข่งขันในครั้งต่อไป

การจ่ายค่าตัวนักมวย หมายถึง การจ่ายเงินให้นักมวยหลังการแข่งขัน ตามข้อตกลงที่ผู้จัดการนักมวยได้ทำไว้กับนักมวย

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก ในการนำไปใช้เป็นแนวทางเพื่อพัฒนา และปรับปรุงแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็กให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยหญิงจึงได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้เป็นข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าวิจัยซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมายของกีฬามวยไทย
2. ประวัติความเป็นมาการแข่งขันมวยไทยและความเฟื่องฟูของกีฬามวยไทย
3. ทักษะพื้นฐานที่สำคัญของการฝึกมวยไทย
4. หลักการฝึกกีฬาสำหรับเด็ก
5. การฝึกซ้อมมวยไทยในสมัยโบราณ
6. การฝึกซ้อมมวยไทยในสมัยปัจจุบัน
7. องค์ประกอบของการแข่งขัน
8. หลักวิทยาศาสตร์การกีฬาในมวยเด็ก

1. ความหมายของกีฬามวยไทย

กีฬา หมายถึง กิจกรรมหรือการเล่นเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินเพื่อเป็นการบำรุงหรือเพื่อผ่อนคลายความเคร่งเครียดทางจิต (ราชบัณฑิตยสถาน 2526)

กีฬา หมายถึง กิจกรรมการเล่นและเกมที่ใช้ทักษะทางกาย (Physical Activity) อย่างกระตือรือร้น (Active) ใช้ความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกายที่ซับซ้อน เป็นกิจกรรมการแข่งขันที่มีแบบแผน มีวิธีการเล่นที่เป็นระบบระเบียบ มีกฎกติกาควบคุมชัดเจน และผู้เล่นมักคำนึงถึงผลประโยชน์จากการเล่น ทั้งประโยชน์ภายใน อันได้แก่ ความสุข ความสนุกสนาน

ความสมบูรณ์ของร่างกาย จิตใจ และประโยชน์ภายนอก อันได้แก่ ชัยชนะ ชื่อเสียง รายได้และเกียรติยศ

มวย หมายถึง การชกกันด้วยหมัด (ราชบัณฑิตยสถาน 2526)

มวย ในภาษาไทยโบราณ หมายถึง หนึ่งเดียว หรือการมุ่งมั่นที่ยาว โดยรวบรวมให้เข้ามา รวมกันเป็นกลุ่ม และ ไทยหมายถึง อิศระ ซึ่งในทางจิตใจ ได้แก่ อารมณ์ที่เป็นใหญ่หนักแน่น เป็นกลาง ไม่โอนเอนไปเข้ากับความรู้สึกที่เป็นคู่แข่งตรงข้ามกัน และมวยไทย ก็คือ รูปแบบพฤติกรรมแบบหนึ่งที่พุทธศาสนาสายตันตระได้สะท้อนออกมาจากมโนภาพอย่างมีระบบแน่นอน

มวยไทย หมายถึง กีฬามวยบนเวทีที่มีกติกา ยอมให้คู่ชกใช้เท้า ศอก และเข่าได้ (ราชบัณฑิตยสถาน 2526)

มวยไทยเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ที่เป็นศาสตร์เพราะเป็นวิชาการที่ทุกคนอาจจะศึกษาหาความรู้ได้เหมือนวิชาแขนงอื่นๆ ส่วนที่ว่าเป็นศิลป์เพราะศิลปะแขนงนี้เต็มไปด้วยกลยุทธ์และลวดลายซึ่งยากที่จะเรียนรู้และปฏิบัติได้อย่างชัดเจน ศิลปะอย่างสูงของนักมวยคนหนึ่งยากที่นักมวยอีกคนหนึ่งจะฟังปฏิบัติสืบทอดต่อไปได้ มวยเป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวอย่างหนึ่งตามธรรมชาติของบุคคล ซึ่งมีการแข่งขันแพ้ชนะด้วยการชกต่อยกัน อันเป็นการโจมตีจุดอ่อนของร่างกายคู่ต่อสู้ ศิลปะของมวยจึงแตกต่างกันไปตามลักษณะหรือแบบของการต่อสู้ป้องกันตัว ปัจจุบันมีมวยอยู่ 2 ชนิด คือ มวยปล้ำและมวยชก มวยชกก็ยังแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือชกด้วยหมัด บวกการต่อสู้ด้วยเท้า เข่า ศอก ตามแบบของมวยไทย และชกด้วยหมัดอย่างเดียว อันเป็นที่นิยมกันทั่วไปเรียกว่า มวยสากล (ศิริไปล์ 2516)

มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวที่สามารถนำไปใช้ได้ทั้งในเชิงกีฬาและการต่อสู้จริงๆ ศิลปะประเภทนี้มีมาแต่โบราณกาล บรรพบุรุษของชาติไทยได้ฝึกฝนอบรมสั่งสอนกุลบุตรไว้เพื่อป้องกันตัวและชาติ บรรดาชายฉกรรจ์ของไทยได้รับการฝึกฝนวิชามวยไทยแทบทุกคน นักรบผู้กระเดื่องนามทุกคนต้องได้รับการฝึกอบรมศิลปะประเภทนี้อย่างชัดเจนทั้งสิ้น เพราะการใช้อาวุธช่วยในสมัยโบราณ เช่น กระบี่ พลอง ดาบ ง้าว ทวน ฯลฯ ถ้ามีความรู้วิชามวยไทยประกอบด้วยแล้วจะทำให้เกิดประโยชน์มากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยามที่เข้าต่อสู้ประชิดตัว จะได้ใช้อวัยวะบางส่วนเข้าช่วย เช่น เข่า เท้า ศอก เป็นต้น แต่เดิมศิลปะมวยไทยที่มีชั้นเชิงสูงมักจะ

ฝึกสอนกันแต่เจ้านายชั้นผู้ใหญ่ หรือเฉพาะพระมหากษัตริย์และขุนนางฝ่ายทหารเท่านั้น ต่อมา จึงได้แพร่หลายไปถึงสามัญชนซึ่งได้รับการถ่ายทอดวิทยากรจากบรรดาอาจารย์ ซึ่งเดิมเป็นยอด ขุนพล หรือยอดนักรบมาแล้ว วิทยากรจึงได้แพร่หลายและคงอยู่ตราบเท่าทุกวันนี้ (แก่นวงษ์คำ 2530)

มวยไทยเกิดขึ้นในสมัยใดไม่แน่ชัด เท่าที่มีหลักฐานพบว่ามวยไทยเกิดขึ้นมานานแล้ว อาจะเกิดขึ้นมาพร้อมกับชาติไทย เพราะถือกันว่ามวยไทยเป็นศิลปะประจำชาติของไทยเรา จริงๆ ยากที่ชาติอื่นจะเลียนแบบได้ (อุลิต 2542)

กีฬามวยไทย หมายถึง กิจกรรมการเคลื่อนไหวชนิดหนึ่งที่ใช้อวัยวะเกือบทุกส่วน เช่น ศอก เข่า เท้า หมัด เป็นศิลปะในการต่อสู้แข่งขัน ฝึกซ้อมออกกำลังกาย เพื่อที่จะช่วยพัฒนา ร่างกาย อารมณ์ สังคมจิตใจและสติปัญญา (แสงสว่าง 2533)

มวยไทยในภาษาสันสกฤต อ่านว่า มวย (mavya) หมายถึง การผูก ปราบกว่าเครื่องแบบ หรือการแต่งกายของมวยไทยประกอบด้วยศิลปะการผูกอย่างน้อย 4 แบบ หรือ 4 ผูกด้วยกัน ได้แก่

1. ผูกศีรษะเรียกเครื่องผูกว่า มงคล
2. ผูกแขนเรียกเครื่องผูกว่า (ผ้า) ประเจียด
3. ผูกหมัดเรียกเครื่องผูกว่า คาดเขี้ยว
4. ผูกใจเรียกเครื่องผูกว่า คาถา มนตรา และอาคม (ชยะ 2546)

สมบัติ (จำปาเงิน 2540) กล่าวถึงมวยไทยว่า เป็นศิลปะการต่อสู้ที่ร้ายกาจ มีพิษสงรุนแรง รวดเร็ว และเด็ดขาดที่สุดประเภทหนึ่งในบรรดาการต่อสู้ทั้งหลาย ผู้ที่ชำนาญนอกจากจะใช้ปราบ คู่ปรปักษ์แล้วยังใช้เป็นเครื่องป้องกันตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่ง นักมวยไทยมิได้หัดเฉพาะศิลปะ การต่อสู้เอาชนะแต่อย่างเดียว หากจะต้องฝึกจิตใจให้อยู่ในระเบียบวินัย ประกอบไปด้วย ศีลธรรม ความมีน้ำใจ ความกตัญญูทวดเวที มีน้ำใจเป็นนักกีฬาอย่างแท้จริงด้วย แม้วิถีทางการต่อสู้จะ ค่อนข้างรุนแรง แต่ตัวคนมิได้บ้ำระห่ำกระหายเลือดแต่อย่างใด เราจะสังเกตได้เสมอว่านักมวยไทย ยังมีชื่อเสียงมากเท่าใด ยิ่งเป็นคนอ่อนหวานนอบน้อมถ่อมตนมากขึ้นเท่านั้น

ปัญญา (ไกรทัศน์ 2529) ให้ความหมาย มวย คือ การชกกันเป็นการต่อสู้ของมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นเด็ก ผู้ใหญ่ ชายหรือหญิง ต่อบุคคลด้วยพลกำลัง โดยใช้อวัยวะบางส่วนเป็นอาวุธ หรือทุกส่วนของร่างกายที่มีอยู่ในตัวเข้าทำการสู้รบไม่ว่าจะเป็นการใช้ปากกัด ทำถีบ หมัดชก ศอกถอง มือจับ หัวโขก เราเรียกว่ามวยทั้งสิ้น เป็นการต่อสู้กันด้วยอาวุธธรรมชาติอันมีมาแต่กำเนิดโดยปราศจากการใช้อาวุธ มวยไทยเป็นกีฬาประจำชาติมาแต่โบราณกาล และเป็นศิลปะประจำของคนเผ่านี้มาแต่ครั้งดึกดำบรรพ์โดยแท้จริง เมื่อเอ่ยถึงคำว่ามวยแล้ว บรรพบุรุษหรือแม้แต่เราเองก็ต้องพากันรู้ว่านั่นคือมวยไทย ซึ่งหมายถึงวิชาการต่อสู้และป้องกันตัวชนิดหนึ่งที่มีลักษณะผิดแผกแตกต่างไปจากมวยต่างประเทศ อวัยวะทุกส่วนมิได้ปล่อยนิ่งเฉย กำลังกายและกำลังใจ กำลังความคิด เป็นสิ่งที่นักมวยทุกคนพึงมี และเป็นสิ่งที่นักมวยทุกคนต้องมีความว่องไวระหว่างตัวต่อตัว โดยปราศจากการใช้อาวุธต่อสู้กันด้วยความดุเดือดโหดโผน

สมศักดิ์ (ศิริอนันต์ 2541) ได้กล่าวถึงมวยไทยว่า เป็นศิลปะการต่อสู้ด้วยมือเปล่าที่นิยมแพร่หลายทั่วโลก ชาวต่างชาติต่างยอมรับว่ามวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ชั้นสูง มีการเปิดค่ายมวยเพื่อฝึกสอนมวยไทยขึ้นมากมายทั้งในทวีปยุโรป อเมริกาแอฟริกา (มอริออคโค) และ ออสเตรเลีย ชาวต่างชาติศึกษาเล่าเรียนมวยไทยทั้งเพื่อฝึกร่างกายให้แข็งแรงมีวิชาป้องกัน และบางคนนำไปประกอบอาชีพ กล่าวคือ ชกมวยเป็นอาชีพและเป็นผู้ฝึกสอนตามค่ายมวยต่าง ๆ ด้วย

ลีอชา (สุบรรณพงศ์ 2531) ให้ความหมายกีฬามวยไทย คือ วัฒนธรรมไทยอย่างหนึ่ง เพราะลักษณะของวัฒนธรรม ก็คือ เป็นมรดกของสังคมที่ยอมรับสืบทอดกันมาไม่มีขาดตอน สิ่งใหม่ ๆ เพิ่มพูนขึ้นมากลมกลืนของเดิมในสภาพที่มั่นคงยิ่งขึ้น มีการส่งเสริมให้เจริญแพร่หลายอย่างกว้างขวาง มีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ สภาพแวดล้อม อยู่ตลอดเวลา

เขตร์ (ศรีวิทย 2516) ให้ความหมายมวยไทยว่า “เป็นการต่อสู้ตั้งแต่หัวตลอดเท้า ทั้งข้างหน้าและข้างหลัง”

ฟอง (เกิดแก้ว 2520) กล่าวว่า มวยไทย เป็นศิลปะของการต่อสู้ป้องกันตัวที่สามารถนำไปใช้ได้ทั้งในการต่อสู้จริง ๆ ศิลปะประเภทนี้มีมาแต่โบราณกาล บรรพบุรุษของชาติไทยใช้อบรมสั่งสอนกุลบุตรไว้เพื่อป้องกันตัวและชาติ บรรดาชายฉกรรจ์ของไทยได้รับการฝึกฝนวิชามวยไทยแทบทุกคน นักรบผู้กระเดื่องนามทุกคนต้องได้รับการฝึกฝนศิลปะประเภทนี้อย่างชัดเจนทั้งสิ้น

การใช้อาวุธรบในสมัยโบราณ เช่น กระบี่ พลอง ดาบ ง้าว ทวน ฯลฯ ถ้ามีความรู้วิชามวยไทย ประกอบด้วยแล้ว จะทำให้เกิดประโยชน์มากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยามที่เข้าสู่ผู้ติดพัน ประชิดตัว ก็จะได้อาศัยใช้อวัยวะบางส่วนเข้าช่วย เช่น เข่า เท้า ศอก เป็นต้น แต่เดิมมาศิลปะมวยไทยที่มีชั้นเชิงสูงมักจะฝึกสอนกันในบรรดาเจ้านายชั้นผู้ใหญ่ หรือเฉพาะพระมหากษัตริย์และขุนนางฝ่ายทหารเท่านั้น ต่อมาจึงได้แพร่หลายไปถึงสามัญชน ซึ่งได้รับการถ่ายทอดวิทยาการจากบรรดาอาจารย์ซึ่งเดิมเป็นยอดขุนพลหรือยอดนักรบมาแล้ว วิทยาการจึงได้แพร่หลายและคงอยู่ตราบเท่าทุกวันนี้

แสวง (ศิริโปลด์ 2516) กล่าวว่า มวยไทยในสมัยก่อนจะมีการฝึกฝนอยู่ในบรรดาหมู่ทหาร เพราะในสมัยก่อนไทยเราได้มีการรบพุ่งและสู้รบกับประเทศเพื่อนบ้านบ่อย ๆ การสู้รบในสมัยนั้นยังไม่มีปืน สู้กันด้วยดาบทั้งสองมือและมือเดียว เมื่อเป็นเช่นนั้นการรบพุ่งก็ต้องมีการประชิดตัว คนไทยเห็นว่าการรบด้วยดาบนั้นเป็นการรบพุ่งที่ประชิดตัวมากเกินไป บางครั้งคู่ต่อสู้อาจจะเข้ามาพันเราได้ง่าย คนไทยจึงได้ฝึกหัดลูกถีบและเตะคู่ต่อสู้เอาไว้ เพื่อคู่ต่อสู้จะได้เสียหลักแล้วเราจะได้เลือกฟันได้ง่ายทำให้คู่ต่อสู้แพ้ได้ ต่อมาเมื่อในหมู่ทหารได้รับการฝึกถีบ เตะ แล้ว มีผู้คิดว่าทำอย่างไรเราจึงจะใช้การถีบ เตะ มาเป็นศิลปะสำหรับการต่อสู้ด้วยมือได้ จึงได้มีผู้ที่คิดจะฝึกหัดการต่อสู้ป้องกันตัว สำหรับใช้แสดงเวลาว่างเทศกาลต่าง ๆ ไว้รอดชาวบ้าน และเป็นของแปลก เมื่อเป็นเช่นนั้น ชาวบ้านหรือคนไทยได้เห็นการถีบ เตะ แพร่หลายและบ่อยเข้า จึงทำให้ชาวบ้านมีการฝึกหัดมวยไทยกันมาก จนถึงตั้งเป็นสำนักฝึกฝนมากมาย

จรัสเดช (อุลิต 2542) กล่าวว่า กีฬามวยไทยมีความผูกพันกับชนชาติไทยมาอย่างแน่นแฟ้น เป็นกิจกรรมที่แม่แต่องค์ประมุขของชาติในอดีตต้องให้ความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการฝึกดาบหรือทวน ถึงแม้ว่าในปัจจุบันการทำสงครามไม่จำเป็นต้องรบประชิดตัว แต่กิจกรรมมวยไทยยังเป็นกิจกรรมที่ต้องฝึกฝนเพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม

2. ประวัติความเป็นมาการแข่งขันมวยไทยและความเฟื่องฟูของกีฬามวยไทย

การแข่งขันมวยไทยสามารถแบ่งได้ 5 สมัยตามเวทีแข่งขันดังนี้

1. สมัยสวนกุหลาบ (พ.ศ. 2462) เติบโตขึ้นอยู่บริเวณสามัคยาจารย์สมาคม หน้าวังสวนกุหลาบ ชกกันแบบคาดเชือก มีกรรมการซึ่งขาดอยู่บนเวที นักมวยสมัยนั้น คือ หมิ่นมวยแมนหมัด นายทับ จำเภา นายยัง หาญทะเล

2. สมัยท่าช้าง (พ.ศ. 2466-2472) ตั้งอยู่บริเวณโรงละครแห่งชาติในปัจจุบัน สมัยหัวเลี้ยวหัวต่อจากคาดเชือกมาเป็นสวมนวม นักมวยที่มีชื่อในสมัยนี้ คือ นายคำเหมย เมืองยศ จากเขลางนคร นายนงคม ศรีเมฆ มีพระยาเทพหัสดินเป็นนายสนาม

3. สมัยสวนสนุก (พ.ศ. 2472-2478) ตั้งอยู่บริเวณสวนลุมพินี มีอาจารย์นิยม ทองชิต และอาจารย์สุนทร(ครูกิมเส็ง) ทวีสิทธิ์ เป็นกรรมการ นักมวยที่มีชื่อเสียงในสมัยนั้น ได้แก่ สมาน ดิลกวิลาศ สมพงษ์ เวชสิทธิ์ ผล พระประแดง นายแอม ม่วงดี นักมวยจากภาคใต้ผู้นำกระบี่เหล็กมาเผยแพร่

4. สมัยหลักเมืองและสวนเจ้าเชษฐ (พ.ศ. 2478-2488) ตั้งอยู่ในบริเวณที่ดินของเจ้าเชษฐ ปัจจุบันเป็นสนามยิงปืนของกองทัพบก นักมวยมีชื่อในสมัยนั้น คือ ผล พระประแดง ถวัลย์ วงศ์เทเวศร์ ประเสริฐ ส.ส. ซึ่งชกกับผล พระประแดง ถึง 18 ครั้ง (ผล ชนะ 6 ครั้ง เสมอกัน 7 ครั้ง) ทองใบ ยนตรกิจมีอาจารย์สังเวียน หิรัญเลขา อาจารย์วงศ์ หิรัญเลขา และอาจารย์เจือ จักขุรักษ์ เป็นกรรมการ

5. สมัยปัจจุบัน (พ.ศ. 2488) มีการก่อตั้งสนามมวยเวทีราชดำเนินใช้กติกา นักมวยไทย ของกรมพลศึกษา พ.ศ. 2480 ซึ่งแปลงมาจากมวยสากลสมัครเล่น ในตอนแรกยังไม่มีหลังคา เวลาฝนตกมีปัญหาในการชกมวย จึงเกิดสนามมวยธรรมศาสตร์ขึ้น นักมวยที่มีชื่อ คือ สุข ประสาทหินพิมาย สุรชัย ลูกสุรินทร์ ประยุทธ์ อุดมศักดิ์ ต่อมา พ.ศ. 2494 สนามมวยราชดำเนินมีหลังคา และจัดการแข่งขันตลอดมา พ.ศ. 2496 มีการก่อตั้งสนามมวยลุมพินี ซึ่งมีอาจารย์เขตร ศรียาภัย เป็นนายสนาม และจัดการแข่งขันสลับกันกับเวทีราชดำเนิน บางครั้งมีการแข่งขัน 2 รอบ นอกจากนี้มีเวทีต่างๆ เกิดขึ้นอีกมากมาย และมีการถ่ายทอดโทรทัศน์ให้ชมกัน อย่างแพร่หลายจนทุกวันนี้

การแข่งขันมวยไทยสมัครเล่น ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อส่งเสริมศิลปะมวยไทยให้เจริญรุ่งเรือง เพื่อเน้นเอกลักษณ์ของชาติ ความมั่นคงของชาติ (อุทิศ 2542)

อองุ่น (เอี่ยมภิญโญ 2542) ได้กล่าวถึงสนามแข่งขันมวยไทยมาตรฐานในกรุงเทพมหานคร ว่า ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้นได้มีการแข่งขันชกมวยไทยในเทศกาลต่าง ๆ ซึ่งมวยไทยสมัยก่อนนั้นเป็นมวย “คาดเชือก” เช่นเดียวกับในสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี ซึ่งสนามมวยในงานเทศกาลต่าง ๆ นั้น ล้วนแต่เป็นสนามมวยชั่วคราวที่สร้างขึ้นเพื่อแข่งขันในงานเป็นครั้งๆ ไปเท่านั้น และสนามมวยแต่เดิมแค่ยกพื้นสูงขึ้นจากระดับพื้นดินเพียงเล็กน้อย และไม่มีเชือกกั้นเวทีแต่อย่างใด

สนามมวยมาตรฐานในเมืองไทย คือ สนามมวยซึ่งมีเชือกกั้น นำแบบอย่างมาจากยุโรป ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2464 ในรัชกาลที่ 6 สมัยนี้กรุงเทพมหานครเริ่มมีสนามมวยมาตรฐาน (ไม่ใช่สนามมวยชั่วคราว) เป็นแห่งแรก คือ สนามมวยสวนกุหลาบ จนถึงปัจจุบัน กรุงเทพมหานครมีสนามมวยทั้งสิ้น 14 แห่ง ดังนี้

1. สนามมวยสวนกุหลาบปัจจุบันไม่มีการแข่งขันเปลี่ยนสภาพเป็นสนามฟุตบอลโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
2. สนามมวยท่าช้างปัจจุบันไม่มีการแข่งขันเปลี่ยนสภาพเป็นราชนาวิสิมสร
3. สนามมวยหลักเมืองปัจจุบันไม่มีการแข่งขันเปลี่ยนสภาพเป็นองค์การเชื้อเพลิง (น้ำมันสามทหาร)
4. สนามมวยสวนสนุกระวังบัวปัจจุบันไม่มีการแข่งขันเปลี่ยนสภาพเป็นสวนลุมพินี ด้านหอนาฬิกา มุมถนนวิฑู
5. สนามมวยสวนเจ้าเชตุปัจจุบันไม่มีการแข่งขันเปลี่ยนสภาพเป็นกรมการรักษาดินแดน
6. สนามมวยท่าพระจันทร์ปัจจุบันไม่มีการแข่งขันเปลี่ยนสภาพเป็นอาคารร้านค้าฝั่งตรงข้ามโรงพยาบาลศิริราช
7. สนามมวยพัฒนาการปัจจุบันไม่มีการแข่งขันเปลี่ยนสภาพเป็นโรงหนังชั้นสองใกล้สามแยก ถนนเจริญกรุง
8. สนามมวยศรีอยุธยาปัจจุบันไม่มีการแข่งขันเปลี่ยนสภาพทาวเฮาส์ แถวสี่กั๊กพระยาศรี
9. สนามมวยฝั่งธนบุรีปัจจุบันไม่มีการแข่งขันที่ตั้งเดิมอยู่บริเวณวงเวียนใหญ่

10. สนามมวยราชดำเนินปัจจุบันมีการแข่งขันทุกวันจันทร์, วันพุธ, วันพฤหัสบดีและ วันอาทิตย์แต่ยกเลิกการแข่งขันมวยไทยเด็ก

11. สนามมวยลุมพินีปัจจุบันมีการแข่งขันทุกวันอังคาร วันศุกร์ และวันเสาร์ แต่ยกเลิกการแข่งขันมวยไทยเด็ก

12. สนามมวยหมู่บ้านเศรษฐิกิจปัจจุบันไม่มีการแข่งขันเปลี่ยนสภาพเป็นสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 หนองแขม

13. สนามมวยโทรทัศน์ ช่อง 7 สีปัจจุบันมีการแข่งขันทุกวันอาทิตย์ แต่ยกเลิกการแข่งขันมวยไทยเด็ก

14. สนามมวยเจ้าพระยาปัจจุบันไม่มีการแข่งขันเปลี่ยนสภาพเป็นศูนย์การค้าบางขุนนนท์

3. ทักษะพื้นฐานที่สำคัญของการฝึกมวยไทย

ทักษะพื้นฐานของมวยไทยมีความสำคัญยิ่ง การที่จะฝึกมวยไทยได้ดีหรือเป็นนักมวยไทยที่มีฝีมือดีได้นั้น จะต้องมีความเข้าใจในเรื่องทักษะพื้นฐาน คือ การกำหมัด การตั้งท่า การเคลื่อนไหว ทักษะเบื้องต้นนี้มีความสำคัญมากและจะใช้อยู่ตลอดเวลาตั้งแต่การเริ่มต้นชกจนถึงสิ้นสุดการแข่งขัน ดังนั้นถ้าหากนักมวยคนใดมีทักษะพื้นฐานดี อาจทำให้ผลของการแข่งขันประสบความสำเร็จในที่สุด (อุลิต 2542)

การตั้งท่าหรือการจดมวย

การตั้งท่าในการต่อสู้เราเรียกว่า การจดหรือการจรด

1. การวางเท้า สำหรับผู้ที่ถนัดขวา ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าประมาณสองช่วงฝ่าเท้าให้เฉียงกับเท้าหลัง ลงน้ำหนักที่ปลายเท้า ยกเท้า เปิดส้นเท้าทั้งเท้าหน้าและเท้าหลังเล็กน้อย

2. การวางมือ สำหรับผู้ที่ถนัดขวา ตั้งท่าโดยใช้มือซ้ายยกขึ้น ปลายหมัดอยู่ในระดับสายตา มือขวาอยู่ระดับโหนกแก้ม

3. ลำตัวเหยียดตรง เข่าทั้งสองไม่งอ ไม่ก้มลำตัวและลำตัวไม่เกร็งปล่อยตามสบายพยายามทิ้งลำตัวให้เป็นเป้าเล็กและแคบ

4. ลักษณะของการเคลื่อนไหวเท้า ลักษณะการเคลื่อนไหวของเท้ามวยไทย การเคลื่อนไหวของเท้ามีความสำคัญต่อการชกมวย ลักษณะของการเคลื่อนไหวของเท้า เช่น การรุก การถอย การเคลื่อนไหว จะรุกหรือจะถอยนั้น ให้สังเกตที่เท้าของเราว่าจะเคลื่อนที่ได้แค่ไหนจึงจะเหมาะสมกับตัวของเรา การรุกโดยการสับเท้า สำหรับจะใช้หมัดหรือใช้เท้าแค่ไหนจึงจะเหมาะต่อการใช้อาวุธ การเคลื่อนไหวของมวยไทยนั้นมีหลายลักษณะ (อุลิต 2542)

การรุกเท้าธรรมดา คือการใช้หลังเท้าช่วยส่งเท้าหน้า

การถอยเท้าธรรมดา คือการชักเท้าหลังถอยไป อาศัยแรงส่งของเท้าหน้า

การรุกเท้าสลับ โดยให้ก้าวเท้าหลังผ่านไปข้างหน้าและเปลี่ยนจากมือที่อยู่ส่วนบนมาเป็นอยู่ส่วนล่าง ทำให้เหมือนตำแหน่งเดิม แต่เปลี่ยนมือจากอยู่บนให้มาอยู่ส่วนล่าง การตั้งเท้าเช่นเดียวกันเพียงแต่สลับด้าน

การถอยเท้าสลับ จากการตั้งท่าเมื่อเท้าซ้ายอยู่ข้างหลังวิธีการให้ชักเท้าซ้ายที่อยู่ด้านหลังและให้เท้าขวาที่อยู่ด้านหน้าให้สลับจากการถอย และมือให้สลับกันในลักษณะเสยผม (แก่นวงษ์ คำ 2530)

การเคลื่อนไหวเป็นมุมฉาก มุมฉาก หมายถึง มุมทิศทางการเคลื่อนที่ของนักมวยฝ่ายรับที่ทำกับทิศทางแนวแรงของฝ่ายรุกที่เคลื่อนไหว (แสงสว่าง 2533)

ดังนั้นจึงนิยมพูดเสมอว่าหลบฉากและถอยฉาก ในการเคลื่อนไหวที่เท้าแบบเป็นมุมฉากนั้น เราเคลื่อนที่ได้ 2 ชนิด คือ การรุกฉาก การถอยฉาก (สุหงษา 2545)

การเคลื่อนที่เป็นวงกลม คือการเคลื่อนที่โดยการใช้การรุกและถอยของการเคลื่อนที่เท้าธรรมดาในลักษณะเท้าหน้าเท้าตาม โดยการเคลื่อนที่ตามแนวรอบวงกลมไปทางด้านซ้ายและด้านขวา

การก้าวย่าง หมายถึงการเดินหรือการสับเท้า ใช้ในโอกาสทั้งรุกและถอย การก้าวย่างคือการใช้การยกเข้าชั้นสูงขึ้นไปให้ติดกับศอก บางครั้งอาจจะสับเท้าไปก่อนแล้วยกเข้าชั้นตาม

การย่างสามขุม การย่างคือการเดิน ส่วนคำว่า “ขุม” เดิมคือ เปรียบเสมือนหลุมหรือจุด สามขุมก็คือสามหลุมหรือสามจุด คือการเดินโดยการเปลี่ยนตำแหน่งของเท้า วิธีการคือให้

กำหนดจุด 3 จุดที่จะใช้ในการเปลี่ยนตำแหน่งของเท้า เช่น เท้าซ้ายอยู่หน้า ให้เปลี่ยนเป็นอยู่ด้านหลัง คือ เป็นการเปลี่ยนเหลี่ยมของร่างกายนั่นเอง เพื่อให้การเคลื่อนไหวทำได้คล่องแคล่วจึงให้ฝึกเดินตามจุด การฝึกมวยที่ตีนั้นจะต้องฝึกการย่างสามชুমให้ชำนาญ นั่นหมายถึงฝึกการย่อ การก้าวย่าง และการย่างสามชুম การกระทำดังกล่าวสามารถป้องกัน หลบหลีก หรือใช้รับการรุกได้อย่างดี

การย่างสุขเกษม คือการก้าวย่างหรือการเคลื่อนที่โดยการก้าวเท้าออกพร้อมกับการโยกตัว ใช้มือปิดลงมาข้างล่าง ในขณะที่อีกมือหนึ่งยกขึ้นระดับใบหน้าเพื่อเป็นการป้องกัน ส่วนมือที่ปิดลงมาใช้กรณีเมื่อคู่ต่อสู้ตีมาเราก็ใช้มือปิดป้องกัน ส่วนมือที่อยู่ข้างบนก็ใช้ป้องกันอาวุธได้ ทั้งนี้ในการกระทำนั้นจะต้องบิดสะโพกตามไปด้วย พร้อมกับปิดมือให้ผ่านลำตัว ส่วนเท้าเคลื่อนที่ก้าวไปพร้อมกับการบิดมือผ่านลำตัว (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ 2540)

ศิลปะการใช้หมัด เท้า เข่า ศอก

หมัดตรง หมายถึง การชกออกหมัดไปจากไหล่ให้เป็นวิถีทางตรงไปสู่เป้าหมาย

หมัดเหวี่ยงหรือหมัดขว้าง หมายถึง การชกหมัดโดยการงอและเกร็งข้อศอกไว้ให้หมัดออกไปเป็นวิถีทางโค้ง เป็นแนวนอนกับพื้นดิน อาจจะคว่ำหมัดหรือตั้งหมัดก็ได้ แต่พยายามให้บริเวณสันหมัดถูกเป้าหมาย

หมัดเสยหรือหมัดสอยดาว หมายถึง หมัดที่ชกโดยการงอข้อศอก เกร็งข้อศอกหงายหมัดขึ้น วิถีทางของหมัดจะออกจากด้านล่างสู่ด้านบนท่ามุกฉากกับพื้น

หมัดโขก เป็นหมัดเหวี่ยงจากข้างบนลงมาข้างล่างเป้าหมายบริเวณศีรษะ หรือบริเวณใบหน้าถ้าคู่ต่อสู้แหงนหน้าขึ้น หมัดโขกเป็นหมัดที่รุนแรง นิยมใช้หมัดหลังหรือหมัดตาม เพื่อให้วงการเหวี่ยงหรือรัศมีการเหวี่ยงยาวและกว้างขึ้น

การเตะ หมายถึง การใช้ข้อกระดูกส่วนขาตั้งแต่ให้เข้าไปจนถึงปลายเท้า ให้เหวี่ยงไปปะทะเป้าหมาย อาจจะเป็นวิถีทางตรงจากพื้นขึ้นไป เรียกว่าเตะตรงหรือเตะผ่าหมาก ถ้าเป็นวิถีทางจากพื้นเฉียงไปทางซ้ายหรือทางขวา เรียกว่าเตะเฉียง ถ้าเป็นวิถีทางโค้งขึ้นแล้ววัดตัดขนานกับพื้นหรือตัดลงสู่พื้น เรียกว่าการเตะตัด ถ้าหากงอขายกเข่าขึ้นแล้วตีดาส่วนล่างให้เหยียดตรง

ออกอย่างรวดเร็วและรุนแรง ให้ส่วนปลายเท้าหรือหน้าแข้งปะทะเป้าหมาย เรียกว่าเตะรูด ถ้าเตะโดยให้ส่วนของแข้งและเข้าปะทะเป้าหมายพร้อม ๆ กัน เรียกว่าเตะครึ่งแข้งครึ่งเข้า

การถีบ หมายถึงการใช้ปลายเท้า ฝ่าเท้า หรือสันเท้าปะทะคู่ต่อสู้ การยกเท้าขึ้นปะทะคู่ต่อสู้นั้นอาจจะเหยียดขาตรงไว้ก่อน แล้วจึงยกขึ้นถีบค้ำยันโดยให้ปลายเท้า ฝ่าเท้า หรือสันเท้าปะทะเป้าหมาย หรือจะงอเข่าก่อนแล้วจึงเหยียดออกตรง ๆ ให้ปลายเท้า ฝ่าเท้า หรือสันเท้าปะทะเป้าหมายก็ได้ ทิศทางของการถีบจะมีอยู่ 3 ลักษณะ คือ ถีบตรง ให้ทิศทางการถีบขนานไปกับพื้น เป้าหมายของการถีบตรงจะอยู่ระดับโคนขาของผู้ถีบและขาที่ถีบออกไปจะทำมุมฉากกับขาที่รับน้ำหนักตัวไว้ ถีบเฉียงขึ้นข้างบน ให้ทิศทางของการถีบพุ่งตรงจากโคนขาขึ้นสู่เป้าหมายที่สูงกว่าระดับโคนขาของผู้ถีบ ขาที่ถีบออกไปจะทำมุมบ้านกับขาที่รับน้ำหนักตัวไว้ และถีบเฉียงลง ให้ทิศทางการถีบพุ่งตรงจากโคนขาลงสู่พื้นปะทะเป้าหมายที่อยู่ต่ำกว่าระดับโคนขาของผู้ถีบ

เข้าตรง หมายถึง เข้าที่เคลื่อนที่จากจุดเริ่มไปกระทบเป้าหมายเป็นแนวหรือวิถีทางตรงตั้งหรือตรงล้ำไปข้างหน้า

เข้าเฉียง หมายถึง การตีเข้าที่มีวิถีทางการตีเฉียงขึ้นจากจุดที่เข้าอยู่ไปจนถึงจุดที่เข้าปะทะเป้าหมาย ถ้าตีเข้าซ้ายจะเฉียงมากระทบเป้าหมายทางด้านขวา ถ้าตีเข้าขวาจะเฉียงมากระทบเป้าหมายทางด้านซ้าย ถ้าคู่ต่อสู้เดินเข้ามาตรง ๆ เข้าเฉียงจะถูกเป้าหมายบริเวณโคนขาและลำตัวด้านล่าง

เข้าโค้ง เป็นเข้าที่ผู้ใช้จะต้องบิดสะโพกคว่ำลงให้ทิศทางของเข้าลอยโค้งจากบนลงปะทะเป้าหมาย ให้ปลายเท้าเหยียดเป็นเส้นตรงกับขาและเข้า

เข้าตัด เป็นเข้าที่มีทิศทางการตีเข้าผ่านจากขวาไปซ้าย หรือซ้ายไปขวา ขนานกับพื้น ให้ส่วนของหัวเข้าปะทะเป้าหมาย ส่วนของเข้า ขา และปลายเท้าเป็นเส้นตรงขนานกับพื้น

ศอกดี หมายถึง ศอกที่มีวิถีทางการตีจากด้านบนลงสู่ด้านล่าง อาจจะเป็นมุมฉากหรือทำมุมเฉียงน้อยกว่ามุมฉากก็ได้ ศอกดีนี้แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือศอกดีด้วยศอกหน้าหรือศอกหน้า และศอกดีด้วยศอกหลังหรือศอกตาม บางท้องถิ่นเรียกว่าศอกกลับหรือศอกพัน เพราะมีวิถีทางมาจากเบื้องบนลงสู่เบื้องล่าง

ศอกตัด หมายถึง การใช้ศอกให้วิถีทางของศอกเคลื่อนไหวตัดผ่านหน้าขนานไปกับพื้น จากซ้ายไปขวา หรือจากขวาไปซ้าย การใช้ศอกตัดแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือการใช้ศอกตัดด้วยศอกที่อยู่ด้านหน้า และการใช้ศอกตัดด้วยศอกที่อยู่ด้านหลัง

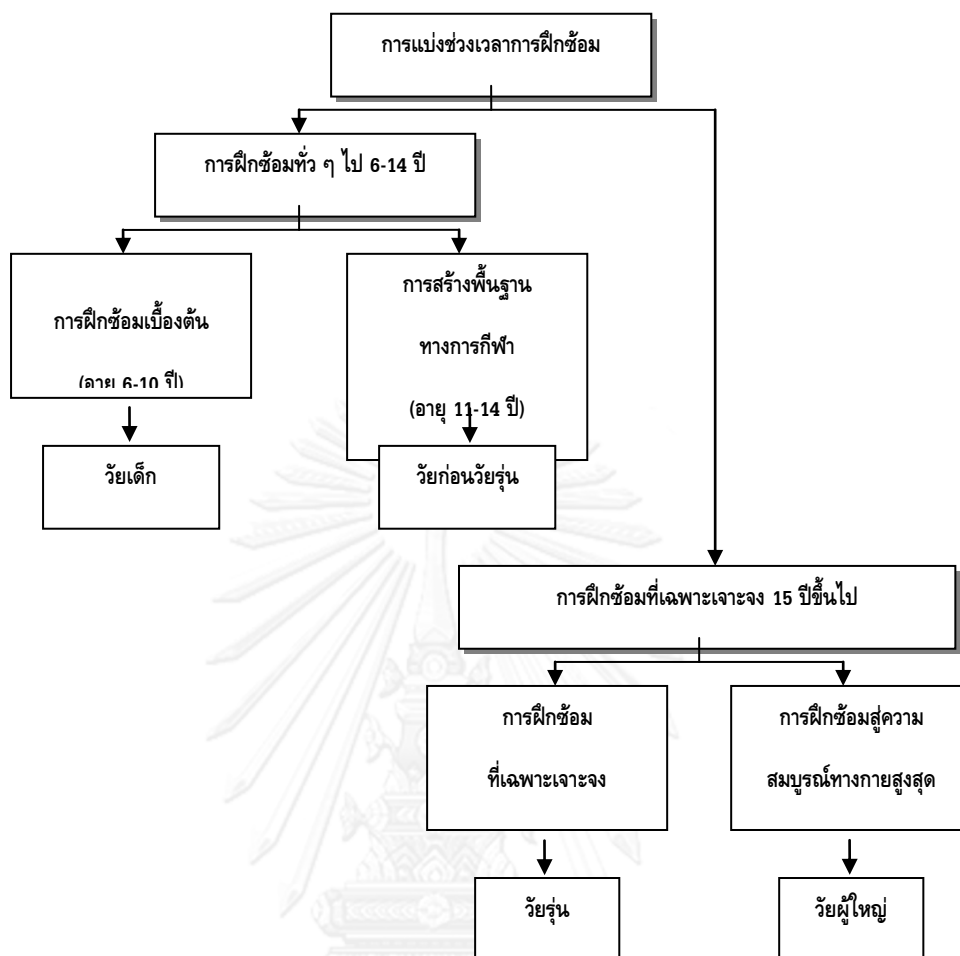
ศอกงัดหรือบางที่เรียกว่าศอกเสย หมายถึง ศอกที่ดีจากข้างล่างขึ้นไปข้างบนตรง ๆ เป็นมุมฉาก หรือบางครั้งเมื่อเวลาปฏิบัติจริงอาจจะไม่เป็นมุมฉากก็ได้ เป้าหมายของการใช้ศอกงัดคือ ปลายคาง หน้าอก ลิ้นปี่ หรือบริเวณใบหน้า ศอกงัดนี้แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือศอกงัดด้วยศอกที่อยู่ด้านหน้าหรือศอกงัดหน้า และศอกงัดด้วยศอกที่อยู่ด้านหลังหรือศอกงัดตาม

ศอกพุ่ง หมายถึง ศอกที่ตั้งตรงไว้ตามแนวทิศทางที่คู่ต่อสู้ยืนอยู่ หรือทิศทางสวนทางกับทิศทางที่คู่ต่อสู้จะรุกเข้ามา พับข้อศอกให้ส่วนแหลมไปข้างหน้า แล้วเคลื่อนเท้าเข้าไปหาคู่ต่อสู้ การแทงศอกชนิดนี้จะต้องกดเกร็งข้อศอกให้แนบชิดแน่นกับคาง ไหล่ และศีรษะ เพื่อเพิ่มความแข็งแรงของแรงปะทะให้มากขึ้น เป้าหมายของศอกพุ่งก็คือบริเวณศีรษะ หน้าผาก คิ้ว ตา จมูก ปาก และคาง รวมทั้งหน้าอก คอ ไหล่ และท้องศอกพุ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือศอกพุ่งด้วยศอกซ้าย และศอกพุ่งด้วยศอกขวา

ศอกกระทิง คือการตีศอกที่เกิดจากการตีศอกผิดพลาดพร้อมทั้งกระชากศอกกลับคืนมายังเป้าหมายเดิมในลักษณะกระทิงกลับเฉียงไปข้างลำตัว โอกาสที่จะใช้ศอกกระทิง คือใช้เมื่อตีศอกผิดพลาด ใช้เมื่อคู่ต่อสู้เข้ามาประชิดด้านหน้า หรือชิดตัว หรือเมื่อคู่ต่อสู้เข้ากดปล้ำ การตีศอกกระทิง ถ้าจะให้มีความแข็งแรงจะต้องใช้แรงส่งจากเท้า

4. หลักการฝึกกีฬาสำหรับเด็ก

การฝึกซ้อมทั่วไป (General Training) เป็นขั้นแรกของการพัฒนาซึ่งประกอบด้วยระยะการฝึกซ้อมเบื้องต้น และระยะการสร้างพื้นฐานทางการกีฬา

แผนภูมิที่ 1 หลักการฝึกกีฬาสำหรับเด็ก

การฝึกซ้อมเบื้องต้น อายุ 6-10 ปี

การฝึกซ้อมของเด็กในขั้นเริ่มต้นของการพัฒนาโปรแกรมการฝึกซ้อมควรมีความหนักต่าเด็กส่วนใหญ่ยังไม่มีความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจสำหรับการฝึกซ้อมที่มีความหนักสูงหรือการแข่งขันที่มีความหนัก โปรแกรมการฝึกซ้อมของเด็กควรมีเป้าหมายไปที่การพัฒนาความสามารถทางการกีฬาทุก ๆ ด้าน ไม่ใช่ความสมบูรณ์ทางกายที่เฉพาะเจาะจงกับชนิดกีฬา ซึ่งจากการศึกษาได้แสดงให้เห็นว่าการฝึกซ้อมด้วยแรงต้านทานในเด็กอายุ 10 ปี จะสามารถเพิ่มความแข็งแรงได้ แต่การเปลี่ยนแปลงจะเป็นผลมาจากการพัฒนาของระบบประสาทกล้ามเนื้อในการเรียนรู้การปฏิบัติกรออกกำลังกายโดยที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงของขนาดกล้ามเนื้อ ฉะนั้น การ

ฝึกซ้อมในช่วงอายุนี้อาจควรเป็นการพัฒนาทางด้านทักษะการเรียนรู้และการเคลื่อนไหว ซึ่งคำแนะนำต่อไปนี้จะช่วยให้การออกแบบโปรแกรมการฝึกซ้อมมีความเหมาะสมกับนักกีฬาวัยเยาว์

- ให้ความสำคัญกับการพัฒนาหลายด้าน (Multilateral) โดยแนะนำให้เด็กฝึกปฏิบัติและออกกำลังกายที่เป็นพื้นฐานของทักษะกีฬา ทักษะหลายด้านควรประกอบด้วย การวิ่ง การวิ่งเร็ว การกระโดด การหยิบจับ การทุ่มพุ่ง ขว้าง การตี การทรงตัว และการหมุน และสนับสนุนให้เด็กเรียนรู้ทักษะของกิจกรรม เช่น การปั่นจักรยาน การว่ายน้ำ การเล่นสเกต หรืออื่น ๆ เป็นต้น
- ให้ออกกำลังกายกับเด็กทุกคนในการพัฒนาทักษะ การเล่นเกมและกิจกรรมอื่น ๆ อย่างเพียงพอ
- ส่งเสริมเด็กให้เป็นผู้ที่มีวินัยในตัวเอง และสนับสนุนให้มีการพัฒนาทักษะ
- สนับสนุนให้เด็กมีการพัฒนาความอ่อนตัว ความสัมพันธ์ของระบบประสาทกล้ามเนื้อและการทรงตัว
- สนับสนุนให้เด็กมีการพัฒนาสมรรถภาพทางกลไกที่หลากหลายด้วยการฝึกซ้อมที่มีความหนักต่ำ ตัวอย่างเช่น การว่ายน้ำในระดับความหนักที่เหมาะสมต่อการพัฒนาระบบหัวใจไหลเวียนเลือด (Cardiovascular) ขณะเดียวกันก็มีความเครียดเกิดขึ้นกับข้อต่อ เอ็นยึดข้อ และเนื้อเยื่อเกี่ยวพันเพียงเล็กน้อย
- กำหนดจำนวนครั้งให้มีความเหมาะสมต่อการปฏิบัติในแต่ละทักษะ และสนับสนุนให้เด็กมีการปฏิบัติแต่ละเทคนิคอย่างถูกต้อง
- ออกแบบดัดแปลงอุปกรณ์และสภาพการเล่นให้มีความเหมาะสมกับระดับความสามารถ ตัวอย่างเช่น เด็กยังไม่มีแข็งแรงพอที่จะยิงลูกบาสเกตบอลในระดับความสูงของห่วงเท่ากับของผู้ใหญ่ เพื่อเทคนิคที่ถูกต้อง ลูกบาสเกตบอลควรจะเล็กกว่าและเบากว่าและห่วงบาสเกตบอลควรจะต่ำกว่า
- การฝึกปฏิบัติ เกม และกิจกรรมควรออกแบบให้เด็กเกิดความรู้สึกต้องการเข้าร่วม
- ส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้โดยเปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการออกแบบการฝึกปฏิบัติ เกม และกิจกรรม และสนับสนุนให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์และใช้จินตนาการของตนเอง
- กำหนดวิธีการเล่นง่าย ๆ เพื่อให้เด็กเข้าใจเกม เพราะถ้าเด็กไม่สามารถเข้าใจกฎการเล่นของเกม พวกเขาจะไม่สามารถพัฒนาการควบคุมตนเอง (Self-control) ซึ่งจะมีผลทำให้เด็กขาดความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง (Self-esteem) และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

- ในแต่ละเกมควรแนะนำเทคนิคและกลยุทธ์พื้นฐานให้กับเด็ก ตัวอย่างเช่น ถ้าเด็กมีการพัฒนาทักษะพื้นฐาน เช่น การวิ่ง การเลี้ยงลูกบอลด้วยเท้า และการเตะบอล เด็กจะมีความพร้อมสำหรับการประยุกต์เข้าสู่เกมฟุตบอล ขณะฝึกปฏิบัติผู้ฝึกสอนควรแนะนำนักกีฬาด้วยเอาวีให้รู้จักตำแหน่ง และแสดงให้เห็นความสำคัญของการเล่นเป็นทีมและตำแหน่งที่เล่น
- สนับสนุนให้เด็กเข้าร่วมในการฝึกปฏิบัติที่เป็นการพัฒนาสมาธิและความมุ่งมั่น ซึ่งจะช่วยให้เด็กมีความพร้อมสำหรับการฝึกซ้อมและการแข่งขันที่เพิ่มขึ้นในระยะเวลาการสร้างพื้นฐานทางการกีฬา
- สนับสนุนให้เด็กเป็นผู้ที่มีจริยธรรมและน้ำใจนักกีฬา
- ต้องแน่ใจเสมอว่ากีฬาทำให้เด็กทุกคนเกิดความสนุกสนาน

การสร้างพื้นฐานทางการกีฬา อายุ 11-14 ปี

การฝึกซ้อมในระยะของการสร้างพื้นฐานทางการกีฬาควรมีการเพิ่มความหนักของการฝึกซ้อมอยู่ในระดับปานกลาง แม้ว่านักกีฬาส่วนใหญ่จะยังไม่มี ความมั่นคงต่อการบาดเจ็บและการควบคุมอารมณ์ ร่างกายมีการเจริญเติบโตและความสามารถมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงในความสมบูรณ์ทางกายอาจจะเป็นเพราะความแตกต่างของการเจริญเติบโตและการพัฒนา ซึ่งนักกีฬาบางคนอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงของอัตราการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว และเป็นสาเหตุทำให้พวกเขาสูญเสียความสามารถทางด้านความสัมพันธ์ของระบบประสาทกล้ามเนื้อในการฝึกปฏิบัติทักษะ อย่างไรก็ตาม การฝึกซ้อมยังคงให้ความสำคัญไปที่การพัฒนาทักษะและสมรรถภาพทางกลไกที่ไม่ใช่จุดมุ่งหมายเพื่อความสมบูรณ์ทางกายและชัยชนะ คำแนะนำต่อไปนี้จะช่วยให้การออกแบบโปรแกรมการฝึกซ้อมมีความเหมาะสมกับนักกีฬา

- ใช้การออกกำลังกายหลากหลายประเภททั้งที่มีความเฉพาะเจาะจงและไม่มี ความเฉพาะเจาะจงกับชนิดกีฬาที่เล่น ซึ่งจะช่วยให้นักกีฬามีการปรับปรุงพื้นฐานหลายด้าน และเป็น การเตรียมนักกีฬาสำหรับการแข่งขันในชนิดกีฬาที่เลือก และมีการเพิ่มความหนักและปริมาณของ การฝึกซ้อมขึ้นเป็นลำดับ
- ออกแบบการฝึกปฏิบัติเพื่อเป็นการพัฒนาเทคนิค และกลยุทธ์เบื้องต้นให้กับนักกีฬา และการฝึกปฏิบัติความสามารถเพิ่มการพัฒนาของทักษะ

- ช่วยให้ทักษะพื้นฐานของนักกีฬาที่ได้เรียนมาจากระยะแรกมีการปรับปรุงขึ้นและเป็นอัตโนมัติและเรียนรู้ทักษะที่มีความยากขึ้นเล็กน้อยเพิ่มเติม
- ให้ความสำคัญกับการปรับปรุงความอ่อนตัว ความสัมพันธ์ของระบบประสาทกล้ามเนื้อ และการทรงตัว
- ให้ความสำคัญกับการพัฒนาจริยธรรมและการเป็นผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬาขณะฝึกซ้อมในแต่ละครั้งและขณะแข่งขัน
- สนับสนุนให้เด็กได้เข้าร่วมการแข่งขันที่มีความท้าทายมากขึ้น
- หลีกเลี่ยงการทำให้นักกีฬาทกอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องรู้สึกอับอาย
- แนะนำให้นักกีฬามีการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาความแข็งแรงทั่วไป (General Strength) เพื่อเป็นพื้นฐานของการพัฒนาความแข็งแรงและพลังในอนาคต ซึ่งจากการศึกษาของ O'Hagan และคณะ (1995) พบว่าทั้งเพศชายและหญิงจะมีการตอบสนองต่อการฝึกซ้อมความแข็งแรงเหมือนกันทั้งทางด้านโครงสร้างและการเพิ่มขึ้น โดยการฝึกซ้อมความแข็งแรง 2 ครั้งต่อสัปดาห์ จะมีประสิทธิภาพเท่ากับการฝึกซ้อม 3 ครั้งต่อสัปดาห์ สำหรับการเพิ่มขึ้นของความแข็งแรงที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก (Maturation) และความบ่อยครั้งของการฝึกซ้อมที่มากกว่าจะไม่ได้ก่อให้เกิดการพัฒนาที่มากขึ้นแต่อย่างใด นอกจากนี้ การพัฒนายังควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาส่วนลำตัวของร่างกาย (Core) โดยเฉพาะสะโพก หลังส่วนล่างและท้อง นอกจากนี้ นักกีฬาควรพัฒนากล้ามเนื้อระยะปลายของร่างกาย (Extremities) เช่น หัวไหล่ แขน และขา โดยการออกกำลังกายส่วนใหญ่ควรใช้น้ำหนักของร่างกาย (Body Weight) และอุปกรณ์ที่มีความเบา เช่น ลูกบอลน้ำหนัก (Medicine Ball) ยางยืด และ ดัมเบล การฝึกซ้อมด้วยน้ำหนักที่มีความต้านทานต่ำ จำนวนครั้งสูง จะช่วยพัฒนาความแข็งแรงทั่วไป (General Strength) ให้กับนักกีฬา
- พัฒนาความสามารถในการทำงานแบบใช้ออกซิเจน (Aerobic Capacity) อย่างต่อเนื่อง นักกีฬาที่มีพื้นฐานความอดทนที่ดีจะช่วยให้นักกีฬาสามารถรับมือกับการฝึกซ้อมและการแข่งขันที่ยากขึ้นในขั้นของการฝึกซ้อมที่เฉพาะเจาะจงในวันข้างหน้า
- แนะนำให้นักกีฬามีการฝึกซ้อมความสามารถในการทำงานแบบไม่ใช้ออกซิเจน (Anaerobic) ที่ระดับความหนักปานกลาง เพื่อเป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้นักกีฬามีการพัฒนาขึ้นไปสู่การฝึกซ้อมที่มีความหนักสูงขึ้นในระยะของการฝึกซ้อมที่มีความเฉพาะเจาะจง ในระยะนี้นักกีฬาไม่ควรที่จะทำการแข่งขันในประเภทกีฬาที่ก่อให้เกิดความเครียดอย่างมากกับระบบพลังงานแบบไม่ใช้ออกซิเจนเกิดกรดแล็กติก (Anaerobic Lactic Acid) เช่น การวิ่ง 200 เมตร หรือการวิ่ง 400

เมตร ในการฝึกซ้อมความสามารถในการทำงานแบบไม่ใช้ออกซิเจน (Anaerobic) จะเป็นการดีถ้า นักกีฬามีการฝึกซ้อมด้วยการวิ่งเร็วระยะสั้น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบพลังงานแบบไม่ใช้ออกซิเจนไม่ เกิดกรดแล็กติก (Anaerobic Alactic) เช่น การวิ่งระยะทางน้อยกว่า 60 เมตร

- หลีกเลี่ยงการแข่งขันที่ก่อให้เกิดความเครียดกับโครงสร้างของร่างกาย (Anatomy) ตัวอย่างเช่น นักกีฬาส่วนใหญ่ยังคงไม่มีการพัฒนาของกล้ามเนื้ออย่างเพียงพอสำหรับการฝึกปฏิบัติการเข่ง ก้าว กระโดด ด้วยเทคนิคที่ถูกต้อง ซึ่งจะเป็นผลทำให้นักกีฬาบางคนได้รับการบาดเจ็บจากแรงกระแทกที่ร่างกายได้รับขณะเข่ง ก้าว และกระโดด

- แนะนำให้นักกีฬาฝึกปฏิบัติทักษะที่มีความยากขึ้นเพื่อปรับปรุงสมรรถนะและความมุ่งมั่น
- สนับสนุนให้นักกีฬาพัฒนาสภาพจิตใจ ด้วยการฝึกซ้อมทางด้านจิตใจ (Mental Training)

- แนะนำให้นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันที่มีความสนุกสนานหลากหลายประเภท เพื่อช่วยให้นักกีฬามีการประยุกต์ใช้เทคนิคและแทคติคที่หลากหลาย อย่างไรก็ตาม การแข่งขันของนักกีฬาวัยเยาว์ไม่ควรให้ความสำคัญกับชัยชนะ โครงสร้างของการแข่งขันควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาของทักษะ ตัวอย่างเช่น สนับสนุนให้นักกีฬาฟุ้งแหล่นเข้าร่วมการแข่งขันโดยให้ความสำคัญกับความมั่นคงและเทคนิค โดยไม่สนใจเกี่ยวกับระยะเวลาของการฟุ้ง (สีละมาด 2547)

5. การฝึกซ้อมมวยไทยในสมัยโบราณ

มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ที่ผ่านกาลเวลาของการกลั่นกรองสิ่งที่ดีที่สุดมาเป็นระยะเวลา นาน ครูมวยโบราณจึงเคร่งครัดในเรื่องของการฝึกซ้อมเป็นพิเศษ โดยจะบังคับให้นักมวย ฝึกหัดชกมวยตั้งแต่เริ่มต้นตามลำดับจนจบขั้นสูง จะไม่มีการเรียนลัดเป็นอันขาด เพราะการแข่งขัน ชกมวยไทยในอดีตจะมีอันตรายมาก ถ้าหากนักมวยไม่มีความรู้ความชำนาญเพียงพออาจพลาด พลังจนถึงขั้นพิการหรือเสียชีวิตจากการต่อสู้ได้

การฝึกซ้อมมวยไทยในสมัยโบราณแม้จะไม่มีอุปกรณ์สำหรับฝึกซ้อมมวยไทยโดยเฉพาะ ดังเช่นในปัจจุบัน แต่พื้นฐานของการออกกำลังกายของนักมวยในแต่ละวันจะแฝงอยู่กับการ เคลื่อนไหวเพื่อใช้ร่างกายในการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นวิถีชีวิตของชาวบ้าน เช่น การหาบน้ำ กระเด็ดน้ำ ผ่าฟัน ไร่ไถนา ตำข้าว วิ่งเล่นตามทุ่งนา ซึ่งเป็นส่วนช่วยให้ได้ออกกำลังกายทุกวัน ร่างกายจึงแข็งแรงสมำเสมอ ส่วนอุปกรณ์ที่นำมาใช้ฝึกหัดมวยไทย จะเป็นของพื้นบ้านพื้นเมืองที่ หาได้ง่ายและมีอยู่ทั่วไปในชนบท เช่น ต้นกล้วย ต้นมะพร้าว ผลมะนาว เป็นต้น

การฝึกหัดชกมวยไทยจะเริ่มจากการฝึกปั้นหมัด กำมือ ฝึกการจรดมวย อาจารย์เขตร (ศรียาภย์ 2516) ได้กล่าวถึงการฝึกมวยไทยในสมัยโบราณไว้ดังนี้ ผู้เริ่มหัดมวยต้องใช้ผ้าขาวม้าพาดคอด้านหลัง มือซ้ายและมือขวาม้วนชายผ้าขาวม้าทั้งสองข้างพันมือ ยกหมัดซ้ายหรือขวาขึ้นระดับหน้าผากระหว่างหัวคิ้ว ห่างจากหน้าประมาณ 2 คืบ อีกหมัดหนึ่งอยู่ระดับปลายคางให้ศอกปิดลำตัว ห่างที่โครงประมาณ 1 ฝ่ามือ ถ้าห่างมากการป้องกันการเตะจะไม่รัดกุม หรือถ้าศอกใกล้ลำตัวมากอาจกระแทกชายโครงตัวเองได้ เมื่อจรดมวยตามท่วงท่าได้อย่างรัดกุมแล้ว การก้าวเท้าซ้ายและเท้าขวาต้องสัมพันธ์กับการวางหมัดและการปล่อยหมัดออกไป การสลับหมัดซ้ายและหมัดขวาก็ต้องสัมพันธ์กับการเคลื่อนเท้าเพื่อเป็นแรงส่งให้หมัดพุ่งถึงเป้าหมายและมีกำลังหนักหน่วงขึ้น เช่น ก้าวเท้าซ้ายออก หมัดที่อยู่ระดับหน้าต้องเป็นหมัดซ้าย หากก้าวเท้าขวา หมัดที่อยู่ระดับหน้าจะต้องเป็นหมัดขวา หรือปล่อยหมัดซ้ายก็ต้องก้าวเท้าซ้าย ปล่อยหมัดขวาก็ต้องก้าวเท้าขวา เป็นต้น ลำตัวจึงจะไม่บิด ทั้งนี้เป็นการฝึกให้กล้ามเนื้อหัวไหล่แข็งแรงและหมัดไม่ตกในเวลาแข่งขันจริง การใช้ผ้าขาวม้าพันหมัดผ่านคอด้านหลังเป็นการช่วยบังคับให้มีการใช้สมองทำงานด้วยในตัว เพราะผู้ฝึกจะต้องสนใจคอยระวังหมัดที่เสมอกับระดับหน้าและช่วยรั้งให้หมัดหลังอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมเจาะตลอดเวลาการเปลี่ยนหมัด นอกจากนั้นสมองยังคงต้องระมัดระวังมิให้ผ้าขาวม้าถูก้านคอจนเกิดการแสบ เป็นการฝึกสมองให้เคยชิน เมื่อฝึกท่าแรกได้ดีพอสมควรแล้วจะให้เลิกใช้ผ้าขาวม้าคล้องคอ จะใช้ผ้าขาวม้าสองผืนม้วนเป็นแบบลูกประคบรวบชายไว้มีลักษณะลูกใช้แทนนม ชกกับคู่ซ้อมซึ่งมีความรู้พอ ๆ กัน การกำลูกประคบชกต่อต้องคอยพลิกปรับลูกประคบให้ถูกเป้า ซึ่งทำได้ไม่ถนัดและเชื่องช้า แต่ได้ประโยชน์ที่คู่ซ้อมไม่ค่อยเจ็บ และต้องอาศัยแขนปิดปิดมากกว่าการชก เกิดความชำนาญในการป้องกันตัวด้วยแขน เมื่อฝึกทำนี้คล่องแล้วครูก็จะให้คลี่ลูกประคบออกพันมือโดยไม่ให้ข้อนิ้วไหล ลักษณะหมัดตอนนี้คล้าย ๆ สวมนมแต่ก็ยังชกกันรุนแรงไม่ได้ เพราะผ้าพันหมัดอาจเลื่อนหลุดบ่อย ๆ การบิดหมัดบิดหมัดด้วยแขนจะเริ่มเคยชินและชำนาญขึ้น และต้องเพิ่มการส่ายหน้าหลบด้วย ต่อจากนั้นจะเปลี่ยนให้พันหมัดโดยสอดผ้าผ่านง่ามนิ้วมือ ทำให้ผ้าตึงขึ้น และมีข้อนิ้วมือไหล การชกหนักขึ้นกว่าเดิมนิ้วมืออาจทิ่มเข้าตาได้ทุกขณะหากไม่ระวัง เพราะฉะนั้นการคุมป้องกันหน้าจึงต้องเพิ่มความระมัดระวังให้แน่นกระชับยิ่งขึ้น หากพลาดพลังปิดปิดหรือหลบผิดจังหวะอาจถูกชกถึงปากแตกคิ้วโปนได้ การพันผ้าทำลูกประคบใช้แทนนมนี้ บางแห่งใช้กาบมะพร้าวแทนนม โดยใช้กาบมะพร้าวแห้งลอกผิวที่แข็งออก

ตัดหัวตัดท้ายส่วนที่แหลมออก ผูกซ้อน ๆ กันที่หลังมือด้วยเชือกกล้วยแล้วก็ซ่อมชกกัน ส่วนอุปกรณ์และวิธีการฝึกอื่น ๆ ได้แก่

การใช้ต้นกล้วยฝึกการเตะแทนกระสอบทราย ครูมวยจะใช้ต้นกล้วยยาวประมาณ 3 ศอก เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1 คืบ ตั้งตรงกับพื้นให้นักมวยฝึกเตะประคอง เตะซ้ายเตะขวาสลับกันไปไม่ให้ต้นกล้วยล้มเตะตลอดต้นจากต่ำจนถึงระดับสูง เมื่อคล่องตัวแล้วก็เปลี่ยนต้นกล้วยให้สูงขึ้นเพื่อฝึกเตะข้ามทั้งซ้ายและขวา ต่อมาในช่วงที่เริ่มมีกระสอบทรายฝึกซ้อมก็จะฝึกเตะหรือต่อยให้กระสอบทรายเอียงอยู่ระดับ 30 องศาขึ้นไป ยิ่งเอียงสูงยิ่งดี และต้องให้เอียงอยู่นาน 3-5 นาทีหรืออนานกว่านี้ เริ่มจากกระสอบใส่ขี้เถ้าก่อนแล้วค่อย ๆ ผสมทรายลงไปในขี้เถ้าจนเป็นทรายล้วน

การใช้ลูกมะนาวฝึกสายตา จะใช้ลูกมะนาวที่มีขี้ผึ้งผูกด้วยด้ายแขวนห้อยไว้กับราวไม้รวก ประมาณ 10 ลูก แต่ละลูกห่างกันประมาณ 1 คืบ ห้องสูงระดับคอของนักมวย เพื่อยื่นชก ฟันศอก และใช้แขนรับไม่ให้ลูกมะนาวแกว่งถูกรูหน้า ไม่ให้ด้ายที่แขวนพันกัน และไม่ให้ขี้ผึ้งมะนาวหลุด ข้อกำหนดนี้ทำให้นักมวยต้องฝึกด้วยความระมัดระวังเพื่อให้เกิดความชำนาญเป็นการทดสอบสายตา ความว่องไวในการหลบหลีกและป้องกัน การฝึกชกลูกมะนาวนี้ แม้ลูกศิษย์แต่ละคนพยายามตั้งใจฝึกกันจริงจังเพียงใด หน้าก็ไม่แคล้วถูกลูกมะนาวกระทบ 4, 5 และ 6 ลูกเสมอไป ครูก็ไม่ค่อยดูการฝึกอย่างจริงจัง เพียงแต่ถามว่าป้องกันมะนาวได้ที่ลูกและก็สั่งให้ฝึกต่อ ลูกศิษย์ต้องพยายามต่อยลูกมะนาวเป็นเดือนจนเอือมระอา บางคนกลั่นความรู้สึกไม่ไหว มักตะโกนขึ้นลอย ๆ ว่า “4 ลูก 4 ลูก 4 ลูก” เมื่อครูสังเกตเห็นด้วยตนเอง หรือจะรู้สึกรำคาญ จึงยอมบอก “ลูกลับ” ให้ลูกศิษย์พลอยดีใจที่ได้ทราบจากปากครูว่าไม่มีใครป้องกันมะนาวได้เกิน 4 ลูก ถือเป็นอุปเท่ห์ประการหนึ่ง ซึ่งจะฝึกให้ลูกศิษย์ตั้งความเพียรเรียนวิชา เป็นผลให้หน้าพ้นจากการเสียดสีของหมัดคาดเชือกในอนาคต ทั้งยังจะได้ทราบอุปนิสัยใจคอว่าลูกศิษย์คนไหนควรแก่การถ่ายทอดวิชาเพียงใด

การฝึกสายตาอีกรูปแบบหนึ่ง คือ การใช้แป้งผสมน้ำประหน้าลูกศิษย์ แล้วให้นั่งสมาธิบนครกตำข้าว (ครกตำข้าวคว่ำปาก) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ทุกบ้านจะต้องมี คุ้ฝึกซ้อมจะสวมถุงมือผ้าที่เย็บขึ้นเองด้วยผ้าใบแบบนิ้วทั้ง 5 โผล่ออกมาใต้นวม นวมชนิดนี้คล้าย ๆ กับหมัดคาดเชือกแต่ไม่มี

เฉพาะกันหอยเพราะเนื้อผ้าสาบมาก เมื่อถูกชกเฉียด ๆ เวลาอาบน้ำจะรู้สึกแสบ คู้ฝึกซ้อมจะชกหมัดชุดไปยังใบหน้าลูกศิษย์ที่นั่งบนครกซึ่งต้องพยายามปิดหมัดมากกว่าบดให้เฉียด หากลูกศิษย์คนใดพลาดตกครกบ่อย ๆ แสดงว่าหลักยังไม่มั่นคง และถ้าแบ่งบนหน้าหายไปมากแสดงว่าสายตายังไม่ดี ยังหลบหลีกและปิดห้องหมัดไม่คล่อง ต้องกลับไปฝึกฝนใหม่

การฝึกกำลังเท้า โดยใช้แรงดันจากน้ำแทนอุปกรณ์การฝึกซ้อม ครูมวยจะให้หมัดวงเวียนบนหาดที่มีน้ำสูงระดับข้อเท้า และวิ่งกระแทกให้เห็นรอยเท้าบนพื้นทราย ต่อจากนั้นให้วิ่งขึ้นบกแล้ววิ่งลงน้ำลุยน้ำลึกเท่าที่จะลุยได้ วิ่งเช่นนี้หลาย ๆ เที้ยวเป็นการสร้างพลังความแข็งแรงให้กับขา เข่า เท้า เพื่อการรุกและรับด้วยเท้า ซึ่งเป็นอาวุธที่ยาวและรุนแรงที่สุดในมวยไทย หลังจากนั้นนักมวยจะต้องฝึกหัดฟันศอกในน้ำลึกระดับหน้าท้อง โดยแบมือตบลงไปใต้น้ำและพลิกมือเพื่อให้เกิดมีก้อนอากาศผุดขึ้นเหนือน้ำ แต่ก้อนอากาศยังไม่ทันผุดนักมวยต้องใช้ศอกของอีกมือหนึ่งถองลงตรงกลางก้อนอากาศซึ่งต้องมีการโยกตัวไปมาในขณะที่เปลี่ยนมือและจะต้องก้ม ๆ เงย ๆ เป็นการฝึกสายตัวหลอกล่อ หลบคู่ต่อสู้ ทำให้กล้ามเนื้อหน้าท้องแข็งแรงทนทานต่อการกระแทกกระแทกและขยับลงไปให้อยู่ในน้ำลึกระดับราวนม ใช้มือทั้งซ้ายและขวาสับลงใต้น้ำให้กระเด็นเข้าตา เป็นการฝึกสายตาให้มีประสิทธิภาพ ไม่กระพริบหรือหลับตาเวลาชกมวย การฝึกซ้อมลักษณะนี้จะได้ความแข็งแรงทั้งกล้ามเนื้อแขน ขา หน้าท้อง และฝึกสายตา

อุปกรณ์ที่ช่วยในการฝึกกำลังของนักมวยที่น่าสนใจอีกอย่างหนึ่งคือ ต้มมะพร้าว ครูฝึกจะให้หมัดวงเวียนปั่นต้มมะพร้าว เพื่อให้ได้กำลังแขน ขา ไหล่ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการกดปล้ำกับคู่ต่อสู้ เมื่อนักมวยเข้าคดถูกวงใน

การชกมวยไทย บางครั้งนักมวยอาจชกผิดพลาดจนล้มลงไป ครูมวยจึงป้องกันไม่ให้นักศิษย์ของตนต้องบอบช้ำมาก โดยฝึกสอนลูกศิษย์ให้รู้จักการล้มไม่ให้หัวฟาดพื้น โดยครูมวยจะถือมวยยาวประมาณ 1 เมตร ไว้ทั้งสองมือ แล้วเขียนด้วยมวยตั้งแต่เอวลงมา นักมวยจะต้องก้มตัวหลบไม่ให้ถูกเขียน

6. การฝึกซ้อมมวยไทยในสมัยปัจจุบัน

ปัจจุบันการฝึกซ้อมมวยไทยเปลี่ยนแปลงไปจากการฝึกซ้อมในสมัยโบราณ เพราะมีการนำเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายมาใช้ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของนักมวย และมีอุปกรณ์สำหรับฝึกซ้อมที่ทันสมัย เช่น เวทีมวย นวม กระสอบ เป่าล่อหมัด-ถีบ-เตะ-เข้าและศอก ฯลฯ การฝึกซ้อมมวยไทยสมัยปัจจุบัน จะต้องอาศัยผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ มีประสบการณ์ อาศัยหลักการฝึกซ้อมที่ถูกต้อง และองค์ประกอบอื่นอีกหลายประการ ดังจะนำเสนอต่อไปนี้

1. การคัดเลือกเยาวชนเพื่อที่จะมาฝึกซ้อมมวยไทย

การคัดเลือกเยาวชนเพื่อจะมาฝึกซ้อมกีฬามวยไทย เป็นส่วนสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้การฝึกซ้อมมวยไทยประสบความสำเร็จ เพราะหากเด็กและเยาวชนมีความพร้อมในการฝึกซ้อม จะช่วยให้การฝึกซ้อมพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็วกว่า และบรรลุจุดมุ่งหมายได้เร็วกว่า ดังนั้นผู้ฝึกที่ดีควรจะได้มีโอกาสแสวงหาเยาวชนที่มีคุณสมบัติและพร้อมที่จะเป็นนักกีฬามวยไทยที่ดี มีสติปัญญาและพร้อมที่จะพัฒนาตนเอง ถ้าหากไม่ได้มีการคัดเลือกเยาวชนที่มีความพร้อมสำหรับการฝึกหัดมวยไทยแล้ว จะทำให้เสียเวลาและเสียงบประมาณของผู้ฝึกสอนที่ต้องลงทุนลงแรงไว้มากแต่กลับไม่ได้ผลเท่าที่ควร แม้ว่าผู้ฝึกสอนจะดี เก่ง และทุ่มเทเงินทองให้กับการฝึกมากมายเพียงใดก็ตาม ก็จะไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้เพราะติดขัดที่ตัวนักมวยเอง

การคัดเลือกเยาวชนเพื่อนำมาฝึกหัดมวยไทยให้บรรลุเป้าหมายควรพิจารณาดังต่อไปนี้

- 1.1 พันธุกรรม
- 1.2 ลักษณะรูปร่าง
- 1.3 ความศรัทธาในการฝึกมวยไทย
- 1.4 ความขยันหมั่นเพียร
- 1.5 สมรรถภาพทางกาย
- 1.6 ทักษะพื้นฐานมวยไทย

1.7 การอุทิศเวลา

1.8 ความอดทน

1.9 ความจำเป็น

2. ผู้ฝึกสอนกีฬามวยไทย

ผู้ฝึกสอนนักกีฬามวยไทยควรจะมีลักษณะเป็นผู้นำและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพื่อที่จะสามารถแนะนำและส่งเสริมให้นักมวยปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องและบรรลุจุดมุ่งหมาย ตามที่ตั้งใจไว้ ผู้ฝึกสอนจะต้องระลึกเสมอว่า การแข่งขันกีฬามวยไทยนั้นไม่ควรมุ่งหวังเพื่อชัยชนะ เพียงอย่างเดียว ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ อีก ที่จะนำมาซึ่งชัยชนะทั้งการแข่งขัน และเป็นประโยชน์ ต่อการดำเนินชีวิตอย่างสันติสุข ที่ผู้ฝึกสอนจะต้องชี้แนะลูกศิษย์เป็นแนวทางในการปฏิบัติ เช่น การเฝ้าหาความรู้ทั้งความรู้ในเรื่องของไม้มวยไทย กฎ กติกา และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน ความรู้ในเรื่องของวิทยาศาสตร์ทางการกีฬา ความถนัด ความพร้อม ความต้องการ สภาพร่างกาย จิตใจ ระบบการฝึกซ้อม การพักผ่อนร่างกาย ความรู้ในเรื่องของโภชนาการเพื่อสามารถเลือกสรร อาหารที่มีประโยชน์และมีคุณค่าต่อร่างกาย และที่สำคัญควมมีระเบียบ วินัย ความมานะ พยายามในการฝึกซ้อม และเป็นผู้มีมารยาทสุภาพเรียบร้อย มีความเป็นตัวของตัวเอง มีความคิด อย่างมีเหตุผล องค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้นักมวยประสบความสำเร็จในการแข่งขัน และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้อีกด้วย ดังนั้นผู้ฝึกสอนมวยไทยจะต้องมี ความรู้ความสามารถทั้งแนวกว้างและแนวลึกเกี่ยวกับการฝึกกีฬามวยไทย คือ มีทั้งความรู้ ความ เข้าใจ มีความสามารถที่จะนำไปประยุกต์ใช้ มีประสบการณ์ มีแรงจูงใจ และความเอาใจใส่ต่อ หน้าที่การงาน เพราะการสอน (Instructing) กับการฝึกสอน (Coaching) หรือการฝึก (Training) มีความหมายแตกต่างกัน คือ การสอนเป็นเพียงการรวมเอาปัจจัยหลาย ๆ ด้านมาเพิ่มประสิทธิภาพ ให้แก่นักมวยให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ดังคำกล่าวที่ว่า การสอนมุ่งเพื่อให้ทำได้แต่การฝึกมุ่งเพื่อ การชนะเลิศในการแข่งขัน (Instruction = How to play, Coaching = How to win)

ผู้ฝึกสอนกีฬามวยไทยที่ดี ควรมีลักษณะและบทบาท ดังนี้

2.1 ผู้ฝึกต้องตระหนักดีว่าการแพ้หรือชนะนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ทั้ง ทางสภาพร่างกายและจิตใจของนักมวย รวมทั้งสภาพแวดล้อมภายนอกด้วย

- 2.2 มีความมานะพยายาม มีระเบียบวินัย และเสียสละทำงานเพื่อหมู่คณะ
- 2.3 มีความรู้ ความสามารถ และมีความคิดอย่างมีเหตุผลในการถ่ายทอดความรู้และฝึกสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับของนักมวย
- 2.4 เคารพและยอมรับฟังความคิดเห็นของนักมวย ทั้งเลือกสรรอย่างมีเหตุผล มีหลักการ และยึดมั่นในระเบียบข้อตกลงที่มีร่วมกัน
- 2.5 ควรฝึกสอนให้พอเหมาะกับสภาพร่างกายและจิตใจของนักมวย อย่าพยายามสอนและให้บทเรียนหรือแบบฝึกหัดมากเกินไป
- 2.6 พยายามให้กำลังใจ กระตุ้น หรือจูงใจให้นักมวยเกิดความรักในชื่อเสียงของหมู่คณะ ค่ายมวย เพื่อนนักมวย เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบในการฝึก และมีจิตวิญญาณที่จะนำชัยชนะมาสู่หมู่คณะ
- 2.7 ผู้ฝึกจะต้องฝึกให้นักมวยเกิดการเรียนรู้จนถึงขั้นชำนาญ
- 2.8 การฝึกจะต้องใช้วิธีการฝึกหลายวิธี ขึ้นอยู่กับความสนใจของแต่ละบุคคล เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย
- 2.9 การฝึกควรเริ่มจากการสอนทฤษฎี แล้วจึงฝึกภาคสนามโดยการอธิบายสาธิต ลองปฏิบัติให้นักมวยคิดและทำความเข้าใจในแบบฝึกหัด หากมีอุปกรณ์ทางโสตทัศนศึกษาจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้น
- 2.10 จัดทำสถิติการฝึก การเข้าร่วมการฝึก ความสำเร็จของนักมวยแต่ละคน เพื่อเป็นระเบียบนสะสม ช่วยเป็นแรงกระตุ้นให้นักมวยตื่นตัวอยู่เสมอในการที่จะพยายามทำดี ปรับปรุงความสามารถของตนเองให้ดีขึ้น
- 2.11 ผู้ฝึกจะต้องพยายามหาวิธีการเพื่อช่วยให้นักมวยมีความสามารถสูงสุดเท่าที่จะทำได้
- 2.12 ควรวัดสมรรถภาพและทดสอบความสามารถของนักมวยอยู่เสมอ เพื่อชี้ให้เห็นว่าความสามารถของนักมวยแต่ละคนเป็นอย่างไร จะได้พัฒนาความสามารถให้คงอยู่ในเกณฑ์ดีเสมอไป

2.13 ผู้ฝึกจะต้องเข้าใจดีว่า การฝึกนั้นจะต้องฝึกตลอดปี และสม่ำเสมอ แต่ช่วงระยะเวลาการฝึกอาจแตกต่างกันออกไป

2.14 ควรฝึกซ้อมให้มากกว่าสภาพความเป็นจริงในการแข่งขัน เมื่อถึงเวลาลงแข่งขันจริงไม่ควรพูดอะไรมากเกินไป นอกจากให้คำแนะนำที่ไม่สร้างความตึงเครียด เพื่อให้ให้นักมวยสบายใจ เชื่อมมั่นในตนเอง หรือให้คำอวยพร ส่วนการแนะนำวิธีการชก การแก้ทางมวย ควรแนะนำก่อนการชกประมาณ 1-2 วัน เพื่อไม่ให้นักมวยตื่นเต้นจนเกินไปในขณะที่ขึ้นชกบนเวที

2.15 เมื่อนักมวยได้พัฒนาสมรรถภาพและความสามารถอย่างดีที่สุดแล้ว ผู้ฝึกก็พยายามให้กำลังใจเพื่อส่งเสริมพลังใจให้เข้มแข็ง พร้อมที่จะเข้าแข่งขัน

2.16 ขณะทำการแข่งขัน อย่าสอนหรือตะโกนบอกนักมวยมากเกินไป จะทำให้นักมวยเป็นกังวล และสภาพจิตใจเสียไป

2.17 เมื่อนักมวยชกแพ้ ผู้ฝึกต้องพยายามอธิบายสาเหตุของการแพ้ให้นักมวยทราบ เพื่อหาทางแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องและฝึกฝนเพิ่มเติม เพื่อให้นักมวยเกิดความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น

2.18 ไม่ใช่จากภายนอกหรือดูหมิ่นความสามารถของนักมวย พยายามให้กำลังใจเมื่อแพ้ และพยายามชมเชยเมื่อได้รับชัยชนะ

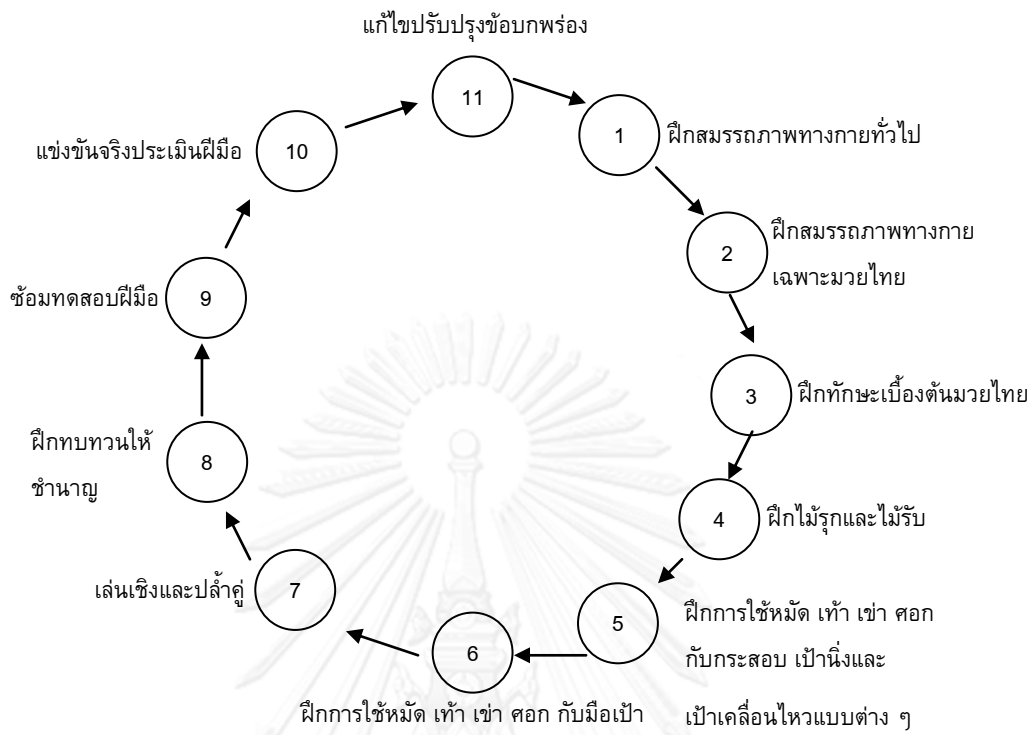
2.19 ผู้ฝึกจะต้องมีลักษณะเป็นผู้นำ มีความคิดริเริ่มวางโครงการแนะนำนักมวยให้มีระเบียบวินัย ตัดสินใจถูกต้อง ออกคำสั่งชัดเจน มีความเข้าใจนักมวยในทุกด้าน

2.20 ผู้ฝึกจะต้องซื่อสัตย์ จริงใจ และให้ความยุติธรรมแก่นักมวยทุกๆ คน ถือว่านักมวยทุกคนมีความสำคัญเท่า ๆ กัน (แสงสว่าง 2533)

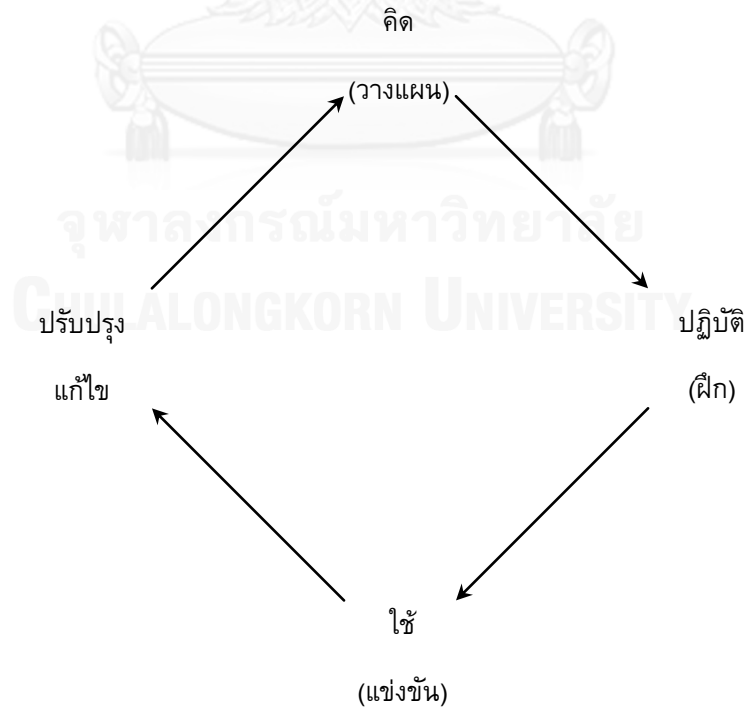
แผนภูมิที่ 2 กระบวนการฝึกมวยไทยเพื่อเข้าแข่งขัน

แผนภูมิที่ 3 วงจรของการพัฒนาฝีมือนักกีฬามวยไทย

แผนภูมิที่ 4 กระบวนการพัฒนาฝีมือนักมวยไทย

3. การเตรียมตัวก่อนการแข่งขันชกมวยไทย

ก่อนการแข่งขันชกมวยไทย จะต้องทำการทดสอบทางด้านสรีรวิทยาก่อน เช่น การวัดอัตราการเต้นของหัวใจ ชีพจร ความดัน การหายใจ และอื่น ๆ เพื่อที่จะทราบสภาพทางกายและทางจิตใจของนักมวยก่อนการแข่งขันว่ามีความพร้อมหรือไม่ เช่น ถ้าผลการทดสอบปรากฏว่า อัตราชีพจร การหายใจมากเกินไปจะเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้ผลของการแข่งขันชกมวยไม่ดีเท่าที่ควร ถ้าหากร่างกายพร้อมทุกอย่าง แต่การแข่งขันถูกเลื่อนออกไป จะมีผลกระทบต่อสภาพจิตใจและร่างกายของนักมวย ทำให้เกิดความกังวลใจ เบื่อหน่าย และเป็นผลกระทบต่อสมรรถภาพของนักมวยได้ ดังนั้นเพื่อให้การเตรียมตัวก่อนการแข่งขันของนักมวยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ผู้ฝึกควรทำดังนี้ (แสงสว่าง 2533)

3.1 เตรียมสภาพทางกายของนักมวยให้พร้อม แล้วให้นายแพทย์ตรวจอีกครั้ง เพื่อความมั่นใจของนักกีฬาเอง

3.2 ผู้ฝึกจะต้องมีวิธีการวัดทักษะและสมรรถภาพของนักมวย เพื่อให้ให้นักมวยมีความมั่นใจในตัวเอง อีกทั้งสามารถทราบระดับความสามารถของตนเองด้วย

3.3 ควรพูดให้กำลังใจกับนักมวย เพื่อให้เกิดความมั่นใจในตนเองและเพื่อขจัดความกลัวบางประการที่อาจเกิดกับนักมวยที่จะต้องเข้าร่วมการแข่งขันชกมวย

3.4 ก่อนการแข่งขันสัก 1-2 วัน จะต้องพยายามทำให้นักมวยมีความสมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต รวมทั้งประสิทธิภาพในการใช้ทักษะไม้มวยไทยถึงขั้นสูงสุด หรือทำให้ถึงขั้นสูงสุดพอดีในวันแข่งขัน ทั้งนี้จะต้องพิจารณาเรื่องอาหารการกินและการพักผ่อนนอนหลับด้วย

3.5 ระยะเวลาก่อนการแข่งขันชกมวย 1 วัน นักกีฬามักจะว่างอยู่ ผู้ฝึกจะต้องพยายามทำให้นักกีฬาได้พักผ่อนอย่างเต็มที่โดยไม่กังวลใจ เช่น ดูภาพยนตร์ อ่านหนังสือเบาสมอง พาไปดูนิทรรศการที่อยู่ใกล้ ๆ หรือให้ทำในสิ่งที่นักมวยพึงพอใจ โดยใช้เวลาน้อย ใช้พลังงานเบา ๆ เป็นต้น

3.6 ก่อนการแข่งขัน 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง การนวดเป็นสิ่งจำเป็นมาก และควรจะบริหารร่างกายด้วยท่าที่มีความอ่อนโยนใหญ่ๆ

3.7 ก่อนการแข่งขัน หากมีข้อเสนอแนะควรให้น้อยที่สุด ไม่ควรกล่าวถึงยุทธวิธีต่าง ๆ หรือข้อควรจำซ้ำอีก ถ้าจะมีการกล่าวขอให้กล่าวเป็นคำสั้น ๆ เช่น “ค่อยใจเย็น ๆ” “อย่ารีบร้อน” “จะต้องทำอย่างไรบ้าง” สัก 2-3 ประโยคก็พอแล้ว หรืออาจจะบอกว่า “โชคดีนะ”

3.8 ความเครียดในขณะแข่งขันอาจเกิดขึ้นได้ ผู้ฝึกจะต้องควบคุมดูแลให้นักมวยตื่นตัว หายเครียดและอยู่ในวิสัยที่ดี พร้อมทั้งจะใช้สติปัญญาในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้

3.9 หลังจากแข่งขัน ความเครียดอาจเกิดขึ้นได้โดยเฉพาะเมื่อแข่งขันแพ้ ผู้ฝึกจะต้องอธิบายและให้กำลังใจ ชี้แจงข้อดีข้อเสียและส่วนที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขต่อไป

3.10 นักมวยไทยบางคน เชื่อถือไสยศาสตร์ เช่น เครื่องรางของขลัง คาถาอาคมต่าง ๆ ผู้ฝึกจะต้องช่วยให้เขาสามารถใช้สิ่งเหล่านั้นให้เป็นประโยชน์ในการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น

ที่กล่าวมาแล้วนั้นเป็นการเตรียมตัวนักมวยก่อนฤดูกาลแข่งขัน เข้าฤดูกาลแข่งขันจนถึงก่อนจะขึ้นเวที ระยะเวลาก่อนฤดูกาลแข่งขันอาจจะฝึกความอดทนและความแข็งแกร่งของร่างกายโดยทั่วไป ประมาณ 2-3 เดือน ต่อจากนั้นจึงฝึกทักษะพื้นฐานและแก้ไขให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ แล้วจึงฝึกเทคนิค กลยุทธ์ แล้วจึงสร้างความเชื่อมั่นให้นักมวยดังได้กล่าวมาแล้ว

4. การสอดแนม

การสอดแนมในกีฬามวยไทย หมายถึงการศึกษารวมชาติความเป็นจริงของนักมวยทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ สมรรถภาพทางกาย ทักษะมวยไทย ความถนัด นิสัยใจคอ ตลอดจนวิธีการชกมวยไทย เพื่อให้เข้าใจอย่างลึกซึ้ง แล้วนำมาเป็นส่วนประกอบในการพิจารณาหาทางแก้ไขปรับปรุง หรือหาทางแก้ทางมวย การสอดแนมจะต้องอาศัยข้อมูลที่เป็นจริงและเป็นสภาพปัจจุบันจึงจะสามารถศึกษาได้ถูกต้องใกล้เคียงความเป็นจริง วิธีการสอดแนมส่วนมากจะใช้วิธีการสังเกต สอบถาม สัมภาษณ์ ดูการชก ผลการชก ดูการฝึกซ้อม ดูประวัติการชกมวย ถ้ามีโอกาสวัดสัดส่วนของร่างกาย วัดการเต้นของหัวใจ ชีพจร วัดน้ำหนัก และทดสอบการใช้อาวุธต่าง ๆ ได้ยิ่งจะทำให้ผลของการสอดแนมใกล้เคียงความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น

การแข่งขันกีฬาทุกชนิด ควรจะได้รู้จักและเข้าใจตนเอง ผู้ฝึกเข้าใจคู่ต่อสู้และยอมรับความเป็นจริง สำหรับการแข่งขันชกมวยไทยการที่จะไปรู้จักและเข้าใจคู่ต่อสู้เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นมาก แต่เราไม่สามารถจะไปทำการวัดและทดสอบได้ ดังนั้นจึงต้องอาศัยวิธีการสอดแนมโดยไม่ให้คู่ต่อสู้รู้ตัว

4.1 วิธีการสอดแนม

4.1.1 ศึกษาชื่อ นามสกุล อายุ วันเดือนปีเกิด สถานที่เกิด เพราะอายุสามารถทำให้เราทราบความแข็งแรง ความทนทาน และสมรรถภาพทั่วไปได้เป็นอย่างดี สถานที่เกิดก็มีส่วนแสดงให้ทราบถึงความแข็งแกร่ง ความอดทนของจิตใจได้บ้างพอสมควร

4.1.2 ศึกษาทำความเข้าใจกับค่ายมวย เพราะผู้ฝึก หัวหน้าค่าย และชื่อเสียงของค่าย สามารถชี้แนะถึงความสมบูรณ์ในการฝึกซ้อมได้บ้างพอสมควร

4.1.3 ศึกษาทำความเข้าใจกับสภาพร่างกาย น้ำหนัก ส่วนสูง ขนาดสัดส่วนของร่างกาย แล้วนำมาเปรียบเทียบความได้เปรียบ-เสียเปรียบกับนักมวยของเรา

4.1.4 ศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพจิตใจของคู่ต่อสู้ว่า เป็นผู้ที่มีจิตใจจดทนมากน้อยแค่ไหน สุขุมเยือกเย็น โหม่งง่าย หรืออย่างไร

4.1.5 ศึกษาสมรรถภาพทางกายว่าสามารถชกได้ดีตลอดทุกยก หรือว่าชกได้ดียกที่ 4 หรือ ยกที่ 5 เท่านั้น ยกต่อไปสมรรถภาพทางกายลดลง เพื่อนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ในการวางแผนการชก

4.1.6 ศึกษาลักษณะของมวยว่าเป็นมวยหลัก มวยเกี่ยว มวยรุก มวยรับ ก็จึงหว่าเพื่อประโยชน์ในการวางแผนแก้ทางมวย

4.1.7 ศึกษาความถนัดของการใช้ไม้มวยที่ออกไป การตั้งท่าจคมวยซ้ายหรือขวา เพื่อประโยชน์ในการแก้ทางมวย

4.1.8 ศึกษาไม้มวยที่ถนัดและใช้ได้ผลมากที่สุด เช่น ไม้สั้นหรือไม้ยาว ไม้เตะ ไม้เข่า ไม้ศอก หรือไม้หมัด เพื่อประโยชน์ในการแก้ทางมวย

4.1.9 ศึกษาจุดอ่อนของร่างกายว่ามีจุดอ่อนอยู่ที่ใดบ้าง เพื่อประโยชน์ในการวางแผนใช้ไม้มวยไปยังจุดนั้น

4.1.10 เปรียบเทียบระดับฝีมือว่าอยู่ในระดับใด โดยถือเอาสถิติครั้งล่าสุดที่เคยชกมา แล้วพิจารณาเปรียบเทียบจากผลการชกและผลของการฝึกซ้อมของนักมวยของเรา

4.1.11 ไปดูการชกจริง ๆ ของคู่ต่อสู้ แล้วจดบันทึกวิธีการชกข้อดี ข้อเสียไว้ เพื่อเป็นข้อมูลในการพิจารณาแก้ทางมวย

4.1.12 ไปดูการฝึกซ้อมของคู่ต่อสู้ แล้วจดบันทึกวิธีการฝึก ข้อดี ข้อเสียไว้ เพื่อเป็นข้อมูลในการพิจารณาแก้ทางมวย

4.1.13 ศึกษาการจัดอันดับมวยจากสมาคมมวยต่าง ๆ ที่มีหน้าที่จัดอันดับมวยไว้ เพราะอันดับมวยในรุ่นต่าง ๆ จะชี้แนะระดับฝีมือและน้ำหนักของนักมวย

4.1.14 สอบถามผู้รู้ทั้งหลาย อ่านหนังสือ ฟังแนวความคิดในการวิพากษ์วิจารณ์ของสังคมหลาย ๆ ทาง

4.1.15 เมื่อได้ข้อมูลต่าง ๆ มาแล้วให้นำมาพิจารณาวางแผนกำหนดข้อดีข้อเสียของคู่ต่อสู้ แล้ววางแผนการแก้ทางมวยอย่างรัดกุม ต่อจากนั้นก็ประเมินผลการแข่งขันว่าอาจจะชนะหรือแพ้

การสอดแนมเป็นเพียงการศึกษาข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางให้นักมวยที่จะขึ้นเวทีรู้ว่าจะทำอย่างไร จะเตรียมตัวฝึก และจะใช้วิธีการชกอย่างไร ทำให้นักมวยเกิดความเชื่อมั่น เกิดความพร้อมในการที่จะขึ้นชกมากยิ่งขึ้นเท่านั้น ไม่ได้หมายความว่าสอดแนมช่วยให้นักมวยชกชนะคู่ต่อสู้เสมอไป

7. องค์ประกอบของการแข่งขันกีฬา

ซัทซึย (โกมารทัต 2546) กล่าวว่าไว้ว่าการแข่งขันเป็นสถานการณ์ที่สำคัญที่สุดที่นักกีฬา ทีมกีฬา และโค้ช จะได้แสดงออกถึงความสามารถและศักยภาพสูงสุด การฝึกซ้อมที่มีกันมายาวนานจะไม่มีจุดหมายหากไม่มีการแข่งขัน การแข่งขันจึงเป็นเหตุการณ์หรือขั้นตอนที่สำคัญ

ที่สุดของการประเมินความสามารถของโค้ชและทีมกีฬาในแง่มุมมองของการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ดังนั้นจึงได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการแข่งขันกีฬาว่า ควรต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่

1. มีจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของการแข่งขันชัดเจน ถ้าเป็นการแข่งขันเชิง นันทนาการความเข้มข้นในการแข่งขันจะน้อย แต่ลักษณะจะเน้นไปในทางเล่นเพื่อสนุกสนาน มากกว่า ถ้าเป็นการแข่งขันเชิงสุขภาพความเข้มข้นของการแข่งขันจะไม่มาก แต่จะมีระเบียบวินัย ของการแข่งขัน เพื่อพัฒนาสุขภาพเป็นสำคัญ แต่ถ้าเป็นการแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศ ความเข้มข้นของการแข่งขันก็จะมากและจะมุ่งเน้นผลแพ้ชนะเป็นสำคัญ

2. ระเบียบข้อบังคับและกติกาการแข่งขัน จะถูกยึดเป็นหลักอ้างอิงและผู้เกี่ยวข้องทุกคน ต้องปฏิบัติตาม

3. บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน ประกอบด้วย กลุ่มจัดการแข่งขัน กลุ่มกรรมการการ ตัดสิน กลุ่มนักกีฬา โค้ช และทีมกีฬา และกลุ่มผู้ชมรวมถึงสื่อมวลชน

4. สถานที่และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ

4.1 สถานที่และสิ่งช่วยอำนวยความสะดวกในการแข่งขัน

4.2 สถานที่และอุปกรณ์ที่เป็นไปตามกฎ กติกาการแข่งขัน

5. การแสดงความสามารถทางด้านทักษะ เทคนิค แทคติคและกลยุทธ์การเล่นแข่งขัน ของผู้แข่งขัน

6. ผลการแข่งขัน ซึ่งต้องมีผล แพ้ ชนะ หรือเสมอ

8. หลักวิทยาศาสตร์การกีฬาในมวยเด็ก

ซัชซัย (โกมารทัต 2550) ได้อธิบายหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาในมวยเด็ก ไว้ดังนี้

1. ภาวะการเจริญเติบโต (growth) ของเด็กกับกีฬามวย

วัยเด็กเป็นวัยที่กำลังมีการเจริญเติบโตรวดเร็วมาก การเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัดเจน ที่สุดก็คือ การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย ได้แก่ ส่วนสูง และน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นใน ช่วงอายุ 2-10 ปี เด็กชายและเด็กหญิง จะมีการพัฒนาการทางด้านส่วนสูงและน้ำหนักพอๆ กัน เมื่ออายุประมาณ

11-13 ปี เด็กหญิงจะมีพัฒนาการเจริญเติบโตเร็วกว่า ทำให้สูงและหนักกว่าเด็กชายในช่วงนี้ แต่เด็กชายที่พัฒนาการช้ากว่าในช่วงนี้จะไล่ทันและสูงกว่าเด็กหญิงหลังอายุ 13 ปี และหนักกว่าเด็กหญิงหลังอายุ 15 ปีไปแล้ว น้ำหนักตัวที่เพิ่มขึ้นของเด็กหญิงส่วนใหญ่จะเป็นไขมัน (fat) ส่วนเด็กชายจะเป็นกล้ามเนื้อและกระดูก (lean body mass) เด็กที่ไม่มีโอกาสได้ออกกำลังกายจะมีแขนขาที่ลีบเล็ก กระดูกบางกว่าปกติ การออกกำลังกายเป็นประจำจะทำให้แขนขาของเด็กใหญ่และยาวขึ้น ผลการวิจัยหลายชิ้นแสดงให้เห็นว่า เมื่อออกกำลังกายระดับหนึ่งจะมี growth hormone ในเลือดเพิ่มขึ้น และจะยิ่งเพิ่มมากขึ้นเมื่อเป็นการออกกำลังกายที่หนักมาก

ทักษะทางกาย และทักษะทางกีฬา เป็นเรื่องที่ต้องฝึกฝนตั้งแต่เด็ก จึงจะพัฒนาได้อย่างถูกต้องมั่นคง มวยไทยเป็นกีฬาที่เด็กไทยควรฝึกฝน หากไม่ส่งเสริมอีกไม่นานก็คงสูญหาย และถูกต่างชาตินำภูมิปัญญาการออกกำลังกายการต่อสู้แบบมวยไทยไปดัดแปลงเป็นกีฬาประจำชาติอื่นๆ อย่างแน่นอน เมื่อถึงจุดนั้นก็สายเกินไป ใครจะรับผิดชอบ

2. ระบบไหลเวียนโลหิตและระบบหายใจ(cardiorespiratory system)ของเด็กกับกีฬามวย

การฝึกร่างกายในวัยเด็กต้องคำนึงถึงพัฒนาการในแต่ละด้านของเด็กแต่ละวัยอย่างจริงจัง ธรรมชาติของเด็กจะไม่อยู่นิ่ง จะเคลื่อนไหว วิ่งเล่น ชุกชก เพื่อการเรียนรู้และพัฒนาการตนเองอยู่เสมอ แต่การวิ่งเล่นตามธรรมชาติของเด็ก มักเป็นการออกกำลังกายที่เบาและไม่นานพอที่จะกระตุ้นให้สมรรถภาพของระบบหัวใจ - ปอด (cardiorespiratory system) แข็งแรงทนทานขึ้นมาได้ การฝึกฝนมวยทั้งไทยและสากล จะช่วยพัฒนาในเรื่องนี้ได้ เพราะการฝึกซ้อมและเล่นกีฬามวยจะมีความหนักและนานของการออกแรงที่เพียงพอ ช่วยพัฒนาทางด้านสมรรถภาพของระบบหัวใจ- ปอด ได้ดี ไม่ยิ่งหย่อนกว่าประเภทอื่นๆ และอาจดีกว่า เพราะกีฬามวยจะมีสิ่งร้ายคือ คู่ชกที่ไม่อยู่นิ่ง ทำให้ต้องเคลื่อนไหวอยู่เสมอ ลักษณะของการเล่นที่ต้องมีการออกหมัด เท้า เข่า ศอก ถี่ห่าง เป็นระยะต่อเนื่อง ทำให้เคลื่อนไหวในระดับที่หนักและนานกว่ากีฬาชนิดอื่น

นอกจากนี้ลักษณะของการชกมวย โดยเฉพาะมวยไทยที่ต้องการออกอาวุธด้วยการใช้หมัด เท้า เข่า ศอก เคลื่อนไหวร่างกายทุกส่วน นับเป็นการออกกำลังกายที่ดีมาก เนื่องจากร่างกายได้บริหารทุกส่วนครบถ้วนตามหลักการออกกำลังกายดีกว่ากีฬาชนิดอื่นๆ อีกหลายชนิด

และโอกาสในการพัฒนาสมรรถภาพของระบบไหลเวียนโลหิตและระบบหายใจจะเป็นไปได้ง่าย และเกิดผลเร็ว ทั้งยังสอดคล้องกับความต้องการเคลื่อนไหวของเด็กโดยเฉพาะในวัย 10-14 ขวบ ด้วย

3. ความแข็งแรงของระบบกล้ามเนื้อ (muscular system) ของเด็กกับกีฬามวย

การออกแรงใช้งานของกล้ามเนื้อ จะมีผลอย่างมากต่อความแข็งแรงของกล้ามเนื้อในวัยเด็ก โดยเฉพาะช่วงอายุ 10-15 ปี เป็นช่วงที่ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อมีพัฒนาการอย่างรวดเร็ว การออกกำลังกาย การฝึกกล้ามเนื้อด้วยการเล่นกีฬาที่มีการใช้ความแข็งแรง (strength) และพลัง (Power) จะช่วยกระตุ้นให้การทำงานของกล้ามเนื้อมัดต่างๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต มีการพัฒนาที่ดีขึ้น แม้จะมีงานวิจัยบางชิ้นระบุว่า การฝึกความแข็งแรงด้วยการยกน้ำหนัก (weight training) เพื่อเพิ่มขนาดของกล้ามเนื้อแบบที่ใช้ในผู้ใหญ่ จะยังไม่เกิดผลนักถ้าใช้ในวัยเด็กตั้งแต่ช่วงเด็กเล็กถึงประมาณอายุ 12-13 ปี จนกว่าเด็กจะมีวุฒิภาวะเข้าสู่วัยรุ่น คือ ช่วงอายุประมาณ 14-15 ปีขึ้นไป จนถึงวัยผู้ใหญ่แต่การฝึกความแข็งแรงด้วยวิธีการฝึกยกน้ำหนัก (weight training) ที่ไม่หนักจนเกิดอันตรายต่อข้อต่อและหน่อกระดูก (epiphyseal plate) ก็ยังน่าเกิดประโยชน์ต่อวัยเด็กในเรื่องการกระตุ้นกล้ามเนื้อ กระชับ และมีความพร้อมในการออกแรงได้ดีขึ้น แม้ขนาดกล้ามเนื้อจะไม่เปลี่ยนแปลงนักก็ตาม หลักการข้อนี้ น่าจะเป็นการแก้ไขปัญหาคอขวดที่ว่าหากให้เด็กชกมวยแล้วจะเกิดความรุนแรง กระแทบกระเทือนมากเกินไปนั้น จึงไม่น่าเป็นห่วง เพราะถ้าเป็นเด็กอายุรุ่นราวคราวเดียวกันแล้ว โอกาสที่จะเกิดความรุนแรงเกินเหตุ นั้นไม่น่าจะเกิดขึ้น เพราะถ้าการฝึกเพื่อเพิ่มขนาดของกล้ามเนื้อในวัยเด็กไม่ค่อยเกิดผล ก็หมายความว่าความแข็งแรงเกินขนาดก็ไม่น่าจะเกิดขึ้น เพราะความแข็งแรงของกล้ามเนื้อจะขึ้นอยู่กับขนาดของกล้ามเนื้อและการเพิ่มขึ้นของฮอร์โมนเพศชาย (androgen) ในช่วงวัยรุ่นเป็นสำคัญ ปัญหาที่เกิดความรุนแรงในมวยเด็กประการหนึ่งก็คือ การนำเด็กต่างอายุ ต่างวัยกันมาประกบคู่ชกกัน หากเป็นวัยเดียวกันปัญหานี้ก็จะลดน้อยลง

นอกจากนี้ ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อเด็ก จะมีความสัมพันธ์กับขนาดของกล้ามเนื้อ ความสูง น้ำหนัก อายุ เพศ และทักษะที่เกิดจากประสบการณ์ และวุฒิภาวะ (maturity) หมายความว่า ทั้งความสูง น้ำหนัก อายุ เพศ และทักษะที่เกิดจากประสบการณ์ และวุฒิภาวะ

ต่างก็มีผลต่อความแข็งแรงของเด็ก เด็กอายุต่างกันจะมีความแข็งแรงต่างกัน อายุเท่ากันต่างเพศกันก็มีความแข็งแรงต่างกัน อายุเท่ากันเพศเดียวกันแต่ถ้ามีความสูง น้ำหนัก ทักษะและวุฒิภาวะต่างกันก็มีความแข็งแรงต่างกัน ตรงนี้ น่าจะเป็นคำตอบที่ดีในการนำไปพิจารณาวางมาตรการในการวางระเบียบ กฎกติกา การจัดการแข่งขัน การจับคู่แข่งขันมวยไทยเด็กเพื่อป้องกันอันตรายได้เป็นอย่างดี

4. พัฒนาการทางด้านจิตใจ อารมณ์ และสังคม (mental , emotional , and social development) ของเด็กกับกีฬามวย

วัยเด็กเป็นวัยแห่งการเรียนรู้ และมีการพัฒนาการทางด้านจิตใจ อารมณ์และสังคมที่รวดเร็วมาก งานวิจัยหลายชิ้นชี้ให้เห็นว่าการฝึกฝนให้เด็กเรียนรู้ มีประสบการณ์ สร้างสรรค์ทางด้านจิตใจ อารมณ์ และสังคมตั้งแต่วัยเด็ก จะทำให้เด็กเป็นผู้ใหญ่ที่มีวุฒิภาวะตามต้องการของกรอบสังคมและวัฒนธรรมนั้นๆ ได้เป็นอย่างดี งานวิจัยทางด้านจิตวิทยาการกีฬา(sport psychology) และงานวิจัยทางด้านสังคมวิทยาการกีฬา(sport sociology) หลายชิ้น โดยเฉพาะงานวิจัยที่เกี่ยวกับเรื่องการขัดเกลาทางสังคมโดยผ่านการเล่นกีฬา(socialization via sports) ชี้ให้เห็นว่าการฝึกซ้อมกีฬาและเล่นกีฬาจะช่วยพัฒนาเด็กทางด้านจิตใจให้มีสมาธิ มีสติปัญญา มีไหวพริบ รู้จักแยกแยะ สังเคราะห์ วิเคราะห์ มีเหตุมีผล รู้จักแก้ปัญหา ตัดสินใจอย่างเหมาะสมด้วยความรวดเร็วทันเหตุการณ์ ช่วยพัฒนาเด็กทางด้านอารมณ์ให้รู้จักควบคุมอารมณ์ตนเอง รู้จักอดทน อดกลั้น มีความมั่นคงทางอารมณ์ แสดงออกทางอารมณ์อย่างเหมาะสม รวมถึงช่วยพัฒนาเด็กทางด้านสังคม ให้รู้จักการแบ่งปัน การรับผิดชอบต่อหน้าที่ การเป็นผู้นำ ผู้ตาม การทำงานเป็นทีม การเคารพในสิทธิของผู้อื่น การเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่นและการเคารพกฎกติกา เป็นต้น

กิจกรรมกีฬามีหลายประเภท หนักบ้าง เบาบ้าง แตกต่างกันไป แต่กีฬามวยโดยเฉพาะมวยไทย มีลักษณะและวิธีการเล่น ตลอดจนขนบธรรมเนียมการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเล่นมวยไทย นับตั้งแต่การเริ่มฝึกฝนมวยไทยครั้งแรก จะเริ่มจากการอบรมบ่มนิสัยผู้เล่น สอนให้รู้จักขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมไทย ในเรื่องการเคารพผู้ใหญ่ การรู้จักบุญคุณ การมีน้ำใจต่อกัน การอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ การเคารพกฎกติกา มารยาท ความมุ่งมั่นตั้งใจจริง

ความเป็นคนดี มีศีลธรรม แล้วจึงสอนเทคนิค ทักษะ กระบวนการชกทั้งรับและรุก มีกลวิธีในการกำชับตรวจสอบ ให้ผู้ฝึกปฏิบัติตนตามขั้นตอนของคนได้อย่างเคร่งครัดทั้งการไหว้ครู รำมวย การต่อสู้เต็มความสามารถด้วยอาวุธทางกายที่หลากหลายรูปแบบ การไม่ซ้ำเติมเมื่อคู่ต่อสู้ล้มหรือหมดทางสู้ และการขอขมาให้อภัยซึ่งกันและกัน เป็นต้น นับเป็นกระบวนการในการสร้างประสบการณ์ที่ดีทั้งด้านจิตใจ อารมณ์ และสังคม โดดเด่นกว่ากีฬาชนิดอื่นๆ อย่างเห็นได้ชัด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง (2522) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการ “พัฒนากีฬามวยไทย” โดยศึกษาจากวิทยานิพนธ์ วารสาร บันทึกที่เกี่ยวข้องกับมวยไทย สัมภาษณ์ครู – อาจารย์ที่สอนวิชามวยไทยนายสนามมวย สื่อมวลชนที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวยไทย ทั้งในอดีตและปัจจุบัน และสรุปว่า การกีฬามวยไทยจากสมัยสุโขทัยถึงสมัยปัจจุบันมีจุดที่น่าสนใจคือ

1. จุดมุ่งหมายของการฝึกหัดมวยไทย เพื่อการทหาร เพื่อเป็นศิลปะศาสตร์ สำหรับพระมหากษัตริย์ ในปัจจุบันเพื่อเป็นอาชีพ
2. การเปรียบเทียบสมัยก่อน เปรียบมวยโดยอาศัยความสมัครใจ ของนักมวยทั้งสองฝ่าย ไม่มีการชั่งน้ำหนัก ไม่มีการเปรียบเทียบฝีมือ ในปัจจุบันนักมวยต้องชั่งน้ำหนักเท่ากัน หรือใกล้เคียงกัน ต้องมีฝีมือใกล้เคียงกันจึงจะชกได้
3. กติกาการแข่งขัน สมัยก่อนกติกาไม่ละเอียดไม่รัดกุม ชกกันจนกว่าจะยอมแพ้กันไปข้างหนึ่ง ในปัจจุบันกติกาได้ถูกกำหนดขึ้นอย่างรัดกุม เพื่อป้องกันอันตรายที่เกิดขึ้นกับนักมวยมีการกำหนดยกไม่รอให้นักมวยยอมแพ้เอง
4. ในสมัยก่อน และในปัจจุบันกีฬามวยไทยจะเหมือนกันตรงที่ช่วยสร้างคุณธรรมให้กับนักมวย ให้มีความซื่อสัตย์ สุจริต มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีความสุขุมรอบคอบมีสติยั้งคิด

อุทธรณ์ (ปีดพยันต์ 2517) ได้ทำการวิจัยเรื่อง” พัฒนาการของการพลศึกษาในประเทศไทย” ผลการวิจัยพบว่า สภาพชีวิตของชาวไทยในสมัยโบราณนั้น ต้องฝึกฝนการต่อสู้ป้องกันตัว ประเภทมวยปล้ำ ชกมวย และการใช้อาวุธต่างๆทั้งนี้เพื่อนำไปใช้ในการทำสงครามซึ่งมีอยู่เสมอผู้ที่จะมีชีวิตรอดอยู่ได้ ต้องเป็นผู้ที่มีความเข้มแข็งอดทน ในยามสงบก็มีกิจกรรมเพื่อความสนุกสนาน

คือ การเล่นพื้นเมือง การแห่ขบวนการแข่งขัน เรือ เล่นว่าว ตะกร้อ ชกมวย และกระบี่ กระบอง เป็นต้น กิจกรรมดังกล่าวเป็นการพลศึกษา ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการสร้างพลังกายของชาวไทยเรื่อยมา ตั้งแต่สมัยโบราณ

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2476 เป็นต้นมา รัฐบาลได้จัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการพลศึกษา และการกีฬากว้างขวางขึ้น คือ กรมพลศึกษา คณะกรรมการกีฬาโอลิมปิกแห่งประเทศไทยองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย และสมาคมกีฬาต่างๆ เพื่อจัดการพลศึกษาในสถาบันการศึกษา จัดความพร้อมในด้านการผลิตครูพลศึกษา การบริหารงาน การจัดสถานที่ และอุปกรณ์เพื่อใช้เรียนฝึกหัด และการจัดแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ นอกจากนี้ยังได้รับการส่งเสริมจากเทศบาล องค์การ สโมสร สถาบัน บริษัทห้างร้าน และเอกชนด้วย

การพลศึกษายังได้พัฒนาไปในทางวิทยาศาสตร์และการแพทย์ คือ มีการศึกษาเรื่อง กายภาพบำบัด วิทยาศาสตร์การกีฬา และเวชศาสตร์การกีฬา โดยอาศัยการค้นคว้าทดลอง และ นำผลมาใช้พัฒนาประชากรอีกต่อหนึ่ง รัฐบาลพยายามส่งเสริมการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การศึกษาการเมือง สังคม และวัฒนธรรม และมุ่งใช้การพลศึกษาในการพัฒนาประเทศด้วย แสดง ว่าการพลศึกษาได้รับการพัฒนาเป็นลำดับ ผู้บริหารได้พยายามแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่างๆ เพื่อ ใช้การพลศึกษาพัฒนาเยาวชน และประชาชนในชาติให้มากที่สุด

สลัปศรี (พัฒนวิบุรณ์ 2522) ได้ทำการศึกษาถึง "การกีฬาและพลศึกษาในประเทศไทยใน รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว" ในสมัยของพระองค์นั้น ปรากฏว่าการกีฬาและ พลศึกษาได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมอย่างมาก มีการฟื้นฟูการกีฬาที่เป็นกีฬาพื้นเมืองของไทย ให้แพร่หลายและเป็นที่ยอมรับกันมากขึ้น นอกจากนั้นพระองค์ยังทรงนำเอากีฬาต่างประเทศเข้า มาเผยแพร่อีกด้วย หลังจากที่พระองค์เสด็จพระราชดำเนินกลับจากประพาสประเทศในทวีปยุโรป เมื่อปี พ.ศ. 2440 อันได้แก่ กีฬามวยสากล ยูโด รักบี้ ฟุตบอล ซี่ม่า เทนนิส เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ คนไทยได้มีการออกกำลังกาย ให้มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงอยู่ตลอดเวลา และกีฬาที่พระองค์ได้ นำมาเผยแพร่นั้นกลายเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในสมัยต่อมา

ดุสิต (สุขประเสริฐ 2539) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาแรงจูงใจที่ส่งผลต่อการเป็นนักมวยไทย” ตามการรับรู้ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างประชากร 3 กลุ่มคือ นักมวยไทย นักศึกษา นักมวยไทยสมัครเล่น และนักมวยไทยอาชีพ ทั้งหมดจำนวน 193 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจที่ส่งผลต่อการเป็นนักมวยทั้งหมด อยู่ในระดับสูงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 คือ ด้านการเข้าใจเหตุผล ด้านการชนะตนเอง ด้านสมรรถภาพทางกายและสุขภาพด้านสิ่งตอบแทนที่เด่นชัดและการเป็นที่ยอมรับ
2. แรงจูงใจที่ส่งผลต่อการเป็นนักมวยทั้ง 19 ด้าน ของนักมวยไทยนักศึกษา กับนักมวยไทยสมัครเล่น นักมวยไทยนักศึกษากับนักมวยไทยอาชีพ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
3. นักมวยไทยนักศึกษาและนักมวยไทยอาชีพ มีแรงจูงใจภายในสูงกว่าแรงจูงใจภายนอกอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ส่วนนักมวยไทยสมัครเล่นมีแรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอกไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ศักดิ์ชัย (พิทักษ์วงศ์ 2540) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาความสอดคล้องระหว่างนโยบาย แผน และผลการดำเนินงานของภารกิจกีฬาแห่งประเทศไทยตามนโยบาย ด้านภารกิจของรัฐ และแผนพัฒนาภารกิจกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 1” ผลการวิจัยพบว่า

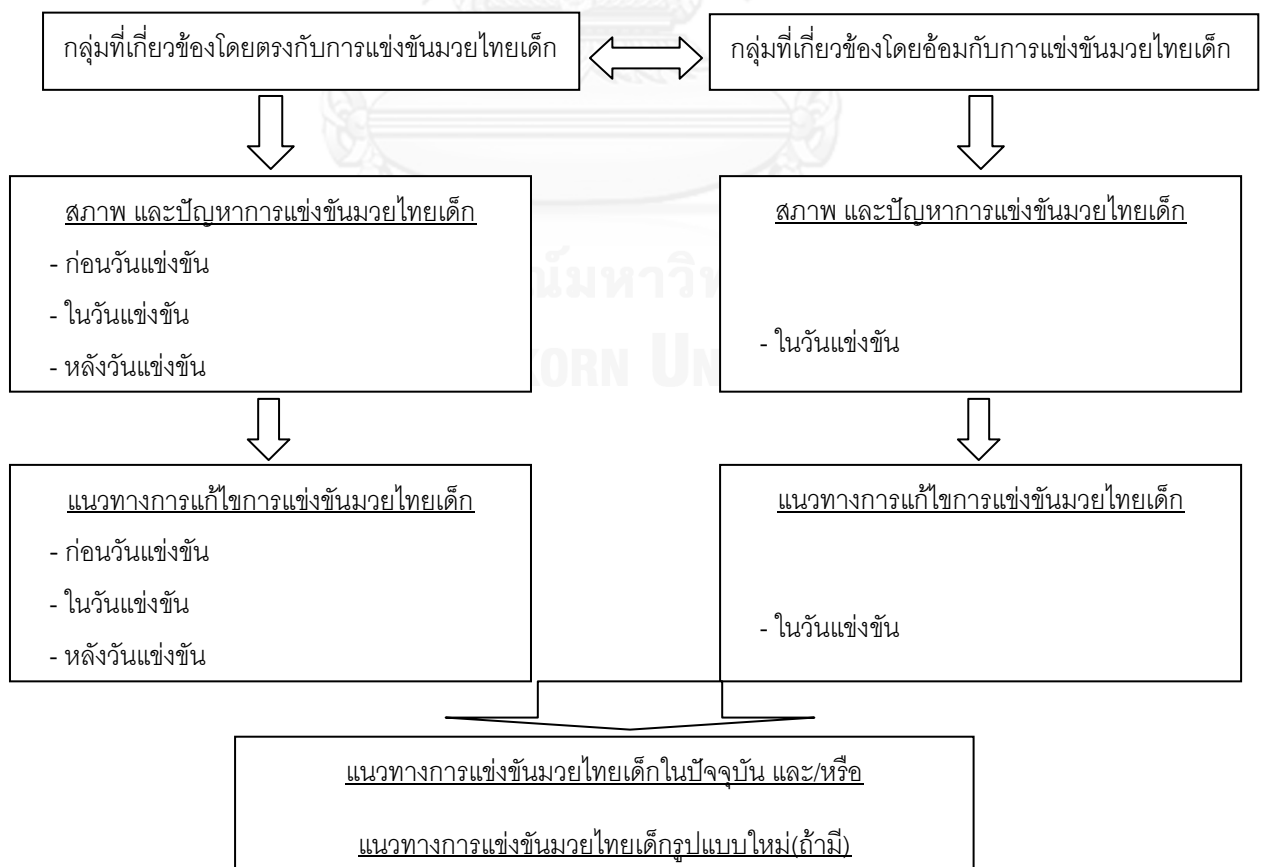
1. นโยบายด้านภารกิจกีฬาของรัฐ และแผนพัฒนาภารกิจกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 มีความสอดคล้องกับนโยบาย และแผนพัฒนาภารกิจกีฬาแห่งประเทศไทย ไม่ครอบคลุมแผนพัฒนาภารกิจกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 1 ด้านการพัฒนาโภชนาการกับภารกิจกีฬา และภารกิจกีฬาเพื่ออาชีพ รวมทั้งไม่ครอบคลุมนโยบายด้านภารกิจกีฬาของรัฐด้านสวัสดิการนักกีฬา และการให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการกีฬา
2. ผลการประเมินแผนงานพัฒนาภารกิจกีฬาขั้นพื้นฐาน และโครงการคัดสรร 4 โครงการพบว่าผลการดำเนินงานส่วนใหญ่มีคุณภาพตามเกณฑ์

3.กลยุทธ์การจัดทำแผนปฏิบัติการของการกีฬาแห่งประเทศไทย ให้สอดคล้องกับนโยบายด้านการกีฬาของรัฐ และแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 2 ควรบูรณาการวิธีจัดทำแผนเชิงทฤษฎีร่วมกับผลการประเมินและการประเมินตามแรงขับของทฤษฎีของเซน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การแข่งขันกีฬาโดยหลักการแล้วจะต้องมีการฝึกซ้อมและฝึกการแข่งขันตั้งแต่วัยเด็ก เนื่องจากสรีรวิทยาและสภาพร่างกายของเด็กจะแตกต่างจากผู้ใหญ่ การแข่งขันมวยไทยเด็กจึงควรต้องจัดสภาพ กระบวนการขั้นตอนและวิธีการของการแข่งขันมวยไทยให้เด็ก ให้เหมาะสมในแต่ละวัย ปัจจุบันยังไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับการแข่งขันมวยไทยเด็กอย่างเป็นระบบ จึงจำเป็นต้องศึกษาสภาพการแข่งขันมวยไทยเด็กรวมถึงปัญหาการแข่งขันมวยไทยเด็ก เพื่อที่จะนำไปสู่แนวทางการแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสมกับวัยของเด็ก อันจะมีผลทำให้มวยไทยเด็กดำเนินต่อไปได้อย่างเกิดประโยชน์กับตัวเด็กเอง เกิดประโยชน์กับสังคมในแง่อนุรักษ์กีฬาประจำชาติไทย และมีภาพลักษณ์เป็นกีฬาที่น่าสนใจในสังคมไทย

กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย เรื่อง สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็ก ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาค้นคว้าทางด้านเอกสาร หนังสือ ตำรา วารสาร งานวิจัย และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็ก
2. สัมภาษณ์ความเป็นจริงเบื้องต้น เกี่ยวกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก ณ. สนามแข่งขันจริง เพื่อหาข้อมูลเบื้องต้น
3. ทำการสัมภาษณ์กลุ่มประชากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาข้อมูลเบื้องต้นในการสร้างแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์
4. สร้างแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก
5. นำแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ไปดำเนินการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ
 - 5.1 กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก ได้แก่ เจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวย โค้ชหรือผู้ฝึกสอน และนักมวยไทยเด็ก
 - 5.2 กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก ได้แก่ โปรโมเตอร์ กรรมการผู้ตัดสินมวยไทย นักข่าวกีฬามวยไทย ผู้ชมมวยไทยเด็ก นักวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือนักพลศึกษา และแพทย์หรือพยาบาลสนาม
6. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ มาสรุปสาระ เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก
7. จัดสนทนากลุ่มย่อย (Focus group) ระหว่างผู้แทนกลุ่มที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก

8. ได้ข้อสรุปเรื่องสภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็ก

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอยู่อย่างจำกัด เนื่องจากยังไม่มีหน่วยงานใดเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประชากรที่เกี่ยวข้องกับนักมวยไทยเด็กมาก่อน ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จากประชากรกลุ่มต่าง ๆ จำนวน 2 กลุ่ม โดยเฉลี่ยให้มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มใกล้เคียงกัน ยกเว้นผู้ชมมวยไทยเด็กที่เจาะจงให้มีจำนวนใกล้เคียงกับนักมวยไทยเด็ก คือ

1. กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก จำนวน 72 คน
 - 1.1 เจ้าของค่ายมวยหรือผู้จัดการนักมวย ค่ายละ 1 คน รวมจำนวน 18 คน
(จากการสอบถามข้อมูลเบื้องต้นพบเจ้าของค่ายมวย ค่ายละ 1 คน และผู้จัดการนักมวย ค่ายละประมาณ 1 คน)
 - 1.2 โค้ช/ผู้ฝึกสอน ค่ายละ 1 คน รวมจำนวน 18 คน
(จากการสอบถามข้อมูลเบื้องต้นพบโค้ช/ผู้ฝึกสอน ค่ายมวยละประมาณ 1-2 คน)
 - 1.3 นักมวยไทยเด็ก ค่ายละ 2 คน รวมจำนวน 36 คน
(จากการสอบถามข้อมูลเบื้องต้นพบนักมวยไทยเด็ก ค่ายมวยละประมาณ 3-5คน)
2. กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก จำนวน 85 คน
 - 2.1 โปรโมเตอร์ สนามมวยละ 2 คน รวมจำนวน 10 คน
(จากการสอบถามข้อมูลเบื้องต้นพบโปรโมเตอร์ สนามมวยละประมาณ 2-3 คน)
 - 2.2 กรรมการผู้ตัดสินมวยไทย สนามมวยละ 2 คน รวมจำนวน 10 คน
(จากการสอบถามข้อมูลเบื้องต้นพบกรรมการผู้ตัดสินมวยไทย สนามมวยละประมาณ 4-5 คน)
 - 2.3 ผู้ชมมวยไทยเด็ก สนามมวยละ 7คน รวมจำนวน 35 คน

(จากการสอบถามข้อมูลเบื้องต้นพบผู้ชมมวยไทยเด็ก สนามละประมาณ 100-200 คน)

2.4 ผู้สื่อข่าวกีฬามวยไทย รวมจำนวน 10 คน

(จากการสอบถามข้อมูลเบื้องต้นพบผู้สื่อข่าวกีฬามวยไทยในเขตกรุงเทพมหานคร และพื้นที่ที่ทำการวิจัย ประมาณ 20 คน)

2.5 นักวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือนักพลศึกษาในเขตกรุงเทพฯ รวมจำนวน 10 คน

(จากการสอบถามข้อมูลเบื้องต้นพบนักวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือนักพลศึกษาที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับมวยไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร และพื้นที่ที่ทำการวิจัย ประมาณ 20 คน)

2.6 แพทย์และพยาบาล สนามมวยละ 2 คน รวมจำนวน 10 คน

(จากการสอบถามข้อมูลเบื้องต้นพบแพทย์และพยาบาลสนามมวยละประมาณ 2-4 คน)

รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 157 คน

วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1 กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก

1.1.1 เจ้าของค่ายมวย หรือ ผู้จัดการนักมวย มีคุณสมบัติ ต้องขึ้นทะเบียนกับสำนักงานคณะกรรมการมวยของกรกีฬาแห่งประเทศไทย ค่ายมวยละ 1 คน รวม 18 คน

1.1.2 โค้ช หรือ ผู้ฝึกสอน มีคุณสมบัติ ต้องผ่านการอบรมเกี่ยวกับการฝึกสอนมวย ของกรกีฬาแห่งประเทศไทย ค่ายมวยละ 1 คน รวม 18 คน

1.1.3 กลุ่มนักมวยไทยเด็ก มีคุณสมบัติ เป็นนักมวยที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปีและมีประสบการณ์แข่งขันจริงอย่างน้อย 1 ครั้ง ค่ายมวยละ 2 คน รวม 36 คน

1.2 กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก

1.2.1 โปรโมเตอร์ มีคุณสมบัติ ต้องขึ้นทะเบียนกับสำนักงานคณะกรรมการมวย ของการกีฬาแห่งประเทศไทย สนามมวยละ 2 คน รวม 10 คน

1.2.2 กรรมการผู้ตัดสินมวย มีคุณสมบัติ ต้องผ่านการอบรมเกี่ยวกับการตัดสินมวยและต้องมีประสบการณ์ในการตัดสินไม่น้อยกว่า 2 ปี สนามมวยละ 2 คน รวม 10 คน

1.2.3 ผู้ชมมวยไทยเด็ก มีคุณสมบัติ ต้องมีประสบการณ์ในการเข้าชมมวยไม่น้อยกว่า 2 ปี สนามมวยละ 7 คนรวมจำนวน 35คน

1.2.4 ผู้สื่อข่าวกีฬามวยไทยในกทม. มีคุณสมบัติ ต้องมีประสบการณ์ในการทำข่าวมวยไม่น้อยกว่า 2 ปี หนังสือพิมพ์ 3 คน นิตยสารมวย 3 คน โทรทัศน์ 4 คน รวม 10 คน

1.2.5 นักวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือนักพลศึกษาในกทม. มีคุณสมบัติ มีคุณวุฒิตั้งแต่ระดับปริญญาตรีสาขาที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือพลศึกษา และมีประสบการณ์ติดตามชมมวยไทยอย่างสม่ำเสมอไม่น้อยกว่า 2 ปี จำนวน 10 คน

1.2.6 แพทย์และพยาบาล มีคุณสมบัติ เป็นแพทย์และพยาบาลที่ทำงานเกี่ยวข้องทางด้านเวชศาสตร์การกีฬา และทำหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันมวย สนามมวยละ 2 คน รวม 10 คน

เกณฑ์การคัดเลือกและเกณฑ์การคัดออกกลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์การคัดเลือก

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอยู่อย่างจำกัด ผู้วิจัยจึงใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ทั้ง 2กลุ่ม โดยทั้งนี้

1. กลุ่มตัวอย่างต้องมีความสมัครใจ และมีความเต็มใจในการตอบแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์

2. กลุ่มตัวอย่างต้องเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬามวยไทยเด็ก และมีคุณสมบัติตามเงื่อนไขที่ระบุในวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์การคัดออก

1. กลุ่มตัวอย่างไม่สมัครใจ และไม่เต็มใจในการให้ข้อมูลในการวิจัย

2. กลุ่มตัวอย่างของคุณสมบัติตามเงื่อนไขที่ระบุในวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเชิงสัมพัทธ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีทั้งหมด 2 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 สำหรับกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก ได้แก่ เจ้าของค่ายมวยหรือผู้จัดการนักมวย โค้ชหรือผู้ฝึกสอน และนักมวยไทยเด็ก โดยกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงนี้ จะทำการสอบถามเชิงสัมพัทธ์โดยละเอียด เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการแข่งขันมวยไทยทั้งในช่วงก่อนวันแข่งขัน ในวันแข่งขัน และหลังวันแข่งขัน โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (check list) และแบบสอบถามแบบปลายเปิด (open ended)

ตอนที่ 2 สอบถามการรับรู้เกี่ยวกับสภาพการแข่งขันมวยไทยเด็กทั้งหมด คือ ในช่วงก่อนการแข่งขัน ในวันแข่งขัน และหลังการแข่งขัน โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) มี 5 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด และสอบถามแบบปลายเปิด (open ended)

ตอนที่ 3 สอบถามการรับรู้เกี่ยวกับปัญหาการแข่งขันมวยไทยเด็กทั้งหมด คือ ในช่วงก่อนการแข่งขัน ในวันแข่งขัน และหลังการแข่งขัน โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) มี 5 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด และสอบถามแบบปลายเปิด (open ended)

ตอนที่ 4 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก ใช้คำถามแบบปลายเปิด (open ended)

ฉบับที่ 2 สำหรับกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก ได้แก่ โปรโมเตอร์ กรรมการผู้ตัดสินมวยไทย นักข่าวกีฬามวยไทย ผู้ชมมวยไทยเด็ก นักวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือนักพลศึกษา แพทย์และพยาบาล โดยกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมนี้ จะทำการสอบถามเชิงสัมพัทธ์

โดยละเอียด เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการแข่งขันมวยไทยเฉพาะในช่วงวันแข่งขันเท่านั้น ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (check list) และแบบสอบถามแบบปลายเปิด (open ended)

ตอนที่ 2 สอบถามการรับรู้เกี่ยวกับสภาพการแข่งขันมวยไทยเด็ก เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับในวันแข่งขัน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างสามารถชมและรับรู้ได้โดยตรง (ส่วนสภาพก่อนวันแข่งขัน และสภาพหลังวันแข่งขัน กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้จะรับรู้น้อยมากจึงไม่มีประโยชน์ที่จะถาม) โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) มี 5 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด และสอบถามแบบปลายเปิด (open ended)

ตอนที่ 3 สอบถามการรับรู้เกี่ยวกับปัญหาการแข่งขันมวยไทยเด็ก เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับในวันแข่งขัน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างสามารถชมและรับรู้ได้โดยตรง โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) มี 5 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด และสอบถามแบบปลายเปิด (open ended)

ตอนที่ 4 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาการแข่งขันมวยไทยเด็ก ใช้คำถามแบบปลายเปิด (open ended)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาหาข้อมูลจากเอกสาร หนังสือ ตำรา บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก
2. ผู้วิจัยไปชมการแข่งขันมวยไทยเด็กในสนามจริง 2 ครั้ง
3. นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์
4. นำแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ พร้อมทั้งขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้ถูกต้องเหมาะสม
5. ขอความร่วมมือจากผู้ทรงคุณวุฒิ ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม (Content Validity) ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับนิยาม

ตัวแปรของการวิจัย (Index of Item-objective congruence : IOC) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 ท่าน พิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยมีเกณฑ์กำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

5.1 ผู้ทรงคุณวุฒิหรือนักวิชาการที่มีความรู้ด้านการฝึกและการโค้ชกีฬามวยไทย 2 ท่าน

5.2 ผู้ทรงคุณวุฒิหรือนักวิชาการที่มีความรู้ด้านการแข่งขันและการตัดสินมวยไทยเด็ก 3 ท่าน

5.3 ผู้ทรงคุณวุฒิหรือนักวิชาการที่มีความรู้ด้านการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเชิงสำรวจ 2 ท่าน

6. นำเนื้อหาข้อคำถามและนิยามตัวแปรของการวิจัยให้ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านลงความเห็น และให้คะแนน เพื่อใช้คำนวณค่าตรงกันความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามตัวแปรของการวิจัย (Index of Item-objective Congruence: IOC) โดยคะแนนรายชื่อที่ได้จากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่าน ดังนี้

คะแนนเท่ากับ +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

คะแนนเท่ากับ 0 เมื่อไม่แน่ใจหรือข้อคำถามมีลักษณะคลุมเครือไม่ชัดเจน

คะแนนเท่ากับ -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

7. รวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ นำมาหาค่าตรงกันความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ตรงกันความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมาย

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

8. คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าระหว่าง 0.80 - 1.00 มาใช้เป็นคำถามในแบบสอบถาม สำหรับข้อคำถามใดที่คะแนนต่ำกว่า 0.80 จะมีการปรับปรุงตามข้อเสนอ ของผู้ทรงคุณวุฒิโดยได้ ค่าความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามเท่ากับ 0.88 ซึ่งเป็นค่าที่สูง เป็นที่ยอมรับตามหลักวิชา สามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้

9. นำแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่างจริงในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา แจ้งขอความร่วมมือในการวิจัย ไปยัง นายสนามมวยทั้ง 5 แห่ง และ เจ้าของค่ายมวยทั้ง 18 ท่าน เพื่อขอความอนุเคราะห์ด้านข้อมูล จากการใช้กลุ่มตัวอย่าง และสถานที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดอบรมผู้ช่วยวิจัย จำนวน 3 คน เกี่ยวกับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล จากแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ให้เข้าใจวิธีการเก็บข้อมูลตรงกัน

3. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ด้วยตนเอง

4. เฉพาะการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มนักมวยไทยเด็ก ผู้วิจัย และผู้ช่วยวิจัย จะทำการ สัมภาษณ์นักมวยไทยเด็ก และกรอกข้อมูลด้วยตัวผู้วิจัยเอง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แม่นยำมากที่สุด เนื่องจากกลุ่มนักมวยไทยเด็กอาจมีปัญหาเรื่องการเขียนตอบ การพูดคุยสัมภาษณ์นักมวยโดยตรง จะป้องกันปัญหาข้อมูลผิดเพี้ยนได้

5. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ด้วยตัวเอง

6. นำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์ทางสถิติ

7. สรุปและเขียนรายงานการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์

1. นำข้อมูลจากแบบสอบถามเชิงสัมพัทธ์ ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check list) และแบบปลายเปิด (Open Ended) มาแจกแจงความถี่ของคำตอบ คิดเป็นร้อยละ และนำเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง

2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามเชิงสัมพัทธ์ ที่เป็นคำตอบเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการแข่งขันมวยไทยเด็ก ชนิด 5 ระดับ (Likert Scale) และแบบปลายเปิด (Open Ended) มาแจกแจงความถี่ของคำตอบแต่ละข้อคำถามเพื่อหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2.1 กำหนดค่าคะแนนและเกณฑ์ของสภาพการแข่งขันมวยไทยเด็กดังนี้

ปฏิบัติหรือทำมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5
ปฏิบัติหรือทำมาก	มีค่าเท่ากับ	4
ปฏิบัติหรือทำปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3
ปฏิบัติหรือทำน้อย	มีค่าเท่ากับ	2
ปฏิบัติหรือทำน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1

เมื่อได้ค่าเฉลี่ย (Mean) แล้วนำมาเทียบอันดับโดยถือเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	ความหมาย
4.50 – 5.00	ปฏิบัติหรือทำมากที่สุด
3.50 – 4.49	ปฏิบัติหรือทำมาก
2.50 – 3.49	ปฏิบัติหรือทำปานกลาง
1.50 – 2.49	ปฏิบัติหรือทำน้อย
1.00 – 1.49	ปฏิบัติหรือทำน้อยที่สุด

2.2 กำหนดค่าคะแนนและเกณฑ์ของปัญหาการแข่งขันมวยไทยเด็กดังนี้

มีปัญหามากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5
มีปัญหามาก	มีค่าเท่ากับ	4

มีปัญหามาก	มีค่าเท่ากับ	3
มีปัญหาน้อย	มีค่าเท่ากับ	2
มีปัญหาน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1

เมื่อได้ค่าเฉลี่ย (Mean) แล้วนำมาเทียบอันดับโดยถือเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง ความหมาย

4.50 – 5.00	มีปัญหามากที่สุด
3.50 – 4.49	มีปัญหามาก
2.50 – 3.49	มีปัญหามาก
1.50 – 2.49	มีปัญหาน้อย
1.00 – 1.49	มีปัญหาน้อยที่สุด

นำค่าเฉลี่ยที่ได้ มาเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง

3. นำข้อมูลจากแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ ที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะ แนวทางแก้ไข กีฬามวยไทยเด็ก แบบปลายเปิด (Open Ended) มาวิเคราะห์ และจัดทำเอกสารแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก เพื่อนำเข้าสู่ที่ประชุมสนทนากลุ่ม (Focus group)

2. การจัดสนทนากลุ่ม (Focus group)

ทำการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีบทบาทสำคัญเกี่ยวกับการแข่งขันมวยไทยเด็กเป็นตัวแทน ทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่าง มาร่วมประชุมสนทนากลุ่ม (Focus group) เพื่อหาแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็กที่เหมาะสม โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. สรุปลสาระสำคัญ เกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็กจากแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ และเรียบเรียงเป็นคู่มือแนวทางแก้ไข

2. จัดประชุมสนทนากลุ่ม (Focus group) โดยผู้แทนจาก 2 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 8 คน ดังนี้

1) เจ้าของค่ายมวยและโปรโมเตอร์ 1 คน ได้แก่ นายชูเจริญ รวีอร่ามวงศ์

- 2) โค้ชหรือผู้ฝึกสอน 1 คน ได้แก่ นายปราโมทย์ แสงอรุณ
- 3) นักมวยเด็ก 1 คน ได้แก่ เด็กชายสิทธิชัย วรวิงศ์
- 4) กรรมการผู้ตัดสินมวย 1 คน ได้แก่ พันเอกพงษ์พันธ์ รัตนสุนทร
- 5) ผู้ชมมวยไทยเด็ก 1 คน ได้แก่ นายสร้อย มั่งมี
- 6) ผู้สื่อข่าวกีฬามวยไทย 1 คน ได้แก่ นายพูนเพชร เพชรใหม่
- 7) นักวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือนักพลศึกษา 1 คน ได้แก่ นายอำนาจ สายฉลาด
- 8) แพทย์สนาม 1 คน ได้แก่ ร้อยตรีอดุลย์ เกื่อนกุล

โดยต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในแต่ละกลุ่มอย่างน้อย 5 ปี ยกเว้นนักมวยไทยเด็กที่กำหนดประสบการณ์ 2 ปี และทุกคนมีความเต็มใจ สะดวกที่จะเข้าร่วมสนทนากลุ่ม เพื่อพิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหามวยไทยเด็กจากคู่มือที่ทำเป็นตัวอย่างไว้

3. สรุปสาระสำคัญจากการประชุมสนทนากลุ่ม (Focus group) เป็นข้อสรุปแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามของผู้ตอบไปวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (SPSS)

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเชิงสัมพัทธ์ โดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการรับรู้เกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็ก ทั้งในภาพรวม และภาพแยกตามกลุ่ม 2 กลุ่ม
2. วิเคราะห์แนวทางการแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็ก จากแบบสอบถามเป็นค่าความถี่ และค่าร้อยละ นำเสนอประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับ แนวทางการแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก ให้ที่ประชุมกลุ่มย่อยพิจารณา เพื่อหาที่ยุติเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก
3. เสนอผลการศึกษาค้นคว้าโดยวิธีพรรณนาวิเคราะห์ในรูปแบบตาราง และความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีดำเนินการวิจัย เรื่อง สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็ก ผู้วิจัยนำดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ กับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก รวม 73 ฉบับ ได้แก่ เจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวย จำนวน 18 ฉบับ โค้ชหรือผู้ฝึกสอน จำนวน 18 ฉบับ และ นักมวยไทยเด็ก จำนวน 37 ฉบับ

2. กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก รวม 91 ฉบับ ได้แก่ โปรโมเตอร์ จำนวน 10 ฉบับ กรรมการผู้ตัดสินมวยไทย จำนวน 11 ฉบับ นักข่าวกีฬา มวยไทย จำนวน 10 ฉบับ ผู้ชมมวยไทยเด็ก จำนวน 38 ฉบับ นักวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือนักพลศึกษา จำนวน 12 ฉบับ และแพทย์หรือพยาบาลประจำสนาม จำนวน 10 ฉบับ

จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ มาวิเคราะห์ผลและสรุปสาระ ตามระเบียบวิธีทางสถิติ แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตาราง ประกอบความเรียง โดยแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพของการแข่งขันมวยไทยเด็ก โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

2.1 สภาพก่อนวันแข่งขันมวยไทยเด็ก (เฉพาะกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง กับการแข่งขันมวยไทยเด็ก)

2.2 สภาพในวันแข่งขันมวยไทยเด็ก

2.3 สภาพหลังวันแข่งขันมวยไทยเด็ก (เฉพาะกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง กับการแข่งขันมวยไทยเด็ก)

ตอนที่ 3 ปัญหาการแข่งขันมวยไทยเด็ก

3.1 ปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยเด็ก (เฉพาะกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง กับการแข่งขันมวยไทยเด็ก)

3.2 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็ก

3.3 ปัญหาหลังวันแข่งขันมวยไทยเด็ก (เฉพาะกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง กับการแข่งขันมวยไทยเด็ก)

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก หรือข้อเสนอแนะอื่นๆ จากแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์มาประกอบการจัดสนทนากลุ่มย่อย (Focus group) ระหว่างผู้แทน กลุ่มที่เกี่ยวข้องเพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับ แนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก แล้วนำเสนอเป็นตอนที่ 5

ตอนที่ 5 ข้อสรุปแนวทางการแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่เกี่ยวข้อง

โดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก

รายการ	1. เจ้าของค่ายมวยหรือผู้จัดการ นักมวยไทยเด็ก		2. ผู้ฝึกสอน / โค้ช มวยไทยเด็ก		3. นักมวยไทยเด็ก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ผู้ตอบแบบสอบถาม	18	24.65	18	24.65	37	50.68	73	100.00
2. เพศ								
ชาย	18	100.00	17	94.44	37	100.00	72	98.63
หญิง	0	0	1	5.56	0	0	1	1.37
รวม	18	100.00	18	100.00	37	100.00	73	100.00
3. ระดับการศึกษา								
ประถมศึกษา	-	-	5	27.78	-	-	5	6.85
มัธยมศึกษาตอนต้น	7	38.89	3	16.67	33	89.19	43	58.90
มัธยมศึกษาตอนปลาย	9	50.00	8	44.44	4	10.81	21	28.77
อนุปริญญา	2	11.11	-	-	-	-	2	2.74
ปริญญาตรี	-	-	2	11.11	-	-	2	2.74
รวม	18	100.00	18	100.00	37	100.00	73	100.00
รายการ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} \pm SD.$)		ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} \pm SD.$)		ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} \pm SD.$)		ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} \pm SD.$)	
4. อายุเฉลี่ย	48.06 ± 6.33		35.44 ± 11.53		14.70 ± 0.66		28.04 ± 15.69	

ตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยเด็กเป็นเจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการ นักมวยไทยเด็ก จำนวน 18 คน (ร้อยละ 24.65) ผู้ฝึกสอนหรือโค้ชมวยไทยเด็ก จำนวน 18 คน (ร้อยละ 24.65) และนักมวยไทยเด็ก จำนวน 37 คน (ร้อยละ 50.68) รวมทั้งสิ้น 73 คน เป็นเพศชาย จำนวน 72 คน (ร้อยละ 98.63) และเพศหญิง (ผู้ฝึกสอนหรือโค้ชมวยไทยเด็ก) จำนวน 1 คน (ร้อยละ 1.37) อายุเฉลี่ยของเจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการ นักมวยไทยเด็ก คือ 48.06 ± 6.33 ปี ผู้ฝึกสอน หรือโค้ชมวยไทยเด็ก คือ 35.44 ± 11.53 ปี และนักมวยไทยเด็ก คือ 14.70 ± 0.66 ปี

ระดับการศึกษาของเจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการ นักมวยไทยเด็ก อยู่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากที่สุด (ร้อยละ 50.00) รองลงมา คือ มัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 38.89) และอนุปริญญา (ร้อยละ 11.11) ตามลำดับ ระดับการศึกษาของผู้ฝึกสอน หรือโค้ชมวยไทยเด็ก อยู่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากที่สุด (ร้อยละ 44.44) รองลงมา คือ ประถมศึกษา (ร้อยละ 27.78) และมัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 16.67) ระดับการศึกษาของนักมวยไทยเด็ก อยู่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด (ร้อยละ 89.19) รองลงมา คือ มัธยมศึกษาตอนปลาย (ร้อยละ 10.81)

ตารางที่ 2 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดย
 อ้อมกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก

รายการ	1. โปรโมเตอร์มวยไทยเด็ก		2. กรรมการผู้ตัดสินมวยไทยเด็ก		3. ผู้ชมการแข่งขันมวยไทยเด็ก		4. ผู้สื่อข่าวมวยไทยเด็ก		5. นักวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือนักพลศึกษา		6. แพทย์และพยาบาล		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ผู้ตอบแบบสอบถาม	10	11.0	11	12.0	38	41.8	10	11.0	12	13.1	10	11.0	91	100.0
2. เพศชาย	10	100	9	81.8	35	92.1	9	90.0	7	58.3	6	60.0	76	83.5
หญิง			2	18.1	3	7.89	1	10.0	5	41.6	4	40.0	15	16.5
4. ระดับการศึกษาประถมศึกษา	-	-	-	-	2	5.	-	-	-	-	-	-	2	2.2
มัธยมศึกษาตอนต้น	-	-	-	-	1	1.1	-	-	-	-	-	-	1	1.1
มัธยมศึกษาตอนปลาย	-	-	-	-	4	10.5	-	-	-	-	-	-	4	4.4
อนุปริญญา	-	-	-	-	3	7.8	-	-	-	-	1	10.0	4	4.4
ปริญญาตรี	7	70.0	6	54.5	24	63.1	9	90.0	7	58.3	6	60.0	59	64.8
ปริญญาโท	3	30.0	5	45.4	4	10.5	1	10.0	5	41.6	3	30.0	21	23.1
ปริญญาเอก	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1.1
รายการ	ค่าเฉลี่ย($\bar{X} \pm SD.$)		ค่าเฉลี่ย($\bar{X} \pm SD.$)		ค่าเฉลี่ย($\bar{X} \pm SD.$)		ค่าเฉลี่ย($\bar{X} \pm SD.$)		ค่าเฉลี่ย($\bar{X} \pm SD.$)		ค่าเฉลี่ย($\bar{X} \pm SD.$)		ค่าเฉลี่ย($\bar{X} \pm SD.$)	
3. อายุเฉลี่ย	50.7 \pm 5.50		44.4 \pm 5.33		39.3 \pm 11.39		40.3 \pm 8.51		37.6 \pm 9.53		37.2 \pm 4.07		40.8 \pm 9.84	

ตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามเชิงสัมพัทธ์ของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยเด็กจำนวนทั้งสิ้น 91 คนอายุเฉลี่ย 40.8 ± 9.84 ปี แบ่งเป็นโปรโมเตอร์มวยไทยเด็ก จำนวน 10 คน (ร้อยละ 11.0) อายุเฉลี่ย 50.7 ± 5.50 ปี กรรมการผู้ตัดสินมวยไทยเด็ก จำนวน 11 คน (ร้อยละ 12.0) อายุเฉลี่ย 44.4 ± 5.33 ปี ผู้ชมการแข่งขันมวยไทยเด็ก จำนวน 38 คน (ร้อยละ 41.8) อายุเฉลี่ย 39.3 ± 11.39 ปี ผู้สื่อข่าวมวยไทยเด็ก จำนวน 10 คน (ร้อยละ 11.0) อายุเฉลี่ย 40.3 ± 8.51 ปี นักวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือนักพลศึกษา จำนวน 12 คน (ร้อยละ 13.1) อายุเฉลี่ย 37.6 ± 9.53 ปี แพทย์และพยาบาล จำนวน 10 (ร้อยละ 11.0) อายุเฉลี่ย 37.2 ± 4.07 ปี

ระดับการศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 59 คน (ร้อยละ 64.8) รองลงมา คือระดับปริญญาโท จำนวน 21 คน (ร้อยละ 23.1) และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอนุปริญญา จำนวนเท่ากัน คือ 4 คน (ร้อยละ 4.4) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละการขึ้นทะเบียนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับมวยไทยเด็ก

รายการ	เจ้าของค่ายมวย หรือ ผู้จัดการนักมวย		ผู้ฝึกสอน/โค้ช		โปรโมเตอร์มวยไทยเด็ก	
	ขึ้นทะเบียนกับ คณะกรรมการมวยของ การกีฬาแห่งประเทศไทย ไทย ในปี พ.ศ.		ผ่านการอบรมการ ฝึกสอนมวยไทยของ การกีฬาแห่งประเทศไทย ไทย ในปีพ.ศ.		ขึ้นทะเบียนกับ คณะกรรมการมวยของ การกีฬาแห่งประเทศไทย ไทย ในปีพ.ศ.	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2531	2	11.11	-	-	-	-
2538	4	22.22	-	-	-	-
2539	1	5.56	-	-	-	-
2540	2	11.11	-	-	-	-
2542	2	11.11	-	-	-	-
2543	1	5.56	-	-	1	10.00
2544	1	5.56	-	-	4	40.00
2545	2	11.11	-	-	3	30.00
2546	1	5.56	-	-	-	-
2547	1	5.56	-	-	1	10.00
2548	1	5.56	-	-	1	10.00
2550	-	-	6	33.33	-	-
2551	-	-	4	22.22	-	-
2553	-	-	4	22.22	-	-
2554	-	-	2	11.11	-	-
2555	-	-	2	11.11	-	-
รวม	18	100	18	100	10	100

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าเจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวย ได้ขึ้นทะเบียนกับคณะกรรมการมวยของกรกีฬาแห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2538 มากที่สุด จำนวน 4 คน (ร้อยละ 22.22) รองลงมา คือ พ.ศ. 2531 พ.ศ. 2540 พ.ศ. 2542 และพ.ศ. 2545 จำนวน 2 คน (ร้อยละ 11.11)

ผู้ฝึกสอนหรือโค้ช ผ่านการอบรมการฝึกสอนมวยไทยของกรกีฬาแห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2550 รองลงมา จำนวน 6 คน (ร้อยละ 33.33) รองลงมา คือ พ.ศ. 2551 และพ.ศ. 2553 จำนวน 4 คน (ร้อยละ 22.22)

โปรโมเตอร์มวยไทยเด็กขึ้นทะเบียนกับคณะกรรมการมวยของกรกีฬาแห่งประเทศไทย ในปีพ.ศ. 2544 จำนวน 4 คน (ร้อยละ 40.00) รองลงมา คือ พ.ศ. 2545 จำนวน 3 คน (ร้อยละ 30.00)

ตารางที่ 4 แสดงประสพการณ์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับมวยไทยเด็ก

รายการ	\bar{X}	SD.
1. เจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวย มีประสพการณ์ในการจัดการดูแลนักมวยไทยเด็ก (ปี)	5.21	1.36
2. ผู้ฝึกสอน/โค้ช มีประสพการณ์ในการฝึกและการโค้ชนักมวยไทยเด็ก (ปี)	4.58	2.51
3. นักมวยไทยเด็ก เริ่มฝึกซ้อมมวยไทยตั้งแต่อายุ (ปี)	11.66	1.48
ก่อนขึ้นชกแข่งขันจริงในการแข่งขันครั้งแรก มีการเตรียมตัวฝึกซ้อมมวยไทย (ปี)	1.20	1.68
มีประสพการณ์ในการชกมวยไทยเด็กตั้งแต่เริ่ม จนถึงปัจจุบัน (ปี)	3.71	2.30
สถิติการชก ขึ้นชกจำนวน (ครั้ง)	23.37	21.95
ชนะ (ครั้ง)	15.40	15.68
แพ้ (ครั้ง)	5.69	5.56
เสมอ (ครั้ง)	2.31	2.21
4. โปรโมเตอร์มวยไทยเด็ก มีประสพการณ์ในการจัดการแข่งขันนักมวยเด็ก (ปี)	12.08	1.76
5. กรรมการผู้ตัดสินมวยไทยเด็ก มีประสพการณ์ในตัดสินมวยไทยเด็ก (ปี)	12.81	5.30
6. ผู้ชมการแข่งขันมวยไทยเด็ก มีประสพการณ์ในชมมวยไทยเด็กเฉลี่ยสัปดาห์ละครั้ง (ปี)	10.76	8.96
7. ผู้สื่อข่าวมวยไทยเด็ก มีประสพการณ์ในทำข่าวมวยไทยเด็ก (ปี)	12.13	5.69
8. นักวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือนักพลศึกษา มีประสพการณ์การชม/ติดตามข่าวสารนักมวยไทยเด็ก (ปี)	10.27	4.73
9. แพทย์และพยาบาล มีประสพการณ์ทำหน้าที่เกี่ยวกับมวยไทยเด็ก (ปี)	11.32	3.96

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าเจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวย มีประสบการณ์ในการจัดการดูแลนักมวยไทยเด็กเฉลี่ย 5.21 ± 1.36 ปี ผู้ฝึกสอนหรือโค้ช มีประสบการณ์ในการฝึกและการโค้ชนักมวยไทยเด็กเฉลี่ย 4.58 ± 2.51 ปี

นักมวยไทยเด็ก เริ่มฝึกซ้อมมวยไทยตั้งแต่อายุเฉลี่ย 11.66 ± 1.48 ปี ก่อนขึ้นชกแข่งขันจริงในการแข่งขันครั้งแรก มีการเตรียมตัวฝึกซ้อมมวยไทยเฉลี่ย 1.20 ± 1.68 ปี มีประสบการณ์ในการชกมวยไทยเด็กตั้งแต่เริ่ม จนถึงปัจจุบันเฉลี่ย 3.71 ± 2.30 ปี สถิติการชกเฉลี่ย ขึ้นชกจำนวน 23.37 ± 21.95 ครั้ง ชนะ จำนวน 15.40 ± 15.68 ครั้ง แพ้ จำนวน 5.69 ± 5.56 ครั้ง และเสมอจำนวน 2.31 ± 2.21 ครั้ง

โปรโมเตอร์มวยไทยเด็ก มีประสบการณ์ในการจัดการแข่งขันนักมวยเด็ก 12.08 ± 1.76 ปี กรรมการผู้ตัดสินมวยไทยเด็ก มีประสบการณ์ในตัดสินมวยไทยเด็กเฉลี่ย 12.81 ± 5.30 ปี ผู้ชมการแข่งขันมวยไทยเด็ก มีประสบการณ์ในชมมวยไทยเด็กเฉลี่ยสัปดาห์ละครั้งเฉลี่ย 10.76 ± 8.96 ปี ผู้สื่อข่าวมวยไทยเด็ก มีประสบการณ์ในทำข่าวมวยไทยเด็กเฉลี่ย 12.13 ± 5.695 ปี นักวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือนักพลศึกษา มีประสบการณ์การชม/ติดตามข่าวสารนักมวยไทยเด็กเฉลี่ย 10.27 ± 4.73 ปี แพทย์และพยาบาล มีประสบการณ์ทำหน้าที่เกี่ยวกับมวยไทยเด็ก 11.32 ± 3.96 ปี

ตอนที่ 2 สภาพการแข่งขันมวยไทยเด็ก

ตารางที่ 5 สภาพก่อนการแข่งขันมวยไทยเด็กด้านวัตถุประสงค์ของการแข่งขันและการฝึกซ้อม

ก่อนการแข่งขัน

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่					
		โดย ตรง	ความ หมาย	โดย อ้อม	ความ หมาย	รวม	ความ หมาย
1	2.1 สภาพก่อนวันแข่งขันมวยไทยเด็ก <u>วัตถุประสงค์ของการแข่งขัน</u> การแข่งขันมวยไทยเด็ก มุ่งเน้นการส่งเสริมศิลปการต่อสู้ป้องกันตัวประจำชาติ	4.00	มาก				
2	การแข่งขันมวยไทยเด็ก มุ่งเน้นประโยชน์และคุณค่าด้านการออกกำลังกาย	4.26	มาก				
	<u>ค่าเฉลี่ยวัตถุประสงค์ของการแข่งขัน</u>	4.13	มาก				
3	<u>การฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน</u> มีการฝึกซ้อมเตรียมตัวนักมวยไทยเด็กก่อนวันแข่งขันอย่างเพียงพอ	4.66	มากที่สุด				
4	ทีมสต๊าฟโค้ช/ผู้ฝึกสอนมีจำนวนเพียงพอ	4.07	มาก				
5	มีสต๊าฟโค้ช/ผู้ฝึกสอนที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กช่วยดูแลการฝึกซ้อม	4.14	มาก				
6	ตัวโค้ชมีความรู้ทางด้านการฝึกและการโค้ชมวยไทยเด็กอย่างเพียงพอ	4.47	มาก				
7	โค้ชมีการวางแผนการฝึกซ้อมทั้งระยะยาว ระยะกลาง ระยะสั้น และมีแผนแต่ละครั้ง อย่างเป็นระบบ	4.06	มาก				
	<u>ค่าเฉลี่ยการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน</u>	4.28	มาก				

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าสภาพก่อนการแข่งขันมวยไทยเด็กด้านวัตถุประสงค์ของการแข่งขันและด้านการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายชื่อทุกชื่อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น การฝึกซ้อมเตรียมตัวนักมวยไทยเด็กก่อนวันแข่งขันอย่างเพียงพอมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมากที่สุด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 6 สภาพก่อนการแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และแทคติกก่อนวันแข่งขัน

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่				
		โดยตรง	ความหมาย	โดยอ้อม	ความหมายรวม	ความหมาย
8	มีการฝึกซ้อมเทคนิคการใช้อาวุธ ต่อย เตะ ถีบ ศอก และเข่าอย่างเพียงพอ	4.17	มาก			
9	มีการฝึกซ้อมเทคนิคการป้องกันอาวุธคู่ต่อสู้ทั้ง บัด ถอย ฟันระยะ ถอยจาก ย่อตัวหลบ การใช้แขน ศอก ขา เข่าป้องกันอย่างเพียงพอ	4.14	มาก			
10	มีการฝึกซ้อมแทคติกการรุก ด้วยการผสมผสานอาวุธมวยไทย ทั้งหมด เข่า เข่า ศอก เป็นชุด อย่างเพียงพอ	4.10	มาก			
11	มีการฝึกซ้อมแทคติกการป้องกัน ด้วยการผสมผสานอาวุธมวยไทย ทั้งหมด เข่า เข่า ศอก เป็นชุดป้องกันอย่างเพียงพอ	3.80	มาก			
12	มีการฝึกซ้อมแทคติกการกอด ปล้ำ คลุกวงในอย่าง	4.07	มาก			
13	มีการฝึกซ้อมแม่ไม้มวยไทย อย่างครบเครื่องแม่ไม้มวย	4.45	มาก			
14	มีการฝึกซ้อมลูกไม้มวยไทย อย่างครบเครื่องลูกไม้มวย	4.43	มาก			
15	มีการฝึกซ้อมการอ่านเชิงชกของคู่ต่อสู้อย่างเพียงพอ	4.41	มาก			
16	มีการฝึกซ้อมการแก้ไขเชิงมวย และแก้ปัญหาลักษณะชกแข่งขันอย่างเพียงพอ	4.15	มาก			
17	มีการสอนและฝึกซ้อมการรำจำไหว้ครูมวยไทยก่อนชก	3.97	มาก			
18	มีการสอนและฝึกเทคนิคการควบคุมจิตใจและอารมณ์ในการแข่งขันให้นักมวยไทยเด็กอย่างเพียงพอ	3.98	มาก			
	ค่าเฉลี่ยการเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และแทคติกก่อนวันแข่งขัน	4.15	มาก			

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าสภาพก่อนการแข่งขันมวยไทยเด็กด้านด้านการเตรียมตัว นักมวยทางด้านเทคนิค และเทคนิคก่อนวันแข่งขันโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายข้อทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 7 สภาพก่อนการแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวยและการประกบคู่ชก

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่					
		โดย ตรง	ความ หมาย	โดย อ้อม	ความ หมาย	รวม	ความ หมาย
19	<u>การควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวย</u> มีการวางแผนการควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวยไทย เด็กอย่างเป็นระบบ	4.21	มาก				
20	มีการตรวจสอบควบคุมน้ำหนักตัวนักมวยไทยเด็กเป็น ระยะ อย่างเหมาะสม	4.08	มาก				
21	นักมวยไทยเด็กสามารถทำน้ำหนักตัวได้ตามพิกัดที่ กำหนดก่อนวันแข่งขัน	4.12	มาก				
	ค่าเฉลี่ยการควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวย	4.13	มาก				
22	<u>การประกบคู่ชก</u> มีการแบ่งรุ่นการแข่งขันมวยไทยเด็กที่เหมาะสม	4.26	มาก				
23	มีการกำหนดพิกัดน้ำหนักในแต่ละรุ่นของการแข่งขัน มวยไทยเด็กที่เหมาะสม	4.01	มาก				
24	การจัดประกบคู่มวย มีการพิจารณาถึงประสบการณ์ การชกที่ใกล้เคียงกันของคู่แข่งขัน	4.26	มาก				
	ค่าเฉลี่ยการประกบคู่ชก	4.17	มาก				

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าสภาพก่อนการแข่งขันมวยไทยเด็กการควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวย และการประกบคู่ชกโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายข้อทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 8 สภาพก่อนการแข่งขันมวยไทยเด็กด้านกติกาการชก และสวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่					
		โดย ตรง	ความ หมาย	โดย อ้อม	ความ หมาย	รวม	ความ หมาย
25	กติกาการชก มีการสอนและฝึกฝนเกี่ยวกับกติกา มารยาทที่ นักมวยไทยเด็กควรปฏิบัติขณะแข่งขัน	4.25	มาก				
26	กติกาการชก 5 ยกๆละ 2 นาที พักระหว่างยก 2 นาที มีความเหมาะสม	4.34	มาก				
	ค่าเฉลี่ยกติกาการชก	4.27	มาก				
27	<u>สวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน</u> มีการตกลงเรื่องการแบ่งปันผลประโยชน์ที่นักมวยไทย เด็กจะได้รับในการแข่งขันไว้ล่วงหน้า ก่อนการแข่งขัน	4.41	มาก				
28	มีการตกลงเรื่องการดูแลรับผิดชอบในการ รักษาพยาบาลนักมวยไทยเด็ก หากได้รับบาดเจ็บจาก การแข่งขัน	4.55	มากที่สุด				
29	มีการทำประกันอุบัติเหตุที่เกิดจากการแข่งขัน หรือ ประกันสุขภาพที่คุ้มครองกรณีที่นักมวยไทยเด็กได้รับ บาดเจ็บจากการแข่งขัน	4.00	มาก				
30	มีอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในการ ฝึกซ้อมอย่างเพียงพอและทันสมัย	4.30	มาก				
	ค่าเฉลี่ยสวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน	4.29	มาก				

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าสภาพก่อนการแข่งขันมวยไทยเด็กด้านกติกาการชก และสวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขันโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายข้อทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้นการตกลงเรื่องการดูแลรับผิดชอบในการรักษาพยาบาลนักมวยไทยเด็ก หากได้รับบาดเจ็บจากการแข่งขัน มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 9 สภาพในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการอบอุ่นร่างกาย ด้านการตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่					
		โดย ตรง	ความ หมาย	โดย อ้อม	ความ หมาย	รวม	ความ หมาย
31	2.2 สภาพในวันแข่งขันมวยไทยเด็ก การตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย การชั่งน้ำหนักตัวในช่วงเช้าของวันแข่งขันมี	4.58	มากที่สุด	3.76	มาก	4.17	มาก
32	มีเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลการชั่ง น้ำหนักนักมวยไทยเด็ก	4.23	มาก	3.54	มาก	3.89	มาก
33	เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลการชั่ง น้ำหนักนักมวยไทยเด็กมีความยุติธรรม	4.33	มาก	3.69	มาก	4.01	มาก
34	มีการตรวจร่างกายโดยแพทย์ ก่อนชั่งน้ำหนัก ทุกครั้ง	4.63	มากที่สุด	3.43	ปาน กลาง	4.03	มาก
35	แพทย์ที่ทำหน้าที่ตรวจร่างกายนักมวยก่อนชั่ง น้ำหนักมีความชำนาญทางกีฬามวยไทย	4.25	มาก	3.37	ปาน กลาง	3.81	มาก
36	มีแพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญด้านกุมารเวชทำ หน้าที่ตรวจร่างกายนักมวยไทยเด็ก	4.45	มาก	3.20	ปาน กลาง	3.83	มาก
37	การลดน้ำหนักตัวกรณีน้ำหนักไม่ผ่าน กำหนดเวลาไม่เกิน 2 ชั่วโมง มีความเหมาะสม	4.14	มาก	3.57	มาก	3.86	มาก
38	หลังการชั่งน้ำหนักผ่านพิกัด โค้ชและผู้ฝึกสอน มีการบำรุงร่างกายนักมวยไทยเด็กอย่าง เหมาะสม	4.53	มากที่สุด	3.63	มาก	4.08	มาก
39	หลังการชั่งน้ำหนักผ่านพิกัด โค้ชและผู้ฝึกสอน ดูแลให้นักมวยไทยเด็กพักผ่อนอย่างเพียงพอ ก่อนถึงเวลาชก	4.73	มากที่สุด	3.74	มาก	4.24	มาก
	ค่าเฉลี่ยการตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัว นักมวย	4.42	มาก	3.55	มาก	3.99	มาก

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่					
		โดย ตรง	ความ หมาย	โดย อ้อม	ความ หมาย	รวม	ความ หมาย
40	การอบอุ่นร่างกาย สนามแข่งขันมีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สำหรับนักมวยไทยเด็กอย่างมิดชิด และปลอดภัย	4.26	มาก	3.44	ปานกลาง	3.85	มาก
41	สนามแข่งขันมีบริเวณอบอุ่นร่างกายนักมวยไทย เด็กอย่างเหมาะสม	4.03	มาก	3.60	มาก	3.82	มาก
42	มีการอบอุ่นร่างกายก่อนชก ด้วยท่ากายบริหาร และทำยืดเหยียดอย่างเหมาะสม	4.00	มาก	3.90	มาก	3.95	มาก
43	มีทีมงานช่วยดำเนินการในขั้นตอนการนวดน้ำมัน กระตุ้นกล้ามเนื้อนักมวยไทยเด็ก	4.33	มาก	3.63	มาก	3.98	มาก
44	มีทีมพี่เลี้ยงที่ช่วยดูแลนักมวยไทยเด็กอย่าง เหมาะสม	4.55	มากที่สุด	3.36	ปานกลาง	3.96	มาก
	ค่าเฉลี่ยการอบอุ่นร่างกาย	4.21	มาก	3.59	มาก	3.90	มาก

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าสภาพในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการตรวจร่างกายและ
ซึ่งนำหนักตัวนักมวยโดยรวม (3.99) ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง (4.42) และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดย
อ้อม (3.55) กับการแข่งขันมวยไทยเด็กต่างมีความเห็นว่ามีปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ใน
ระดับมาก

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่
ในระดับมาก ยกเว้น การชั่งน้ำหนักตัวในช่วงเช้าของวันแข่งขันมีความเหมาะสม มีการตรวจ
ร่างกายโดยแพทย์ ก่อนชั่งน้ำหนักทุกครั้ง หลังการชั่งน้ำหนักผ่านพิกัด ใต้ชและผู้ฝึกสอน มีการ
บำรุงร่างกายนักมวยไทยเด็กอย่างเหมาะสม และหลังการชั่งน้ำหนักผ่านพิกัด และใต้ชและผู้
ฝึกสอนดูแลให้นักมวยไทยเด็กพักผ่อนอย่างเพียงพอก่อนถึงเวลาชก มีการปฏิบัติหรือสามารถทำ
ได้ในระดับมากที่สุด

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ยกเว้น การตรวจร่างกายโดยแพทย์ ก่อนซึ่งนำหนักทุกครั้ง มีแพทย์ที่ทำหน้าที่ตรวจร่างกายนักมวยก่อนซึ่งนำหนักมีความชำนาญทางกีฬามวยไทย มีแพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญด้านกุมารเวชทำหน้าที่ตรวจร่างกายนักมวยไทยเด็ก มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการอบอุ่นร่างกาย โดยรวม ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม กับการแข่งขันมวยไทยเด็กต่างมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ยกเว้น มีทีมพี่เลี้ยงที่ช่วยดูแลนักมวยไทยเด็กอย่างเหมาะสม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมากที่สุด

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ยกเว้น สนามแข่งขันมีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สำหรับนักมวยไทยเด็กอย่างมิดชิด และปลอดภัย มีทีมพี่เลี้ยงที่ช่วยดูแลนักมวยไทยเด็กอย่างเหมาะสม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 10 สภาพในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย และด้านความเชื่อ
ตามระเบียบประเพณีของมวยไทย

ข้อ ที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่					
		โดย ตรง	ความ หมาย	โดย อ้อม	ความ หมาย	รวม	ความ หมาย
45	อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย การชกมวยไทยเด็ก โดยไม่ได้เครื่องป้องกันศีรษะมี ความเหมาะสม	4.44	มาก	3.44	ปานกลาง	3.94	มาก
46	มีอุปกรณ์ และ/หรือ เครื่องแต่งกายใส่ป้องกันอันตราย บริเวณอกของนักมวยไทยเด็กอย่างมีประสิทธิภาพ	3.86	มาก	3.31	ปานกลาง	3.59	มาก
47	มีอุปกรณ์ และ/หรือ เครื่องแต่งกายใส่ป้องกันอันตราย บริเวณอวัยวะเพศของนักมวยไทยเด็กอย่างมี ประสิทธิภาพ	4.34	มาก	3.45	ปานกลาง	3.90	มาก
48	มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายปากและฟันอย่างมี ประสิทธิภาพ	4.66	มากที่สุด	3.69	มาก	4.18	มาก
49	มีอุปกรณ์ และเครื่องแต่งกายที่สามารถป้องกันลำตัว นักมวยไทยเด็ก อย่างมีประสิทธิภาพ	4.37	มาก	3.49	ปานกลาง	3.93	มาก
	ค่าเฉลี่ยอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย	4.64	มากที่สุด	3.48	ปานกลาง	4.06	มาก
50	ความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย เจ้าของค่ายมวย โค้ช และผู้ฝึกสอนให้ความสำคัญกับ การสวมมงคลก่อนขึ้นชกให้แก่นักมวยไทยเด็ก	4.70	มากที่สุด	3.62	มาก	4.16	มาก
51	นักมวยไทยเด็กเข้าใจ เห็นคุณค่า และสามารถปฏิบัติ ตามความหมายของการสวมมงคลได้	4.33	มาก	3.70	มาก	4.02	มาก
52	นักมวยไทยเด็กเข้าใจ เห็นคุณค่า และสามารถทำการ รำมวยก่อนชกตามแบบที่ฝึกฝนมาได้	4.62	มากที่สุด	3.59	มาก	4.11	มาก
	ค่าเฉลี่ยความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย	4.54	มากที่สุด	3.64	มาก	4.09	มาก

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าสภาพในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านอุปกรณ์และเครื่อง
แต่งกาย และด้านความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย โดยรวมสามารถปฏิบัติหรือทำได้
อยู่ในระดับมาก (4.06 และ 4.09 ตามลำดับ)

ส่วนสภาพในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย และด้านความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย ในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยเด็กมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง และด้านความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ยกเว้น

- การมีทีมพี่เลี้ยงที่เป็นช่วยดูแลนักมวยไทยเด็กอย่างเหมาะสม
- การมีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายปากและฟันอย่างมีประสิทธิภาพ
- เจ้าของค่ายมวย โค้ช และผู้ฝึกสอนให้ความสำคัญกับการสวมมงคลก่อนขึ้นชกให้แก่ นักมวยไทยเด็ก
- นักมวยไทยเด็กเข้าใจ เห็นคุณค่า และสามารถทำการรำรำมวยก่อนชกตามแบบที่ ฝึกฝนมาได้

มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมากที่สุด

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น

- สนามแข่งขันมีบริเวณอบอุ่นร่างกายนักมวยไทยเด็กอย่างเหมาะสม
- มีการอบอุ่นร่างกายก่อนชก ด้วยท่ากายบริหารและทำยืดเหยียดอย่างเหมาะสม
- มีทีมงานช่วยดำเนินการในขั้นตอนการนวดน้ำมัน กระตุ้นกล้ามเนื้อนักมวยไทยเด็ก
- มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายปากและฟันอย่างมีประสิทธิภาพ
- นักมวยไทยเด็กเข้าใจ เห็นคุณค่า และสามารถทำการรำรำมวยก่อนชกตามแบบที่ ฝึกฝนมาได้
- นักมวยไทยเด็กเข้าใจ เห็นคุณค่า และสามารถปฏิบัติตามความหมายของการสวมมงคล ได้
- เจ้าของค่ายมวย โค้ช และผู้ฝึกสอนให้ความสำคัญกับการสวมมงคลก่อนขึ้นชกให้แก่ นักมวยไทยเด็ก

มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับมาก

ตารางที่ 11 สภาพในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก

ข้อ ที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่					
		โดย ตรง	ความ หมาย	โดย ค้อม	ความ หมาย	รวม	ความ หมาย
53	<u>การใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก</u> นักมวยไทยเด็กสามารถใช้อาวุธหมัด ขณะ แข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.34	มาก	3.80	มาก	4.07	มาก
54	นักมวยไทยเด็กสามารถใช้อาวุธเตะ ขณะ แข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.45	มาก	3.65	มาก	4.05	มาก
55	นักมวยไทยเด็กสามารถใช้อาวุธเข่า ขณะแข่งขัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.38	มาก	3.65	มาก	4.02	มาก
56	นักมวยไทยเด็กสามารถใช้อาวุธศอก ขณะ แข่งขันได้อย่าง มีประสิทธิภาพ	4.29	มาก	3.40	ปาน กลาง	3.85	มาก
57	นักมวยไทยเด็กสามารถป้องกันการตอย ของคู่ ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.75	มาก	3.44	ปาน กลาง	3.60	มาก
58	นักมวยไทยเด็กสามารถป้องกันการเตะ ของคู่ ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.97	มาก	3.53	มาก	3.75	มาก
59	นักมวยไทยเด็กสามารถป้องกันการเข้า ของคู่ ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.23	มาก	3.43	ปาน กลาง	3.83	มาก
60	นักมวยไทยเด็กสามารถป้องกันการศอก ของคู่ ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.04	มาก	3.43	ปาน กลาง	3.74	มาก
61	นักมวยไทยเด็กสามารถใช้แทคติกการรุก ด้วย การผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย เข้าทำคู่ ต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.27	มาก	3.41	ปาน กลาง	3.84	มาก
62	นักมวยไทยเด็กสามารถใช้แทคติกการรับ ด้วย การผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย ป้องกันการ รุกของต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.27	มาก	3.56	มาก	3.92	มาก
63	นักมวยไทยเด็กสามารถใช้แม่ไม้มวยไทยในการ ต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.25	มาก	3.53	ปาน กลาง	3.89	มาก
64	นักมวยไทยเด็กสามารถใช้แทคติกการกดปล้ำ คลุมวงใน ขณะต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.33	มาก	3.63	มาก	3.98	มาก
	<u>ค่าเฉลี่ยการใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า</u>	4.21	มาก	3.54	มาก	3.88	มาก

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่าสภาพในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการใช้ทักษะการชก ด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก โดยรวม (3.88) ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง (4.21) และกลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยอ้อม (3.54) กับการแข่งขันมวยไทยเด็กต่างมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ใน ระดับมาก

สำหรับในรายชื่อทั้งความเห็นโดยรวม และความเห็นของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ทุกข้อ มี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ใน ระดับมาก

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ใน ระดับมาก ยกเว้น

- นักมวยไทยเด็กสามารถใช้อาวุธศอก ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- นักมวยไทยเด็กสามารถป้องกันการต่อย ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- นักมวยไทยเด็กสามารถป้องกันการเข่า ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- นักมวยไทยเด็กสามารถป้องกันการศอก ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- นักมวยไทยเด็กสามารถใช้แทคติกการรุก ด้วยการผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย เข่า ทำคู่ต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- นักมวยไทยเด็กสามารถใช้แม่ไม้มวยไทยในการต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ใน ระดับปานกลาง

ตารางที่ 12 สภาพในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการแก้ไขเกมการชกระหว่างยก และด้านการตัดสินและผลการแข่งขัน

ข้อ ที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่					
		โดย ตรง	ความ หมาย	โดย อ้อม	ความ หมาย	รวม	ความ หมาย
65	<u>การแก้ไขเกมการชกระหว่างยก</u> นักมวยไทยเด็กสามารถอ่านเชิงชก และวิเคราะห์ ศักยภาพของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	4.15	มาก	3.30	ปานกลาง	3.73	มาก
66	นักมวยไทยเด็กสามารถแก้ไขเชิงมวย และแก้ไข ปัญหาขณะต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.10	มาก	3.55	มาก	3.83	มาก
67	นักมวยไทยเด็กสามารถชกต่อสู้ได้จนจบการแข่งขัน โดยไม่หมดแรงก่อน	3.68	มาก	3.45	ปานกลาง	3.57	มาก
	ค่าเฉลี่ยการแก้ไขเกมการชกระหว่างยก	3.95	มาก	3.43	ปานกลาง	3.69	มาก
68	<u>การตัดสินและผลการแข่งขัน</u> การให้คะแนนการแข่งขันมวยไทยเด็ก โดยเน้นการ ใช้หมัด เท้า เข่า ศอกชกถูกเป้าหมายร่างกายด้วย ความรุนแรง มีความเหมาะสม	4.25	มาก	3.44	ปานกลาง	3.85	มาก
69	กรรมการให้คะแนนข้างเวที ทำหน้าที่ตัดสินได้อย่าง ยุติธรรม	4.38	มาก	-	-	-	-
70	ผู้ตัดสินบนเวที ทำหน้าที่ควบคุมการแข่งขันได้อย่าง ยุติธรรม	4.29	มาก	3.69	มาก	3.99	มาก
71	ผู้ตัดสินบนเวที ทำหน้าที่ควบคุมการแข่งขันโดย คำนึงถึงความปลอดภัยของนักมวย	4.27	มาก	3.48	ปานกลาง	3.88	มาก
72	เมื่อนักมวยได้รับบาดเจ็บ ผู้ตัดสินบนเวทีสามารถ ตัดสินได้อย่างถูกต้อง ทันเหตุการณ์	4.48	มาก	3.57	มาก	4.03	มาก
73	มีผู้ตัดสินบนเวทีที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กทำหน้าที่	3.73	มาก	3.58	มาก	3.66	มาก
74	นักมวยไทยเด็กมักชกกันด้วยคะแนน	4.52	มากที่สุด	3.37	ปานกลาง	3.95	มาก

ข้อ ที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่					
		โดย ตรง	ความ หมาย	โดย อ้อม	ความ หมาย	รวม	ความ หมาย
75	นักมวยไทยเด็กมักชนะกันด้วยการน็อคเอาต์คู่ต่อสู้	3.64	มาก	3.46	ปานกลาง	3.55	มาก
	ค่าเฉลี่ยการตัดสินและผลการแข่งขัน	4.19	มาก	3.51	มาก	3.85	มาก

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่าสภาพในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการแก้ไขเกมการชก ระหว่างยก และด้านการตัดสินและผลการแข่งขันโดยรวม (3.85) ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง (4.19) และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม (3.51) กับการแข่งขันมวยไทยเด็กต่างมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น ด้านการแก้ไขเกมการชก ระหว่างยก ในกลุ่มที่ เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยเด็กมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ยกเว้น นักมวยไทยเด็กมักชนะกันด้วยคะแนน มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมากที่สุด

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น

- นักมวยไทยเด็กมักชนะกันด้วยคะแนน
- นักมวยไทยเด็กสามารถแก้ไขเชิงมวย และแก้ไขปัญหาขณะต่อสู้ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ
- ผู้ตัดสินบนเวที ทำหน้าที่ควบคุมการแข่งขันได้อย่างยุติธรรม
- เมื่อนักมวยได้รับบาดเจ็บ ผู้ตัดสินบนเวทีสามารถตัดสินได้อย่างถูกต้อง ทันเหตุการณ์
- มีผู้ตัดสินบนเวทีที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กทำหน้าที่

มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 13 สภาพในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน ด้านกีฬามารยาทในการแข่งขัน และด้านการให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก

ข้อ ที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่					
		โดย ตรง	ความ หมาย	โดย อ้อม	ความ หมาย	รวม	ความ หมาย
76	การบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กไม่ค่อยได้รับการฟกซ้ำจากการแข่งขัน	3.45	ปานกลาง	3.79	มาก	3.62	มาก
77	นักมวยไทยเด็กไม่ค่อยได้รับแผลแตกจากการแข่งขัน	3.23	ปานกลาง	3.15	ปานกลาง	3.19	ปานกลาง
78	แพทย์ประจำสนามแข่งขัน สามารถช่วยปฐมพยาบาลนักมวยไทยเด็กที่ได้รับบาดเจ็บ อย่างมีประสิทธิภาพ และทันเหตุการณ์	3.86	มาก	3.30	ปานกลาง	3.58	มาก
79	มีแพทย์ประจำสนามแข่งขันที่มีความเชี่ยวชาญด้านกุมารเวชทำหน้าที่	4.07	มาก	3.40	ปานกลาง	3.74	มาก
80	สนามแข่งขันมีอุปกรณ์ปฐมพยาบาล และเจ้าหน้าที่ที่พร้อมปฏิบัติงาน	4.11	มาก	3.38	ปานกลาง	3.75	มาก
ค่าเฉลี่ยการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน		3.73	มาก	3.40	ปานกลาง	3.57	มาก
81	กีฬามารยาทในการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กแสดงมารยาทที่ดีต่อคู่ต่อสู้ขณะแข่งขัน	4.25	มาก	3.59	มาก	3.92	มาก
82	นักมวยไทยเด็กแสดงมารยาทที่ดีต่อกรรมการผู้ตัดสิน	4.55	มาก	3.60	มาก	4.08	มาก
83	นักมวยไทยเด็กแสดงมารยาทที่ดีต่อผู้ชมการแข่งขัน	4.48	มาก	3.77	มาก	4.13	มาก
84	นักมวยไทยเด็กแสดงออกถึงความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาขณะแข่งขัน	4.38	มาก	4.07	มาก	4.23	มาก
ค่าเฉลี่ยกีฬามารยาทในการแข่งขัน		4.40	มาก	3.76	มาก	4.08	มาก

ข้อ ที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่					
		โดย ตรง	ความ หมาย	โดย อ้อม	ความ หมาย	รวม	ความ หมาย
85	การให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก ขณะพักระหว่างยก การดูแลให้น้ำของพี่เลี้ยงช่วยให้ สภาพร่างกายสดชื่นขึ้น	4.05	มาก	4.10	มาก	4.08	มาก
86	ขณะพักระหว่างยก การดูแลให้น้ำของพี่เลี้ยงช่วยให้ สภาพจิตใจเข้มแข็งขึ้น	4.14	มาก	3.91	มาก	4.03	มาก
87	การแนะนำแก้เกมการชก ในช่วงพักระหว่างยก ช่วย ให้นักมวยไทยเด็กประสบความสำเร็จในการแข่งขัน	4.07	มาก	3.74	มาก	3.91	มาก
88	มีพี่เลี้ยงทำหน้าที่ดูแลให้นักมวยไทยเด็ก ขณะพัก ระหว่างชก	4.45	มาก	3.49	ปาน กลาง	3.97	มาก
ค่าเฉลี่ยการให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก		4.18	มาก	3.81	มาก	4.00	มาก

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่าสภาพในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน ด้านกีฬามารยาทในการแข่งขัน และด้านการให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก โดยรวม ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม กับการแข่งขันมวยไทยเด็กต่างมีความเห็นว่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน โดยรวม ของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยเด็กมีความเห็นว่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น

- นักมวยไทยเด็กไม่ค่อยได้รับอาการฟกช้ำจากการแข่งขัน
- นักมวยไทยเด็กไม่ค่อยได้รับแผลแตกจากการแข่งขัน

มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น

- นักมวยไทยเด็กไม่ค่อยได้รับแปลตจากการแข่งขัน
- แพทย์ประจำสนามแข่งขัน สามารถช่วยปฐมพยาบาลนักมวยไทยเด็กที่ได้รับบาดเจ็บอย่างมีประสิทธิภาพ และทันเหตุการณ์
- มีแพทย์ประจำสนามแข่งขันที่มีความเชี่ยวชาญด้านกุมารเวชทำหน้าที่
- สนามแข่งขันมีอุปกรณ์ปฐมพยาบาล และเจ้าหน้าที่ที่พร้อมปฏิบัติงาน
- มีพี่เลี้ยงทำหน้าที่ดูแลให้น้ำนักมวยไทยเด็ก ขณะพักระหว่างชก

มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 14 สภาพหลังวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านสวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน

ข้อ ที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่					
		โดยตรง	ความ หมาย	โดย อ้อม	ความ หมาย	รวม	ความ หมาย
89	2.3 สภาพหลังวันแข่งขันมวยไทยเด็ก <u>สวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน</u> หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กที่ได้รับ บาดเจ็บได้รับการดูแลจากแพทย์/พยาบาลของ สนามแข่งขันอย่างเอาใจใส่	4.16	มาก				
90	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กที่ได้รับ บาดเจ็บได้รับการดูแล ติดตาม ให้การ รักษาพยาบาลจากเจ้าของค่ายมวย โค้ช หรือผู้ ฝึกสอนอย่างเอาใจใส่	4.26	มาก				
91	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กที่แพ้ได้รับ ค่าตอบแทนตามที่ตกลงกันได้	4.45	มาก				
92	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กที่ชนะได้รับ ค่าตอบแทนตามที่ได้ตกลงกันได้	4.52	มาก ที่สุด				
93	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กไม่ว่าชนะหรือ แพ้ได้รับการดูแล เยียวยา ให้กำลังใจจากเจ้าของ ค่ายมวย โค้ช หรือผู้ฝึกสอนอย่างเอาใจใส่	4.33	มาก				
94	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กมีเวลาพักผ่อน ก่อนเตรียมตัวฝึกซ้อม เพื่อการแข่งขันรายการ ต่อไป อย่างเพียงพอ และเหมาะสม	4.49	มาก				
	<u>ค่าเฉลี่ยสวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน</u>	4.20	มาก				

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่าสภาพหลังวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านสวัสดิการนักมวยหลังวัน
แข่งขัน ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม กับการแข่งขันมวยไทยเด็กต่างมี
ความเห็นว่ามีกรปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น

- หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กที่ชนะได้รับค่าตอบแทนตามที่ได้ตกลงกันได้ มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับมากที่สุด

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ทุกข้อการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับมาก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 15 สรุปสภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่					
		โดย ตรง	ความ หมาย	โดย อ้อม	ความ หมาย	รวม	ความ หมาย
95	สรุปสภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก รูปแบบการแข่งขันมวยไทยเด็ก ด้วยการชกต่อสู้อันจริงจังบนเวทีเช่นเดียวกับมวยผู้ใหญ่ มีความเหมาะสมกับเด็ก	3.78	มาก	3.54	มาก	3.66	มาก
96	ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก จัดว่าเป็นกีฬาที่เหมาะสมกับเด็ก	4.25	มาก	3.70	มาก	3.98	มาก
97	ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก เป็นกีฬาที่ไม่อันตราย	4.00	มาก	3.64	มาก	3.82	มาก
ค่าเฉลี่ยสรุปสภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก		3.99	มาก	3.63	มาก	3.81	มาก

ตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่าสภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็กโดยรวมอยู่ในระดับที่สามารถปฏิบัติหรือทำได้ในระดับมาก (3.81) ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง (3.99) และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม (3.63)

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าในภาพรวม รวมถึงกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก ต่างมีความเห็นเกี่ยวกับสภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็กทุกข้อว่า สามารถปฏิบัติ หรือทำได้อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

1. ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก จัดว่าเป็นกีฬาที่เหมาะสมกับเด็ก (3.98, 4.25, 3.70 ตามลำดับ)
2. ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก เป็นกีฬาที่ไม่อันตราย (3.82, 4.00, 3.64 ตามลำดับ)
3. รูปแบบการแข่งขันมวยไทยเด็ก ด้วยการชกต่อสู้อันจริงจังบนเวทีเช่นเดียวกับมวยผู้ใหญ่ มีความเหมาะสมกับเด็ก (3.66, 3.78, 3.54 ตามลำดับ)

ตอนที่ 3 ปัญหาในการแข่งขันมวยไทยเด็ก

ตารางที่ 16 ปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านวัตถุประสงค์ของการแข่งขัน และด้านการ

ฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน

ข้อ ที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ					
		โดย ตรง	ความ หมาย	โดย ข้อม	ความ หมาย	รวม	ความ หมาย
1	3.1 ปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยเด็ก						
	<u>วัตถุประสงค์ของการแข่งขัน</u>						
	การแข่งขันมวยไทยเด็ก มุ่งเน้นความรุนแรง และ ความสนใจมากกว่าส่งเสริมศิลปการต่อสู้ ป้องกันตัวประจำชาติ	3.77	มาก				
2	การแข่งขันมวยไทยเด็ก มุ่งเน้นประโยชน์ด้าน ธุรกิจมากกว่าด้านการออกกำลังกาย	3.45	ปาน กลาง				
	<u>ค่าเฉลี่ยวัตถุประสงค์ของการแข่งขัน</u>	3.62	มาก				
3	<u>การฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน</u>						
	การฝึกซ้อมเตรียมตัวนักมวยไทยเด็กก่อนวัน แข่งขันไม่เพียงพอ	3.33	ปาน กลาง				
4	ทีมสต๊าฟโค้ช/ผู้ฝึกสอนมีจำนวนไม่เพียงพอ	3.56	มาก				
5	ขาดสต๊าฟโค้ช/ผู้ฝึกสอนที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็ก ช่วยดูแลการฝึกซ้อม	3.45	ปาน กลาง				
6	ตัวโค้ชมีความรู้ทางด้านการฝึกและการโค้ชไม่ เพียงพอ	3.47	ปาน กลาง				
7	โค้ชไม่มีการวางแผนการฝึกซ้อมทั้งระยะยาว ระยะกลาง ระยะสั้น และไม่มีแผนแต่ละครั้ง	3.55	มาก				
	<u>ค่าเฉลี่ยการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน</u>	3.47	ปาน กลาง				

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่าปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านวัตถุประสงค์ของการแข่งขันโดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันโดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับในรายชื่อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ได้แก่

- การแข่งขันมวยไทยเด็ก มุ่งเน้นความรุนแรง และความสนใจมากกว่าส่งเสริมศิลปการต่อสู้ป้องกันตัวประจำชาติ
- ทีมสตาฟโค้ช/ผู้ฝึกสอนมีจำนวนไม่เพียงพอ
- โค้ชไม่มีการวางแผนการฝึกซ้อมทั้งระยะยาว ระยะกลาง ระยะสั้น และไม่มีแผนแต่ครั้ง

สำหรับในรายชื่อที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่

- การแข่งขันมวยไทยเด็ก มุ่งเน้นประโยชน์ด้านธุรกิจมากกว่าด้านการออกกำลังกาย
- การฝึกซ้อมเตรียมตัวนักมวยไทยเด็กก่อนวันแข่งขันไม่เพียงพอ
- ขาดสตาฟโค้ช/ผู้ฝึกสอนที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กช่วยดูแลการฝึกซ้อม
- ตัวโค้ชมีความรู้ทางการฝึกและการโค้ชไม่เพียงพอ

ตารางที่ 17 ปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค

และแทคติคก่อนวันแข่งขัน

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ					
		โดย ตรง	ความ หมาย	โดย อ้อม	ความ หมาย	รวม	ความ หมาย
8	การเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และแทคติคก่อน วันแข่งขัน ขาดการฝึกซ้อมเทคนิคการใช้อาวุธต่อชก เตะ ถีบ ศอก และเข้าอย่างเพียงพอ	3.67	มาก				
9	ขาดการฝึกซ้อมเทคนิคการป้องกันอาวุธคู่ต่อสู้ทั้ง บัด ถอยพื้นระยะ ถอยฉาก ย่อตัวหลบ การใช้แขน ศอก ขา เข่า ป้องกันอย่างเพียงพอ	3.58	มาก				
10	ขาดการฝึกซ้อมแทคติคการรุก ด้วยการผสมผสาน อาวุธมวย ไทย ทั้งหมด เท้า เข่า ศอก เป็นชุด อย่างเพียงพอ	3.66	มาก				
11	ขาดการฝึกซ้อมแทคติคการป้องกัน ด้วยการ ผสมผสาน อาวุธมวยไทย ทั้งหมด เท้า เข่า ศอก เป็นชุดป้องกัน อย่างเพียงพอ	3.78	มาก				
12	ขาดการฝึกซ้อมแทคติคการกอด ปล้ำ คลุกวงใน อย่างเพียงพอ	3.70	มาก				
13	ขาดการฝึกซ้อมแม่ไม้มวยไทย อย่างครบเครื่องแม่ไม้มวยไทย	3.59	มาก				
14	ขาดการฝึกซ้อมลูกไม้มวยไทย อย่างครบเครื่องลูกไม้มวยไทย	3.53	มาก				
15	ขาดการฝึกซ้อมการอ่านเชิงชกของคู่ต่อสู้อย่างเพียงพอ	3.86	มาก				
16	ขาดการฝึกซ้อมการแก้ไขเชิงมวย และแก้ปัญหา ขณะ ชกแข่งขันอย่างเพียงพอ	3.63	มาก				
17	ขาดการสอนและฝึกซ้อมการรำจำไหว้ครูมวยไทย ก่อน ชกอย่างเพียงพอ	3.84	มาก				
18	ขาดการสอนและฝึกเทคนิคการควบคุมจิตใจและ อารมณ์ในการ แข่งขันให้นักมวยไทยเด็กอย่างเพียงพอ	4.04	มาก				
ค่าเฉลี่ยการเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และแท คติคก่อนวันแข่งขัน		3.71	มาก				

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่าปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการเตรียมตัว นักมวยทางด้านเทคนิค และแทคติคก่อนวันแข่งขันโดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ส่วนในรายข้อ ทุกข้อมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ซึ่งข้อที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ ขาดการสอนและฝึกเทคนิค การควบคุมจิตใจและอารมณ์ในการ แข่งขันให้นักมวยไทยเด็กอย่างเพียงพอ (4.04)

ตารางที่ 18 ปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการควบคุมน้ำหนักตัวนักมวย การประกบคู่ชก และกติกาการชก

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ					
		โดย ตรง	ความ หมาย	โดย ข้อม	ความ หมาย	รวม	ความ หมาย
19	<u>การควบคุมน้ำหนักตัวนักมวย</u> ขาดการควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวยไทยเด็ก อย่างเป็นระบบ	3.52	มาก				
20	ขาดการตรวจสอบควบคุมน้ำหนักตัวนักมวย ไทยเด็กเป็นระยะอย่างเหมาะสม	3.66	มาก				
21	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถทำน้ำหนักตัวได้ตาม พิกัดที่กำหนดก่อนวันแข่ง	3.85	มาก				
	<u>ค่าเฉลี่ยการควบคุมน้ำหนักตัวนักมวย</u>	3.68	มาก				
22	<u>การประกบคู่ชก</u> การแบ่งรุ่นการแข่งขันมวยไทยเด็กไม่เหมาะสม	3.68	มาก				
23	การกำหนดพิกัดน้ำหนักในแต่ละรุ่นของการ แข่งขันมวยไทยเด็กไม่เหมาะสม	3.74	มาก				
24	การจัดประกบคู่มวย ขาดการพิจารณาถึง ประสบการณ์การชกที่ใกล้เคียงกันของคู่แข่งขัน	2.82	ปานกลาง				
	<u>ค่าเฉลี่ยการประกบคู่ชก</u>	3.42	ปานกลาง				
25	<u>กติกาการชก</u> ขาดการสอนและฝึกฝนเกี่ยวกับกติกามารยาที่ นักมวยไทยเด็กควรปฏิบัติขณะแข่งขัน	2.74	ปานกลาง				
26	กติกาการชก 5 ยกๆละ 2 นาที พักระหว่างยก 2 นาที ไม่เหมาะสม	2.44	น้อย				
	<u>ค่าเฉลี่ยกติกาการชก</u>	2.59	ปานกลาง				

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่าปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการควบคุม น้ำหนักตัวนักมวยโดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการประกบคู่ชก และกติกาการชก มี ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับในรายชื่อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ได้แก่

- ขาดการควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวยไทยเด็กอย่างเป็นระบบ
- ขาดการตรวจสอบควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวยไทยเด็กเป็นระยะอย่างเหมาะสม
- นักมวยไทยเด็กไม่สามารถทำน้ำหนักตัวได้ตามพิกัดที่กำหนดก่อนวันแข่ง
- การแบ่งรุ่นการแข่งขันมวยไทยเด็กไม่เหมาะสม
- การกำหนดพิกัดน้ำหนักในแต่ละรุ่นของการแข่งขันมวยไทยเด็กไม่เหมาะสม

สำหรับในรายชื่อที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่

- การจัดประกบคู่มวย ขาดการพิจารณาถึง ประสบการณ์การชกที่ใกล้เคียงกันของคู่ แข่งขัน
- ขาดการสอนและฝึกฝนเกี่ยวกับกติกามารยาทที่ นักมวยไทยเด็กควรปฏิบัติขณะ แข่งขัน

สำหรับในรายชื่อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ได้แก่

- กติกาการชก 5 ยกๆละ 2 นาที พักระหว่างยก 2 นาที ไม่เหมาะสม

ตารางที่ 19 ปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านสวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ					
		โดย ตรง	ความ หมาย	โดย อ้อม	ความ หมาย	รวม	ความ หมาย
27	สวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน ขาดการตกลงเรื่องการแบ่งปันผลประโยชน์ที่นัก มวย ไทยเด็กจะได้รับในการแข่งขันไว้ล่วงหน้า ก่อนการ แข่งขัน	2.84	ปานกลาง				
28	ขาดการตกลงเรื่องการดูแลรับผิดชอบในการรักษา พยาบาลนักมวยไทยเด็ก หากได้รับบาดเจ็บ จากการ แข่งขัน	3.08	ปานกลาง				
29	ขาดการทำประกันอุบัติเหตุที่เกิดจากการแข่งขัน หรือ ประกันสุขภาพที่คุ้มครองกรณีที่นักมวยไทยเด็กได้รับ บาดเจ็บจากการแข่งขัน	2.82	ปานกลาง				
30	ไม่มีอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในการ ฝึกซ้อมที่เพียงพอและทันสมัย	3.01	ปานกลาง				
31	ในภาพรวมนักมวยไทยเด็ก ยังไม่ได้รับการดูแลเอาใจ ใส่ เตรียมความพร้อมอย่างเพียงพอ และเหมาะสม ก่อนการแข่งขัน	2.66	ปานกลาง				
	ค่าเฉลี่ยสวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน	2.89	ปานกลาง				

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่าปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านสวัสดิการนักมวย
ก่อนวันแข่งขัน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับในรายข้อทุกข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 20 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย

ข้อ ที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ					
		โดย ตรง	ความ หมาย	โดย ข้อม	ความ หมาย	รวม	ความ หมาย
32	3.2 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็ก การตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย การชั่งน้ำหนักตัวในช่วงเช้าของวันแข่งขันไม่ เหมาะสม	2.90	ปานกลาง	2.97	ปานกลาง	2.94	ปานกลาง
33	เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลการชั่ง น้ำหนักนักมวยไทยเด็กไม่มีความยุติธรรม	2.85	ปานกลาง	2.65	ปานกลาง	2.75	ปานกลาง
34	ไม่มีเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลการชั่ง น้ำหนักนักมวยไทยเด็ก	2.82	ปานกลาง	3.03	ปานกลาง	2.93	ปานกลาง
35	ไม่มีการตรวจร่างกายโดยแพทย์ ก่อนชั่งน้ำหนัก	2.78	ปานกลาง	3.03	ปานกลาง	2.91	ปานกลาง
36	แพทย์ที่ทำหน้าที่ตรวจร่างกายนักมวยก่อนชั่ง น้ำหนักไม่มีความชำนาญทางกีฬามวยไทย	2.55	ปานกลาง	2.95	ปานกลาง	2.75	ปานกลาง
37	ไม่มีแพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญด้านกุมารเวชทำ หน้าที่ตรวจร่างกายนักมวยไทยเด็ก	2.71	ปานกลาง	3.07	ปานกลาง	2.89	ปานกลาง
38	การลดน้ำหนักตัวกรณีชั่งน้ำหนักไม่ผ่าน กำหนดเวลาไม่เกิน 2 ชั่วโมง ไม่เหมาะสม	2.75	ปานกลาง	3.01	ปานกลาง	2.88	ปานกลาง
39	หลังการชั่งน้ำหนักผ่านพิกัด โค้ชและผู้ฝึกสอน ขาดการบำรุงร่างกายนักมวยไทยเด็กอย่าง เหมาะสม	2.94	ปานกลาง	2.98	ปานกลาง	2.96	ปานกลาง
40	หลังการชั่งน้ำหนักผ่านพิกัด โค้ชและผู้ฝึกสอน ขาดการดูแลให้นักมวยไทยเด็กพักผ่อนอย่าง เพียงพอจนถึงเวลาชก	2.99	ปานกลาง	3.14	ปานกลาง	3.07	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยการตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัว นักมวย		2.81	ปานกลาง	2.98	ปานกลาง	2.90	ปานกลาง

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่าปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการตรวจร่างกาย และชั่งน้ำหนักตัวนักมวยในภาพรวม (2.90) ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง (2.81) และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม (2.98) ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับในรายข้อทุกข้อ ทั้งโดยภาพรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 21 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการอบอุ่นร่างกาย และอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย

ข้อ ที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ					
		โดย ตรง	ความ หมาย	โดย อ้อม	ความ หมาย	รวม	ความ หมาย
41	<u>การอบอุ่นร่างกาย</u> สนามแข่งขันไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สำหรับนักมวยไทยเด็กอย่างเหมาะสม	2.40	น้อย	3.04	ปานกลาง	2.72	ปานกลาง
42	สนามแข่งขันไม่มีบริเวณอบอุ่นร่างกายนักมวย ไทยเด็กอย่างเหมาะสม	2.97	ปานกลาง	2.92	ปานกลาง	2.95	ปานกลาง
43	ขาดการอบอุ่นร่างกายก่อนชก ด้วยท่ากาย บริหารและทำยืดเหยียดอย่างเหมาะสม	2.88	ปานกลาง	3.03	ปานกลาง	2.96	ปานกลาง
44	ไม่มีทีมงานช่วยดำเนินการในขั้นตอนการนวด น้ำมัน กระตุ้นกล้ามเนื้อนักมวยไทยเด็ก	3.16	ปานกลาง	3.05	ปานกลาง	3.11	ปานกลาง
45	ไม่มีทีมพี่เลี้ยงที่ช่วยดูแลนักมวยไทยเด็กอย่าง เหมาะสม	2.99	ปานกลาง	3.11	ปานกลาง	3.05	ปานกลาง
	<u>ค่าเฉลี่ยการอบอุ่นร่างกาย</u>	2.87	ปานกลาง	3.03	ปานกลาง	2.95	ปานกลาง
46	<u>อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย</u> การชกมวยไทยเด็กโดยไม่ใส่เครื่องป้องกัน ศีรษะ ก่อให้เกิดอันตรายต่อนักมวยไทยเด็ก	2.95	ปานกลาง	3.32	ปานกลาง	3.14	ปานกลาง
47	ไม่มีอุปกรณ์ และ/หรือ เครื่องแต่งกายใส่ป้องกัน อันตรายบริเวณอกของนักมวยไทยเด็กอย่างมี ประสิทธิภาพ	2.79	ปานกลาง	3.27	ปานกลาง	3.03	ปานกลาง
48	ไม่มีอุปกรณ์ และ/หรือ เครื่องแต่งกายใส่ป้องกัน อันตรายบริเวณอวัยวะเพศของนักมวยไทยเด็ก ที่มีประสิทธิภาพ	2.68	ปานกลาง	3.02	ปานกลาง	2.85	ปานกลาง
49	ไม่มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายปากและฟันที่มี ประสิทธิภาพ	2.67	ปานกลาง	3.02	ปานกลาง	2.85	ปานกลาง
50	ไม่มีอุปกรณ์ และเครื่องแต่งกายที่สามารถป้องกัน ลำตัวนักมวยไทยเด็กอย่างมีประสิทธิภาพ	2.96	ปานกลาง	3.23	ปานกลาง	3.10	ปานกลาง
	<u>ค่าเฉลี่ยอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย</u>	2.81	ปานกลาง	3.17	ปานกลาง	2.99	ปานกลาง

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่าปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการอบอุ่นร่างกาย และอุปกรณ์และเครื่องแต่งกายในภาพรวม ทั้งโดยรวม (2.95, 2.99) กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง (2.87, 2.81) และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม (2.95, 2.99) ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับในรายชื่อทุกข้อ ทั้งในภาพรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นสนามแข่งขันไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สำหรับนักมวยไทยเด็กอย่างเหมาะสม ในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 22 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย

ข้อ ที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ					
		โดย ตรง	ความ หมาย	โดย อ้อม	ความ หมาย	รวม	ความ หมาย
51	ความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย						
	เจ้าของค่ายมวย โค้ช และผู้ฝึกสอนไม่ให้ความสำคัญกับการสวมมงคลก่อนขึ้นชก ให้แก่ นักมวยไทยเด็ก	2.70	ปาน กลาง	2.89	ปาน กลาง	2.80	ปาน กลาง
52	นักมวยไทยเด็กขาดความเข้าใจ ไม่เห็นคุณค่า และไม่สามารถปฏิบัติตาม ความหมายของการสวมมงคล	2.45	น้อย	2.95	ปาน กลาง	2.70	ปาน กลาง
53	นักมวยไทยเด็กขาดความเข้าใจ ไม่เห็นคุณค่า และไม่สามารถทำการรำยรามวย ก่อนชกตามแบบที่ฝึกฝนมา	2.97	ปาน กลาง	3.01	ปาน กลาง	2.99	ปาน กลาง
ค่าเฉลี่ยความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย		2.70	ปาน กลาง	2.95	ปาน กลาง	2.83	ปาน กลาง

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่าปัญหาด้านความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย ทั้งโดยภาพรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง (2.83, 2.70, 2.95)

สำหรับในรายข้อทุกข้อ ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นนักมวยไทยเด็กขาดความเข้าใจ ไม่เห็นคุณค่า และไม่สามารถปฏิบัติตามความหมายของการสวมมงคล ในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 23 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก

ข้อ ที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ					
		โดย ตรง	ความ หมาย	โดย อ้อม	ความ หมาย	รวม	ความ หมาย
54	การใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก นักมวยไทยเด็กไม่สามารถใช้อาวุธหมัด ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.53	ปาน กลาง	3.01	ปาน กลาง	2.77	ปาน กลาง
55	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถใช้อาวุธเตะ ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.62	ปาน กลาง	3.02	ปาน กลาง	2.82	ปาน กลาง
56	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถใช้อาวุธเข่า ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.85	ปาน กลาง	3.16	ปาน กลาง	3.01	ปาน กลาง
57	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถใช้อาวุธศอก ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.89	ปาน กลาง	2.98	ปาน กลาง	2.94	ปาน กลาง
58	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถป้องกันการต่อຍของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.40	น้อย	3.08	ปาน กลาง	2.74	ปาน กลาง
59	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถป้องกันการเตะของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.88	ปาน กลาง	3.12	ปาน กลาง	3.00	ปาน กลาง
60	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถป้องกันการเข่าของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.71	ปาน กลาง	2.88	ปาน กลาง	2.80	ปาน กลาง
61	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถป้องกันการศอกของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.82	ปาน กลาง	3.44	ปาน กลาง	3.13	ปาน กลาง
62	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถใช้เทคนิคการรุก ด้วยการผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย เข้าทำคู่ต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.71	ปาน กลาง	3.05	ปาน กลาง	2.88	ปาน กลาง
63	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถใช้เทคนิคการรับ ด้วยการผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย ป้องกันการรุกของคู่ต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.37	น้อย	2.89	ปาน กลาง	2.63	ปาน กลาง
64	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถใช้แม่ไม้มวยไทยในการต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.75	ปาน กลาง	2.95	ปาน กลาง	2.85	ปาน กลาง

ข้อ ที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ					
		โดย ตรง	ความ หมาย	โดย อ้อม	ความ หมาย	รวม	ความ หมาย
65	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถใช้แท็คติกการถอด ปล้ำ คลุกวงใน ขณะต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.60	ปาน กลาง	3.03	ปาน กลาง	2.82	ปาน กลาง
	ค่าเฉลี่ยการใช้ทักษะการชก ด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก	2.66	ปาน กลาง	3.05	ปาน กลาง	2.86	ปาน กลาง

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่าปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการใช้ทักษะการชก
ด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก ในภาพรวม (2.86) ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง (2.66) และกลุ่มที่เกี่ยวข้อง
โดยอ้อม (3.05) ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับในรายข้อทุกข้อ ทั้งโดยรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม
ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ในนักมวยไทยเด็กไม่สามารถป้องกันการ
ตอย ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนักมวยไทยเด็กไม่สามารถใช้แท็คติกการ
รับ ด้วยการผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย ป้องกันการรุกของคู่ต่อสู้ได้ ในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงมี
ความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 24 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการแก้ไขเกมการชกระหว่างยก และด้านการตัดสินและผลการแข่งขัน

ข้อ ที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ					
		โดย ตรง	ความ หมาย	โดย อ้อม	ความ หมาย	รวม	ความ หมาย
66	<u>การแก้ไขเกมการชกระหว่างยก</u> นักมวยไทยเด็กไม่สามารถอ่านเชิงชก และวิเคราะห์ศักยภาพของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.10	ปานกลาง	3.14	ปานกลาง	3.12	ปานกลาง
67	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถแก้ไขเชิงมวย และแก้ไขปัญหขณะต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.89	ปานกลาง	3.29	ปานกลาง	3.09	ปานกลาง
68	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถชกต่อสู้ได้จนจบการ แข่งขัน เนื่องจากหมดแรงก่อน	2.81	ปานกลาง	3.00	ปานกลาง	2.91	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยการแก้ไขเกมการชกระหว่างยก	2.91	ปานกลาง	3.14	ปานกลาง	3.03	ปานกลาง
69	<u>การตัดสินและผลการแข่งขัน</u> การให้คะแนนการแข่งขันมวยไทยเด็ก โดยเน้นการใช้หมัด เท้า เข่า ศอก ชกถูกเป้าหมายร่างกายด้วยความรุนแรง ไม่เหมาะสม	2.86	ปานกลาง	2.85	ปานกลาง	2.86	ปานกลาง
70	กรรมการให้คะแนนข้างเวที ขาดความยุติธรรมในการทำหน้าที่ตัดสิน	3.08	ปานกลาง	2.88	ปานกลาง	2.98	ปานกลาง
71	ผู้ตัดสินบนเวที ขาดความยุติธรรมในการทำหน้าที่ควบคุมการแข่งขัน	2.62	ปานกลาง	2.81	ปานกลาง	2.72	ปานกลาง
72	ผู้ตัดสินบนเวที ทำหน้าที่ควบคุมการแข่งขันโดยขาดการคำนึงถึงความปลอดภัยของนักมวย	3.22	ปานกลาง	3.01	ปานกลาง	3.12	ปานกลาง
73	เมื่อนักมวยได้รับบาดเจ็บ ผู้ตัดสินบนเวทีไม่สามารถหยุดการชกได้อย่างถูกต้อง ทันเหตุการณ์	3.21	ปานกลาง	2.88	ปานกลาง	3.05	ปานกลาง
74	ไม่มีผู้ตัดสินบนเวทีที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กทำ	2.71	ปานกลาง	3.02	ปานกลาง	2.87	ปานกลาง
75	นักมวยไทยเด็กมักแพ้กัันด้วยคะแนน	3.08	ปานกลาง	2.99	ปานกลาง	3.04	ปานกลาง
76	นักมวยไทยเด็กมักแพ้กัันด้วยการถูกน็อคเอาต์	2.75	ปานกลาง	3.45	ปานกลาง	3.10	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยการตัดสินและผลการแข่งขัน	2.93	ปานกลาง	2.99	ปานกลาง	2.96	ปานกลาง

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่าปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการแก้ไขเกมการชก ระหว่างยก และด้านการตัดสินและผลการแข่งขัน ในภาพรวม และในรายข้อ ทั้งโดยรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 25 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน

ข้อ ที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ					
		โดย ตรง	ความ หมาย	โดย อ้อม	ความ หมาย	รวม	ความ หมาย
	<u>การบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่าง การแข่งขัน</u>						
77	นักมวยไทยเด็กได้รับบาดเจ็บจากการถูกต่อย	3.14	ปานกลาง	3.29	ปานกลาง	3.22	ปานกลาง
78	นักมวยไทยเด็กได้รับบาดเจ็บจากการถูกเตะ	3.12	ปานกลาง	3.05	ปานกลาง	3.09	ปานกลาง
79	นักมวยไทยเด็กได้รับบาดเจ็บจากการถูกศอก	3.19	ปานกลาง	2.90	ปานกลาง	3.05	ปานกลาง
80	นักมวยไทยเด็กได้รับบาดเจ็บจากการถูกเข่า	2.90	ปานกลาง	3.20	ปานกลาง	3.05	ปานกลาง
81	นักมวยไทยเด็กโดนน็อคเพราะถูกต่อย	2.95	ปานกลาง	3.52	มาก	3.24	ปานกลาง
82	นักมวยไทยเด็กโดนน็อคเพราะถูกเตะ	2.96	ปานกลาง	2.99	ปานกลาง	2.98	ปานกลาง
83	นักมวยไทยเด็กโดนน็อคเพราะถูกศอก	2.84	ปานกลาง	2.92	ปานกลาง	2.88	ปานกลาง
84	นักมวยไทยเด็กโดนน็อคเพราะถูกเข่า	3.00	ปานกลาง	3.13	ปานกลาง	3.07	ปานกลาง
85	นักมวยไทยเด็กมักได้รับอันตรายบริเวณศีรษะ และ ใบหน้า	2.95	ปานกลาง	3.16	ปานกลาง	3.06	ปานกลาง
86	นักมวยไทยเด็กมักได้รับอันตรายบริเวณอก และ เต้านม	2.96	ปานกลาง	2.82	ปานกลาง	2.89	ปานกลาง
87	นักมวยไทยเด็กมักได้รับอันตรายบริเวณแขน และ มือ	3.01	ปานกลาง	3.41	ปานกลาง	3.21	ปานกลาง
88	นักมวยไทยเด็กมักได้รับอันตรายบริเวณท้อง	3.32	ปานกลาง	3.08	ปานกลาง	3.20	ปานกลาง
89	นักมวยไทยเด็กมักได้รับอันตรายบริเวณเอวและ ชายโครง	3.10	ปานกลาง	3.12	ปานกลาง	3.11	ปานกลาง

ข้อ ที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ					
		โดย ตรง	ความ หมาย	โดย อ้อม	ความ หมาย	รวม	ความ หมาย
90	นักมวยไทยเด็กมักได้รับอันตรายบริเวณ อวัยวะเพศ	2.97	ปานกลาง	2.88	ปานกลาง	2.93	ปานกลาง
91	นักมวยไทยเด็กมักได้รับอันตรายบริเวณโคน ขาด้านหน้าและหน้าแข้ง	2.95	ปานกลาง	3.44	ปานกลาง	3.20	ปานกลาง
92	นักมวยไทยเด็กมักได้รับอันตรายบริเวณโคนขา ด้านหลังและน่อง	2.85	ปานกลาง	3.05	ปานกลาง	2.95	ปานกลาง
93	แพทย์ประจำสนามแข่งขัน ไม่สามารถช่วย ปฐมพยาบาลนักมวยไทยเด็กที่ได้รับบาดเจ็บ อย่างมีประสิทธิภาพ และทันเหตุการณ์	3.00	ปานกลาง	2.89	ปานกลาง	2.95	ปานกลาง
94	ไม่มีแพทย์ประจำสนามแข่งขันที่มีความ เชี่ยวชาญด้านกุมารเวชทำหน้าที่	2.71	ปานกลาง	2.95	ปานกลาง	2.83	ปานกลาง
95	สนามแข่งขันขาดอุปกรณ์ปฐมพยาบาล และ เจ้าหน้าที่ที่พร้อมปฏิบัติงาน	2.99	ปานกลาง	3.03	ปานกลาง	3.01	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาล ระหว่างการแข่งขัน		2.99	ปานกลาง	3.09	ปานกลาง	3.04	ปานกลาง

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่าปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน ในภาพรวม (3.04) ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง (2.99) และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม (3.09) ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับในรายข้อทุกข้อ ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นนักมวยไทยเด็กโดนหนีคเพราะถูกต่อย ในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 26 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านกีฬามารยาทในการแข่งขัน และด้านการให้น้ำ

นักมวยขณะพักระหว่างยก

ข้อ ที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ					
		โดย ตรง	ความ หมาย	โดย อ้อม	ความ หมาย	รวม	ความ หมาย
96	<u>กีฬามารยาทในการแข่งขัน</u> นักมวยไทยเด็กแสดงมารยาทที่ไม่ดีต่อคู่ต่อสู้ ขณะแข่งขัน	3.04	ปาน กลาง	2.98	ปาน กลาง	3.01	ปาน กลาง
97	นักมวยไทยเด็กแสดงมารยาทที่ไม่ดีต่อกรรมการผู้ ตัดสิน	2.88	ปาน กลาง	2.75	ปาน กลาง	2.82	ปาน กลาง
98	นักมวยไทยเด็กแสดงมารยาทที่ดีต่อผู้ชมการ แข่งขัน	2.96	ปาน กลาง	2.92	ปาน กลาง	2.94	ปาน กลาง
99	นักมวยเด็กขาดความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาขณะ แข่งขัน	2.89	ปาน กลาง	2.97	ปาน กลาง	2.93	ปาน กลาง
	ค่าเฉลี่ยกีฬามารยาทในการแข่งขัน	2.93	ปาน กลาง	2.91	ปาน กลาง	2.92	ปาน กลาง
100	<u>การให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก</u> ขณะพักระหว่างยก การดูแลให้น้ำของพี่เลี้ยงไม่ สามารถช่วยให้สภาพร่างกายสดชื่นขึ้น	2.92	ปาน กลาง	2.90	ปาน กลาง	2.91	ปาน กลาง
101	ขณะพักระหว่างยก การดูแลให้น้ำของพี่เลี้ยงไม่ สามารถช่วยให้สภาพจิตใจเข้มแข็งขึ้น	2.89	ปาน กลาง	3.08	ปาน กลาง	2.99	ปาน กลาง
102	คำแนะนำแก้เกมการชก ในช่วงพักระหว่างยก ไม่ สามารถช่วยให้นักมวยไทยเด็กประสบ ความสำเร็จในการแข่งขัน	3.01	ปาน กลาง	3.08	ปาน กลาง	3.05	ปาน กลาง
103	ไม่มีพี่เลี้ยงทำหน้าที่ดูแลให้น้ำนักมวยไทยเด็ก ขณะพักระหว่างชก	2.90	ปาน กลาง	2.91	ปาน กลาง	2.91	ปาน กลาง
	ค่าเฉลี่ยการให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก	2.92	ปาน กลาง	2.99	ปาน กลาง	2.96	ปาน กลาง

จากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่าปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านกีฬามารยาทในการแข่งขัน และด้านการให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก ในภาพรวม และในรายชื่อ โดยรวม ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 27 ปัญหาหลังวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านสวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ					
		โดยตรง	ความหมาย	โดยอ้อม	ความหมาย	รวม	ความหมาย
104	3.3 ปัญหาหลังวันแข่งขันมวยไทยเด็ก สวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กที่แพ้ถูก เจ้าของค่ายมวย โค้ช หรือผู้ฝึกสอนต่อว่าด้วย ถ้อยคำที่ไม่เหมาะสม	2.89	ปาน กลาง				
105	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กที่แพ้ถูกเจ้าของ ค่ายมวย โค้ช หรือผู้ฝึกสอนลงโทษด้วยการตบตี หรือ ทำร้ายร่างกาย	2.44	น้อย				
106	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กที่ได้รับบาดเจ็บ ขาดการดูแลจากแพทย์/พยาบาลของสนามแข่งขัน อย่างเอาใจใส่	2.66	ปาน กลาง				
107	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กที่ได้รับ บาดเจ็บขาดการดูแล ติดตาม ให้การ รักษาพยาบาลจากเจ้าของค่ายมวย โค้ช หรือผู้ ฝึกสอนอย่างเอาใจใส่	3.16	ปาน กลาง				
108	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กที่แพ้ขาดการดูแล เอาใจใส่ เยียวยา ให้กำลังใจจากเจ้าของค่ายมวย โค้ช หรือผู้ฝึกสอน อย่างเอาใจใส่	2.52	ปาน กลาง				
109	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กที่แพ้ไม่ได้รับ ค่าตอบแทนตามที่ตกลงกันไว้	2.86	ปาน กลาง				
110	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กที่ชนะ ไม่ได้ได้รับ ค่าตอบแทนตามที่ได้ตกลงกันไว้	2.33	น้อย				
111	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กไม่ว่าชนะหรือแพ้ ขาดการดูแล เยียวยา ให้กำลังใจจากเจ้าของค่ายมวย โค้ช หรือผู้ฝึกสอนอย่างเอาใจใส่	2.73	ปาน กลาง				
112	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กไม่มีเวลาพักผ่อน ก่อนเตรียมตัวฝึกซ้อม เพื่อการแข่งขันรายการต่อไป อย่างเพียงพอ และเหมาะสม	2.82	ปาน กลาง				
	ค่าเฉลี่ยสวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน	2.70	ปาน กลาง				

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่าปัญหาหลังวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านสวัสดิการนักมวย หลังวันแข่งขัน และสรุปสภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก ในภาพรวม ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับในรายข้อทุกข้อ ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กที่ชนะ ไม่ได้รับค่าตอบแทนตามที่ได้ตกลงกันได้ หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กที่แพ้ถูกเจ้าของค่ายมวย โค้ช หรือผู้ฝึกสอนลงโทษด้วยการตบตี หรือทำร้ายร่างกาย ในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 28 สรุปปัญหากรรมการแข่งขันมวยไทยเด็ก

ข้อ ที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ					
		โดย ตรง	ความ หมาย	โดย อ้อม	ความ หมาย	รวม	ความ หมาย
113	สรุปปัญหากรรมการแข่งขันมวยไทยเด็ก รูปแบบการแข่งขันมวยไทยเด็ก ด้วยการชกต่อสู้อันตรายจริงบนเวทีเช่นเดียวกับมวยผู้ใหญ่ ไม่เหมาะสมกับเด็ก	2.90	ปานกลาง	2.98	ปานกลาง	2.94	ปานกลาง
114	ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก เป็นกีฬาที่ไม่เหมาะสมกับเด็ก	2.93	ปานกลาง	2.73	ปานกลาง	2.83	ปานกลาง
115	ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก เป็นกีฬาที่อันตราย	3.08	ปานกลาง	3.13	ปานกลาง	3.11	ปานกลาง
	สรุปปัญหากรรมการแข่งขันมวยไทยเด็ก	2.96	ปานกลาง	2.95	ปานกลาง	2.96	ปานกลาง

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่าสรุปปัญหากรรมการแข่งขันมวยไทยเด็ก ทั้งในภาพรวม (2.96) กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง (2.96) และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม (2.95) ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าในภาพรวม รวมถึงกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก ต่างมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหากรรมการแข่งขันมวยไทยเด็กทุกข้อว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้
ความเห็นโดยรวม และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม

1. ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก เป็นกีฬาที่อันตราย (3.11, 3.13 ตามลำดับ)
2. รูปแบบการแข่งขันมวยไทยเด็ก ด้วยการชกต่อสู้อันตรายจริงบนเวทีเช่นเดียวกับมวยผู้ชาย ไม่เหมาะสมกับเด็ก (2.94, 2.98 ตามลำดับ)
3. ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก เป็นกีฬาที่ไม่เหมาะสมกับเด็ก (2.83, 2.73 ตามลำดับ)

ความเห็นกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง

1. ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก เป็นกีฬาที่อันตราย (3.08)
2. ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก เป็นกีฬาที่ไม่เหมาะสมกับเด็ก (2.93)
3. รูปแบบการแข่งขันมวยไทยเด็ก ด้วยการชกต่อสู้อันตรายจริงบนเวทีเช่นเดียวกับมวยผู้ชาย ไม่เหมาะสมกับเด็ก (2.90)

ตารางที่ 29 สรุปสภาพการแข่งขันมวยไทยเด็ก

ข้อ ที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่					
		โดย ตรง	ความ หมาย	โดย อ้อม	ความ หมาย	รวม	ความ หมาย
	2.1 สภาพก่อนวันแข่งขันมวยไทยเด็ก						
1	วัตถุประสงค์ของการแข่งขัน	4.27	มาก				
2	การฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน	4.36	มาก				
3	การเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และแทคติกก่อนวันแข่งขัน	4.22	มาก				
4	การควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวย	4.24	มาก				
5	การประกบคู่ชก	4.24	มาก				
6	กติกากาการชก	4.27	มาก				
7	สวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน	4.29	มาก				
	ค่าเฉลี่ยสภาพก่อนวันแข่งขันมวยไทยเด็ก	4.27	มาก				
	2.2 สภาพในวันแข่งขันมวยไทยเด็ก						
8	การตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย	4.42	มาก	3.55	มาก	3.99	มาก
9	การอบอุ่นร่างกาย	4.21	มาก	3.59	มาก	3.90	มาก
10	อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย	4.64	มากที่สุด	3.48	ปานกลาง	4.06	มาก
11	ความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย	4.54	มากที่สุด	3.64	มาก	4.09	มาก
12	การใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก	4.21	มาก	3.54	มาก	3.88	มาก
13	การแก้ไขเกมการชกระหว่างยก	3.95	มาก	3.43	ปานกลาง	3.69	มาก
14	การตัดสินใจและผลการแข่งขัน	4.19	มาก	3.51	มาก	3.85	มาก
15	การบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน	3.73	มาก	3.40	ปานกลาง	3.57	มาก
16	กิริยามารยาทในการแข่งขัน	4.40	มาก	3.76	มาก	4.08	มาก
17	การให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก	4.18	มาก	3.81	มาก	4.00	มาก
	ค่าเฉลี่ยสภาพในวันแข่งขันมวยไทยเด็ก	4.25	มาก	3.59	มาก	3.92	มาก
	2.3 สภาพหลังวันแข่งขันมวยไทยเด็ก						
18	สวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน	4.20	มาก				
	ค่าเฉลี่ยสภาพหลังวันแข่งขันมวยไทยเด็ก	4.20	มาก				
	สรุปสภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก	3.99	มาก	3.63	มาก	3.81	มาก

จากตารางที่ 29 พบว่าเมื่อสรุปในภาพรวมสภาพการแข่งขันมวยไทยเด็ก มีค่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ทั้งในภาพรวม (3.81) กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง (3.99) และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม (3.63) ซึ่งค่าเฉลี่ยสภาพก่อนวันแข่งขัน ในวันแข่งขัน และหลังวันแข่งขัน มวยไทยเด็ก ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม มีค่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ ค่าเฉลี่ยสภาพก่อนวันแข่งขันมวยไทยเด็กมีค่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้มากที่สุด (4.27) รองลงมา คือ ค่าเฉลี่ยสภาพในวันแข่งขันมวยไทยเด็ก (4.25) และค่าเฉลี่ยสภาพหลังวันแข่งขันมวยไทยเด็ก (4.20)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพก่อนวันแข่งขันมวยไทยเด็กในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง มีความเห็นว่ามีค่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมากทุกข้อ ส่วนสภาพในวันแข่งขันมวยไทยเด็ก ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมมีความเห็นส่วนใหญ่มีค่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ยกเว้น กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงมีความเห็นว่าด้านความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย และด้านอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย มีค่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมมีความเห็นว่าด้านอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย ด้านการแก้ไขเกมการชกระหว่างยก และด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย มีค่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 30 สรุปปัญหาในการแข่งขันมวยไทยเด็ก

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ					
		โดย ตรง	ความ หมาย	โดย อ้อม	ความ หมาย	รวม	ความ หมาย
1	3.1 ปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยเด็ก วัตถุประสงค์ของการแข่งขัน	3.62	มาก				
2	การฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน	3.47	ปานกลาง				
3	การเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และ แทคติคก่อนวันแข่งขัน	3.71	มาก				
4	การควบคุมน้ำหนักตัวนักมวย	3.68	มาก				
5	การประกบคู่ชก	3.42	ปานกลาง				
6	กติกาการชก	2.59	ปานกลาง				
7	สวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน	2.89	ปานกลาง				
	ค่าเฉลี่ยปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยเด็ก	3.34	ปานกลาง				
8	3.2 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็ก การตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย	2.81	ปานกลาง	2.98	ปานกลาง	2.90	ปานกลาง
9	การอบอุ่นร่างกาย	2.87	ปานกลาง	3.03	ปานกลาง	2.95	ปานกลาง
10	อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย	2.81	ปานกลาง	3.17	ปานกลาง	2.99	ปานกลาง
11	ความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวย	2.70	ปานกลาง	2.95	ปานกลาง	2.83	ปานกลาง
12	การใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก	2.66	ปานกลาง	3.05	ปานกลาง	2.86	ปานกลาง
13	การแก้ไขเกมการชกระหว่างยก	2.91	ปานกลาง	3.14	ปานกลาง	3.03	ปานกลาง
14	การตัดสินใจและผลการแข่งขัน	2.93	ปานกลาง	2.99	ปานกลาง	2.96	ปานกลาง
15	การบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการ การแข่งขัน	2.99	ปานกลาง	3.09	ปานกลาง	3.04	ปานกลาง
16	กิริยามารยาทในการแข่งขัน	2.93	ปานกลาง	2.91	ปานกลาง	2.92	ปานกลาง
17	การให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก	2.92	ปานกลาง	2.99	ปานกลาง	2.96	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็ก	2.85	ปานกลาง	3.03	ปานกลาง	2.94	ปานกลาง
18	3.3 ปัญหาหลังวันแข่งขันมวยไทยเด็ก สวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน	2.70	ปานกลาง				
	ค่าเฉลี่ยปัญหาหลังวันแข่งขันมวยไทยเด็ก	2.70	ปานกลาง				
	สรุปปัญหารวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก	2.96	ปานกลาง	2.95	ปานกลาง	2.96	ปานกลาง

จากตารางที่ 28 เมื่อสรุปในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งในภาพรวม (2.96) กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง (2.96) และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม (2.95) ซึ่งค่าเฉลี่ยปัญหาก่อนวันแข่งขัน ในวันแข่งขัน และหลังวันแข่งขันมวยไทยเด็ก ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ ค่าเฉลี่ยปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยเด็กมีปัญหามากที่สุด (3.34) รองลงมา คือ ค่าเฉลี่ยปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็ก (2.85) และค่าเฉลี่ยปัญหาหลังวันแข่งขันมวยไทยเด็ก (2.70)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยเด็กในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง มีความเห็นว่ามีค่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่

- การฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน (3.47)
- การประกบคู่ชก (3.42)
- สวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน (2.89)
- กติกาการชก (2.59)

ส่วนที่มีปัญหาในระดับมาก ได้แก่

- การเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และแทคติคก่อนวันแข่งขัน (3.71)
- การควบคุมน้ำหนักตัวนักมวย (3.68)
- วัตถุประสงค์ของการแข่งขัน (3.47)

ส่วนปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็ก ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมมีความเห็นเห็นว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเมื่อเรียงระดับของปัญหาจากมากที่สุด และรองลงมา 3 อันดับแรก กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงมีความเห็นเห็นว่า

- ด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน มีปัญหามากที่สุด (2.99)
- รองลงมา คือ ด้านการตัดสินและผลการแข่งขัน และด้านกิริยามารยาทในการแข่งขัน (2.93)

ส่วนกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมมีความเห็นเห็นว่า

- ด้านอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย มีปัญหามากที่สุด (3.17)
- รองลงมา คือ ด้านการแก้ไขเกมการชกระหว่างยก (3.14)
- ด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน (3.09)

ส่วนปัญหาหลังวันแข่งขันมวยไทยเด็ก ด้านสวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขันนั้น มีปัญหาในระดับปานกลาง (2.70)

ตอนที่ 4 แนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็ก ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ
ที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์

4.1 แนวทางการแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก ตามรูปแบบปัจจุบัน

4.1.1 แนวทางการแก้ไข ช่วงก่อนวันแข่งขัน

- วัตถุประสงค์ของการแข่งขัน

1. ควรดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542

- การฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน

1. ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้แก่ผู้ฝึกสอนให้มากขึ้น

- การเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิคและแทคติคก่อนวันแข่งขัน

ไม่มีข้อเสนอแนะ

- การควบคุมน้ำหนักตัวนักมวย

ไม่มีข้อเสนอแนะ

- การประกบคู่ชก

ไม่มีข้อเสนอแนะ

- กติกาการชก

ไม่มีข้อเสนอแนะ

- สถิติการนักมวยก่อนวันแข่งขัน

ไม่มีข้อเสนอแนะ

4.1.2 แนวทางการแก้ไข ช่วงวันแข่งขัน

- การตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย

1. ควรมีการควบคุมน้ำหนักตัวอย่างจริงจัง เพื่อไม่ให้นักมวยไทยลดน้ำหนักมาก

จนหมดแรงก่อนแข่งขัน

- การอบอุ่นร่างกาย
 - ไม่มีข้อเสนอนะ
- อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย
 1. อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย ควรได้มาตรฐาน เพื่อช่วยป้องกันหรือลดความรุนแรงของการบาดเจ็บที่อาจเกิดขึ้นต่อนักมวย
- ความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย
 - ไม่มีข้อเสนอนะ
- การใช้ทักษะการชกด้วย หมัด เท้า เข่า ศอก
 - ไม่มีข้อเสนอนะ
- การแก้ไขเกมการชกระหว่างยก
 1. ควรจัดหาพี่เลี้ยงที่มีประสบการณ์ ในการแก้ไขเกมการชก หากมีพี่เลี้ยงดี โอกาสที่จะได้รับชัยชนะย่อมมีมากกว่า
- การตัดสินและผลการแข่งขัน
 1. ผู้ตัดสินควรทำหน้าที่ตัดสินด้วยความเป็นธรรม เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้กับนักมวยไทยเด็ก
- การบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน
 1. ควรมีแพทย์ที่มีความชำนาญประจำสนามทุกครั้งที่มีการแข่งขัน
- กิริยามารยาทในการแข่งขัน
 - ไม่มีข้อเสนอนะ
- การให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก
 - ไม่มีข้อเสนอนะ

4.1.3 แนวทางการแก้ไข ช่วงหลังวันแข่งขัน

- สวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน

ไม่มีข้อเสนอแนะ

4.2 รูปแบบอื่นๆของการแข่งขันมวยไทยเด็กที่ควรจัด และดำเนินการ

1. ควรจัดให้มีการสนับสนุนการแข่งขันมวยไทย ในด้านการเงินสนับสนุน สวัสดิการต่างๆ ให้มากขึ้น
2. ควรเน้นมวยไทยไปสู่การเป็นอาชีพให้มากขึ้น
3. ควรจัดการแข่งขันมวยไทยเด็กในรูปแบบพื้นฐานที่ฟ้าจริงๆ โดยควรมีการจัดการแข่งขันให้เป็นที่ฟ้าระหว่างโรงเรียน ทั้งนี้ควรจัดให้มีอุปกรณ์และเครื่องแต่งกายที่มีมาตรฐาน และจัดให้มีแพทย์สนามประจำสนามด้วย

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะทางการแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็กจากการประชุมกลุ่มย่อย

5.1 แนวทางการแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก ตามรูปแบบปัจจุบัน

5.1.1 แนวทางการแก้ไข ช่วงก่อนวันแข่งขัน

- วัตถุประสงค์ของการแข่งขัน

1. ควรมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสารมวลชนต่างๆ ในเรื่องภาพลักษณ์ของมวยไทยที่เน้นศิลปะการป้องกันตัว มากกว่าการใช้ความรุนแรง
2. ควรมีองค์กรที่มาควบคุมดูแลการจัดการแข่งขันอย่างจริงจัง และเป็นรูปธรรม
3. ควรส่งเสริมให้นักกีฬาได้แสดงศิลปะแม่ไม้มวยไทยมากขึ้นในระหว่างการแข่งขัน เช่น มีการสนับสนุนรางวัลสำหรับนักมวยที่สามารถแสดงการใช้ศิลปะแม่ไม้มวยไทย และศิลปะลูกไม้มวยไทยได้ถูกต้องสวยงาม
4. ควรมีการส่งเสริมให้มีการออกกำลังกายด้วยศิลปะมวยไทยให้มากยิ่งขึ้น

- การฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน
 1. ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาที่เกี่ยวกับมวยไทยเด็กแก่ผู้ฝึกสอนให้มากขึ้น
 2. ควรมีการจัดทำมาตรฐานของโค้ชหรือผู้ฝึกสอนมวยไทย เพื่อให้มีมาตรฐานที่ดีในการพัฒนานักมวย และวงการมวยไทย
 3. ควรมีการส่งเสริมให้โค้ชหรือผู้ฝึกสอนมีรายได้ประจำที่เหมาะสม และเพียงพอ เพื่อให้โค้ชมีจำนวนมากขึ้น
- การเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิคและแทคติกก่อนวันแข่งขัน
 1. ก่อนการแข่งขันทุกครั้ง ผู้ฝึกสอนควรมีการศึกษาคู่ชก และมีการสอนทักษะเทคนิค และแทคติก เพื่อให้ นักมวยปรับใช้ในระหว่างการแข่งขันได้
 2. นอกจากสภาพร่างกายแล้ว ผู้ฝึกสอนควรดูแลนักกีฬาในด้านจิตใจควบคู่กันไปด้วย
 3. ก่อนการแข่งขันทุกครั้ง ควรมีการฝึกซ้อม และเตรียมร่างกายให้พร้อมก่อนการชกทุกครั้ง เพื่อป้องกันอันตราย และการบาดเจ็บรุนแรง
- การควบคุมน้ำหนักตัวนักมวย
 1. ควรมีการควบคุมดูแลน้ำหนักตัวนักมวยอย่างสม่ำเสมอ เพื่อไม่ให้เกิดอันตราย และความอ่อนล้าของนักกีฬาระหว่างการแข่งขัน
- การประกบคู่ชก
 1. ควรจัดนักกีฬาที่มีอายุ น้ำหนักตัว ส่วนสูง และประสบการณ์การแข่งขันที่ใกล้เคียงกันมากที่สุด
- กติกาการชก
 1. มีความเหมาะสมดีอยู่แล้ว ทั้งนี้ ควรมีการปรับลดจำนวนยกในการแข่งขันสำหรับนักมวยไทยเด็กที่มีอายุน้อย หรือมีประสบการณ์การแข่งขันน้อย

- สวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน

1. ผู้ฝึกสอนควรมีการดูแล ด้านอาหารและโภชนาการให้แก่นักกีฬาอย่างเหมาะสม และเพียงพอ

5.1.2 แนวทางการแก้ไข ช่วงวันแข่งขัน

- การตรวจร่างกายและซังน้ำหนักตัวนักมวย

1. ควรมีการตรวจร่างกายนักมวยก่อนการแข่งขันอย่างเคร่งครัด เพื่อความปลอดภัยของนักมวยไทยเด็ก

- การอบอุ่นร่างกาย

1. ก่อนการแข่งขันควรมีการอบอุ่นร่างกายอย่างเหมาะสมทุกครั้ง

- อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย

1. ควรมีงานวิจัย และผลิตอุปกรณ์ และเครื่องแต่งกายที่มีมาตรฐาน ไม่ทำให้นักกีฬารู้สึกเกะกะ รุงรัง ระหว่างการแข่งขัน เพื่อช่วยป้องกัน และลดความรุนแรงของการบาดเจ็บแก่นักมวยไทยเด็ก

- ความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย

1. มีการปฏิบัติ และสืบทอดกันมาดีแล้ว

- การใช้ทักษะการชกด้วย หมัด เท้า เข่า ศอก

1. ผู้ฝึกสอนควรมีการสอนทั้งทักษะการรุก และทักษะการรับ หรือการป้องกันให้มากขึ้นควบคู่กันไป ไม่ควรเน้นทักษะการรุกเพียงอย่างเดียว ทั้งนี้ เพื่อลดการบาดเจ็บแก่นักมวยไทยเด็กด้วย

- การแก้ไขเกมการชกระหว่างยก

1. พี่เลี้ยงและผู้เกี่ยวข้องควรพิจารณาแนวทางการแก้ไขเกมการชกระหว่างยก ด้วยความมีเมตตาธรรม พิจารณาปรับแก้ทั้งสภาพร่างกาย และปรับแก้สภาพจิตใจด้วย และ

หากนักมวยไทยเด็กมีสภาพไม่พร้อมที่จะแข่งขัน หรือมีสภาพทั้งร่างกายและจิตใจที่เสี่ยงต่ออันตราย ควรยุติการชกโดยทันที

2. พี่เลี้ยงควรผ่านการอบรมการปฐมพยาบาลเบื้องต้น และสามารถประเมินความรุนแรงของการบาดเจ็บ เช่น กระดูกหัก และสามารถปฐมพยาบาล และดูแลนักมวยให้ปลอดภัยได้เป็นอย่างดี

3. พี่เลี้ยงควรมีความรู้และประสบการณ์ในการดูแลเด็กมาก่อน เพื่อให้สามารถเข้าใจพัฒนาการ ทั้งสภาพร่างกาย และจิตใจของนักมวยไทยเด็กได้ดียิ่งขึ้น

- การตัดสินและผลการแข่งขัน

1. ในระหว่างการแข่งขัน ผู้ตัดสินควรคำนึงถึงความปลอดภัยของนักมวยไทยเด็กเป็นหลัก

- การบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน

1. ควรมีแพทย์ที่มีความรู้ และความชำนาญประจำสนามทุกครั้งที่มีการแข่งขัน เพื่อให้สามารถปฐมพยาบาล และดูแลรักษานักกีฬาได้อย่างทันท่วงที ซึ่งโดยทั่วไปสนามมาตรฐาน กำหนดให้มีแพทย์หรือพยาบาลประจำสนามอยู่แล้ว

2. แต่ละค่ายมวยควรมีแพทย์ หรือที่ปรึกษาฝ่ายแพทย์ประจำ เพื่อดูแลนักมวยในช่วงก่อน และหลังการแข่งขันด้วย

3. ผู้ฝึกสอนควรเน้นทักษะการรับ หรือการป้องกันตัว เพื่อลดความรุนแรงของการบาดเจ็บที่อาจเกิดขึ้นกับนักกีฬา

- กิริยามารยาทในการแข่งขัน

1. นักมวยไทยเด็ก ส่วนใหญ่มีกิริยามารยาทที่ดีในการแข่งขัน หากพบว่ามีพฤติกรรมไม่เหมาะสมควรมีการตักเตือนโดยทันที และห้ามทำการแข่งขันต่อไป เพื่อสร้างค่านิยมที่ถูกต้องทางด้านกิริยามารยาทในการแข่งขันแก่เด็กนักมวยไทยให้เป็นแบบอย่างที่ดี

- การให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก

1. ไม่มีปัญหาในเรื่องของการให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก

5.1.3 แนวทางการแก้ไข ช่วงหลังวันแข่งขัน

- สวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน

1. ทางค่ายมวย และผู้ฝึกสอน ควรมีการดูแลนักมวยไทยเด็กหลังการแข่งขัน เช่น มีการเฝ้าดูอาการของนักมวยหลังการแข่งขันอย่างใกล้ชิด อย่างน้อย 24 ชั่วโมง หากมีอาการบาดเจ็บ หรือผิดปกติใดๆ ให้รีบพบแพทย์หรือนำส่งโรงพยาบาลโดยเร็วที่สุด

5.2 รูปแบบอื่นๆของการแข่งขันมวยไทยเด็กที่ควรจัด และดำเนินการ

1. ควรสนับสนุนให้มีการจัดการแข่งขันมวยไทยเด็กเชิงศิลปะ หรือการแข่งขันในรูปแบบการแสดง ซึ่งปัจจุบันนี้ เริ่มมีการจัดการแข่งขันเป็นคิตมวยไทย (มวยไทยแอโรบิค) และระเบียบไหว้ครู และทักษะมวยไทย จัดโดยกลุ่มอนุรักษ์ศิลปะมวยไทย สำนักการกีฬา กรมพลศึกษา แต่ยังไม่เป็นที่แพร่หลายมากนัก และขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี

2. ควรมีการจัดทำเป็นมาตรฐานมวยไทยแห่งชาติ โดยมีการจัดแบ่งระดับชั้นของมวยไทย เพื่อเป็นแนวทางฝึกหัดพัฒนามวยไทย ตั้งแต่ระดับเด็กเล็ก ไปจนถึงระดับชาติ โดยจัดหลักสูตรจัดระเบียบการเรียนการสอน การฝึกทักษะ สถานที่ อุปกรณ์ คุณสมบัติของผู้ฝึกสอน กฎเกณฑ์ และวิธีการสอบ ระดับชั้นมาตรฐานมวยไทย กำหนดเครื่องหมายระดับชั้นมาตรฐานมวยไทย อัตราค่าเรียน อัตราค่าสอบเลื่อนระดับชั้น ตลอดจนการสาธิต การแสดง การประกวด และการประชาสัมพันธ์มาตรฐานมวยไทยแห่งชาติ และช่วยพัฒนากีฬามวยไทยให้เป็นที่นิยมแพร่หลายมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ภาครัฐบาล อาทิ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และองค์กรต่างๆที่เกี่ยวข้อง รวมถึงผู้เชี่ยวชาญทางด้านมวยไทยควรร่วมกันศึกษา เพื่อวางหลักสูตรการพัฒนาศิลปะมวยไทยสำหรับเด็ก และผู้ใหญ่ด้วย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งเพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก ได้แก่ เจ้าของค่ายมวยหรือผู้จัดการนักมวย โค้ชหรือผู้ฝึกสอน และนักมวยไทยเด็ก รวมจำนวน 73 คน และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก ได้แก่ โปรโมเตอร์ กรรมการ ผู้ตัดสินมวยไทย นักข่าว ผู้ชมมวยไทยเด็ก นักวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือนักพลศึกษา แพทย์และพยาบาล รวมจำนวน 93 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลและสรุปสาระ โดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการรับรู้เกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็ก ทั้งในภาพรวม และภาพแยกตามกลุ่ม 2 กลุ่ม เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประกอบการจัดสนทนากลุ่มย่อย (Focus group) ระหว่างผู้แทน กลุ่มที่เกี่ยวข้องเพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก โดยการนำเสนอประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับ แนวทางการแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก ให้ที่ประชุมกลุ่มย่อยพิจารณา เพื่อหาที่ยุติเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก ผลการวิจัย พบว่า

1. สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์

ผู้ตอบแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก เป็นเจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการ นักมวยไทยเด็ก จำนวน 18 คน (ร้อยละ 24.65) ผู้ฝึกสอนหรือโค้ชมวยไทยเด็ก จำนวน 18 คน (ร้อยละ 24.65) และนักมวยไทยเด็ก จำนวน 37 คน (ร้อยละ 50.68) รวมทั้งสิ้น 73 คน เป็นเพศชาย จำนวน 72 คน (ร้อยละ 98.63) และเพศหญิง (ผู้ฝึกสอนหรือโค้ชมวยไทยเด็ก) จำนวน 1 คน (ร้อยละ 1.37) อายุเฉลี่ยของเจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวยไทยเด็ก คือ 48.06 ± 6.33 ปี ผู้ฝึกสอน หรือโค้ชมวยไทยเด็ก คือ 35.44 ± 11.53 ปี และนักมวยไทยเด็ก คือ 14.70 ± 0.66 ปี

ระดับการศึกษาของเจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการ นักมวยไทยเด็ก อยู่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากที่สุด (ร้อยละ 50.00) รองลงมา คือ มัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 38.89) และอนุปริญญา (ร้อยละ 11.11) ตามลำดับ ระดับการศึกษาของผู้ฝึกสอน หรือโค้ชมวยไทยเด็ก อยู่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากที่สุด (ร้อยละ 44.44) รองลงมา คือ ประถมศึกษา (ร้อยละ 27.78) และมัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 16.67) ระดับการศึกษาของนักมวยไทยเด็ก อยู่ระดับ

มัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด (ร้อยละ 89.19) รองลงมา คือ มัธยมศึกษาตอนปลาย (ร้อยละ 10.81)

กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยเด็กจำนวนทั้งสิ้น 91 คนอายุเฉลี่ย 40.8 ± 9.84 ปี แบ่งเป็นโปรโมเตอร์มวยไทยเด็ก จำนวน 10 คน (ร้อยละ 11.0) อายุเฉลี่ย 50.7 ± 5.50 ปี กรรมการผู้ตัดสินมวยไทยเด็ก จำนวน 11 คน (ร้อยละ 12.0) อายุเฉลี่ย 44.4 ± 5.33 ปี ผู้ชมการแข่งขันมวยไทยเด็ก จำนวน 38 คน (ร้อยละ 41.8) อายุเฉลี่ย 39.3 ± 11.39 ปี ผู้สื่อข่าวมวยไทยเด็ก จำนวน 10 คน (ร้อยละ 11.0) อายุเฉลี่ย 40.3 ± 8.51 ปี นักวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือนักพลศึกษา จำนวน 12 คน (ร้อยละ 13.1) อายุเฉลี่ย 37.6 ± 9.53 ปี แพทย์และพยาบาล จำนวน 10 (ร้อยละ 11.0) อายุเฉลี่ย 37.2 ± 4.07 ปี

ระดับการศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 59 คน (ร้อยละ 64.8) รองลงมา คือ ระดับปริญญาโท จำนวน 21 คน (ร้อยละ 23.1) และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอนุปริญญา จำนวนเท่ากัน คือ 4 คน (ร้อยละ 4.4) ตามลำดับ

เจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวย ได้ขึ้นทะเบียนกับคณะกรรมการมวยของกกกีฬาแห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2538 มากที่สุด จำนวน 4 คน (ร้อยละ 22.22) รองลงมา คือ พ.ศ. 2531 พ.ศ. 2540 พ.ศ. 2542 และพ.ศ. 2545 จำนวน 2 คน (ร้อยละ 11.11) มีประสบการณ์ในการจัดการดูแลนักมวยไทยเด็กเฉลี่ย 5.21 ± 1.36 ปี

ผู้ฝึกสอนหรือโค้ช ผ่านการอบรมการฝึกสอนมวยไทยของกกกีฬาแห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2550 รองลงมา จำนวน 6 คน (ร้อยละ 33.33) รองลงมา คือ พ.ศ. 2551 และพ.ศ. 2553 จำนวน 4 คน (ร้อยละ 22.22) มีประสบการณ์ในการฝึกและการโค้ชนักมวยไทยเด็กเฉลี่ย 4.58 ± 2.51 ปี

นักมวยไทยเด็ก เริ่มฝึกซ้อมมวยไทยตั้งแต่อายุเฉลี่ย 11.66 ± 1.48 ปี ก่อนขึ้นชกแข่งขันจริงในการแข่งขันครั้งแรก มีการเตรียมตัวฝึกซ้อมมวยไทยเฉลี่ย 1.20 ± 1.68 ปี มีประสบการณ์ในการชกมวยไทยเด็กตั้งแต่เริ่ม จนถึงปัจจุบันเฉลี่ย 3.71 ± 2.30 ปี สถิติการชกเฉลี่ย ขึ้นชกจำนวน 23.37 ± 21.95 ครั้ง ชนะ จำนวน 15.40 ± 15.68 ครั้ง แพ้ จำนวน 5.69 ± 5.56 ครั้ง และเสมอ จำนวน 2.31 ± 2.21 ครั้ง

โปรโมเตอร์มวยไทยเด็กขึ้นทะเบียนกับคณะกรรมการมวยของกกกีฬาแห่งประเทศไทย ในปีพ.ศ. 2544 จำนวน 4 คน (ร้อยละ 40.00) รองลงมา คือ พ.ศ. 2545 จำนวน 3 คน (ร้อยละ 30.00)

มีประสบการณ์ในการจัดการแข่งขันนักมวยเด็ก 12.08 ± 1.76 ปี กรรมการผู้ตัดสินมวยไทยเด็ก มีประสบการณ์ในตัดสินมวยไทยเด็กเฉลี่ย 12.81 ± 5.30 ปี ผู้ชมการแข่งขันมวยไทยเด็ก มีประสบการณ์ในชมมวยไทยเด็กเฉลี่ยสัปดาห์ละครั้งเฉลี่ย 10.76 ± 8.96 ปี ผู้สื่อข่าวมวยไทยเด็ก มีประสบการณ์ในทำข่าวมวยไทยเด็กเฉลี่ย 12.13 ± 5.695 ปี นักวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือนักพลศึกษา มีประสบการณ์การชม/ติดตามข่าวสารนักมวยไทยเด็กเฉลี่ย 10.27 ± 4.73 ปี แพทย์และพยาบาล มีประสบการณ์ทำหน้าที่เกี่ยวกับมวยไทยเด็ก 11.32 ± 3.96 ปี

2. สภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก

2.1 สภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไขในช่วงก่อนการแข่งขันมวยไทยเด็ก

1) ด้านวัตถุประสงค์ของการแข่งขัน

ด้านวัตถุประสงค์ของการแข่งขันโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายชื่อทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก

ในสวนปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านวัตถุประสงค์ของการแข่งขันโดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก สำหรับในรายชื่อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การแข่งขันมวยไทยเด็ก มุ่งเน้นความรุนแรง และความสนใจมากกว่าส่งเสริมศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวประจำชาติ

แนวทางการแก้ไข

(1) ควรมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสารมวลชนต่างๆ ในเรื่องภาพลักษณ์ของมวยไทยที่เน้นศิลปะการป้องกันตัว มากกว่าการใช้ความรุนแรง

(2) ควรมีองค์กรที่มาควบคุมดูแลการจัดการแข่งขันอย่างจริงจัง และเป็นรูปธรรม

(3) ควรส่งเสริมให้นักกีฬาได้แสดงศิลปะแม่ไม้มวยไทยมากขึ้นในระหว่างการแข่งขัน เช่น มีการสนับสนุนรางวัลสำหรับนักมวยที่สามารถแสดงการใช้ศิลปะแม่ไม้มวยไทย และศิลปะลูกไม้มวยไทย

(4) ควรมีการส่งเสริมให้มีการออกกำลังกายด้วยศิลปะมวยไทยมากยิ่งขึ้น

(5) ควรดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542

2) ด้านการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน

ด้านการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายชื่อทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้นการฝึกซ้อม

เตรียมตัวนักมวยไทยเด็กก่อนวันแข่งขันอย่างเพียงพอมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมากที่สุด

ใน ส่วนปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทีมสต๊าฟโค้ช/ผู้ฝึกสอนมีจำนวนไม่เพียงพอ โค้ชไม่มีการวางแผนการฝึกซ้อมทั้งระยะยาว ระยะกลาง ระยะสั้น และไม่มีแผนแต่ครั้ง

แนวทางการแก้ไข

(1) ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาทางด้านมวยไทยแก่ผู้ฝึกสอนให้มากขึ้น

(2) ควรมีการจัดทำมาตรฐานของโค้ชหรือผู้ฝึกสอนมวยไทย เพื่อให้มีมาตรฐานที่ดีในการพัฒนานักมวย และวงการมวยไทย

(3) ควรมีการส่งเสริมให้โค้ชหรือผู้ฝึกสอนมีรายได้ประจำที่เหมาะสม และเพียงพอ เพื่อให้มีจำนวนมากขึ้น

3) ด้านการเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และแทคติกก่อนวันแข่งขัน

ด้านการเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และแทคติกก่อนวันแข่งขันโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายชื่อทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ยกเว้นการฝึกซ้อมแม่ไม้มวยไทย อย่างครบเครื่องแม่ไม้มวยไทย การฝึกซ้อมลูกไม้มวยไทย อย่างครบเครื่องลูกไม้มวยไทย การฝึกซ้อมการอ่านเชิงชกของคู่ต่อสู้เพียงพอ มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมากที่สุด

ใน ส่วนปัญหาโดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ส่วนในรายชื่อ ทุกข้อมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ซึ่งข้อที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ ขาดการสอนและฝึกเทคนิคการควบคุมจิตใจและอารมณ์ในการ แข่งขันให้นักมวยไทยเด็กอย่างเพียงพอ

แนวทางการแก้ไข

(1) ก่อนการแข่งขันทุกครั้ง ผู้ฝึกสอนควรมีศึกษาคู่ชก และมีการสอนทักษะเทคนิค และแทคติก เพื่อให้นักมวยปรับใช้ในช่วงการแข่งขันได้

(2) นอกจากสภาพร่างกายแล้ว ผู้ฝึกสอนควรดูแลนักกีฬาในด้านจิตใจควบคู่กันไปด้วย

(3) ก่อนการแข่งขันทุกครั้ง ควรมีการฝึกซ้อม และเตรียมร่างกายให้พร้อมก่อนการชกทุกครั้ง เพื่อป้องกันอันตราย และการบาดเจ็บรุนแรง

4) ด้านการควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวย

ด้านการควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวยโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายข้อทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก

ในส่วนปัญหาโดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก สำหรับในรายข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ขาดการควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวยไทยเด็กอย่างเป็นระบบ ขาดการตรวจสอบควบคุมน้ำหนักตัวนักมวยไทยเด็กเป็นระยะอย่างเหมาะสม นักมวยไทยเด็กไม่สามารถทำน้ำหนักตัวได้ตามพิกัดที่กำหนดก่อนวันแข่ง

แนวทางการแก้ไข

- (1) ควรมีการควบคุมดูแลน้ำหนักตัวนักมวยอย่างสม่ำเสมอ เพื่อไม่ให้เกิดอันตรายและความอ่อนล้าของนักกีฬาระหว่างการแข่งขัน

5) ด้านการประกบคู่ชก

ด้านการประกบคู่ชกโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายข้อทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก

ในส่วนปัญหาโดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การแบ่งรุ่นการแข่งขันมวยไทยเด็กไม่เหมาะสม การกำหนดพิกัดน้ำหนักในแต่ละรุ่นของการแข่งขันมวยไทยเด็กไม่เหมาะสม

สำหรับในรายข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การจัดประกบคู่มวย ขาดการพิจารณาถึง ประสิทธิภาพการชกที่ใกล้เคียงกันของคู่แข่งขัน ขาดการสอนและฝึกฝนเกี่ยวกับกติกาการชกที่ นักมวยไทยเด็กควรปฏิบัติขณะแข่งขัน

สำหรับในรายข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ กติกาการชก 5 ยกๆละ 2 นาที พักระหว่างยก 2 นาที ไม่เหมาะสม

แนวทางการแก้ไข

- (1) ควรจัดนักกีฬาที่มีอายุ รูปร่าง ส่วนสูง น้ำหนักตัว และประสิทธิภาพการชกที่ใกล้เคียงกันมากที่สุด

6) ด้านกติกาการชก

ด้านกติกาการชกโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายข้อทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้นการตกลงเรื่องการดูแล

รับผิดชอบในการรักษาพยาบาลนักมวยไทยเด็ก หากได้รับบาดเจ็บจากการแข่งขัน มีการปฏิบัติ หรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมากที่สุด

ในส่วนปัญหาโดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อทุกข้อที่มี ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

แนวทางการแก้ไข

(1) มีความเหมาะสมดีอยู่แล้ว ทั้งนี้ ควรมีการปรับลดจำนวนยกในการแข่งขัน สำหรับนักมวยไทยเด็กที่มีอายุน้อย หรือมีประสบการณ์การแข่งขันน้อย

7) ด้านสวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน

ด้านสวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขันโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก และในรายชื่อทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับมาก ยกเว้นการตกลง เรื่องการดูแลรับผิดชอบในการรักษาพยาบาลนักมวยไทยเด็ก หากได้รับบาดเจ็บจากการแข่งขัน มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับมากที่สุด

ในส่วนปัญหาโดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อทุกข้อที่มี ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

แนวทางการแก้ไข

(1) ผู้ฝึกสอนควรมีการดูแล ด้านอาหารและโภชนาการให้แก่นักกีฬาอย่าง สมบูรณ์และเพียงพอ

2.2 สภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไขในวันการแข่งขันมวยไทยเด็ก

1) ด้านการตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย

ด้านการตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวยโดยรวม ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม กับการแข่งขันมวยไทยเด็กต่างมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติ หรือสามารถทำได้ในระดับมาก สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการ ปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับมาก ยกเว้น การชั่งน้ำหนักตัวในช่วงเช้าของวันแข่งขันมีความ เหมาะสม มีการตรวจร่างกายโดยแพทย์ ก่อนชั่งน้ำหนักทุกครั้ง หลังการชั่งน้ำหนักผ่านพิกัด โค้ง และผู้ฝึกสอน มีการบำรุงร่างกายนักมวยไทยเด็กอย่างเหมาะสม และหลังการชั่งน้ำหนักผ่านพิกัด โค้งและผู้ฝึกสอนดูแลให้นักมวยไทยเด็กพักผ่อนอย่างเพียงพอจนถึงเวลาชก มีการปฏิบัติหรือ สามารถทำได้ในระดับมากที่สุด

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น การตรวจร่างกายโดยแพทย์ ก่อนขึ้นน้ำหนักทุกครั้ง มีแพทย์ที่ทำหน้าที่ตรวจร่างกายนักมวยก่อนขึ้นน้ำหนักมีความชำนาญทางกีฬามวยไทย มีแพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญด้านกุมารเวชทำหน้าที่ตรวจร่างกายนักมวยไทยเด็ก มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง

ในส่วนปัญหาโดยรวมในภาพรวม ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อทุกข้อ ทั้งโดยภาพรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

แนวทางการแก้ไข

- (1) ควรมีการตรวจร่างกายนักมวยก่อนการแข่งขันอย่างเคร่งครัด เพื่อความปลอดภัยของนักกีฬา
- (2) ควรมีการควบคุมน้ำหนักตัวอย่างจริงจัง เพื่อไม่ให้นักมวยไทยลดน้ำหนักมากจนหมดแรงก่อนแข่งขัน

2) ด้านการอบอุ่นร่างกาย

ด้านการอบอุ่นร่างกายโดยรวม ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม กับการแข่งขันมวยไทยเด็กต่างมีความเห็นว่ามีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับมาก

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น มีทีมพี่เลี้ยงที่เป็นช่วยดูแลนักมวยไทยเด็กอย่างเหมาะสม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับมากที่สุด

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น สนามแข่งขันมีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สำหรับนักมวยไทยเด็กอย่างมิดชิด และปลอดภัย มีทีมพี่เลี้ยงที่เป็นช่วยดูแลนักมวยไทยเด็กอย่างเหมาะสม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง

ในส่วนปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการอบอุ่นร่างกายในภาพรวม ทั้งโดยรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับในรายชื่อทุกข้อ ทั้งในภาพรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นสนามแข่งขันไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สำหรับนักมวยไทยเด็กอย่างเหมาะสม ในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

แนวทางการแก้ไข

(1) ก่อนการแข่งขันควรมีการอบอุ่นร่างกายอย่างเหมาะสมทุกครั้ง

3) ด้านอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย

ด้านอุปกรณ์และเครื่องแต่งกายโดยรวม สามารถปฏิบัติหรือทำได้อยู่ในระดับมาก ในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยเด็กมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมากที่สุด ในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น การมีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายปากและฟันอย่างมีประสิทธิภาพ มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง

ในส่วนปัญหาทั้งโดยรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อทุกข้อ ทั้งในภาพรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

แนวทางการแก้ไข

(1) ควรมีงานวิจัย และผลิตอุปกรณ์ และเครื่องแต่งกายที่มีมาตรฐาน ไม่ทำให้นักกีฬารู้สึกเกะกะ รุงรัง ระหว่างการแข่งขัน เพื่อช่วยป้องกัน และลดความรุนแรงของการบาดเจ็บแก่นักมวยไทยเด็ก

(2) อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย ควรได้มาตรฐาน เพื่อช่วยป้องกันหรือลดความรุนแรงของการบาดเจ็บที่อาจเกิดขึ้นต่อนักมวย

4) ด้านความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย

ด้านความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทยโดยรวม สามารถปฏิบัติหรือทำได้อยู่ในระดับมาก ในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยเด็กมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมากที่สุด ในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มี

การปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น เจ้าของค่ายมวย โค้ช และผู้ฝึกสอนให้ความสำคัญกับการสวมมงคก่อนขึ้นชกให้แก่นักมวยไทยเด็ก นักมวยไทยเด็กเข้าใจ เห็นคุณค่า และสามารถทำการร่ายรำมวยก่อนชกตามแบบที่ฝึกฝนมาได้ มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมากที่สุด

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น นักมวยไทยเด็กเข้าใจ เห็นคุณค่า และสามารถทำการร่ายรำมวยก่อนชกตามแบบที่ฝึกฝนมาได้ นักมวยไทยเด็กเข้าใจ เห็นคุณค่า และสามารถปฏิบัติตามความหมายของการสวมมงคได้ เจ้าของค่ายมวย โค้ช และผู้ฝึกสอนให้ความสำคัญกับการสวมมงคก่อนขึ้นชกให้แก่นักมวยไทยเด็ก มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับมาก

ในส่วนปัญหาทั้งโดยรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

แนวทางการแก้ไข

(1) มีการปฏิบัติ และสืบทอดกันมาดีแล้ว

5) ด้านการใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก

ด้านการใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก โดยรวม ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม กับการแข่งขันมวยไทยเด็กต่างมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก

สำหรับในรายชื่อทั้งความเห็นโดยรวม และความเห็นของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับมาก

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับมาก ยกเว้น นักมวยไทยเด็กสามารถใช้อาวุธศอก ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักมวยไทยเด็กสามารถป้องกันการตอย ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักมวยไทยเด็กสามารถป้องกันการเข้า ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักมวยไทยเด็กสามารถป้องกันการศอก ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักมวยไทยเด็กสามารถใช้แท็คติกการรุก ด้วยการผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทยเข้าทำคู่ต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักมวยไทยเด็กสามารถใช้แม่ไม้มวยไทยในการต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับปานกลาง

ในส่วนปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก ในภาพรวม ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อทุกข้อ ทั้งโดยรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ในนักมวยไทยเด็กไม่สามารถป้องกันการต่อย ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนักมวยไทยเด็กไม่สามารถใช้ แท็คติกการรับ ด้วยการผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย ป้องกันการรุกของคู่ต่อสู้ได้ ในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

แนวทางการแก้ไข

(1) ผู้ฝึกสอนควรมีการสอนทั้งทักษะการรุก และทักษะการรับ หรือการป้องกันให้มากขึ้นควบคู่กันไป ไม่ควรเน้นทักษะการรุกเพียงอย่างเดียว ทั้งนี้ เพื่อลดการบาดเจ็บให้กับนักมวยไทยเด็กด้วย

6) ด้านการแก้ไขเกมการชกระหว่างยก

ด้านการแก้ไขเกมการชกระหว่างยกโดยรวม และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง กับการแข่งขันมวยไทยเด็กต่างมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ส่วนกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยเด็กมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น นักมวยไทยเด็กสามารถแก้ไขเชิงมวย และแก้ไขปัญหาขณะต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก

ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการแก้ไขเกมการชกระหว่างยกในภาพรวม และในรายชื่อ ทั้งโดยรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

แนวทางการแก้ไข

(1) พี่เลี้ยงควรผ่านการอบรมการปฐมพยาบาลเบื้องต้น และสามารถประเมิน ความรุนแรงของการบาดเจ็บ เช่น กระดูกหัก และสามารถปฐมพยาบาล และดูแล นักมวยได้เป็นอย่างดี

(2) พี่เลี้ยงควรมีความรู้และประสบการณ์ในการดูแลเด็กมาก่อน เพื่อให้สามารถ เข้าใจพัฒนาการ ทั้งสภาพร่างกาย และจิตใจของนักมวยไทยเด็กได้ดียิ่งขึ้น

(3) ควรจัดหาพี่เลี้ยงมีประสบการณ์ดี ในการแก้ไขเกมการชก หากมีพี่เลี้ยงดี โอกาสที่จะได้รับชัยชนะย่อมมีมากกว่า

7) ด้านการตัดสินและผลการแข่งขัน

ด้านการตัดสินและผลการแข่งขันโดยรวม ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม กับการแข่งขันมวยไทยเด็กต่างมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถ ทำได้ อยู่ในระดับมาก ยกเว้น นักมวยไทยเด็กมักชนะกันด้วยคะแนน มีการปฏิบัติหรือสามารถทำ ได้ อยู่ในระดับมากที่สุด

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถ ทำได้ อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น นักมวยไทยเด็กมักชนะกันด้วยคะแนน ผู้ตัดสินบนเวที ทำหน้าที่ควบคุมการแข่งขันได้อย่างยุติธรรม เมื่อนักมวยได้รับบาดเจ็บ ผู้ตัดสินบนเวทีสามารถ ตัดสินได้อย่างถูกต้อง ทันเหตุการณ์ มีผู้ตัดสินบนเวทีที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กทำหน้าที่ มีการปฏิบัติ หรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก

ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการตัดสินและผลการแข่งขัน ในภาพรวม และในรายชื่อ ทั้งโดยรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

แนวทางการแก้ไข

- (1) ในระหว่างการแข่งขัน ผู้ตัดสินควรคำนึงถึงความปลอดภัยของนักมวยไทย เด็กเป็นหลัก
- (2) ผู้ตัดสินควรมีการตัดสินที่มีความเป็นธรรม เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้กับ นักมวยไทยเด็ก

8) ด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน

ด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขันโดยรวม และกลุ่มที่ เกี่ยวข้องโดยตรง กับการแข่งขันมวยไทยเด็ก ต่างมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ ในระดับมาก กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยเด็กมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือ สามารถทำได้ อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการ ปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ยกเว้น นักมวยไทยเด็กไม่ค่อยได้รับอาการฟกช้ำจากการ

แข่งขัน นักมวยไทยเด็กไม่ค่อยได้รับผลแตกต่างจากการแข่งขัน มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ยกเว้น นักมวยไทยเด็กไม่ค่อยได้รับผลแตกต่างจากการแข่งขัน แพทย์ประจำสนามแข่งขัน สามารถช่วยปฐมพยาบาลนักมวยไทยเด็กที่ได้รับบาดเจ็บอย่างมีประสิทธิภาพ และทันเหตุการณ์ มีแพทย์ประจำสนามแข่งขันที่มีความเชี่ยวชาญด้านกุมารเวช ทำหน้าที่ สนามแข่งขันมีอุปกรณ์ปฐมพยาบาล และเจ้าหน้าที่ที่พร้อมปฏิบัติงาน มีพี่เลี้ยงทำหน้าที่ดูแลให้น้ำนักมวยไทยเด็ก ขณะพักระหว่างชก มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับปานกลาง

ในส่วนปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาล ระหว่างการแข่งขัน ในภาพรวม ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อทุกข้อ ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น นักมวยไทยเด็กโดนน้ำคเพราะถูกต่อย ในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก

แนวทางการแก้ไข

- (1) ควรมีแพทย์ที่มีความรู้ และความชำนาญประจำสนามทุกครั้งที่มีการแข่งขัน เพื่อให้สามารถปฐมพยาบาล และดูแลรักษานักกีฬาได้อย่างทันท่วงที ซึ่งโดยทั่วไปสนามมาตรฐาน กำหนดให้มีแพทย์หรือพยาบาลประจำสนามอยู่แล้ว
- (2) แต่ละค่ายมวยควรมีแพทย์ หรือที่ปรึกษาฝ่ายแพทย์ประจำ เพื่อดูแลนักมวยในช่วงก่อน และหลังการแข่งขันด้วย
- (3) ผู้ฝึกสอนควรเน้นทั้งทักษะการรุก และทักษะการรับ หรือการป้องกันตัว เพื่อลดความรุนแรงของการบาดเจ็บที่อาจเกิดขึ้นกับนักกีฬา

9) ด้านกิริยามารยาทในการแข่งขัน

ด้านกิริยามารยาทในการแข่งขันโดยรวม ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม กับการแข่งขันมวยไทยเด็กต่างมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก

ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านกีฬามารยาทในการแข่งขันในภาพรวม และในรายข้อ โดยรวม ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

แนวทางการแก้ไข

(1) นักมวยไทยเด็ก ส่วนใหญ่มีกีฬามารยาทที่ดีในการแข่งขัน หากพบว่ามีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมจะมีการตักเตือน และห้ามทำการแข่งขันต่อไป

10) ด้านการให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก

ด้านการให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยกโดยรวม ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม กับการแข่งขันมวยไทยเด็กต่างมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก สำหรับในรายข้อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ยกเว้น มีพี่เลี้ยงทำหน้าที่ดูแลให้น้ำนักมวยไทยเด็ก ขณะพักระหว่างชก มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับปานกลาง

ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก ในภาพรวม และในรายข้อ โดยรวม ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

แนวทางการแก้ไข

(1) ไม่มีปัญหาในเรื่องของการให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก

2.3 สภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไขหลังวันการแข่งขันมวยไทยเด็ก

1) ด้านสวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน

ด้านสวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขันโดยรวม ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม กับการแข่งขันมวยไทยเด็กต่างมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก

สำหรับในรายข้อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ยกเว้น หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กที่ชนะได้รับค่าตอบแทนตามที่ได้ตกลงกันไว้ มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับในรายข้อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ทุกข้อการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก

ปัญหาหลังวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านสวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน และสรุปสภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก ในภาพรวม ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดย

อ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายข้อทุกข้อ ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กที่ชนะ ไม่ได้รับค่าตอบแทนตามที่ได้ตกลงกันได้ หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กที่แพ้ถูกเจ้าของค่ายมวย โค้ช หรือผู้ฝึกสอนลงโทษด้วยการตบตี หรือทำร้ายร่างกาย ในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

แนวทางแก้ไข

(1) ทางค่ายมวย และผู้ฝึกสอน ควรมีการดูแลนักมวยไทยเด็กหลังการแข่งขัน เช่น มีการเฝ้าดูอาการของนักมวยหลังการแข่งขันอย่างใกล้ชิด อย่างน้อย 24 ชั่วโมง หากมีอาการบาดเจ็บ หรือผิดปกติใดๆ ให้รีบพบแพทย์หรือนำส่งโรงพยาบาลโดยเร็วที่สุด

2.4 สภาพและปัญหาโดยรวมของการแข่งขันมวยไทยเด็ก

สภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็กโดยรวมอยู่ในระดับที่สามารถปฏิบัติหรือทำได้ในระดับมาก ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าในภาพรวม รวมถึงกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก ต่างมีความเห็นเกี่ยวกับสภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็กทุกข้อว่า สามารถปฏิบัติ หรือทำได้อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

1. ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก จัดว่าเป็นกีฬาที่เหมาะสมกับเด็ก
2. ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก เป็นกีฬาที่ไม่อันตราย
3. รูปแบบการแข่งขันมวยไทยเด็ก ด้วยการชกต่อสู้กันจริงบนเวทีเช่นเดียวกับมวยผู้ชาย มีความเหมาะสมกับเด็ก

สรุปปัญหาการแข่งขันมวยไทยเด็ก ทั้งในภาพรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าในภาพรวม รวมถึงกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก ต่างมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาการแข่งขันมวยไทยเด็กทุกข้อว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

ความเห็นโดยรวม และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม

1. ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก เป็นกีฬาที่อันตราย

2. รูปแบบการแข่งขันมวยไทยเด็ก ด้วยการชกต่อสู้กันจริงบนเวทีเช่นเดียวกับมวยผู้ชาย ไม่เหมาะสมกับเด็ก
3. ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก เป็นกีฬาที่ไม่เหมาะสมกับเด็ก
ความเห็นกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง
 1. ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก เป็นกีฬาที่อันตราย
 2. ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก เป็นกีฬาที่ไม่เหมาะสมกับเด็ก
 3. รูปแบบการแข่งขันมวยไทยเด็ก ด้วยการชกต่อสู้กันจริงบนเวทีเช่นเดียวกับมวยผู้ชาย ไม่เหมาะสมกับเด็ก

แนวทางการแก้ไข

รูปแบบอื่นๆของการแข่งขันมวยไทยเด็กที่ควรจัด และดำเนินการ

1. ควรสนับสนุนให้มีการจัดการแข่งขันมวยไทยเด็กเชิงศิลปะ หรือการแข่งขันในรูปแบบการแสดง ซึ่งปัจจุบันนี้ เริ่มการจัดการแข่งขันเป็นคิคมวยไทย (มวยไทยเอโรบิค) และระเบียบไหว้ครู และทักษะมวยไทย จัดโดยกลุ่มอนุรักษ์ศิลปะมวยไทย สำนักการกีฬา กรมพลศึกษา แต่ยังไม่เป็นที่แพร่หลายมากนัก และขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี
2. ควรมีการจัดทำเป็นมาตรฐานมวยไทยแห่งชาติ โดยมีการจัดแบ่งระดับชั้นของมวยไทย เพื่อเป็นแนวทาง จัดระเบียบการเรียนการสอน และช่วยพัฒนากีฬามวยไทยให้เป็นที่นิยมแพร่หลายมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ภาครัฐบาล อาทิ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และองค์กรต่างๆที่เกี่ยวข้อง รวมถึงผู้เชี่ยวชาญทางด้านมวยไทยควรร่วมกันศึกษา เพื่อวางหลักสูตรการพัฒนาฝีมือมวยไทยสำหรับเด็ก และผู้ใหญ่ด้วย
3. ควรจัดให้มีการสนับสนุนการแข่งขันมวยไทย ในด้านการเงินสนับสนุน สวัสดิการต่างๆ ให้มากขึ้น
4. ควรเน้นมวยไทยไปสู่การเป็นอาชีพให้มากขึ้น
5. ควรจัดการแข่งขันมวยไทยเด็กในรูปแบบกีฬาจริงๆ โดยมีการจัดการแข่งขันระหว่างโรงเรียน ทั้งนี้ ควรจัดให้มีอุปกรณ์และเครื่องแต่งกายที่มีมาตรฐาน และจัดให้มีแพทย์สนามประจำสนามด้วย

อภิปรายผลการวิจัย

สภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไขในช่วงก่อนการแข่งขันมวยไทยเด็ก

1) ด้านวัตถุประสงค์ของการแข่งขัน

ด้านวัตถุประสงค์ของการแข่งขันโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายชื่อทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในสวนปัญหาโดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก สำหรับในรายชื่อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การแข่งขันมวยไทยเด็ก มุ่งเน้นความรุนแรง และความสนใจมากกว่าส่งเสริมศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวประจำชาติ ซึ่งสมบัติ (จำปาเงิน 2540) กล่าวถึงมวยไทยว่า เป็นศิลปะการต่อสู้ที่ร้ายกาจ มีพิษสงรุนแรง รวดเร็ว และเด็ดขาดที่สุดประเภทหนึ่งในบรรดาการต่อสู้ทั้งหลาย ผู้ที่ชานาญนอกจากจะใช้ปราบคู่ปรปักษ์แล้วยังใช้เป็นเครื่องป้องกันตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่ง นักมวยไทยมิได้หัดเฉพาะศิลปะการต่อสู้เอาชนะแต่อย่างเดียว หากจะต้องฝึกจิตใจให้อยู่ในระเบียบวินัย ประกอบไปด้วย ศีลธรรม ความมีน้ำใจ ความกตัญญูทศเวทที่มีน้ำใจเป็นนักกีฬาอย่างแท้จริงด้วย แม้วิถีทางการต่อสู้จะค่อนข้างรุนแรง แต่ตัวคนมิได้บ้ำระห่ำกระหายเลือดแต่อย่างใด เราจะสังเกตได้เสมอว่านักมวยไทยยังมีชื่อเสียงมากเท่าใด ยิ่งเป็นคนอ่อนหวานนอบน้อมถ่อมตนมากขึ้นเท่านั้น ทั้งนี้กีฬามวยไทยยังเป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหวชนิดหนึ่งที่ใช้ช่วยกระตุ้นทุกส่วน เช่น ศอก เข่า เท้า หมัด เป็นศิลปะในการต่อสู้แข่งขัน ฝึกซ้อมออกกำลังกาย เพื่อที่จะช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจและสติปัญญา (แสงสว่าง 2533) จึงควรมีการสนับสนุนให้เด็ก เยาวชน รวมถึงประชาชนทั่วไปได้มีการออกกำลังกายโดยใช้กีฬามวยไทยให้มากขึ้น ทั้งยังเป็นการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ความเป็นชาติไทยด้วย

2) ด้านการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน

ด้านการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายชื่อทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ในสวนปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทีมสต๊าฟโค้ช/ผู้ฝึกสอนมีจำนวนไม่เพียงพอ โค้ชไม่มีการวางแผนการฝึกซ้อมทั้งระยะยาว ระยะกลาง ระยะสั้น และไม่มีแผนแต่ละครั้ง ซึ่งผู้ฝึกสอนนักกีฬามวยไทยควรจะมีลักษณะเป็นผู้นำและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพื่อที่จะสามารถแนะนำและส่งเสริมให้นักมวยปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องและบรรลุจุดมุ่งหมายตามที่ตั้งใจไว้ ผู้ฝึกสอนควรเฝ้าหาความรู้ทั้งความรู้ในเรื่องของไม้มวยไทย กฎ กติกา และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน ความรู้ในเรื่องของวิทยาศาสตร์ทางการกีฬา ความถนัด ความพร้อม ความต้องการ สภาพร่างกาย จิตใจ ระบบการฝึกซ้อม การพักผ่อนร่างกาย ความรู้ในเรื่อง

ของโภชนาการเพื่อสามารถเลือกสรรอาหารที่มีประโยชน์และมีคุณค่าต่อร่างกาย ดังนั้น ผู้ฝึกสอนมวยไทยจะต้องมีความรู้ความสามารถทั้งแนวกว้างและแนวลึกเกี่ยวกับการฝึกกีฬามวยไทย คือ มีทั้งความรู้ ความเข้าใจ มีความสามารถที่จะนำไป ตัวอย่างของผู้ฝึกสอนกีฬามวยไทยที่ดี ควรมีลักษณะและบทบาท ดังนี้ ผู้ฝึกจะต้องฝึกให้นักมวยเกิดการเรียนรู้จนถึงขั้นชำนาญ การฝึกจะต้องใช้วิธีการฝึกหลายวิธี ขึ้นอยู่กับความสนใจของแต่ละบุคคล เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย การฝึกควรเริ่มจากการสอนทฤษฎี แล้วจึงฝึกภาคสนามโดยการอธิบายสาธิต ลองปฏิบัติให้นักมวยคิด และทำความเข้าใจในแบบฝึกหัด จัดทำสถิติการฝึก การเข้าร่วมการฝึก ความสำเร็จของนักมวยแต่ละคน เพื่อเป็นระเบียบวินัย ช่วยเป็นแรงกระตุ้นให้นักมวยตื่นตัวอยู่เสมอในการที่จะพยายามทำดี ปรับปรุงความสามารถของตนเองให้ดีขึ้น ผู้ฝึกจะต้องเข้าใจดีว่า การฝึกนั้นจะต้องฝึกตลอดปี และสม่ำเสมอ แต่ช่วงระยะเวลาการฝึกอาจแตกต่างกันออกไป ควรฝึกซ้อมให้มากกว่าสภาพความเป็นจริงในการแข่งขัน เมื่อถึงเวลาลงแข่งขันจริงไม่ควรพูดอะไรมากจนเกินไป นอกจากให้คำแนะนำที่ไม่สร้างความตึงเครียด เพื่อให้นักมวยสบายใจ เชื่อมั่นในตนเอง หรือให้คำอวยพร ส่วนการแนะนำวิธีการชก การแก้ทางมวย ควรแนะนำก่อนการชกประมาณ 1-2 วัน เพื่อไม่ให้นักมวยตื่นเต้นจนเกินไปในขณะขึ้นชกบนเวที เป็นต้น (แสงสว่าง 2533)

3) ด้านการเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และแทคติคก่อนวันแข่งขัน

ด้านการเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และแทคติคก่อนวันแข่งขันโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายข้อส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับมาก ในส่วนปัญหาโดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ส่วนในรายข้อ ทุกข้อมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ซึ่งข้อที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ ขาดการสอนและฝึกเทคนิคการควบคุมจิตใจและอารมณ์ในการแข่งขันให้นักมวยไทยเด็กอย่างเพียงพอ ซึ่งโค้ชหรือผู้ฝึกสอนนักกีฬามวยไทยควร ผู้ฝึกสอนจะต้องระลึกละเอียดว่า การแข่งขันกีฬามวยไทยนั้นไม่ควรมุ่งหวังเพื่อชัยชนะเพียงอย่างเดียว ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ อีก ที่จะนำมาซึ่งชัยชนะทั้งการแข่งขัน และเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตอย่างสันติสุข ที่ผู้ฝึกสอนจะต้องชี้แนะลูกศิษย์เป็นแนวทางในการปฏิบัติ เช่น การฝึกหาความรู้ทั้งความรู้ในเรื่องของมวยไทย กฎ กติกา และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน ความรู้ในเรื่องของวิทยาศาสตร์ทางการกีฬา ความถนัด ความพร้อม ความต้องการ สภาพร่างกาย จิตใจ ระบบการฝึกซ้อม การพักผ่อนร่างกาย ความรู้ในเรื่องของโภชนาการเพื่อสามารถเลือกสรรอาหารที่มีประโยชน์และมีคุณค่าต่อร่างกาย และที่สำคัญควมมีระเบียบ วินัย ความมานะพยายามในการฝึกซ้อม และเป็นผู้มีมารยาทสุภาพเรียบร้อย มีความเป็นตัวของตัวเอง มีความคิดอย่างมีเหตุผล

องค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้นักมวยประสบความสำเร็จในการแข่งขัน และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้อีกด้วย นอกจากนี้ ผู้ฝึกสอนกีฬามวยไทยที่ดี ควรมีลักษณะและบทบาท อย่างเช่น ผู้ฝึกต้องตระหนักดีว่าการแพ้หรือชนะนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ทั้งทางสภาพร่างกายและจิตใจของนักมวย รวมทั้งสภาพแวดล้อมภายนอกด้วย ผู้ฝึกจะต้องฝึกให้นักมวยเกิดการเรียนรู้จนถึงขั้นชำนาญ ควรฝึกซ้อมให้มากกว่าสภาพความเป็นจริงในการแข่งขัน ส่วนการแนะนำวิธีการชก การแก้ทางมวย ควรแนะนำก่อนการชกประมาณ 1-2 วัน เพื่อไม่ให้นักมวยตื่นเต็นจนเกินไปในขณะที่ขึ้นชกบนเวที เป็นต้น (แสงสว่าง 2533) ทั้งนี้ หากมีการอาศัยวิธีการสอดแนมโดยไม่ให้คู่ต่อสู้รู้ตัว จะช่วยให้รู้จักและเข้าใจคู่ต่อสู้ได้มากขึ้น ซึ่งการสอดแนม คือ การศึกษาธรรมชาติความเป็นจริงของนักมวยทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ สมรรถภาพทางกาย ทักษะมวยไทย ความถนัด นิสัยใจคอ ตลอดจนวิธีการชกมวยไทย เพื่อให้เข้าใจอย่างลึกซึ้ง แล้วนำมาเป็นส่วนประกอบในการพิจารณาหาทางแก้ไขปรับปรุง หรือหาทางแก้ทางมวย การสอดแนมจะต้องอาศัยข้อมูลที่เป็นจริงและเป็นสภาพปัจจุบันจึงจะสามารถศึกษาได้ ถูกต้องใกล้เคียงความเป็นจริง วิธีการสอดแนมส่วนมากจะใช้วิธีการสังเกต สอบถาม สัมภาษณ์ ดูการชก ผลการชก ดูการฝึกซ้อม ดูประวัติการชกมวย ถ้ามีโอกาสวัดสัดส่วนของร่างกาย วัดการเต้นของหัวใจ ชีพจร วัดน้ำหนัก และทดสอบการใช้อาวุธต่าง ๆ ได้ยิ่งจะทำให้ผลของการสอดแนมใกล้เคียงความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น

4) ด้านการควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวย

ด้านการควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวยโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายข้อทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก

ในส่วนปัญหาโดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก สำหรับในรายข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ขาดการควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวยไทยเด็กอย่างเป็นระบบ ขาดการตรวจสอบควบคุมน้ำหนักตัวนักมวยไทยเด็กเป็นระยะอย่างเหมาะสม นักมวยไทยเด็กไม่สามารถทำน้ำหนักตัวได้ตามพิกัดที่กำหนดก่อนวันแข่ง ทั้งนี้ ในการควบคุมน้ำหนักตัวควรคำนึงถึงพัฒนาการ และการเจริญเติบโตของเด็กด้วย ซึ่งซัชชัย (โกมารทัต 2550) ได้อธิบายหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาในมวยเด็ก ไว้ว่า วัยเด็กเป็นวัยที่กำลังมีการเจริญเติบโตรวดเร็วมาก การเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดก็คือ การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย ได้แก่ ส่วนสูง และน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นในช่วงอายุ 2-10 ปี เด็กชายและเด็กหญิง จะมีการพัฒนาการทางด้านส่วนสูงและน้ำหนักพอๆ กัน เมื่ออายุประมาณ 11-13 ปี เด็กหญิงจะมีพัฒนาการเจริญเติบโตเร็วกว่า ทำให้สูงและหนักกว่าเด็กชายในช่วงนี้ แต่เด็กชายที่

พัฒนาการช้ากว่าในช่วงนี้จะไล่ทันและสูงกว่าเด็กหญิงหลังอายุ 13 ปี และหนักกว่าเด็กหญิงหลังอายุ 15 ปีไปแล้ว น้ำหนักตัวที่เพิ่มขึ้นของเด็กหญิงส่วนใหญ่จะเป็นไขมัน (fat) ส่วนเด็กชายจะเป็นกล้ามเนื้อและกระดูก (lean body mass) รวมถึงการลดน้ำหนักตัวที่มากเกินไปในช่วงก่อนการแข่งขัน อาจส่งผลให้ประสิทธิภาพในการแข่งขันลดลงได้

5) ด้านการประกบคู่ชก

ด้านการประกบคู่ชกโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายชื่อทุกช้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ในส่วนปัญหาโดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การแบ่งรุ่นการแข่งขันมวยไทยเด็กไม่เหมาะสม การกำหนดพิกัดน้ำหนักในแต่ละรุ่นของการแข่งขันมวยไทยเด็กไม่เหมาะสม สำหรับในรายชื่อที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การจัดประกบคู่มวย ขาดการพิจารณาถึงประสบการณ์การชกที่ใกล้เคียงกันของคู่แข่งขัน ขาดการสอนและฝึกฝนเกี่ยวกับกติกา มารยาทที่นักมวยไทยเด็กควรปฏิบัติขณะแข่งขัน ซึ่งควรจัดนักกีฬาที่มีอายุ รูปร่าง ส่วนสูง น้ำหนักตัว และประสบการณ์การแข่งขันที่ใกล้เคียงกันมากที่สุด เพื่อลดความรุนแรงของการบาดเจ็บในนักกีฬา ทั้งนี้ ปัญหาที่เกิดความรุนแรงในมวยเด็กประการหนึ่งก็คือ การนำเด็กต่างอายุต่างวัยกันมาประกบคู่ชกกัน หากเป็นวัยเดียวกันปัญหานี้ก็จะลดน้อยลง (โกมารทัต 2550)

6) ด้านกติกาการชก

ด้านกติกาการชกโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายชื่อทุกช้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ในส่วนปัญหาโดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อทุกช้อมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งในอดีตนั้น กติกาการชกยังไม่ละเอียด ไม่รัดกุม ชกกันจนกว่าจะยอมแพ้กันไปข้างหนึ่ง ทำให้มีปัญหาเรื่องของความรุนแรง และการบาดเจ็บมาก แต่ในปัจจุบันกติกาได้ถูกกำหนดขึ้นอย่างรัดกุม เพื่อป้องกันอันตรายที่เกิดขึ้นกับนักมวย ซึ่งมีการกำหนดยก ไม่รอให้นักมวยยอมแพ้มอง (แสงสว่าง 2533) นอกจากนี้ สนามมวยมาตรฐานหลายๆที่ได้มีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนที่เน้นศิลปะมวยไทยมากขึ้นด้วย

7) ด้านสวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน

ด้านสวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขันโดยรวม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก และในรายชื่อทุกชื่อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ในส่วนปัญหาโดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อทุกชื่อที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสวัสดิการ คือ การให้สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่นักมวยไทยเด็ก ให้มีชีวิต สภาพความเป็นอยู่ที่ดี และสะดวกสบาย ซึ่งส่วนใหญ่ นักมวยไทยเด็กต่างได้รับการดูแล เอาใจใส่ที่ดีขึ้น จากการใช้โค้ชหรือผู้ฝึกสอนได้ให้ความสำคัญ และเล็งเห็นว่า นักมวยไทยเด็กเป็นฐานกำลังที่สำคัญในการพัฒนางานกีฬามวยไทยให้ดียิ่งๆขึ้นไป

2.2 สภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไขในวันการแข่งขันมวยไทยเด็ก

1) ด้านการตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย

ด้านการตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวยโดยรวม ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม กับการแข่งขันมวยไทยเด็กต่างมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น การตรวจร่างกายโดยแพทย์ ก่อนชั่งน้ำหนักทุกครั้ง มีแพทย์ที่ทำหน้าที่ตรวจร่างกายนักมวยก่อนชั่งน้ำหนักมีความชำนาญทางกีฬามวยไทย มีแพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญด้านกุมารเวชทำหน้าที่ตรวจร่างกายนักมวยไทยเด็ก มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนปัญหาโดยรวมในภาพรวม ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อทุกชื่อ ทั้งโดยภาพรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งควรมีการสนับสนุนให้มีแพทย์ที่มีความชำนาญทางกีฬามวยไทย และแพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญด้านกุมารเวชมาทำหน้าที่ตรวจร่างกายนักมวยไทยเด็กก่อนชั่งน้ำหนัก ทั้งนี้ เพื่อความปลอดภัยของนักมวยไทยเด็ก

2) ด้านการอบอุ่นร่างกาย

ด้านการอบอุ่นร่างกายโดยรวม ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม กับการแข่งขันมวยไทยเด็กต่างมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้ในระดับมาก

สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติ หรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น สนามแข่งขันมีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สำหรับนักมวยไทยเด็กอย่างมิดชิด และปลอดภัย มีทีมพี่เลี้ยงที่เป็นช่วยดูแลนักมวยไทยเด็กอย่างเหมาะสม มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการอบอุ่นร่างกายในภาพรวม ทั้งโดยรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งการอบอุ่นร่างกาย หมายถึง การเตรียมความพร้อมร่างกายให้พร้อมสำหรับการแข่งขัน โดยไม่เกิดการบาดเจ็บง่าย ส่วนใหญ่โค้ชหรือผู้ฝึกสอนได้ให้ความสำคัญมากขึ้น แต่สนามแข่งขันส่วนใหญ่ยังขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สำหรับนักมวยไทยเด็กอย่างมิดชิด และปลอดภัย และขาดทีมพี่เลี้ยงที่เป็นช่วยดูแลนักมวยไทยเด็กอย่างเหมาะสม ซึ่งฝ่ายจัดการแข่งขัน ควรคำนึงถึงให้มากขึ้น เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของการแข่งขัน และความปลอดภัยของนักมวยไทยเด็ก

3) ด้านอุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย

ด้านอุปกรณ์และเครื่องแต่งกายโดยรวม สามารถปฏิบัติหรือทำได้อยู่ในระดับมาก ในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยเด็กมีความเห็นว่ามีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมมีความเห็นว่ามีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติ หรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนปัญหาทั้งโดยรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อทุกข้อ ทั้งในภาพรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ ทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นที่ต่างกัน เนื่องจากกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมส่วนใหญ่มองว่าการไม่มีเครื่องป้องกันอาจจะเป็นอันตรายต่อนักมวย แต่กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ต่างมีความเห็นว่า อุปกรณ์ป้องกันต่างๆไม่มีความจำเป็น และรู้สึกเกะกะในระหว่างการแข่งขัน

4) ด้านความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย

ด้านความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทยโดยรวม สามารถปฏิบัติหรือทำได้ อยู่ในระดับมาก ในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยเด็กมีความเห็นว่ามีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมากที่สุด ในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมมีความเห็นว่ามีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่

เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนปัญหา ทั้งโดยรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ ความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย หมายถึง ความเชื่อในเรื่อง โชคกลางต่างๆ ของนักมวย ที่ทำให้เกิดพลังและกำลังใจในวันแข่งขัน และการไหว้ครู หมายถึง พิธี การ ทำทาง การรำยรำ เพื่อแสดงการระลึกถึงครู อาจารย์ ที่สั่งสอนและประสิทธิ์ประสาทวิชา มวยไทย จนทำให้มีความสามารถในการแข่งขันมวยไทย ซึ่ง ชัชชัย (โกมารทัต 2550) ได้กล่าว ว่า กีฬามวยโดยเฉพาะมวยไทย มีลักษณะและวิธีการเล่น ตลอดจนขบวนการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับการเล่นมวยไทย นับตั้งแต่การเริ่มฝึกฝนมวยไทยครั้งแรก จะเริ่มจากการอบรมบ่มนิสัยผู้เล่น สอนให้รู้จักขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมไทย ในเรื่องการเคารพผู้ใหญ่ การรู้จักบุญคุณ การมีน้ำใจต่อกัน การอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ การเคารพกฎกติกา มารยาท ความมุ่งมั่นตั้งใจจริง ความเป็นคนดี มีศีลธรรม แล้วจึงสอนเทคนิค ทักษะ กระบวนการชกทั้งรับและรุก มีกลวิธีใน การกำชับตรวจสอบ ให้ผู้ฝึกปฏิบัติตนตามขั้นตอนของคนได้อย่างเคร่งครัดทั้งการไหว้ครู รำมวย การต่อสู้เต็มความสามารถด้วยอาวุธทางกายที่หลากหลายรูปแบบ การไม่ซ้ำเติมเมื่อคู่ต่อสู้ล้ม หรือหมดทางสู้ และการขอขมาให้อภัยซึ่งกันและกัน เป็นต้น นับเป็นกระบวนการในการสร้าง ประสบการณ์ที่ดีทั้งด้านจิตใจ อารมณ์ และสังคม โดดเด่นกว่ากีฬาชนิดอื่นๆ อย่างเห็นได้ชัด

5) ด้านการใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก

ด้านการใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก โดยรวม ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม กับการแข่งขันมวยไทยเด็กต่างมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติ หรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก สำหรับในรายข้อทั้งความเห็นโดยรวม และความเห็นของกลุ่มที่ เกี่ยวข้องโดยตรง ทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก สำหรับในรายข้อของกลุ่มที่ เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น นักมวยไทย เด็กสามารถใช้อาวุธศอก ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักมวยไทยเด็กสามารถป้องกันการ ต่อย ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักมวยไทยเด็กสามารถป้องกันการเข่า ของคู่ ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักมวยไทยเด็กสามารถป้องกันการศอกของคู่ต่อสู้ขณะ แข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักมวยไทยเด็กสามารถใช้แทคติกการรุก ด้วยการผสมผสานการ ใช้อาวุธมวยไทย เข้าทำคู่ต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักมวยไทยเด็กสามารถใช้แม่ไม้มวยไทยใน การต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง ในส่วน ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก ในภาพรวม ทั้ง

กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อทุกข้อ ทั้งโดยรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งทักษะพื้นฐานของมวยไทยมีความสำคัญยิ่ง การที่จะฝึกมวยไทยได้ดีหรือเป็นนักมวยไทยที่มีฝีมือดีได้นั้น จะต้องมีความเข้าใจในเรื่องทักษะพื้นฐาน คือ การกำหมัด การตั้งท่า การเคลื่อนไหว และศิลปะการใช้หมัด เท้า เข่า ศอก ทักษะเบื้องต้นนี้มีความสำคัญมากและจะใช้อายุตลอดเวลาตั้งแต่การเริ่มต้นจนสิ้นสุดการแข่งขัน ดังนั้นถ้าหากนักมวยคนใดมีทักษะพื้นฐานดี อาจทำให้ผลของการแข่งขันประสบความสำเร็จในที่สุด (อุลิต 2542) ซึ่งการเตรียมตัวนักมวยก่อนฤดูการแข่งขัน เข้าฤดูการแข่งขันจนถึงก่อนจะขึ้นเวที ระยะเวลาก่อนฤดูการแข่งขันอาจจะฝึกความอดทนและความแข็งแรงของร่างกายโดยทั่วไป ประมาณ 2-3 เดือน ต่อจากนั้นจึงฝึกทักษะพื้นฐานและแก้ไขให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ แล้วจึงฝึกเทคนิค กลยุทธ์ แล้วจึงสร้างความเชื่อมั่นให้นักมวยดังได้กล่าวมาแล้ว (แสงสว่าง 2533)

6) ด้านการแก้ไขเกมการชกระหว่างยก

ด้านการแก้ไขเกมการชกระหว่างยกโดยรวม และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง กับการแข่งขันมวยไทยเด็กต่างมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ส่วนกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยเด็กมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ทุกข้อมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น นักมวยไทยเด็กสามารถแก้ไขเชิงมวย และแก้ไขปัญหาขณะต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ในส่วนปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการแก้ไขเกมการชกระหว่างยกในภาพรวม และในรายชื่อ ทั้งโดยรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ หากผู้ฝึกสอน หรือพี่เลี้ยงนักมวยเป็นผู้ที่มีความรู้ และประสบการณ์ที่ดีในการแก้ไขเกมการชกระหว่างยก จะสามารถช่วยให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ และได้รับชัยชนะ

7) ด้านการตัดสินใจและผลการแข่งขัน

ด้านการตัดสินใจและผลการแข่งขันโดยรวม ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม กับการแข่งขันมวยไทยเด็กต่างมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถ

ทำได้อยู่ในระดับมาก สำหรับกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็ก ในภาพรวม และในรายชื่อ ทั้งโดยรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนของผู้ตัดสิน และกรรมการตัดสินข้างสนามควรตัดสินอย่างยุติธรรม โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของนักมวย เมื่อนักมวยได้รับบาดเจ็บ ผู้ตัดสินบนเวทีสามารถตัดสินได้อย่างถูกต้อง ทันเหตุการณ์ ทั้งนี้ ผู้ตัดสินบนเวทีควรมีความรู้เกี่ยวกับเด็กทำหน้าที่

8) ด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน

ด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขันโดยรวม และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง กับการแข่งขันมวยไทยเด็ก ต่างมีความเห็นว่า มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยเด็กมีความเห็นว่า มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น นักมวยไทยเด็กไม่ค่อยได้รับแผลแตกจากการแข่งขัน แพทย์ประจำสนามแข่งขัน สามารถช่วยปฐมพยาบาลนักมวยไทยเด็กที่ได้รับบาดเจ็บอย่างมีประสิทธิภาพ และทันเหตุการณ์ มีแพทย์ประจำสนามแข่งขันที่มีความเชี่ยวชาญด้านกุมารเวชทำหน้าที่ สนามแข่งขันมีอุปกรณ์ปฐมพยาบาล และเจ้าหน้าที่ที่พร้อมปฏิบัติงาน มีพี่เลี้ยงทำหน้าที่ดูแลให้น้ำนักมวยไทยเด็ก ขณะพักระหว่างชก มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน ในภาพรวม ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อทุกข้อ ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น นักมวยไทยเด็กโดนนิ้วคเพราะถูกต่อย ในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมมีความเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ซึ่งการชกมวยส่วนใหญ่จะถูกบริเวณศีรษะ ใบหน้า ตา ฟัน และช่องปาก ซึ่งบ่อยครั้งส่งผลอันตรายต่อสมอง ทำให้เยื่อสมองฉีกขาด ทำให้เลือดคั่งในสมองจนหมดสติหรืออัมพาตเฉียบพลันบางรายรุนแรงถึงขั้นเสียชีวิตก็มีและบางรายส่งผลให้พอดถึงวัยกลางคนเคลื่อนไหวช้า ความจำเสื่อมหรือสมองเสื่อมได้ ดังนั้น การจัดการแข่งขันมวยเด็กจึงควรมีหลักวิชาการเข้ามาเกี่ยวข้อง มิใช่จะเน้นความรุนแรงสะใจของคนดูคนเชียร์หรือการอ้างเหตุผลเพื่อต้องการช่วยเหลือเด็กที่ยากจนหรือกีฬามวยไทยเป็นศิลปะต้องฝึกฝนและเรียนตั้งแต่ยังเด็ก หากให้ฝึกตอนอายุ 15 ปีจะเข้าไป การแข่งขันมวยไทยเด็กต้องกำหนดประเภท อายุ น้ำหนัก ส่วนสูงและประสบการณ์ของคู่ชกนักมวยเด็กให้

เท่ากันหรือใกล้เคียงกันและควรอนุญาตให้เริ่มชกแข่งขันได้ตั้งแต่ประมาณอายุ 12 ปีขึ้นไป การชกมวยเด็กอย่างปลอดภัยเป็นสิ่งที่สามารถกระทำได้ในแง่ของโปรแกรมเตอร์ เจ้าของค่ายมวย นักมวย สปอนเซอร์ผู้ให้การสนับสนุนการจัดการแข่งขัน และคนดูคนเชียร์ เริ่มตั้งแต่การจัดการหาอุปกรณ์ป้องกัน ไม่ว่าจะเป็นสนับเข่า สนับศอก เฮดการ์ด ที่จะช่วยป้องกันอันตรายได้เป็นอย่างดี การกำหนดอายุ-น้ำหนัก-ส่วนสูง การกำหนดกติกาการแข่งขันควรเน้นที่ศิลปะการแสดง ความถูกต้องในการใช้ทักษะการป้องกันตัวและการออกอาวุธ มิใช่การเน้นน้ำหนักหมัดหรือการชกที่ดุเดือดรุนแรง เห็นด้วยอย่างยิ่งว่ากีฬามวยจะต้องมีการควบคุม โดยกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และสมาคมต่างๆ เพราะเป็นลักษณะกีฬาทำให้คู่ชกได้รับอันตรายจากการแข่งขันกีฬานี้โดยตรง ขณะที่กีฬาประเภทอื่นเป็นการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ นอกจากนี้ยังมีการพ่นเข้ามาเกี่ยวข้องอีกด้วย มวยเด็กถือเป็นกีฬาอีกประเภทหนึ่งที่จะได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน เพราะสามารถฝึกฝนกันได้ตั้งแต่เด็ก เพื่อโชว์ความสามารถในศิลปะแม่ไม้มวยไทยสืบทอดตำนาน “นายขนมต้ม” ให้ดำรงสืบไป (เคลินิวส์ 2550)

9) ด้านกิจกรรมรยาทในการแข่งขัน

ด้านกิจกรรมรยาทในการแข่งขันโดยรวม ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม กับการแข่งขันมวยไทยเด็กต่างมีความเห็นว่าการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้ อยู่ในระดับมาก ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านกิจกรรมรยาทในการแข่งขันในภาพรวม และในรายชื่อ โดยรวม ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ กิจกรรมรยาทของนักมวยไทยเด็ก หมายถึง การแสดงออกทางพฤติกรรมที่เหมาะสมตามระเบียบประเพณีมวยไทยที่พึงปฏิบัติของนักมวย ซึ่งกีฬามวยไทย สอนให้นักมวยไทยเป็นผู้มีมารยาทสุภาพเรียบร้อย มีความเป็นตัวของตัวเอง มีความคิดอย่างมีเหตุผล องค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้นักมวยประสบความสำเร็จในการแข่งขัน และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้อีกด้วย (แสงสว่าง 2533)

10) ด้านการให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก

ด้านการให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยกโดยรวม ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม กับการแข่งขันมวยไทยเด็กต่างมีความเห็นว่าการปฏิบัติหรือ

สามารถทำได้อยู่ในระดับมาก สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น มีพี่เลี้ยงทำหน้าที่ดูแลให้น้ำนักมวยไทยเด็ก ขณะพักระหว่างชก มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านการให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก ในภาพรวม และในรายชื่อ โดยรวม ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งภาวะการขาดน้ำในนักมวยไทยเด็กอาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการทำงานของร่างกายลดน้อยลงได้ ดังนั้น การให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยกจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น

2.3 สภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไขหลังวันการแข่งขันมวยไทยเด็ก

1) ด้านสวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน

ด้านสวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขันโดยรวม ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม กับการแข่งขันมวยไทยเด็กต่างมีความเห็นว่ามีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก สำหรับในรายชื่อของกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก สำหรับในรายชื่อของ ทุกข้อการปฏิบัติหรือสามารถทำได้อยู่ในระดับมาก ปัญหาหลังวันแข่งขันมวยไทยเด็กด้านสวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน และสรุปสภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก ในภาพรวม ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในรายชื่อทุกข้อ ทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กที่ชนะ ไม่ได้รับค่าตอบแทนตามที่ได้ตกลงกันไว้ หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กที่แพ้ถูกเจ้าของค่ายมวย โค้ช หรือผู้ฝึกสอนลงโทษด้วยการตบตี หรือทำร้ายร่างกาย ในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงมีความเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับน้อย ซึ่งเป็นที่น่าสนใจ และน่ายินดีที่ในปัจจุบันนักมวยไทยได้รับการดูแล เอาใจใส่หลังการแข่งขันที่ดีขึ้น ส่งผลให้นักมวยไทยเด็กมีกำลังใจ และสามารถสืบทอดกีฬามวยไทยต่อไปได้

2.4 สภาพและปัญหาโดยรวมของการแข่งขันมวยไทยเด็ก

สภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็กโดยรวมอยู่ในระดับที่สามารถปฏิบัติหรือทำได้ในระดับมาก ทั้งในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม

เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่าในภาพรวม รวมถึงกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก ต่างมีความเห็นเกี่ยวกับสภาพรวมการแข่งขันมวย

ไทยเด็กทุกข้อว่า สามารถปฏิบัติ หรือทำได้อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

1. ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก จัดว่าเป็นกีฬาที่เหมาะสมกับเด็ก
2. ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก เป็นกีฬาที่ไม่อันตราย
3. รูปแบบการแข่งขันมวยไทยเด็ก ด้วยการชกต่อสู้กันจริงบนเวทีเช่นเดียวกับมวยผู้ชาย มีความเหมาะสมกับเด็ก

สรุปปัญหาการแข่งขันมวยไทยเด็ก ทั้งในภาพรวม กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม ต่างมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่าในภาพรวม รวมถึงกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก ต่างมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาการแข่งขันมวยไทยเด็กทุกข้อว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

ความเห็นกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรง

1. ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก เป็นกีฬาที่อันตราย
2. ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก เป็นกีฬาที่ไม่เหมาะสมกับเด็ก
3. รูปแบบการแข่งขันมวยไทยเด็ก ด้วยการชกต่อสู้กันจริงบนเวทีเช่นเดียวกับมวยผู้ชาย ไม่เหมาะสมกับเด็ก

ความเห็นโดยรวม และกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม

1. ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก เป็นกีฬาที่อันตราย
2. รูปแบบการแข่งขันมวยไทยเด็ก ด้วยการชกต่อสู้กันจริงบนเวทีเช่นเดียวกับมวยผู้ชาย ไม่เหมาะสมกับเด็ก
3. ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก เป็นกีฬาที่ไม่เหมาะสมกับเด็ก

ซึ่งในภาพรวมนี้คนทั่วไปยังมีความเห็นว่ากีฬามวยไทยเป็นกีฬาที่มีความรุนแรง และอันตราย แต่หากนักมวยไทยเด็กผ่านการฝึกซ้อมและฝึกฝนมาอย่างดี ก่อนการแข่งขันจริง จะมีส่วนช่วยลดความรุนแรงและการบาดเจ็บได้ รวมถึงมีการจัดการแข่งขันมวยไทยในรูปแบบใหม่ๆ ที่เน้นศิลปะการต่อสู้มากกว่าการใช้ความรุนแรง และเพื่อให้เป็นที่น่าสนใจ และพัฒนาแพร่หลายมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

1. ก่อนวันแข่งขันมวยไทยเด็ก

1.1 วัตถุประสงค์ของการแข่งขัน

(1) ควรมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสารมวลชนต่างๆ ในเรื่องภาพลักษณ์ของมวยไทยที่เน้นศิลปะการป้องกันตัว มากกว่าการใช้ความรุนแรง

(2) ควรมีองค์กรที่มาควบคุมดูแลการจัดการแข่งขันอย่างจริงจัง และเป็นรูปธรรม

(3) ควรส่งเสริมให้นักกีฬาได้แสดงศิลปะแม่ไม้มวยไทยมากขึ้นในระหว่างการแข่งขัน เช่น มีการสนับสนุนรางวัลสำหรับนักมวยที่สามารถแสดงการใช้ศิลปะแม่ไม้มวยไทย และศิลปะลูกไม้มวยไทย

(4) ควรมีการส่งเสริมให้มีการออกกำลังกายด้วยศิลปะมวยไทยมากยิ่งขึ้น

(5) ควรดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542

1.2 การฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน

(1) ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาทางด้านมวยไทยแก่ผู้ฝึกสอนให้มากขึ้น

(2) ควรมีการจัดทำมาตรฐานของโค้ชหรือผู้ฝึกสอนมวยไทย เพื่อให้มีมาตรฐานที่ดีในการพัฒนานักมวย และวงการมวยไทย

(3) ควรมีการส่งเสริมให้โค้ชหรือผู้ฝึกสอนมีรายได้ประจำที่เหมาะสม และเพียงพอ เพื่อให้มีจำนวนมากขึ้น

1.3 การเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และแทคติกก่อนวันแข่งขัน

(1) ก่อนการแข่งขันทุกครั้ง ผู้ฝึกสอนควรมีศึกษาคู่ชก และมีการสอนทักษะเทคนิค และแทคติก เพื่อให้นักมวยปรับใช้ในช่วงการแข่งขันได้

(2) นอกจากสภาพร่างกายแล้ว ผู้ฝึกสอนควรดูแลนักกีฬาในด้านจิตใจควบคู่กันไปด้วย

(3) ก่อนการแข่งขันทุกครั้ง ควรมีการฝึกซ้อม และเตรียมร่างกายให้พร้อมก่อนการชกทุกครั้ง เพื่อป้องกันอันตราย และการบาดเจ็บรุนแรง

1.4 การควบคุมน้ำหนักตัวนักมวย

(1) ควรมีการควบคุมดูแลน้ำหนักตัวนักมวยอย่างสม่ำเสมอ เพื่อไม่ให้เกิดอันตรายและความอ่อนล้าของนักกีฬาระหว่างการแข่งขัน

1.5 การประกบคู่ชก

(1) ควรจัดนักกีฬาที่มีอายุ รูปร่าง ส่วนสูง น้ำหนักตัว และประสบการณ์การชกแข่งขันที่ใกล้เคียงกันมากที่สุด

1.6 กติกาการชก

(1) มีความเหมาะสมดีอยู่แล้ว ทั้งนี้ ควรมีการปรับลดจำนวนยกในการแข่งขันสำหรับนักมวยไทยเด็กที่มีอายุน้อย หรือมีประสบการณ์การชกแข่งขันน้อย

1.7 สวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน

(1) ผู้ฝึกสอนควรมีการดูแล ด้านอาหารและโภชนาการให้แก่นักกีฬาอย่างสมบูรณ์และเพียงพอ

2. ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็ก

2.1 การตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย

(1) ควรมีการตรวจร่างกายนักมวยก่อนการแข่งขันอย่างเคร่งครัด เพื่อความปลอดภัยของนักกีฬา

(2) ควรมีการควบคุมน้ำหนักตัวอย่างจริงจัง เพื่อไม่ให้นักมวยไทยลดน้ำหนักมากจนหมดแรงก่อนแข่งขัน

2.2 การอบอุ่นร่างกาย

(1) ควรมีงานวิจัย และผลิตอุปกรณ์ และเครื่องแต่งกายที่มีมาตรฐาน ไม่ทำให้นักกีฬารู้สึกเกาะกะ รุงรัง ระหว่างการแข่งขัน เพื่อช่วยป้องกัน และลดความรุนแรงของการบาดเจ็บแก่นักมวยไทยเด็ก

(2) อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย ควรได้มาตรฐาน เพื่อช่วยป้องกันหรือลดความรุนแรงของการบาดเจ็บที่อาจเกิดขึ้นต่อนักมวย

2.3 อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย

(1) ควรมึงานวิจัย และผลิตอุปกรณ์ และเครื่องแต่งกายที่มีมาตรฐาน ไม่ทำให้นักกีฬารู้สึกเกะกะ รุงรัง ระหว่างการแข่งขัน เพื่อช่วยป้องกัน และลดความรุนแรงของการบาดเจ็บแก่นักมวยไทยเด็ก

(2) อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย ควรได้มาตรฐาน เพื่อช่วยป้องกันหรือลดความรุนแรงของการบาดเจ็บที่อาจเกิดขึ้นต่อนักมวย

2.4 ความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย

(1) มีการปฏิบัติ และสืบทอดกันมาดีแล้ว

2.5 การใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก

(1) ผู้ฝึกสอนควรมีการสอนทั้งทักษะการรุก และทักษะการรับ หรือการป้องกัน ให้มากขึ้นควบคู่กันไป ไม่ควรเน้นทักษะการรุกเพียงอย่างเดียว ทั้งนี้ เพื่อลดการบาดเจ็บให้กับนักมวยไทยเด็กด้วย

2.6 การแก้ไขเกมการชกระหว่างยก

(1) พี่เลี้ยงควรผ่านการอบรมการปฐมพยาบาลเบื้องต้น และสามารถประเมินความรุนแรงของการบาดเจ็บ เช่น กระตุกหัก และสามารถปฐมพยาบาล และดูแลนักมวยได้เป็นอย่างดี

(2) พี่เลี้ยงควรมีความรู้และประสบการณ์ในการดูแลเด็กมาก่อน เพื่อให้สามารถเข้าใจพัฒนาการ ทั้งสภาพร่างกาย และจิตใจของนักมวยไทยเด็กได้ดียิ่งขึ้น

(3) ควรจัดหาพี่เลี้ยงที่มีประสบการณ์ดี ในการแก้ไขเกมการชก หากมีพี่เลี้ยงดี โอกาสที่จะได้รับชัยชนะย่อมมีมากกว่า

2.7 การตัดสินและผลการแข่งขัน

(1) ในระหว่างการแข่งขัน ผู้ตัดสินควรคำนึงถึงความปลอดภัยของนักมวยไทยเด็กเป็นหลัก

(2) ผู้ตัดสินควรมีการตัดสินที่มีความเป็นธรรม เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้กับนักมวยไทยเด็ก

2.8 การบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน

(1) ควรมีแพทย์ที่มีความรู้ และความชำนาญประจำสนามทุกครั้งที่มีการแข่งขัน เพื่อให้สามารถปฐมพยาบาล และดูแลรักษานักกีฬาได้อย่างทันท่วงที ซึ่งโดยทั่วไปสนามมาตรฐาน กำหนดให้มีแพทย์หรือพยาบาลประจำสนามอยู่แล้ว

(2) แต่ละค่ายมวยควรมีแพทย์ หรือที่ปรึกษาฝ่ายแพทย์ประจำ เพื่อดูแลนักมวยในช่วงก่อน และหลังการแข่งขันด้วย

(3) ผู้ฝึกสอนควรเน้นทั้งทักษะการรุก และทักษะการรับ หรือการป้องกันตัว เพื่อลดความรุนแรงของการบาดเจ็บที่อาจเกิดขึ้นกับนักกีฬา

2.9 กิริยามารยาทในการแข่งขัน

(1) นักมวยไทยเด็ก ส่วนใหญ่มีกิริยามารยาทที่ดีในการแข่งขัน หากพบว่ามี ความประพฤติไม่เหมาะสมจะมีการตักเตือน และห้ามทำการแข่งขันต่อไป

2.10 การให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก

(1) ไม่มีปัญหาในเรื่องของการให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก

3. ปัญหาหลังวันแข่งขันมวยไทยเด็ก

3.1 สวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน

(1) ทางค่ายมวย และผู้ฝึกสอน ควรมีการดูแลนักมวยไทยเด็กหลังการแข่งขัน เช่น มีการเฝ้าดูอาการของนักมวยหลังการแข่งขันอย่างใกล้ชิด อย่างน้อย 24 ชั่วโมง หากมีอาการบาดเจ็บ หรือผิดปกติใดๆ ให้รีบพบแพทย์หรือนำส่งโรงพยาบาลโดยเร็วที่สุด

แนวทางการแข่งขันมวยไทยเด็กที่ควรจัด และดำเนินการในรูปแบบอื่นๆ

1. ควรสนับสนุนให้มีการจัดการแข่งขันมวยไทยเด็กเชิงศิลปะ หรือการแข่งขันในรูปแบบการแสดง ซึ่งปัจจุบันนี้ เริ่มการจัดการแข่งขันเป็นคิตมวยไทย (มวยไทยแอโรบิค) และระเบียบไหว้ครู และทักษะมวยไทย จัดโดยกลุ่มอนุรักษ์ศิลปะมวยไทย สำนักการกีฬา กรมพลศึกษา แต่ยังไม่เป็นที่แพร่หลายมากนัก และขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี

2. ควรมีการจัดทำเป็นมาตรฐานมวยไทยแห่งชาติ โดยมีการจัดแบ่งระดับชั้นของมวยไทย เพื่อเป็นแนวทาง จัดระเบียบการเรียนการสอน และช่วยพัฒนากีฬามวยไทยให้เป็นที่นิยมแพร่หลายมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ภาครัฐบาล อาทิ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และองค์กรต่างๆที่เกี่ยวข้อง รวมถึงผู้เชี่ยวชาญทางด้านมวยไทยควรร่วมกันศึกษา เพื่อวางหลักสูตรการพัฒนาฝีมือมวยไทยสำหรับเด็ก และผู้ใหญ่ด้วย
3. ควรจัดให้มีการสนับสนุนการแข่งขันมวยไทย ในด้านการเงินสนับสนุน สวัสดิการต่างๆ ให้มากขึ้น
4. ควรเน้นมวยไทยไปสู่การเป็นอาชีพให้มากขึ้น
5. ควรจัดการแข่งขันมวยไทยเด็กในรูปแบบกีฬาจริงๆ โดยมีการจัดการแข่งขันระหว่างโรงเรียน ทั้งนี้ ควรจัดให้มีอุปกรณ์และเครื่องแต่งกายที่มีมาตรฐาน และจัดให้มีแพทย์สนามประจำสนามด้วย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาถึงสภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการของค่ายมวยต่างๆ
 2. ควรศึกษาถึงสภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการของสนามมวยต่างๆ
 3. ควรศึกษาวิจัย และจัดทำเป็นมาตรฐานมวยไทยแห่งชาติขึ้น
- ควรศึกษาวิจัยถึงประโยชน์ของการแข่งขันมวยไทยรูปแบบใหม่ๆ เช่น จัดการแข่งขันเป็นคิตมวยไทย (มวยไทยแอโรบิค) และระเบียบไหว้ครูและทักชะมวยไทย

รายการอ้างอิง

- เกิดแก้ว, พ. (2520). การกีฬา (Vol. พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช.
- แก่นวงษ์คำ, จ. (2530). มวยไทย-มวยสากล. กรุงเทพมหานคร: โอเอสพริ้นติ้งเฮาส์.
- โกมารทัต, ช. (2546). เอกสารประกอบการสอนหลักเบื้องต้นในการฝึกสอนกีฬา.
กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โกมารทัต, ช. (2550). เอกสารประกอบการบรรยายกีฬามวย: วิทยาศาสตร์การกีฬา :
เหตุผล และทางออกสำหรับมวยเด็ก.
- ไกรทัศน์, ป. (2529). มวยไทยยอดศิลปะการต่อสู้. กรุงเทพฯ: เคล็ดไทย.
- ขยะ. (2546). ศิลปะแห่งมวยไทย (Vol. พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: เรือนแก้วการพิมพ์.
- จำปาเงิน, ส. (2540). กีฬาไทย (Vol. พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: เลิฟแอนดิลิฟเพรสจำกัด.
เดลินิวส์. (2550).
- ปิดพยัคฆ์, อ. (2517). พัฒนาการของการพลศึกษาในประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัฒนวิบูรณ์, ส. (2522). การกีฬาและพลศึกษาในประเทศไทยรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระ
จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ.
- พิทักษ์วงศ์, ศ. (2540). การศึกษาความสอดคล้องระหว่างนโยบาย แผน และผลการดำเนินงาน
ของการกีฬาแห่งประเทศไทยตามนโยบาย ด้านการกีฬาของรัฐ และแผนพัฒนาการกีฬา
แห่งชาติฉบับที่ 1. กรุงเทพมหานคร: การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2526). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525. กรุงเทพฯ: อักษร
เจริญทัศน์.
- ศรียาภัย, เ. (2516). ปรัชญามวยไทย. ฟ้าเมืองไทย, (6 มกราคม 2516).
- ศิริไปล์, แ. (2516). เอกสารประกอบการเรียนวิชามวยไทย. กรุงเทพมหานคร: คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ศิริอนันต์, ส. (2541). ศิลปะมวยไทยชั้นสูง. กรุงเทพฯ: การศาสนา กรมศาสนา.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2540). ศิลปะมวยไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
คุรุสภา.

- สีละมาต, ส. (2547). หลักการฝึกกีฬาสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุขประเสริฐ, ด. (2539). การศึกษาแรงจูงใจที่ส่งผลต่อการเป็นนักมวยไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์.
- สุบรรณพงศ์, ล. (2531). เอกสารประกอบการสอนวิชาศิลปะมวยไทย. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุหงษา, ช. (2545). คู่มือการสอนมวยไทยเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ 1991.
- แสงสว่าง, โ. (2533). พัฒนาการกีฬามวยไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- อุลิต, จ. (2542). มวยไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ประสานมิตร.
- เอี่ยมภิญโญ, อ. (2542). นักจัดรายการมวยไทยทางวิทยุ. In สัมภาษณ์ (Ed.).

ภาษาอังกฤษ

- Rajadamnern Stadium. **Muaythai**. Bangkok: Pholachai Printing Center, 1984.
- Bompa, T.O. **Periodization: Theory and methodology of training**. Canada: Human
Kinetics, 1999.
- Lee, M. **Coaching children in sport**. London: Taylor & Francis, 1993.
- Dick, F.W. **Sport training principles**. 4th Edition. London: A&C Black, 2002
- Martens, R. **Successful coaching**. 3rd Edition. USA: Human Kinetics, 2004
- Hawley, J. and Burke, L. **Peak performance: Training and nutritional strategies for sport**.
Australia: Allen & Unwin Academic, 1998.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์

1. รศ.ดร.ประพัฒน์ ลักษณะพิสูทธิ์ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิจัยทางการกีฬา เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬามวยไทย และเป็นอาจารย์ผู้สอนวิชามวยไทย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. อ.ยุทธนา วงศ์บ้านคู่ ผู้เชี่ยวชาญกีฬามวยไทยของกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
3. อ.ดร.สาธิต ประจัญบาน ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยทางการกีฬาและเป็นอาจารย์ผู้สอนวิชามวยไทย คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. อ.ชินวุธ ศิริสัมพันธ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬามวยไทย นายกสมาคมครูมวยไทย และประธานสหพันธ์มวยไทยโบราณโลก
5. อ.อำนาจ สายฉลาด ผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬามวยไทย ครูมวยไทยนานาชาติ กรรมการผู้ตัดสินกีฬามวยไทยเวทีมวยราชดำเนิน เป็นอาจารย์ผู้สอนวิชามวยไทย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
6. นายพรหมเมศ จักษุรักษ์ ผู้ช่วยนายสนามมวยเวทีมวยราชดำเนิน อดีตประธานผู้ตัดสินมวยไทยอาชีพสนามมวยเวทีมวยราชดำเนิน
7. นายสร้อย มั่งมี บรรณาธิการข่าวมวยหนังสือพิมพ์ข่าวสด แฟนพันธ์แท้มวยโลก

ภาคผนวก ข

หนังสือเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔/๐๑๗๖๐

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ แขวงวังใหม่ กทม ๑๐๓๓๐

๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณพรหมเมศ จักชูรักษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
๒. แบบสอบถาม

ด้วย นายมนตรี เครือวัลย์ นิสิตระดับมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ ๔ แขนงวิชาการโค้ชกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก” (STATES, PROBLEMS AND SOLUTIONS OF YOUTH MUAY THAI COMPETITION) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ รองศาสตราจารย์ ชัชชัย โกมารทัต อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในกรณีนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาใคร่ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนินทร์ชัย อินทிரากรณ์)
คณบดี

หน่วยจัดการศึกษา งานวิชาการและวิจัย

โทร ๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐

โทรสาร ๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลงานวิจัย

ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔/๐๑๒๕๕

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ แขวงวังใหม่ กทม. ๑๐๓๓๐

๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลงานวิจัย

เรียน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
๒. แบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์

ด้วย นายมนตรี เครือวัลย์ นิสิตระดับมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ ๔ แขนงวิชาการโค้ชกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็ก” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ รองศาสตราจารย์ ชัชชัย โกมารทัต อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อให้การดำเนินการวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ในการนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ นายมนตรี เครือวัลย์ และผู้ช่วยวิจัย เข้าทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ และผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการแข่งขันมวยไทยเด็ก เกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็ก ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะเป็นผู้ประสานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชินนทร์ชัย อินทிரารณ์)
คณบดี

หน่วยจัดการศึกษาศึกษา งานวิชาการและวิจัย
โทร. ๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐
โทรสาร ๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสถาบัน ชุดที่ 1 โทร.0-2218-8147
ที่ จว452/57 วันที่ 24 กรกฎาคม 2557

เรื่อง แจ้งผลผ่านการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย

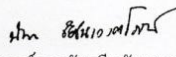
เรียน คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารแจ้งผ่านการรับรองผลการพิจารณา

ตามที่นิสิต/บุคลากรในสังกัดของท่านได้เสนอโครงการวิจัยเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย กลุ่มสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นั้น ในการนี้ กรรมการผู้ทบทวนหลักได้เห็นสมควรให้ผ่านการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยได้ ดังนี้

โครงการวิจัยที่ 047.2/57 เรื่อง สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก (STATES, PROBLEMS, AND SOLUTIONS OF YOUTH MUAY-THAI COMPETITION) ของ นายมนตรี เครือวัลย์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทรี ชัยชนวงศาโรจน์)
 กรรมการและเลขานุการ
 คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน
 กลุ่มสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

AF 01-12

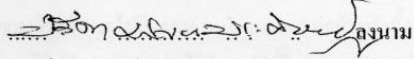
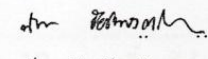
คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารสถาน 2 ชั้น 4 ซอยจุฬาลงกรณ์ 62 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์ 0-2218-8147 โทรสาร 0-2218-8147 E-mail: eccu@chula.ac.th

COA No. 099/2557

ใบรับรองโครงการวิจัย

โครงการวิจัยที่ 047.2 /57 สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็ก
ผู้วิจัยหลัก นายมนตรี เครือวัลย์
หน่วยงาน คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ได้พิจารณา โดยใช้หลัก ของ The International Conference on Harmonization Good Clinical Practice
(ICH-GCP) อนุมัติให้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าวได้

ลงนาม ลงนาม
(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ปรีดา ทั่นประดิษฐ์) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร นันท์ ชัยชนะวงศาโรจน์)
ประธาน กรรมการและเลขานุการ

วันที่รับรอง 18 กรกฎาคม 2557 วันหมดอายุ 17 กรกฎาคม 2558

เอกสารที่คณะกรรมการรับรอง

- โครงการวิจัย
- ข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยและใบยินยอมของกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย
- ผู้วิจัย เลขที่โครงการวิจัย..... 047.2 /57
- แบบสอบถาม วันที่รับรอง..... 18 ก.ค. 2557
วันหมดอายุ..... 17 ก.ค. 2558

เงื่อนไข

- ข้าพเจ้ารับทราบว่าเป็นการคิดจริยธรรม หากดำเนินการเก็บข้อมูลการวิจัยก่อนได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยฯ
- หากใบรับรองโครงการวิจัยหมดอายุ การดำเนินการวิจัยต้องยุติ เมื่อต้องการต่ออายุต้องขออนุมัติใหม่ล่วงหน้าไม่ต่ำกว่า 1 เดือน พร้อมส่งรายงานความก้าวหน้าการวิจัย
- ต้องดำเนินการติดตามที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยอย่างเคร่งครัด
- ใช้เอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ใบยินยอมของกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย และเอกสารเชิญเข้าร่วมวิจัย (ถ้ามี) เฉพาะที่ประทับตราคณะกรรมการเท่านั้น
- หากเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ร้ายแรงในสถานที่เก็บข้อมูลที่ขออนุมัติจากคณะกรรมการ ต้องรายงานคณะกรรมการภายใน 5 วันทำการ
- หากมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการวิจัย ให้ส่งคณะกรรมการพิจารณารับรองก่อนดำเนินการ
- โครงการวิจัยไม่เกิน 1 ปี ส่งแบบรายงานสิ้นสุดโครงการวิจัย AF 03-12) และบทคัดย่อผลการวิจัยภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น สำหรับโครงการวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์ให้ส่งบทคัดย่อผลการวิจัย ภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น

AF 05-07

หนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

ทำที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เลขที่ ประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย.

ข้าพเจ้า ซึ่งได้ลงนามท้ายหนังสือนี้ ขอแสดงความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย ชื่อโครงการวิจัย สภภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็ก ชื่อผู้วิจัย นายมนตรี เครือวัลย์ ที่อยู่ติดต่อ หอพักนิสิตชาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์ 081-6157321 E-mail Address montri_football@hotmail.com

ข้าพเจ้า ได้รับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับที่มาและวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย รายละเอียดขั้นตอนต่างๆ ที่จะต้องปฏิบัติหรือได้รับการปฏิบัติ ความเสี่ยงอันตราย และประโยชน์ซึ่งเกิดขึ้นจากการวิจัยเรื่องนี้ โดยได้อ่านรายละเอียดในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัยโดยตลอด และได้รับคำอธิบายจากผู้วิจัย จนเข้าใจเป็นอย่างดีแล้ว

ข้าพเจ้าจึงสมัครใจเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ตามที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย โดยข้าพเจ้ายินยอมตอบแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ เรื่อง สภภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็ก และยินดีเข้าร่วมในการสนทนากลุ่ม ถ้าได้รับเชิญเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ และเต็มใจอย่างยิ่ง

ข้าพเจ้ามีสิทธิถอนตัวออกจากกรวิจัยเมื่อใดก็ได้ตามความประสงค์ โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผล ซึ่งการถอนตัวออกจากกรวิจัยนั้น จะไม่มีผลกระทบต่อข้าพเจ้าทั้งสิ้น

ข้าพเจ้าได้รับคำรับรองว่า ผู้วิจัยจะปฏิบัติตามข้อข้าพเจ้าตามข้อมูลที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย และข้อมูลใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้าพเจ้า ผู้วิจัยจะเก็บรักษาเป็นความลับ โดยจะนำเสนอข้อมูลการวิจัยเป็นภาพรวมเท่านั้น ไม่มีข้อมูลใดในการรายงานที่จะนำไปสู่การระบุตัวข้าพเจ้า

หากข้าพเจ้าไม่ได้รับการปฏิบัติตรงตามที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย ข้าพเจ้าสามารถร้องเรียนได้ที่คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้น 4 อาคารสถาบัน 2 ซอยจุฬาลงกรณ์ 62 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์ 0-2218-8147, 0-2218-8141 โทรสาร 0-2218-8147 E-mail: eccu@chula.ac.th

ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้รับสำเนาเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย และสำเนาหนังสือแสดงความยินยอมไว้แล้ว

ลงชื่อ.....

(นายมนตรี เครือวัลย์)

ผู้วิจัยหลัก

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ลงชื่อ.....

(.....)

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 / 57

วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557

วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

พยาน

AF 05-07

หนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมการวิจัย
(สำหรับนักมวยไทยเด็ก)

ทำที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เลขที่ ประชากรคิ้วอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ข้าพเจ้า ซึ่งได้ลงนามท้ายหนังสือนี้ขอแสดงความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย

ชื่อโครงการวิจัยสภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก ชื่อผู้วิจัยนายมนตรี เจริญวัฒน์

ที่อยู่ติดต่อ หอพักนิสิตชาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทรศัพท์ 081-6157321E-mail Address montri_football@hotmail.com

ข้าพเจ้า ได้รับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับที่มาและวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย รายละเอียดขั้นตอนต่างๆ ที่
จะต้องปฏิบัติหรือได้รับการปฏิบัติ ความเสี่ยง/อันตราย และประโยชน์ซึ่งจะเกิดขึ้นจากการวิจัยเรื่องนี้ โดยได้อ่าน
รายละเอียดในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัยโดยตลอด และได้รับคำอธิบายจากผู้วิจัย จนเข้าใจเป็นอย่างดีแล้ว

ข้าพเจ้าจึงสมัครใจเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ตามที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย โดยข้าพเจ้า
ยินยอมตอบแบบสอบถามเชิงสัมภพณ์ เรื่องสภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก และยินดี
เข้าร่วมในการสนทนากลุ่มถ้าได้รับเชิญเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ และเต็มใจอย่างยิ่ง

ข้าพเจ้ามีสิทธิถอนตัวออกจากกรวิจัยเมื่อใดก็ได้ตามความประสงค์ โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผล ซึ่งการถอน
ตัวออกจากกรวิจัยนั้น จะไม่มีผลกระทบต่อในทางใดๆ ต่อข้าพเจ้าทั้งสิ้น

ข้าพเจ้าได้รับคำรับรองว่า ผู้วิจัยจะปฏิบัติต่อข้าพเจ้าตามข้อมูลที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการ
วิจัย และข้อมูลใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้าพเจ้า ผู้วิจัยจะเก็บรักษาเป็นความลับ โดยจะนำเสนอข้อมูลการวิจัยเป็น
ภาพรวมเท่านั้น ไม่มีข้อมูลใดในการรายงานที่จะนำไปสู่การระบุตัวข้าพเจ้า

หากข้าพเจ้าไม่ได้รับการปฏิบัติตรงตามที่ได้ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย ข้าพเจ้าสามารถ
ร้องเรียนได้ที่คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ชั้น 4 อาคารสถาบัน 2 ซอยจุฬาลงกรณ์ 62 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์ 0-2218-8147, 0-2218-8141 โทรสาร 0-2218-8147 E-mail:eccu@chula.ac.th

ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้รับสำเนาเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการ
วิจัย และสำเนาหนังสือแสดงความยินยอมไว้แล้ว

ลงชื่อ.....

(นายมนตรี เจริญวัฒน์)

ผู้วิจัยหลัก

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ปกครองนักมวยไทยเด็ก

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ลงชื่อ.....

(.....)

พยาน

เลขที่โครงการวิจัย 049.2/57

วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557

วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

ปรับปรุงเมื่อ 23 พฤษภาคม 2554

ข้อมูลสำหรับประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

(Patient/ Participant Information Sheet)

ชื่อโครงการวิจัย สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็ก
 ชื่อผู้วิจัย นายมนตรี เครือวัลย์
 อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์รัชชัย โภชมารัตต์
 สถานที่ติดต่อผู้วิจัย หอพักนิสิตจุฬาฯ ถ.พญาไท ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
 โทรศัพท์เคลื่อนที่ 081-6157321 อีเมลส์ montri.football@hotmail.com

(1) เรียน ผู้เข้าร่วมวิจัยทุกท่าน

ท่านเป็นหนึ่งในผู้ที่ให้ความสนใจในกีฬามวยไทยเด็ก จำนวน 157 คน แบ่งเป็นเจ้าของค่ายมวยหรือผู้จัดการนักมวย 18 คน โค้ช/ผู้ฝึกสอน 18 คน นักมวยไทยเด็ก 36 คน โปรโมเตอร์ 10 คน กรรมการผู้ตัดสินมวยไทย 10 คน ผู้ชมมวยไทยเด็ก 35 คน ผู้สื่อข่าวกีฬามวยไทย 10 คน นักวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือนักพลศึกษา 10 คน แพทย์และพยาบาล 10 คน ที่ได้รับเชิญเข้าร่วมการวิจัยเรื่อง สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันกีฬามวยไทยเด็ก

(2) โครงการนี้เกี่ยวข้องกับการศึกษาถึง ความสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการแข่งขันมวยไทยเด็ก เพื่อให้ได้ข้อมูลจากสภาพที่แท้จริง ทั้งความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ นำมาเป็นแนวทางปรับปรุงพัฒนา รวมทั้งส่งเสริมให้การแข่งขันมวยไทยเด็กเป็นที่นิยมและมีรูปแบบการแข่งขันที่แน่นอน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงและแก้ไขกระบวนการวิธีการได้ชมมวยไทย เพื่อที่เด็กๆ จะได้รับความคุ้มครองและได้รับการฝึกฝนอย่างถูกวิธี และสามารถที่จะนำวิชาความรู้ที่ฝึกฝนตั้งแต่เด็ก ไปประกอบวิชาชีพในอนาคตต่อไปได้

(3) วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการแข่งขันมวยไทยเด็ก
2. เพื่อศึกษาปัญหาการแข่งขันมวยไทยเด็ก
3. เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก

(4) รายละเอียดของกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

มุ่งเน้นเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคนไทยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก ได้แก่ เจ้าของค่ายมวยหรือผู้จัดการนักมวย โค้ชหรือผู้ฝึกสอน และนักมวยไทยเด็ก
2. กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก ได้แก่ โปรโมเตอร์ กรรมการผู้ตัดสินมวยไทย นักข่าว ผู้ชมมวยไทยเด็ก นักวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือนักพลศึกษา แพทย์และพยาบาล

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 / 57
 วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557
 วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

เกณฑ์การคัดเลือก และเกณฑ์การคัดออกกลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์การคัดเลือก

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอยู่อย่างจำกัด ผู้วิจัยจึงใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ทั้ง 2 กลุ่ม โดยดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างต้องมีความสมัครใจ และมีความเต็มใจในการตอบแบบสอบถามเชิงสัมภพานนี้
2. กลุ่มตัวอย่างต้องเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬามวยไทยเด็ก และมีคุณสมบัติตามเงื่อนไขที่ระบุในวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์การคัดออก

1. กลุ่มตัวอย่างไม่สมัครใจ และไม่เต็มใจในการให้ข้อมูลในการวิจัย
2. กลุ่มตัวอย่างขาดคุณสมบัติตามเงื่อนไขที่ระบุในวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

(5) กระบวนการการวิจัยที่กระทำต่อกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย เรื่อง สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็ก ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเชิงสัมภพานี้ ในกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ

5.1 กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก ได้แก่ เจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวย โค้ชหรือผู้ฝึกสอน และนักมวยไทยเด็ก

5.2 กลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก ได้แก่ โปรโมเตอร์ กรรมการผู้ตัดสินมวยไทย นักข่าวกีฬามวยไทย ผู้ชมมวยไทยเด็ก นักวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือนักพลศึกษา แพทย์และพยาบาล

โดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ณ ค่ายมวย และสนามมวยต่างๆ โดยใช้เวลาในการสัมภาษณ์ข้อคำถาม 200 ข้อ ประมาณ 30 นาที จากนั้นนำข้อมูลจากแบบสอบถามเชิงสัมภพานี้ ที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะ แนวทางแก้ไข กีฬามวยไทยเด็ก แบบปลายเปิด (Open Ended) มาวิเคราะห์ และจัดทำคู่มือแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก เพื่อเตรียมนำเข้าสู่ที่ประชุมสนทนากลุ่ม (Focus group) ซึ่งการจัดสนทนากลุ่มย่อย (Focus group) ระหว่างผู้แทนกลุ่มที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก โดยผู้แทนจาก 2 กลุ่มตัวอย่างซึ่งอาจเป็นท่าน จำนวน 8 คน คือ เจ้าของค่ายมวย หรือ ผู้จัดการนักมวย 1 คน โค้ช หรือ ผู้ฝึกสอน 1 คน โปรโมเตอร์ 1 คน กรรมการผู้ตัดสินมวย 1 คน ผู้ชมมวยไทยเด็ก 1 คน ผู้สื่อข่าวกีฬามวยไทย 1 คน นักวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือนักพลศึกษา 1 คน และแพทย์สนาม 1 คน จำนวน 1 ครั้ง ใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง ณ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา และขออนุญาตอัดเทปขณะดำเนินการสนทนากลุ่ม และจะทำลายเทปเมื่อสิ้นสุดการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา แจ้งขอความร่วมมือในการวิจัย ไปยังนายสนามมวย ทั้ง 5 แห่ง และ เจ้าของค่ายมวยทั้ง 18 ท่าน เพื่อขอความอนุเคราะห์ด้านข้อมูลจากการใช้กลุ่มตัวอย่าง และสถานที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เลขที่โครงการวิจัย 047.2/57
 วั้ได้รับรอง 18 ก.ค. 2557
 วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

- 3
2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดอบรมผู้ช่วยวิจัย จำนวน 3 คน เกี่ยวกับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเชิงสัมพัทธ์ให้เข้าใจวิธีการเก็บข้อมูลตรงกัน
 3. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเชิงสัมพัทธ์ด้วยตนเอง
 4. เฉพาะการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มนักเรียนไทยเด็ก ผู้วิจัย และผู้ช่วยวิจัย จะทำการสัมพัทธ์กับมวยไทยเด็ก และกรอกข้อมูลด้วยตัวผู้วิจัยเอง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แม่นยำมากที่สุด เนื่องจากกลุ่มนักเรียนไทยเด็กอาจมีปัญหาเรื่องการเขียนตอบ การพูดคุยสัมพัทธ์กับนักเรียนไทยโดยตรงจะป้องกันปัญหาข้อมูลผิดพลาดได้
 5. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ด้วยตัวเอง

(6) ความเสี่ยงและอันตรายจากการวิจัย

งานวิจัยนี้ไม่มีความเสี่ยง และอันตรายใดๆ กับกลุ่มตัวอย่าง

(7) ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อนักงานที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก ในการนำไปใช้เป็นแนวทางเพื่อพัฒนา และปรับปรุงแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็ก ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป

(8) การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยพบกลุ่มตัวอย่างและแนะนำตัว อธิบายวัตถุประสงค์และขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งขอความร่วมมือในการทำวิจัย และชี้แจงให้ทราบว่า การตอบรับหรือการปฏิเสธการเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้จะไม่มีผลต่อกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลทุกอย่างจะถือเป็นความลับและนำมาใช้ตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น ผลการวิจัยจะนำเสนอในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างสามารถแจ้งการขอออกจากการศึกษาได้ก่อนที่การวิจัยจะสิ้นสุดลง โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผลหรือคำอธิบายใดๆ ซึ่งการกระทำดังกล่าวจะไม่มีผลอันใดต่อกลุ่มตัวอย่างและครอบครัว และเมื่อกลุ่มตัวอย่างยินยอมเข้าร่วมการวิจัย ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างลงนามในหนังสือยินยอมเข้าร่วมการวิจัย “การเข้าร่วมเป็นกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยเป็นโดยสมัครใจ และสามารถปฏิเสธที่จะเข้าร่วมหรือถอนตัวจากการวิจัยได้ทุกขณะ โดยไม่สูญเสียประโยชน์ที่พึงได้รับ”

(9) การเปิดเผยข้อมูล

“ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับท่านจะเก็บเป็นความลับ หากมีการเสนอผลการวิจัยจะเสนอเป็นภาพรวม”

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 / 57
วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557
วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

(10) ข้อมูลเพิ่มเติม

“หากท่านมีข้อสงสัยให้สอบถามเพิ่มเติมได้โดยสามารถติดต่อผู้วิจัยได้ตลอดเวลา และหากผู้วิจัยมีข้อมูลเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์หรือโทษเกี่ยวกับการวิจัย ผู้วิจัยจะแจ้งให้ท่านทราบอย่างรวดเร็ว” เพื่อให้ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยทบทวนว่ายังสมัครใจจะอยู่ในงานวิจัยต่อไปหรือไม่ หากผู้เข้าร่วมการวิจัยมีข้อซักถามประการใด กรุณาติดต่อผู้วิจัยโดยโทรศัพท์ติดต่อที่เบอร์ 081-6157321 อีเมลล์ montri_football@hotmail.com

(11) การจ่ายค่าพาหนะ ค่าชดเชยการเสียเวลา หรือของที่ระลึก

ผู้วิจัย ไม่มีค่าตอบแทนให้กับกลุ่มตัวอย่าง

(12) การร้องเรียน

“หากท่านไม่ได้รับการปฏิบัติตามข้อมูลดังกล่าวสามารถร้องเรียนได้ที่ คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้น 4 อาคารสถาบัน 2 ซอยจุฬาลงกรณ์ 62 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์ 0-2218-8147 โทรสาร 0-2218-8147 E-mail. eccu@chula.ac.th”

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 / 57
วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557
วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

ข้อมูลสำหรับประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย
(สำหรับนักมวยไทยเด็ก)
(Patient/ Participant Information Sheet)

ชื่อโครงการวิจัย สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็ก
ชื่อผู้วิจัย นายมนตรี เครือวัลย์
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์รัชชัย โกมารทัต
สถานที่ติดต่อผู้วิจัย หอพักนิสิตจุฬาฯ ๑ พญาไท ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์เคลื่อนที่ 081-6157321 อีเมล montri_football@hotmail.com

(1) เรียน ผู้เข้าร่วมวิจัยทุกท่าน

ท่านเป็นหนึ่งในผู้ที่ได้รับเชิญเข้าร่วมการวิจัยเรื่อง สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันกีฬามวยไทยเด็ก

(2) โครงการนี้เกี่ยวข้องกับทางการศึกษาถึง ศึกษาสภาพและปัญหาการแข่งขันมวยไทยเด็ก เพื่อให้ได้ข้อมูลจากสภาพที่แท้จริง ทั้งความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ นำมาเป็นแนวทางปรับปรุงพัฒนา รวมทั้งส่งเสริมให้การแข่งขันมวยไทยเด็กเป็นที่นิยมและมีรูปแบบการแข่งขันที่แน่นอน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงและแก้ไขกระบวนการวิธีการโค้ชมวยไทย เพื่อที่เด็กๆ จะได้รับความคุ้มครองและได้รับการฝึกฝนอย่างถูกวิธี และสามารถที่จะนำวิชาความรู้ที่ฝึกฝนตั้งแต่เด็ก ไปประกอบวิชาชีพในอนาคตต่อไปได้

(3) วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการแข่งขันมวยไทยเด็ก
2. เพื่อศึกษาปัญหาการแข่งขันมวยไทยเด็ก
3. เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก

(4) รายละเอียดของกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ท่านเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก ได้แก่ นักมวยไทยเด็ก

เกณฑ์การคัดเลือกและเกณฑ์การคัดออกกลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์การคัดเลือก

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอยู่อย่างจำกัด ผู้วิจัยจึงใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ทั้ง 2 กลุ่ม โดยทั้งนี้

1. กลุ่มตัวอย่างต้องมีความสมัครใจ และมีความเต็มใจในการตอบแบบสอบถามเชิงสัมภพานี้
2. กลุ่มตัวอย่างต้องเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬามวยไทยเด็ก และมีคุณสมบัติตามเงื่อนไขที่ระบุ

ในวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 / 57

วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557

วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

เกณฑ์การคัดเลือก

1. กลุ่มตัวอย่างไม่สมัครใจ และไม่เต็มใจในการให้ข้อมูลในการวิจัย
2. กลุ่มตัวอย่างขาดคุณสมบัติตามเงื่อนไขที่ระบุในวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

(5) กระบวนการการวิจัยที่กระทำต่อกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

จะทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ณ ค่ายมวย และสนามมวยต่างๆ โดยใช้เวลาในการสัมภาษณ์ข้อคำถาม 200 ข้อ ประมาณ 30 นาที จากนั้นนำข้อมูลจากแบบสอบถามเชิงสัมพันธภาพ ที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ แนวทางแก้ไข กีฬามวยไทยเด็ก แบบปลายเปิด (Open Ended) มาวิเคราะห์ และจัดทำคู่มือแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก เพื่อเตรียมนำเข้าสู่ที่ประชุมสนทนากลุ่ม (Focus group)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา แจ้งขอความร่วมมือในการวิจัย ไปยังนายสนามมวยทั้ง 5 แห่ง และ เจ้าของค่ายมวยทั้ง 18 ท่าน เพื่อขอความอนุเคราะห์ด้านข้อมูลจากการใช้กลุ่มตัวอย่าง และสถานที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดอบรมผู้ช่วยวิจัย จำนวน 3 คน เกี่ยวกับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเชิงสัมพันธภาพให้เข้าใจวิธีการเก็บข้อมูลตรงกัน

3. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเชิงสัมพันธภาพด้วยตนเอง

4. เฉพาะการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มนักมวยไทยเด็ก ผู้วิจัย และผู้ช่วยวิจัย จะทำการสัมภาษณ์นักมวยไทยเด็ก และกรอกข้อมูลด้วยตัวผู้วิจัยเอง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แม่นยำมากที่สุด เนื่องจากกลุ่มนักมวยไทยเด็กอาจมีปัญหาเรื่องการเขียนตอบ การพูดคุยสัมภาษณ์นักมวยโดยตรงจะป้องกันปัญหาข้อมูลผิดพลาดได้

5. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ด้วยตัวเอง

(6) ความเสี่ยงและอันตรายจากการวิจัย

งานวิจัยนี้ไม่มีความเสี่ยง และอันตรายใดๆ กับกลุ่มตัวอย่าง

(7) ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก ในการนำไปใช้เป็นแนวทางเพื่อพัฒนา และปรับปรุงแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็กให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 / 57
วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557
วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

(8) การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่างโดยผู้วิจัยพบกลุ่มตัวอย่างและแนะนำตัว อธิบายวัตถุประสงค์ และขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งขอความร่วมมือในการทำวิจัย และชี้แจงให้ทราบว่า การตอบรับ หรือการปฏิเสธการเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้จะไม่มีผลต่อกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลทุกอย่างจะถือเป็นความลับและนำมาใช้ตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น ผลการวิจัยจะนำเสนอในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างสามารถแจ้งการขอออกจากการศึกษาได้ก่อนที่การวิจัยจะสิ้นสุดลง โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผลหรือคำอธิบายใดๆ ซึ่งการกระทำดังกล่าวจะไม่มีผลอันใดต่อกลุ่มตัวอย่างและครอบครัว และเมื่อกลุ่มตัวอย่างยินยอมเข้าร่วมการวิจัย ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างลงนามในหนังสือยินยอมเข้าร่วมการวิจัย “การเข้าร่วมเป็นกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยเป็นโดยสมัครใจ และสามารถปฏิเสธที่จะเข้าร่วมหรือถอนตัวจากการวิจัยได้ทุกขณะ โดยไม่สูญเสียประโยชน์ที่พึงได้รับ”

(9) การเปิดเผยข้อมูล

“ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับท่านจะเก็บเป็นความลับ หากมีการเสนอผลการวิจัยจะเสนอเป็นภาพรวม”

(10) ข้อมูลเพิ่มเติม

“หากท่านมีข้อสงสัยให้สอบถามเพิ่มเติมได้โดยสามารถติดต่อผู้วิจัยได้ตลอดเวลา และหากผู้วิจัยมีข้อมูลเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์หรือโทษเกี่ยวกับการวิจัย ผู้วิจัยจะแจ้งให้ท่านทราบอย่างรวดเร็ว” เพื่อให้ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยทบทวนว่ายังสมัครใจจะอยู่ในงานวิจัยต่อไปหรือไม่ หากผู้เข้าร่วมการวิจัยมีข้อซักถามประการใด กรุณาติดต่อผู้วิจัยโดยโทรศัพท์ติดต่อที่เบอร์ 081-6157321 อีเมลล์ montri_football@hotmail.com

(11) การจ่ายค่าพาหนะค่าชดเชยการเสียเวลา หรือของที่ระลึก

ผู้วิจัยไม่มีค่าตอบแทนให้กับกลุ่มตัวอย่าง

(12) การร้องเรียน

“หากท่านไม่ได้รับการปฏิบัติตามข้อมูลดังกล่าวสามารถร้องเรียนได้ที่ คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้น 4 อาคารสถาบัน 2 ซอย จุฬาลงกรณ์ 62 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์ 0-2218-8147 โทรสาร 0-2218-8147 E-mail: eccu@chula.ac.th”

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 / 57
วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557
วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

แบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์
เรื่อง สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็ก
(สำหรับกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก)

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก ในการนำไปใช้เป็นแนวทางเพื่อพัฒนา และปรับปรุงแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็กให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน พิจารณาข้อความแต่ละข้อโดยละเอียด แล้วตอบคำถามตามความเป็นจริง จากการรับรู้ของท่าน โดยข้อมูลที่ได้อาจเก็บไว้เป็นความลับ และนำเสนอในภาพรวม โดยผ่านกระบวนการทางสถิติ และนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

แบบสอบถามทั้งหมดแบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของการแข่งขันมวยไทยเด็ก โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

2.1 สภาพก่อนวันแข่งขันมวยไทยเด็ก

2.2 สภาพในวันแข่งขันมวยไทยเด็ก

2.3 สภาพหลังวันแข่งขันมวยไทยเด็ก

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการแข่งขันมวยไทยเด็ก

3.1 ปัญหาก่อนวันแข่งขันมวยไทยเด็ก

3.2 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็ก

3.3 ปัญหาหลังวันแข่งขันมวยไทยเด็ก

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็ก ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ ซึ่งเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

หมายเหตุ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล กับทุกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักมวยไทยเด็ก ผู้วิจัยจะมีทีมงาน ดำเนินการสอบถามเชิงสัมภาษณ์ กับตัวกลุ่มตัวอย่างทุกคนโดยตรง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง () หน้าข้อความ หรือกรอกข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1 ผู้ตอบคำถาม คือ

- () 1 เจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวยไทยเด็ก () 2. ผู้ฝึกสอน / โค้ชมวยไทยเด็ก
() 3. นักมวยไทยเด็ก

2. เพศ

- () 1 ชาย () 2. หญิง

3. อายุ _____ ปี

4. ระดับการศึกษา

- () 1 ประถมศึกษา () 2. มัธยมศึกษาตอนต้น
() 3 มัธยมศึกษาตอนปลาย () 4. อนุปริญญา
() 5 ปริญญาตรี () 6. ปริญญาโท
() 7 ปริญญาเอก () 8. อื่นๆ (ระบุ) _____

5. ประสบการณ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมวยไทยเด็ก (เลือกตอบเฉพาะข้อที่เกี่ยวข้อง)

5.1 สำหรับเจ้าของค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวยตอบ

- ได้ขึ้นทะเบียนกับคณะกรรมการมวยของกกท.แห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. _____
- มีประสบการณ์ในการจัดการดูแลนักมวยไทยเด็กมาเป็นเวลา _____ ปี _____ เดือน

5.2 สำหรับผู้ฝึกสอน/โค้ชตอบ

- ได้ผ่านการอบรมการฝึกสอนมวยไทยของกกท.แห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. _____
- มีประสบการณ์ในการฝึกและการโค้ชนักมวยไทยเด็กมาเป็นเวลา _____ ปี _____ เดือน

5.3 สำหรับนักมวยไทยเด็กตอบ

- เริ่มฝึกซ้อมมวยไทยตั้งแต่อายุ _____ ปี _____ เดือน
- ก่อนขึ้นชกแข่งขันจริงในการแข่งขันครั้งแรก มีการเตรียมตัวฝึกซ้อมมวยไทยมา _____ ปี _____ เดือน
- มีประสบการณ์ในการชกมวยไทยเด็กตั้งแต่เริ่ม จนถึงเป็นเวลา _____ ปี _____ เดือน
- สถิติการชก ขึ้นชกจำนวน _____ ครั้ง ชนะ _____ ครั้ง แพ้ _____ ครั้ง เสมอ _____ ครั้ง

เลขที่โครงการวิจัย..... 047 2 / 57

วันที่รับรอง..... 18 ก.ค. 2557

วันหมดอายุ..... 17 ก.ค. 2558

ตอนที่ 2 สภาพ ในการแข่งขันมวยไทยเด็ก

กรุณาเลือกตอบตามความเป็นจริง โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับของสภาพการปฏิบัติที่เป็นอยู่ ตามการรับรู้และข้อเท็จจริง

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1	2.1 สภาพก่อนวันแข่งขันมวยไทยเด็ก วัตถุประสงค์ของการแข่งขัน การแข่งขันมวยไทยเด็ก มุ่งเน้นการส่งเสริมศิลปการต่อสู้ ป้องกันตัวประจำชาติ					
2	การแข่งขันมวยไทยเด็ก มุ่งเน้นประโยชน์และคุณค่าด้าน การออกกำลังกาย					
3	การฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน มีการฝึกซ้อมเตรียมตัวนักมวยไทยเด็กก่อนวันแข่งขัน อย่างเพียงพอ					
4	ทีมสต๊าฟโค้ช/ผู้ฝึกสอนมีจำนวนเพียงพอ					
5	มีสต๊าฟโค้ช/ผู้ฝึกสอนที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กช่วยดูแลการ ฝึกซ้อม					
6	ตัวโค้ชมีความรู้ทั้งด้านการฝึกและการโค้ชมวยไทยเด็ก อย่างเพียงพอ					
7	โค้ชมีการวางแผนการฝึกซ้อมทั้งระยะยาว ระยะกลาง ระยะสั้น และมีแผนแต่ละครั้ง อย่างเป็นระบบ					
8	การเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิค และแทคติคก่อน วันแข่งขัน มีการฝึกซ้อมเทคนิคการใช้อาวุธ ต่อย เตะ ถีบ ศอก และ เข่าอย่างเพียงพอ					
9	มีการฝึกซ้อมเทคนิคการป้องกันอาวุธคู่ต่อสู้ทั้ง บัด ถอย พันระยะ ถอยจาก ย่อตัวหลบ การใช้แขน ศอก ขา เข่า ป้องกันอย่างเพียงพอ					

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 / 57
วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557
วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
10	มีการฝึกซ้อมแท็คติกการรุก ด้วยการผสมผสานอาวุธมวยไทย ทั้งหมด เท้า เข่า ศอก เป็นชุด อย่างเพียงพอ					
11	มีการฝึกซ้อมแท็คติกการป้องกัน ด้วยการผสมผสานอาวุธมวยไทย ทั้งหมด เท้า เข่า ศอก เป็นชุดป้องกันอย่างเพียงพอ					
12	มีการฝึกซ้อมแท็คติกการกอด ปล้ำ คลุกวงในอย่างเพียงพอ					
13	มีการฝึกซ้อมแม่ไม้มวยไทย อย่างครบเครื่องแม่ไม้มวยไทย					
14	มีการฝึกซ้อมลูกไม้มวยไทย อย่างครบเครื่องลูกไม้มวยไทย					
15	มีการฝึกซ้อมการอ่านเชิงชกของคู่ต่อสู้อย่างเพียงพอ					
16	มีการฝึกซ้อมการแก้ไขเชิงมวย และแก้ปัญหาขณะชกแข่งขันอย่างเพียงพอ					
17	มีการสอนและฝึกซ้อมการร่ายรำให้ครูมวยไทยก่อนชกอย่างเพียงพอ					
18	มีการสอนและฝึกเทคนิคการควบคุมจิตใจและอารมณ์ในการแข่งขันให้นักมวยไทยเด็กอย่างเพียงพอ					
19	<u>การควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวย</u> มีการวางแผนการควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวยไทยเด็กอย่างเป็นระบบ					
20	มีการตรวจสอบควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวยไทยเด็กเป็นระยะ อย่างเหมาะสม					
21	นักมวยไทยเด็กสามารถทำน้ำหนักตัวได้ตามพิกัดที่กำหนดก่อนวันแข่งขัน					
22	<u>การประกบคู่ชก</u> มีการแบ่งรุ่นการแข่งขันมวยไทยเด็กที่เหมาะสม					

เลขที่โครงการวิจัย... 047 2 / 57

วันที่รับรอง... 18 ก.ค. 2557

วันหมดอายุ... 17 ก.ค. 2558

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
23	มีการกำหนดพิทักษ์หน้าที่ในแต่ละรุ่นของการแข่งขันมวยไทยเด็กที่เหมาะสม					
24	การจัดประกบคู่มวย มีการพิจารณาถึงประสบการณ์การชกที่ใกล้เคียงกันของคู่แข่งชั้น					
25	กติกาการชก มีการสอนและฝึกฝนเกี่ยวกับกติกามารยาทที่นักมวยไทยเด็กควรปฏิบัติขณะแข่งขัน					
26	กติกาการชก 5 ยกๆละ 2 นาที พักระหว่างยก 2 นาที มีความเหมาะสม					
27	สวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน มีการตกลงเรื่องการแบ่งปันผลประโยชน์ที่นักมวยไทยเด็กจะได้รับในการแข่งขันไว้ล่วงหน้า ก่อนการแข่งขัน					
28	มีการตกลงเรื่องการดูแลรับผิดชอบในการรักษาพยาบาลนักมวยไทยเด็ก หากได้รับบาดเจ็บจากการแข่งขัน					
29	มีการทำประกันอุบัติเหตุที่เกิดจากการแข่งขัน หรือ ประกันสุขภาพที่คุ้มครองกรณีที่นักมวยไทยเด็กได้รับบาดเจ็บจากการแข่งขัน					
30	มีอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อมอย่างเพียงพอและทันสมัย					
31	2.2 สภาพในวันแข่งขันมวยไทยเด็ก การตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย การชั่งน้ำหนักตัวในช่วงเช้าของวันแข่งขันมีความเหมาะสม					
32	มีเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลการชั่งน้ำหนักนักมวยไทยเด็ก					

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 / 57

วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557

วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
33	เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลการแข่งขันน้ำหนักมวยไทยเด็กมีความยุติธรรม					
34	มีการตรวจร่างกายโดยแพทย์ ก่อนชั่งน้ำหนักทุกครั้ง					
35	แพทย์ที่ทำหน้าที่ตรวจร่างกายนักมวยก่อนชั่งน้ำหนักมีความชำนาญทางกีฬามวยไทย					
36	มีแพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญด้านกุมารเวชทำหน้าที่ตรวจร่างกายนักมวยไทยเด็ก					
37	การลดน้ำหนักตัวกรณีชั่งน้ำหนักไม่ผ่าน กำหนดเวลาไม่เกิน 2 ชั่วโมง มีความเหมาะสม					
38	หลังการแข่งขันน้ำหนักผ่านพิกัด โค้ชและผู้ฝึกสอน มีการบำรุงร่างกายนักมวยไทยเด็กอย่างเหมาะสม					
39	หลังการแข่งขันน้ำหนักผ่านพิกัด โค้ชและผู้ฝึกสอนดูแลให้นักมวยไทยเด็กพักผ่อนอย่างเพียงพอจนถึงเวลาชก					
40	<u>การอบอุ่นร่างกาย</u> สนามแข่งขันมีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สำหรับนักมวยไทยเด็กอย่างมิดชิด และปลอดภัย					
41	สนามแข่งขันมีบริเวณอบอุ่นร่างกายนักมวยไทยเด็กอย่างเหมาะสม					
42	มีการอบอุ่นร่างกายก่อนชก ด้วยท่ากายบริหารและทำยืดเหยียดอย่างเหมาะสม					
43	มีทีมงานช่วยดำเนินการในขั้นตอนการนวดน้ำมัน กระตุ้นกล้ามเนื้อนักมวยไทยเด็ก					
44	มีทีมที่เลี้ยงที่เป็นช่วยดูแลนักมวยไทยเด็กอย่างเหมาะสม					
45	<u>อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย</u> การชกมวยไทยเด็ก โดยไม่ได้เครื่องป้องกันศีรษะมีความเหมาะสม					

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 / 57

วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557

วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
46	มีอุปกรณ์ และ/หรือ เครื่องแต่งกายใส่ป้องกันอันตราย บริเวณอกของนักมวยไทยเด็กอย่างมีประสิทธิภาพ					
47	มีอุปกรณ์ และ/หรือ เครื่องแต่งกายใส่ป้องกันอันตราย บริเวณอวัยวะเพศของนักมวยไทยเด็กอย่างมีประสิทธิภาพ					
48	มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายปากและฟันอย่างมีประสิทธิภาพ					
49	มีอุปกรณ์ และเครื่องแต่งกายที่สามารถป้องกันลำตัว นักมวยไทยเด็ก อย่างมีประสิทธิภาพ					
50	ความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย เจ้าของค่ายมวย โค้ช และผู้ฝึกสอนให้ความสำคัญกับการสวมมงคลก่อนขึ้นชกให้แก่ นักมวยไทยเด็ก					
51	นักมวยไทยเด็กเข้าใจ เห็นคุณค่า และสามารถปฏิบัติตามความหมายของการสวมมงคลได้					
52	นักมวยไทยเด็กเข้าใจ เห็นคุณค่า และสามารถทำการรำมวยก่อนชกตามแบบที่ฝึกฝนมาได้					
53	การใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก นักมวยไทยเด็กสามารถใช้อาวุธหมัด ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
54	นักมวยไทยเด็กสามารถใช้อาวุธเตะ ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
55	นักมวยไทยเด็กสามารถใช้อาวุธเข่า ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
56	นักมวยไทยเด็กสามารถใช้อาวุธศอก ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 /57

วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557

วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
57	นักมวยไทยเด็กสามารถป้องกันการต่อย ของคู่ต่อสู้ขณะ แข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
58	นักมวยไทยเด็กสามารถป้องกันการเตะ ของคู่ต่อสู้ขณะ แข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
59	นักมวยไทยเด็กสามารถป้องกันการเข้า ของคู่ต่อสู้ขณะ แข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
60	นักมวยไทยเด็กสามารถป้องกันการศอก ของคู่ต่อสู้ขณะ แข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
61	นักมวยไทยเด็กสามารถใช้แทคติกการรุก ด้วยการ ผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย เข้าทำคู่ต่อสู้ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ					
62	นักมวยไทยเด็กสามารถใช้แทคติกการรับ ด้วยการ ผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย ป้องกันการรุกของคู่ต่อสู้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
63	นักมวยไทยเด็กสามารถใช้แม่ไม้มวยไทยในการต่อสู้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ					
64	นักมวยไทยเด็กสามารถใช้แทคติกการกอดปล้ำ คลุกวง ใน ขณะต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
65	การแก้ไขเกมการชกระหว่างยก นักมวยไทยเด็กสามารถอ่านเชิงชก และวิเคราะห์ ศักยภาพของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
66	นักมวยไทยเด็กสามารถแก้ไขเชิงมวย และแก้ไขปัญหา ขณะต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
67	นักมวยไทยเด็กสามารถชกคู่ต่อสู้ได้จนจบการแข่งขัน โดย ไม่หมดแรงก่อน					

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 / 57
วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557
วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
68	การตัดสินใจและผลการแข่งขัน การให้คะแนนการแข่งขันมวยไทยเด็ก โดยเน้นการใช้ หมัด เท้า เข่า สอกชกถูกเป้าหมายร่างกายด้วยความ รุนแรง มีความเหมาะสม					
69	กรรมการให้คะแนนข้างเวที ทำหน้าที่ตัดสินได้อย่าง ยุติธรรม					
70	ผู้ตัดสินบนเวที ทำหน้าที่ควบคุมการแข่งขันได้อย่าง ยุติธรรม					
71	ผู้ตัดสินบนเวที ทำหน้าที่ควบคุมการแข่งขันโดยคำนึงถึง ความปลอดภัยของนักมวย					
72	เมื่อนักมวยได้รับบาดเจ็บ ผู้ตัดสินบนเวทีสามารถตัดสิน ได้อย่างถูกต้อง ทันเหตุการณ์					
73	มีผู้ตัดสินบนเวทีที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กทำหน้าที่					
74	นักมวยไทยเด็กมักชกกันด้วยคะแนน					
75	นักมวยไทยเด็กมักชกกันด้วยการน็อกเอาต์คู่ต่อสู้					
76	การบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กไม่ค่อยได้รับอาการฟกช้ำจากการแข่งขัน					
77	นักมวยไทยเด็กไม่ค่อยได้รับแผลแตกจากการแข่งขัน					
78	แพทย์ประจำสนามแข่งขัน สามารถช่วยปฐมพยาบาล นักมวยไทยเด็กที่ได้รับบาดเจ็บ อย่างมีประสิทธิภาพ และทันเหตุการณ์					
79	มีแพทย์ประจำสนามแข่งขันที่มีความเชี่ยวชาญด้าน กุมารเวชทำหน้าที่					
80	สนามแข่งขันมีอุปกรณ์ปฐมพยาบาล และเจ้าหน้าที่ที่ พร้อมปฏิบัติงาน					
81	กิริยามารยาทในการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กแสดงมารยาทที่ดีต่อคู่ต่อสู้ขณะ					

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 / 57

วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557

วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
82	นักมวยไทยเด็กแสดงมารยาทที่ดีต่อกรรมการผู้ตัดสิน					
83	นักมวยไทยเด็กแสดงมารยาทที่ดีต่อผู้ชมการแข่งขัน					
84	นักมวยไทยเด็กแสดงออกถึงความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาขณะแข่งขัน					
85	การให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก ขณะพักระหว่างยก การดูแลให้น้ำของที่เลี้ยงช่วยให้สภาพร่างกายสดชื่นขึ้น					
86	ขณะพักระหว่างยก การดูแลให้น้ำของที่เลี้ยงช่วยให้สภาพจิตใจเข้มแข็งขึ้น					
87	การแนะนำแก้เกมการชก ในช่วงพักระหว่างยก ช่วยให้นักมวยไทยเด็กประสบความสำเร็จในการแข่งขัน					
88	มีที่เลี้ยงทำหน้าที่ดูแลให้น้ำนักมวยไทยเด็ก ขณะพักระหว่างชก					
89	2.3 สภาพหลังวันแข่งขันมวยไทยเด็ก สวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กที่ได้รับบาดเจ็บได้รับการดูแลจากแพทย์พยาบาลของสนามแข่งขันอย่างเอาใจใส่					
90	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กที่ได้รับบาดเจ็บได้รับการดูแล ติดตาม ให้การรักษาพยาบาลจากเจ้าของค่ายมวย โค้ช หรือผู้ฝึกสอนอย่างเอาใจใส่					
91	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กที่แพ้ได้รับคำตอบแทนตามที่ตกลงกันได้					
92	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กที่ชนะได้รับคำตอบแทนตามที่ตกลงกันได้					
93	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กไม่ว่าชนะหรือแพ้ได้รับการดูแล เยียวยา ให้กำลังใจจากเจ้าของค่ายมวย โค้ช หรือผู้ฝึกสอนอย่างเอาใจใส่					

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 /57
วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557
วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
94	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กมีเวลาพักผ่อน ก่อนเตรียมตัวฝึกซ้อม เพื่อการแข่งขันรายการต่อไป อย่างเพียงพอ และเหมาะสม					
95	สรุปสภาพรวมการแข่งชันมวยไทยเด็ก รูปแบบการแข่งขันมวยไทยเด็ก ด้วยการชกต่อสู้กันจริง บนเวทีเช่นเดียวกับมวยผู้ชาย มีความเหมาะสมกับเด็ก					
96	ในภาพรวมการแข่งชันมวยไทยเด็ก จัดว่าเป็นกีฬาที่เหมาะสมกับเด็ก					
97	ในภาพรวมการแข่งชันมวยไทยเด็ก เป็นกีฬาที่ไม่อันตราย					

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 / 57
วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557
วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
11	ขาดการฝึกซ้อมแท็คติกการป้องกัน ด้วยการ ผสมผสานอาวุธมวยไทย ทั้งหมด เท้า เข่า ศอก เป็นชุดป้องกันอย่างเพียงพอ					
12	ขาดการฝึกซ้อมแท็คติกการถอด ปล้ำ คลุกวงใน อย่างเพียงพอ					
13	ขาดการฝึกซ้อมแม่ไม้มวยไทย อย่างครบเครื่องแม่ไม้มวยไทย					
14	ขาดการฝึกซ้อมลูกไม้มวยไทย อย่างครบเครื่องลูกไม้มวยไทย					
15	ขาดการฝึกซ้อมการอ่านเชิงชกของคู่ต่อสู้เพียงพอ					
16	ขาดการฝึกซ้อมการแก้ไขเชิงมวย และแก้ปัญหา ขณะชกแข่งขันอย่างเพียงพอ					
17	ขาดการสอนและฝึกซ้อมการรำรำไหว้ครูมวยไทย ก่อนชกอย่างเพียงพอ					
18	ขาดการสอนและฝึกเทคนิคการควบคุมจิตใจและอารมณ์ในการ แข่งขันให้นักมวยไทยเด็กอย่างเพียงพอ					
19	การควบคุมน้ำหนักตัวนักมวย ขาดการควบคุมน้ำหนักตัวของนักมวยไทยเด็กอย่างเป็นระบบ					
20	ขาดการตรวจสอบควบคุมน้ำหนักตัวนักมวยไทยเด็ก เป็นระยะอย่างเหมาะสม					
21	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถทำน้ำหนักตัวได้ตามพิกัดที่กำหนดก่อนวันแข่ง					
22	การประกบคู่ชก การแข่งขันมวยไทยเด็กไม่เหมาะสม					
23	การกำหนดพิกัดน้ำหนักในแต่ละรุ่นของการแข่งขันมวยไทยเด็กไม่เหมาะสม					

เลขที่โครงการวิจัย 047.2/57

วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557

วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
24	การจัดประกบคู่มวย ขาดการพิจารณาถึง ประสบการณ์ การชกที่ใกล้เคียงกันของคู่แข่ง					
25	กติกาการชก ขาดการสอนและฝึกฝนเกี่ยวกับกติกาการชกที่ นักมวยไทยเด็กควรปฏิบัติขณะชก					
26	กติกาการชก 5 ยกๆละ 2 นาที พักระหว่างยก 2 นาที ไม่เหมาะสม					
27	สวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน ขาดการตกลงเรื่องการแบ่งปันผลประโยชน์ที่นัก มวย ไทยเด็กจะได้รับในการแข่งขันไว้ล่วงหน้า ก่อนการ แข่งขัน					
28	ขาดการตกลงเรื่องการดูแลรับผิดชอบในการรักษา พยาบาลนักมวยไทยเด็ก หากได้รับบาดเจ็บ จากการ แข่งขัน					
29	ขาดการทำประกันอุบัติเหตุที่เกิดจากการแข่งขัน หรือ ประกันสุขภาพที่คุ้มครองกรณีที่นักมวยไทยเด็กได้รับ บาดเจ็บจากการแข่งขัน					
30	ไม่มีอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในการ ฝึกซ้อมที่เพียงพอและทันสมัย					
31	ในภาพรวมนักมวยไทยเด็ก ยังไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ เตรียมความพร้อมอย่างเพียงพอ และเหมาะสมก่อนการ แข่งขัน					
32	3.2 ปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็ก การตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย การชั่งน้ำหนักตัวในช่วงเช้าของวันแข่งขันไม่เหมาะสม					
33	เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลการชั่งน้ำหนักนักมวย ไทยเด็กไม่มีความยุติธรรม					

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 / 57
วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557
วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
34	ไม่มีเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลการชั่งน้ำหนักนักมวยไทยเด็ก					
35	ไม่มีการตรวจร่างกายโดยแพทย์ ก่อนชั่งน้ำหนัก					
36	แพทย์ที่ทำหน้าที่ตรวจร่างกายนักมวยก่อนชั่งน้ำหนักไม่มีความชำนาญทางกีฬามวยไทย					
37	ไม่มีแพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญด้านกุมารเวชทำหน้าที่ตรวจร่างกายนักมวยไทยเด็ก					
38	การลดน้ำหนักตัวกรณีชั่งน้ำหนักไม่ผ่าน กำหนดเวลาไม่เกิน 2 ชั่วโมง ไม่เหมาะสม					
39	หลังการชั่งน้ำหนักผ่านพิกัด โค้ชและผู้ฝึกสอน ขาดการบำรุงร่างกายนักมวยไทยเด็กอย่างเหมาะสม					
40	หลังการชั่งน้ำหนักผ่านพิกัด โค้ชและผู้ฝึกสอนขาดการดูแลให้นักมวยไทยเด็กพักผ่อนอย่างเพียงพอจนถึงเวลาชก					
	<u>การอบอุ่นร่างกาย</u>					
41	สนามแข่งขันไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สำหรับนักมวยไทยเด็กอย่างเหมาะสม					
42	สนามแข่งขันไม่มีบริเวณอบอุ่นร่างกายนักมวยไทยเด็กอย่างเหมาะสม					
43	ขาดการอบอุ่นร่างกายก่อนชก ด้วยท่ากายบริหารและทำยืดเหยียดอย่างเหมาะสม					
44	ไม่มีทีมงานช่วยดำเนินการในขั้นตอนการนวดน้ำมัน กระตุ้นกล้ามเนื้อนักมวยไทยเด็ก					
45	ไม่มีทีมที่เลี้ยงที่เป็นช่วยดูแลนักมวยไทยเด็กอย่างเหมาะสม					
	<u>อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย</u>					
46	การชกมวยไทยเด็กโดยไม่ใส่เครื่องป้องกันศีรษะ ก่อให้เกิดอันตรายต่อนักมวยไทยเด็ก					

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 / 57

วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557

วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
47	ไม่มีอุปกรณ์ และ/หรือ เครื่องแต่งกายใส่ป้องกันอันตราย บริเวณอกของนักมวยไทยเด็กอย่างมีประสิทธิภาพ					
48	ไม่มีอุปกรณ์ และ/หรือ เครื่องแต่งกายใส่ป้องกันอันตราย บริเวณอวัยวะเพศของนักมวยไทยเด็กที่มีประสิทธิภาพ					
49	ไม่มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายปากและฟันที่มีประสิทธิภาพ					
50	ไม่มีอุปกรณ์ และเครื่องแต่งกายที่สามารถป้องกันลำตัว นักมวยไทยเด็ก อย่างมีประสิทธิภาพ					
51	<u>ความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย</u> เจ้าของค่ายมวย โค้ช และผู้ฝึกสอนไม่ให้ความสำคัญกับการสวมมงคลก่อนขึ้นชกให้แก่ นักมวยไทยเด็ก					
52	นักมวยไทยเด็กขาดความเข้าใจ ไม่เห็นคุณค่า และไม่สามารถปฏิบัติตามความหมายของการสวมมงคล					
53	นักมวยไทยเด็กขาดความเข้าใจ ไม่เห็นคุณค่า และไม่สามารถทำการรำมวยก่อนชกตามแบบที่ฝึกฝนมา					
54	การใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก นักมวยไทยเด็กไม่สามารถใช้อาวุธหมัด ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
55	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถใช้อาวุธเตะ ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
56	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถใช้อาวุธเข่า ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
57	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถใช้อาวุธศอก ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
58	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถป้องกันการตอย ของคู่ต่อสู้ ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
59	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถป้องกันการเตะ ของคู่ต่อสู้ ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 / 57
 วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557
 วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
60	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถป้องกันการเข้า ของคู่ต่อสู้ ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
61	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถป้องกันการศอก ของคู่ต่อสู้ ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
62	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถใช้เทคนิคการรุก ด้วยการ ผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย เข้าทำคู่ต่อสู้ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ					
63	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถใช้เทคนิคการรับ ด้วยการ ผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย ป้องกันการรุกของต่อสู้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ					
64	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถใช้แม่ไม้มวยไทยในการต่อสู้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ					
65	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถใช้เทคนิคการกอดปล้ำ คลุก วงใน ขณะต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
การแก้ไขเกมการชกระยะห่างยก						
66	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถอ่านเชิงชก และวิเคราะห์ ศักยภาพของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
67	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถแก้ไขเชิงมวย และแก้ไขปัญหา ขณะต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
68	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถชกต่อสู้ได้จนจบการแข่งขัน เนื่องจากหมดแรงก่อน					
การตัดสินและผลการแข่งขัน						
69	การให้คะแนนการแข่งขันมวยไทยเด็ก โดยเน้นการให้ หมัด เท้า เข่า ศอก ชกถูกเป้าหมายร่างกายด้วยความ รุนแรง ไม่เหมาะสม					
70	กรรมการให้คะแนนข้างเวที ขาดความยุติธรรมในการทำ หน้าที่ตัดสิน					

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 /57

วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557

วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
71	ผู้ตัดสินบนเวที ขาดความยุติธรรมในการทำหน้าที่ควบคุมการแข่งขัน					
72	ผู้ตัดสินบนเวที ทำหน้าที่ควบคุมการแข่งขันโดยขาดการคำนึงถึงความปลอดภัยของนักมวย					
73	เมื่อนักมวยได้รับบาดเจ็บ ผู้ตัดสินบนเวทีไม่สามารถหยุดการชกได้อย่างถูกต้อง ทันเหตุการณ์					
74	ไม่มีผู้ตัดสินบนเวทีที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กทำหน้าที่					
75	นักมวยไทยเด็กมักแพ้กัณฑ์ด้วยคะแนน					
76	นักมวยไทยเด็กมักแพ้กัณฑ์ด้วยการถูกน็อกเอาต์					
	การบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน					
77	นักมวยไทยเด็กได้รับบาดเจ็บจากการถูกต่อย					
78	นักมวยไทยเด็กได้รับบาดเจ็บจากการถูกเตะ					
79	นักมวยไทยเด็กได้รับบาดเจ็บจากการถูกศอก					
80	นักมวยไทยเด็กได้รับบาดเจ็บจากการถูกเข่า					
81	นักมวยไทยเด็กโดนน็อกเพราะถูกต่อย					
82	นักมวยไทยเด็กโดนน็อกเพราะถูกเตะ					
83	นักมวยไทยเด็กโดนน็อกเพราะถูกศอก					
84	นักมวยไทยเด็กโดนน็อกเพราะถูกเข่า					
85	นักมวยไทยเด็กมักได้รับอันตรายบริเวณศีรษะและใบหน้า					
86	นักมวยไทยเด็กมักได้รับอันตรายบริเวณอกและด้านนม					
87	นักมวยไทยเด็กมักได้รับอันตรายบริเวณแขนและมือ					
88	นักมวยไทยเด็กมักได้รับอันตรายบริเวณท้อง					
89	นักมวยไทยเด็กมักได้รับอันตรายบริเวณเอวและชายโครง					
90	นักมวยไทยเด็กมักได้รับอันตรายบริเวณอวัยวะเพศ					
91	นักมวยไทยเด็กมักได้รับอันตรายบริเวณโคนขาด้านหลังและหน้าแข้ง					

เลขที่โครงการวิจัย..... 047 2 / 57 ,

วันที่รับรอง..... 18 ก.ค. 2557

วันหมดอายุ..... 17 ก.ค. 2558

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
92	นักมวยไทยเด็กมักได้รับอันตรายบริเวณโคนขาด้านหลังและน่อง					
93	แพทย์ประจำสนามแข่งขัน ไม่สามารถช่วยปฐมพยาบาลนักมวยไทยเด็กที่ได้รับบาดเจ็บ อย่างมีประสิทธิภาพ และทันเหตุการณ์					
94	ไม่มีแพทย์ประจำสนามแข่งขันที่มีความเชี่ยวชาญด้านกุมารเวชทำหน้าที่					
95	สนามแข่งขันขาดอุปกรณ์ปฐมพยาบาล และเจ้าหน้าที่ที่พร้อมปฏิบัติงาน					
96	กิริยามารยาทในการแข่งขัน					
96	นักมวยไทยเด็กแสดงมารยาทที่ไม่ดีต่อคู่ต่อสู้ขณะแข่งขัน					
97	นักมวยไทยเด็กแสดงมารยาทที่ไม่ดีต่อกรรมการผู้ตัดสิน					
98	นักมวยไทยเด็กแสดงมารยาทที่ไม่ดีต่อผู้ชมการแข่งขัน					
99	นักมวยเด็กขาดความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาขณะแข่งขัน					
100	การให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก ขณะพักระหว่างยก การดูแลให้น้ำของพี่เลี้ยงไม่สามารถช่วยให้สภาพร่างกายสดชื่นขึ้น					
101	ขณะพักระหว่างยก การดูแลให้น้ำของพี่เลี้ยงไม่สามารถช่วยให้สภาพจิตใจเข้มแข็งขึ้น					
102	คำแนะนำแก่กรรมการชก ในช่วงพักระหว่างยก ไม่สามารถช่วยให้นักมวยไทยเด็กประสบความสำเร็จในการแข่งขัน					
103	ไม่มีพี่เลี้ยงทำหน้าที่ดูแลให้น้ำนักมวยไทยเด็ก ขณะพักระหว่างชก					
104	3.3 ปัญหาหลังวันแข่งขันมวยไทยเด็ก สวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กที่แพ้ถูกเจ้าของค่ายมวย โค้ช หรือผู้ฝึกสอนต่อว่าด้วยถ้อยคำที่					

เลขที่โครงการวิจัย 047.2 / 57

วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557

วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
105	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กที่แพ้ถูกเจ้าของค่ายมวย โค้ช หรือผู้ฝึกสอนลงโทษด้วยการตบตี หรือทำร้ายร่างกาย					
106	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กที่ได้รับบาดเจ็บ ขาดการดูแลจากแพทย์/พยาบาลของสนามแข่งขันอย่างเอาใจใส่					
107	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กที่ได้รับบาดเจ็บ ขาดการดูแล ติดตาม ให้การรักษาพยาบาลจากเจ้าของค่ายมวย โค้ช หรือผู้ฝึกสอนอย่างเอาใจใส่					
108	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กที่แพ้ขาดการดูแลเอาใจใส่ เยียวยา ให้กำลังใจจากเจ้าของค่ายมวย โค้ช หรือผู้ฝึกสอน อย่างเอาใจใส่					
109	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กที่แพ้ไม่ได้รับคำตอบแทนตามที่ตกลงกันไว้					
110	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กที่ชนะ ไม่ได้รับคำตอบแทนตามที่ตกลงกันไว้					
111	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กไม่ว่าชนะหรือแพ้ ขาดการดูแล เยียวยา ให้กำลังใจจากเจ้าของค่ายมวย โค้ช หรือผู้ฝึกสอนอย่างเอาใจใส่					
112	หลังจบการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กไม่มีเวลาพักผ่อน ก่อนเตรียมตัวฝึกซ้อม เพื่อการแข่งขันรายการต่อไป อย่างเพียงพอ และเหมาะสม					
113	สรุปสภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก รูปแบบการแข่งขันมวยไทยเด็ก ด้วยการชกต่อสู้กันจริง บนเวทีเช่นเดียวกับมวยผู้ชาย ไม่เหมาะสมกับเด็ก					
114	ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก เป็นกีฬาที่ไม่เหมาะสมกับเด็ก					
115	ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก เป็นกีฬาที่อันตราย					

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 /57

วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557

วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

ตอนที่ 4 แนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็ก ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ

4.1 แนวทางการแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก ตามรูปแบบปัจจุบัน

(โปรดระบุ และให้รายละเอียด)

4.1.1 แนวทางการแก้ไข ช่วงก่อนวันแข่งขัน

- วัตถุประสงค์ของการแข่งขัน

- การฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน

- การเตรียมตัวนักมวยทางด้านเทคนิคและแทคติคก่อนวันแข่งขัน

- การควบคุมน้ำหนักตัวนักมวย

- การประกบคู่ชก

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 /57

วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557

วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

- กติกาการชก

- สวัสดิการนักมวยก่อนวันแข่งขัน

4.1.2 แนวทางการแก้ไข ช่วงวันแข่งขัน

- การตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย

- การอบอุ่นร่างกาย

- อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย

- ความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 / 57
วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557
วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

- การใช้ทักษะการคิดด้วย หมัด เท้า เข่า ศอก

- การแก้ไขเกมการกระหว่างยก

- การตัดสินและผลการแข่งขัน

- การบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน

- กิริยามารยาทในการแข่งขัน

- การให้น้ำหนักมวยขณะพักกระหว่างยก

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 / 57
วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557
วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

4.1.3 แนวทางการแก้ไข ช่วงหลังวันแข่งขัน

- สวัสดิการนักมวยหลังวันแข่งขัน

4.2 รูปแบบอื่นๆของการแข่งขันมวยไทยเด็กที่ควรจัด และดำเนินการ
(โปรดระบุ และให้รายละเอียด)

ขอขอบพระคุณที่ท่านได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าของท่านในการตอบแบบสอบถาม
ขอให้ท่านประสบแต่ความสุข ความเจริญ มีสุขภาพพลานามัยแข็งแรง สมบูรณ์

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 /57
วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557
วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

แบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์
เรื่อง สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็ก
(สำหรับกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม และกลุ่มนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง
กับการแข่งขันมวยไทยเด็ก)

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันมวยไทยเด็ก ในการนำไปใช้เป็นแนวทางเพื่อพัฒนา และปรับปรุงแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็กให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน พิจารณาข้อความแต่ละข้อโดยละเอียด แล้วตอบคำถามตามความเป็นจริง จากการรับรู้ของท่านโดยข้อมูลที่ได้จะเก็บไว้เป็นความลับ และนำเสนอในภาพรวม โดยผ่านกระบวนการทางสถิติ และนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

แบบสอบถามทั้งหมดแบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพในวันแข่งขันมวยไทยเด็ก

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในวันแข่งขันมวยไทยเด็ก

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็ก ความคิดเห็นหรือ

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ซึ่งเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

หมายเหตุ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล กับทุกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักมวยไทยเด็ก ผู้วิจัยจะมีทีมงาน ดำเนินการสอบถามเชิงสัมภาษณ์ กับตัวกลุ่มตัวอย่างทุกคนโดยตรง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจงโปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง () หน้าข้อความ หรือกรอกข้อความลงในช่องว่าง
ตามความเป็นจริง

1 ผู้ตอบคำถามคือ

- () 1 โปรโมเตอร์มวยไทยเด็ก () 2.กรรมการผู้ตัดสินมวยไทยเด็ก
() 3. ผู้ชมการแข่งขันมวยไทยเด็ก () 4.ผู้สื่อข่าวมวยไทยเด็ก
() 5. นักวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือนักพลศึกษา () 6.แพทย์และพยาบาล

2 เพศ

- () 1 ชาย () 2.หญิง

3 อายุ _____ ปี

4 ระดับการศึกษา

- () 1 ประถมศึกษา () 2.มัธยมศึกษาตอนต้น
() 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย () 4.อนุปริญญา
() 5. ปริญญาตรี () 6.ปริญญาโท
() 7 ปริญญาเอก () 8.อื่นๆ (ระบุ) _____

5. ประสบการณ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมวยไทยเด็ก(เลือกตอบเฉพาะข้อที่เกี่ยวข้อง)

5.1 สำหรับโปรโมเตอร์มวยไทยเด็กตอบ

- ได้ขึ้นทะเบียนกับคณะกรรมการมวยของกีฬาแห่งประเทศไทย ในปีพ.ศ. _____
- มีประสบการณ์ในการจัดการแข่งขันนักมวยเด็กมาเป็นเวลา _____ ปี _____ เดือน

5.2 สำหรับกรรมการผู้ตัดสินมวยไทยเด็กตอบ

- มีประสบการณ์ในตัดสินมวยไทยเด็กมาเป็นเวลา _____ ปี _____ เดือน

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 / 57

วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557

วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

ตอนที่ 2 สภาพ ในวันแข่งขันมวยไทยเด็ก

กรุณาเลือกตอบตามความเป็นจริง โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับของสภาพการปฏิบัติที่เป็นอยู่ ตามการรับรู้และข้อเท็จจริง

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1	การตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย การชั่งน้ำหนักตัวในช่วงเช้าของวันแข่งขันมีความเหมาะสม					
2	มีเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลการชั่งน้ำหนักนักมวยไทยเด็ก					
3	เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลการชั่งน้ำหนักนักมวยไทยเด็กมีความยุติธรรม					
4	มีการตรวจร่างกายโดยแพทย์ ก่อนชั่งน้ำหนักทุกครั้ง					
5	แพทย์ที่ทำหน้าที่ตรวจร่างกายนักมวยก่อนชั่งน้ำหนักมีความชำนาญทางกีฬามวยไทย					
6	มีแพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญด้านกุมารเวชทำหน้าที่ตรวจร่างกายนักมวยไทยเด็ก					
7	การลดน้ำหนักตัวกรณีที่น้ำหนักไม่ผ่าน กำหนดเวลาไม่เกิน 2 ชั่วโมง มีความเหมาะสม					
8	หลังการชั่งน้ำหนักผ่านพิกัด โค้ชและผู้ฝึกสอน มีการบำรุงร่างกายนักมวยไทยเด็กอย่างเหมาะสม					
9	หลังการชั่งน้ำหนักผ่านพิกัด โค้ชและผู้ฝึกสอนดูแลให้นักมวยไทยเด็กพักผ่อนอย่างเพียงพอจนถึงเวลาชก					
10	การอบอุ่นร่างกาย สนามแข่งขันมีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สำหรับนักมวยไทยเด็กอย่างมิดชิด และปลอดภัย					
11	สนามแข่งขันมีบริเวณอบอุ่นร่างกายนักมวยไทยเด็กอย่างเหมาะสม					

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 / 57

วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557

วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
12	มีการอบอุ่นร่างกายก่อนชก ด้วยท่ากายบริหารและทำ ยืดเหยียดอย่างเหมาะสม					
13	มีทีมงานช่วยดำเนินการในขั้นตอนการนวดน้ำมัน กระตุ้นกล้ามเนื้อนักมวยไทยเด็ก					
14	มีทีมพี่เลี้ยงที่เป็นช่วยดูแลนักมวยไทยเด็กอย่าง เหมาะสม					
15	<u>อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย</u> การชกมวยไทยเด็ก โดยไม่ใส่เครื่องป้องกันศีรษะมีความ เหมาะสม					
16	มีอุปกรณ์ และ/หรือ เครื่องแต่งกายใส่ป้องกันอันตราย บริเวณอกของนักมวยไทยเด็กอย่างมีประสิทธิภาพ					
17	มีอุปกรณ์ และ/หรือ เครื่องแต่งกายใส่ป้องกันอันตราย บริเวณอวัยวะเพศของนักมวยไทยเด็กอย่างมีประสิทธิภาพ					
18	มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายปากและฟันอย่างมี ประสิทธิภาพ					
19	มีอุปกรณ์ และเครื่องแต่งกายที่สามารถป้องกันลำตัว นักมวยไทยเด็ก อย่างมีประสิทธิภาพ					
20	<u>ความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย</u> เจ้าของค่ายมวย โค้ช และผู้ฝึกสอนให้ความสำคัญกับ การสวมมงคลก่อนขึ้นชกให้แก่ นักมวยไทยเด็ก					
21	นักมวยไทยเด็กเข้าใจ เห็นคุณค่า และสามารถปฏิบัติ ตามความหมายของการสวมมงคลได้					
22	นักมวยไทยเด็กเข้าใจ เห็นคุณค่า และสามารถทำการ รำมวยก่อนชกตามแบบที่ฝึกฝนมาได้					
23	<u>การใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก</u> นักมวยไทยเด็กสามารถใช้อาวุธหมัด ขณะแข่งขันได้ อย่างมีประสิทธิภาพ					

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 /57

วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557

วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
24	นักมวยไทยเด็กสามารถใช้อาวุธเตะ ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
25	นักมวยไทยเด็กสามารถใช้อาวุธเข่า ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
26	นักมวยไทยเด็กสามารถใช้อาวุธศอก ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
27	นักมวยไทยเด็กสามารถป้องกันการตอย ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
28	นักมวยไทยเด็กสามารถป้องกันการเตะ ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
29	นักมวยไทยเด็กสามารถป้องกันการเข่า ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
30	นักมวยไทยเด็กสามารถป้องกันการศอก ของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
31	นักมวยไทยเด็กสามารถใช้แท็คติกการรุก ด้วยการผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย เข้าทำคู่ต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
32	นักมวยไทยเด็กสามารถใช้แท็คติกการรับ ด้วยการผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย ป้องกันการรุกของคู่ต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
33	นักมวยไทยเด็กสามารถใช้แม่ไม้มวยไทยในการต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
34	นักมวยไทยเด็กสามารถใช้แท็คติกการถอดปล้ำ คลุกวงใน ขณะต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
35	นักมวยไทยเด็กสามารถอ่านเชิงชก และวิเคราะห์ศักยภาพของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
36	นักมวยไทยเด็กสามารถแก้ไขเชิงมวย และแก้ไขปัญหาขณะต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 / 57
วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557
วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
37	นักมวยไทยเด็กสามารถชกต่อสู้ได้จนจบการแข่งขัน โดยไม่หมดแรงก่อน					
38	<u>การตัดสินใจและผลการแข่งขัน</u> การให้คะแนนการแข่งขันมวยไทยเด็ก โดยเน้นการใช้หมัด เท้า เข่า ศอกชกถูกเป้าหมายร่างกายด้วยความรุนแรง มีความเหมาะสม					
39	กรรมการให้คะแนนข้างเวที ทำหน้าที่ตัดสินได้อย่างยุติธรรม					
40	ผู้ตัดสินบนเวที ทำหน้าที่ควบคุมการแข่งขันได้อย่างยุติธรรม					
41	ผู้ตัดสินบนเวที ทำหน้าที่ควบคุมการแข่งขันโดยคำนึงถึงความปลอดภัยของนักมวย					
42	เมื่อนักมวยได้รับบาดเจ็บ ผู้ตัดสินบนเวทีสามารถตัดสินได้อย่างถูกต้อง ทันเหตุการณ์					
43	มีกรรมการให้คะแนนข้างเวทีที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กทำหน้าที่					
44	มีผู้ตัดสินบนเวทีที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กทำหน้าที่					
45	นักมวยไทยเด็กมักชกกันด้วยคะแนน					
46	นักมวยไทยเด็กมักชกกันด้วยการน็อกเอาต์คู่ต่อสู้					
47	<u>การบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน</u> นักมวยไทยเด็กไม่ค่อยได้รับอาการฟกช้ำจากการแข่งขัน					
48	นักมวยไทยเด็กไม่ค่อยได้รับแผลแตกจากการแข่งขัน					
49	แพทย์ประจำสนามแข่งขัน สามารถช่วยปฐมพยาบาลนักมวยไทยเด็กที่ได้รับบาดเจ็บ อย่างมีประสิทธิภาพและทันเหตุการณ์					
50	มีแพทย์ประจำสนามแข่งขันที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเด็กทำหน้าที่					

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 / 57
วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557
จังหวัดหาย 17 ก.ค. 2558

ข้อที่	สภาพ	ระดับของสภาพที่เป็นอยู่				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
51	สนามแข่งขันมีอุปกรณ์ปฐมพยาบาล และเจ้าหน้าที่พร้อมปฏิบัติงาน					
52	กิจกรรมรยทาในการแข่งขัน					
53	นักมวยไทยเด็กแสดงมารยาทที่ดีต่อกู่ต่อสู้ขณะแข่งขัน					
54	นักมวยไทยเด็กแสดงมารยาทที่ดีต่อกรรมการผู้ตัดสิน					
55	นักมวยไทยเด็กแสดงมารยาทที่ดีต่อผู้ชมการแข่งขัน					
56	การให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก ขณะพักระหว่างยก การดูแลให้น้ำของที่เลี้ยงช่วยให้สภาพร่างกายสดชื่นขึ้น					
57	ขณะพักระหว่างยก การดูแลให้น้ำของที่เลี้ยงช่วยให้สภาพจิตใจเข้มแข็งขึ้น					
58	การแนะนำแก้เกมการชก ในช่วงพักระหว่างยก ช่วยให้นักมวยไทยเด็กประสบความสำเร็จในการแข่งขัน					
59	มีที่เลี้ยงทำหน้าที่ดูแลให้น้ำนักมวยไทยเด็ก ขณะพักระหว่างชก					
60	สรุปสภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก รูปแบบการแข่งขันมวยไทยเด็ก ด้วยการชกต่อสู้กันจริงบนเวทีเช่นเดียวกับมวยผู้ชาย มีความเหมาะสมกับเด็ก					
61	ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก จัดว่าเป็นกีฬาที่เหมาะสมกับเด็ก					
62	ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก เป็นกีฬาที่ไม่อันตราย					

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 /57

วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557

วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

ตอนที่ 3 ปัญหา ในวันแข่งขันมวยไทยเด็ก

กรุณาเลือกตอบตามความเป็นจริง โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับของปัญหาที่เป็นอยู่
ตามการรับรู้และข้อเท็จจริง

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1	การตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย การชั่งน้ำหนักตัวในช่วงเช้าของวันแข่งขันไม่เหมาะสม					
2	เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลการชั่งน้ำหนักนักมวย ไทยเด็กไม่มีความยุติธรรม					
3	ไม่มีเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลการชั่งน้ำหนักนักมวย ไทยเด็ก					
4	ไม่มีการตรวจร่างกายโดยแพทย์ ก่อนชั่งน้ำหนัก					
5	แพทย์ที่ทำหน้าที่ตรวจร่างกายนักมวยก่อนชั่งน้ำหนักไม่ มีความชำนาญทางกีฬามวยไทย					
6	ไม่มีแพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญด้านกุมารเวชทำหน้าที่ ตรวจร่างกายนักมวยไทยเด็ก					
7	การลดน้ำหนักตัวกรณีชั่งน้ำหนักไม่ผ่าน กำหนดเวลาไม่ เกิน 2 ชั่วโมง ไม่เหมาะสม					
8	หลังการชั่งน้ำหนักผ่านพิกัด โค้ชและผู้ฝึกสอน ขาดการ บำรุงร่างกายนักมวยไทยเด็กอย่างเหมาะสม					
9	หลังการชั่งน้ำหนักผ่านพิกัด โค้ชและผู้ฝึกสอนขาดการดูแล ให้นักมวยไทยเด็กพักผ่อนอย่างเพียงพอจนถึงเวลาชก					
10	การอบอุ่นร่างกาย สนามแข่งขันไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สำหรับ นักมวยไทยเด็กอย่างเหมาะสม					
11	สนามแข่งขันไม่มีบริเวณอบอุ่นร่างกายนักมวยไทยเด็ก อย่างเหมาะสม					

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 /57
วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557
วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
12	ขาดการอบอุ่นร่างกายก่อนชก ด้วยท่ากายบริหารและทำ ยืดเหยียดอย่างเหมาะสม					
13	ไม่มีทีมงานช่วยดำเนินการในขั้นตอนการนวดน้ำมัน กระตุ้นกล้ามเนื้อนักมวยไทยเด็ก					
14	ไม่มีทีมที่เลี้ยงที่เป็นช่วยดูแลนักมวยไทยเด็กอย่าง เหมาะสม					
15	<u>อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย</u> การชกมวยไทยเด็กโดยไม่ใช่เครื่องป้องกันศีรษะ ก่อให้เกิดอันตรายต่อนักมวยไทยเด็ก					
16	ไม่มีอุปกรณ์ และ/หรือ เครื่องแต่งกายใส่ป้องกันอันตราย บริเวณอกของนักมวยไทยเด็กอย่างมีประสิทธิภาพ					
17	ไม่มีอุปกรณ์ และ/หรือ เครื่องแต่งกายใส่ป้องกันอันตราย บริเวณอวัยวะเพศของนักมวยไทยเด็กที่มีประสิทธิภาพ					
18	ไม่มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายปากและฟันที่มีประสิทธิภาพ					
19	ไม่มีอุปกรณ์ และเครื่องแต่งกายที่สามารถป้องกันลำตัว นักมวยไทยเด็ก อย่างมีประสิทธิภาพ					
20	<u>ความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย</u> เจ้าของค่ายมวย โค้ช และผู้ฝึกสอนไม่ให้ความสำคัญกับการ การสวมมงคลก่อนขึ้นชกให้แก่ นักมวยไทยเด็ก					
21	นักมวยไทยเด็กขาดความเข้าใจ ไม่เห็นคุณค่า และ ไม่สามารถปฏิบัติตามความหมายของการสวมมงคล					
22	นักมวยไทยเด็กขาดความเข้าใจ ไม่เห็นคุณค่า และ ไม่สามารถทำการรำมวยก่อนชกตามแบบที่ฝึกฝนมา					
23	<u>การใช้ทักษะการชกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก</u> นักมวยไทยเด็กไม่สามารถใช้อาวุธหมัด ขณะแข่งขันได้ อย่างมีประสิทธิภาพ					
24	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถใช้อาวุธเตะ ขณะแข่งขันได้ อย่างมีประสิทธิภาพ					

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 / 57

วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557

วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
25	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถใช้อาวุธเข่า ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
26	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถใช้อาวุธศอก ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
27	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถป้องกันการตอย ของคู่ต่อสู้ ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
28	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถป้องกันการเตะ ของคู่ต่อสู้ ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
29	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถป้องกันการเข้า ของคู่ต่อสู้ ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
30	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถป้องกันการศอก ของคู่ต่อสู้ ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
31	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถใช้แทคติกการรุก ด้วยการผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย เข้าทำคู่ต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
32	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถใช้แทคติกการรับ ด้วยการผสมผสานการใช้อาวุธมวยไทย ป้องกันการรุกของต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
33	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถใช้แม่ไม้มวยไทยในการต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
34	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถใช้แทคติกการกดปล้ำ คลุกวงใน ขณะต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
35	<u>การแก้ไขเกมการชกระหว่างยก</u> นักมวยไทยเด็กไม่สามารถอ่านเชิงชก และวิเคราะห์ศักยภาพของคู่ต่อสู้ขณะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
36	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถแก้ไขเชิงมวย และแก้ไขปัญหาขณะต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 / 57
วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557
มีหม่อมคยาอายุ 17 ก.ค. 2558

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
37	นักมวยไทยเด็กไม่สามารถชกต่อสู้ได้จนจบการแข่งขัน เนื่องจากหมดแรงก่อน					
38	การตัดสินและผลการแข่งขัน การให้คะแนนการแข่งขันมวยไทยเด็ก โดยเน้นการใช้ หมัด เท้า เข่า ศอก ชกถูกเป้าหมายร่างกายด้วยความ รุนแรง ไม่เหมาะสม					
39	กรรมการให้คะแนนข้างเวที ขาดความยุติธรรมในการทำ หน้าที่ตัดสิน					
40	ผู้ตัดสินบนเวที ขาดความยุติธรรมในการทำหน้าที่ ควบคุมการแข่งขัน					
41	ผู้ตัดสินบนเวที ทำหน้าที่ควบคุมการแข่งขันโดยขาดการ คำนึงถึงความปลอดภัยของนักมวย					
42	เมื่อนักมวยได้รับบาดเจ็บ ผู้ตัดสินบนเวทีไม่สามารถหยุด การชกได้อย่างถูกต้อง ทันเหตุการณ์					
43	ไม่มีกรรมการให้คะแนนข้างเวทีที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กทำ หน้าที่					
44	ไม่มีผู้ตัดสินบนเวทีที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กทำหน้าที่					
45	นักมวยไทยเด็กมักแพ้กันด้วยคะแนน					
46	นักมวยไทยเด็กมักแพ้กันด้วยการถูกน็อกเอาต์					
47	การบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน					
48	นักมวยไทยเด็กได้รับบาดเจ็บจากการถูกต่อย					
49	นักมวยไทยเด็กได้รับบาดเจ็บจากการถูกเตะ					
50	นักมวยไทยเด็กได้รับบาดเจ็บจากการถูกศอก					
51	นักมวยไทยเด็กได้รับบาดเจ็บจากการถูกเข่า					
52	นักมวยไทยเด็กโดนน็อกเพราะถูกต่อย					
52	นักมวยไทยเด็กโดนน็อกเพราะถูกเตะ					

เลขที่โครงการวิจัย... 047 2 / 57
วันที่รับรอง... 18 ก.ค. 2557
วันหมดอายุ... 17 ก.ค. 2558

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
53	นักมวยไทยเด็กโดนน็อกเพราะถูกศอก					
54	นักมวยไทยเด็กโดนน็อกเพราะถูกเข้า					
55	นักมวยไทยเด็กมักได้รับอันตรายบริเวณศีรษะและใบหน้า					
56	นักมวยไทยเด็กมักได้รับอันตรายบริเวณอกและเต้านม					
57	นักมวยไทยเด็กมักได้รับอันตรายบริเวณแขนและมือ					
58	นักมวยไทยเด็กมักได้รับอันตรายบริเวณท้อง					
59	นักมวยไทยเด็กมักได้รับอันตรายบริเวณเอวและชายโครง					
60	นักมวยไทยเด็กมักได้รับอันตรายบริเวณอวัยวะเพศ					
61	นักมวยไทยเด็กมักได้รับอันตรายบริเวณโคนขาด้านหน้าและหน้าแข้ง					
62	นักมวยไทยเด็กมักได้รับอันตรายบริเวณโคนขาด้านหลังและน่อง					
63	แพทย์ประจำสนามแข่งขัน ไม่สามารถช่วยปฐมพยาบาลนักมวยไทยเด็กที่ได้รับบาดเจ็บ อย่างมีประสิทธิภาพ และทันเหตุการณ์					
64	ไม่มีแพทย์ประจำสนามแข่งขันที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเด็กทำหน้าที่					
65	สนามแข่งขันขาดอุปกรณ์ปฐมพยาบาล และเจ้าหน้าที่ที่พร้อมปฏิบัติงาน					
66	กิริยามารยาทในการแข่งขัน นักมวยไทยเด็กแสดงมารยาทที่ไม่ดีต่อคู่ต่อสู้ขณะแข่งขัน					
67	นักมวยไทยเด็กแสดงมารยาทที่ไม่ดีต่อกรรมการผู้ตัดสิน					
68	นักมวยไทยเด็กแสดงมารยาทที่ไม่ดีต่อผู้ชม					

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 / 57
วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557
วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

ข้อที่	ปัญหา	ระดับของปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
69	นักมวยเด็กขาดความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาขณะแข่งขัน					
70	การให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก ขณะพักระหว่างยก การดูแลให้น้ำของที่เลี้ยงไม่สามารถ ช่วยให้สภาพร่างกายสดชื่นขึ้น					
71	ขณะพักระหว่างยก การดูแลให้น้ำของที่เลี้ยงไม่สามารถ ช่วยให้สภาพจิตใจเข้มแข็งขึ้น					
72	คำแนะนำแก่กรรมการชก ในช่วงพักระหว่างยก ไม่สามารถ ช่วยให้นักมวยไทยเด็กประสบความสำเร็จในการแข่งขัน					
73	ไม่มีที่เลี้ยงทำหน้าที่ดูแลให้น้ำนักมวยไทยเด็ก ขณะพัก ระหว่างชก					
74	สรุปสภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก รูปแบบการแข่งขันมวยไทยเด็ก ด้วยการชกต่อสู้กันจริง บนเวทีเช่นเดียวกับมวยผู้ชาย ไม่เหมาะสมกับเด็ก					
75	ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก เป็นกีฬาที่ไม่ เหมาะสมกับเด็ก					
76	ในภาพรวมการแข่งขันมวยไทยเด็ก เป็นกีฬาที่อันตราย					

ตอนที่ 4 แนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็ก ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ

4.1 แนวทางการแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก ตามรูปแบบปัจจุบัน ในวันแข่งขัน

(โปรดระบุ และให้รายละเอียด)

4.1.1 แนวทางการแก้ไขช่วงก่อนวันแข่งขัน

- การตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนักตัวนักมวย

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 / 57

วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557

วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

- การอบอุ่นร่างกาย

- อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย

- ความเชื่อตามระเบียบประเพณีของมวยไทย

- การใช้ทักษะการชกด้วยหมัดเท้าเข้าศอก

- การแก้ไขเกมการชกกระหว่างยก

- การตัดสินและผลการแข่งขัน

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 / 57

วันที่รับรอง 18 ก.ค. 2557

วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

- การบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลระหว่างการแข่งขัน

- กิจยามารยาทในการแข่งขัน

- การให้น้ำนักมวยขณะพักระหว่างยก

4.2 รูปแบบอื่น ๆ ของการแข่งขันมวยไทยเด็กที่ควรจัด และดำเนินการ
(โปรดระบุ และให้รายละเอียด)

ขอขอบพระคุณที่ท่านได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าของท่านในการตอบแบบสอบถาม
ขอให้ท่านประสบแต่ความสุข ความเจริญ มีสุขภาพแข็งแรง สมบูรณ์

เลขที่โครงการวิจัย 047 2 / 57
วันที่รับรอบ 18 ก.ค. 2557
วันหมดอายุ 17 ก.ค. 2558

ภาคผนวก ข

หนังสือเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่มย่อย

ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔ /๐๐๘๗/๓

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ แขวงวังใหม่ กทม ๑๐๓๓๐

๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสัมมนากลุ่มย่อยในงานวิจัย

เรียน คุณชูเจริญ รวีอร่ามวงศ์

สิ่งที่แนบมาด้วย รายละเอียดการสนทนากลุ่ม

ด้วย นายมนตรี เครือวัลย์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ชั้นปีที่ ๔ แผนกวิชาการโค้ชกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงการวิทยานิพนธ์เรื่อง “สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข การแข่งขันมวยไทยเด็ก” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การดูแลของ รองศาสตราจารย์ ชัชชัย โกมารทัต อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษามีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในกรณีนี้ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่าน เข้าร่วมสัมมนากลุ่มย่อยเพื่อให้ออกความคิดเห็นและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขการแข่งขันมวยไทยเด็ก ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๕.๐๐ - ๑๘.๐๐ น. ณ ห้องประชุมชั้น ๒ ศูนย์กีฬาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดเข้าร่วมสัมมนากลุ่มย่อยในงานวิจัยดังกล่าว ตามกำหนดวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าวด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชินนัทชัย อินทราภรณ์)
คณบดี

หน่วยจัดการศึกษา งานวิชาการและวิจัย

มือถือ ๐๘๑-๖๑๕๗๓๒๑ (นิสิตผู้วิจัย)

โทร ๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐

โทรสาร ๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐

ภาคผนวก ช

ภาพการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ-สกุล : นายมนตรี เครือวัลย์

เกิดวันที่ : 15 กรกฎาคม 2512

สถานที่เกิด : จังหวัดกาญจนบุรี

ที่อยู่ปัจจุบัน : 5 หมู่ 3 ต.แม่กระบุง อ.ศรีสวัสดิ์ จ.กาญจนบุรี

ประวัติการศึกษา : สำเร็จการศึกษาปริญญาครุศาสตรบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กำลังศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา แขนงวิชาการโค้ชกีฬา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การทำงาน : ผู้จัดการทีมฟุตบอลจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โครงการพัฒนากีฬาฟุตบอล จุฬาฯ ตั้งแต่ปี 2546 – ปัจจุบัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY